

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne				
l.p.	Podmiot zgłaszający	Jednostka redakcyjna ustawy/ uwaga o charakterze ogólnym	Treść uwagi/opinii	Merytoryczna ocena zasadności zgłoszonej uwagi
Uwagi ogólne i propozycje dodatkowe				
1	Lewiatan	<i>Uwaga ogólna</i>	Niektóre proponowane zmiany dotkną w dużej mierze także uczciwych podatników, nie stosujących agresywnych metod optymalizacji podatkowej, a którzy faktycznie prowadzą działalność w dużych rozmiarach i regularnie odprowadzają daniny do budżetu państwa. Proponowane uregulowania należy przede wszystkim doprecyzować i zmienić, ponieważ one uderzają w solidnych podatników, nie uwzględniają różnic w profilu i skali działalności czy stosowanych modelach biznesowych i mogą zniechęcać do dalszego rozwijania działalności w Polsce.	Uwaga uwzględniona. Projektowane przepisy zostały zmodyfikowane w kierunku wskazanym w uwadze.
2	STOP	<i>Uwaga ogólna</i>	Powinno się rozważyć niezbędność uproszczenia zapisów ustaw, aby były one zrozumiałe dla przeciętnego obywatela. Propozycja jest zaciemniona przywołaniami i odnośnikami, co utrudnia jej jednoznaczną czytelność, bowiem wymaga znajomości treści tych przywołań i odnośników.	Uwaga częściowo uwzględniona. Projektowane regulacje zostały poprawione od strony legislacyjnej w zakresie w jakim to było możliwe bez szkody dla jej zawartości merytorycznej.
3	STOP	<i>Uwaga ogólna</i>	W przedstawionej propozycji nowelizacji, rażąco uwidacznia się brak jakichkolwiek zmian i rozwiązań normatywnych, dotyczących – koniecznych z punktu widzenia krajowego obrotu gospodarczego – preferencyjnych ulg podatkowych, w zakresie zwolnień podmiotowych i przedmiotowych dla podmiotów chcących wspierać finansowo, rzeczowo oraz w każdej innej formie np. organizacyjnie działalność instytucji naukowo – badawczych, uczelni wyższych oraz organizacji pozarządowych o charakterze społecznym, techniczno-branżowym i non profit.	Uwaga niezasadna. Regulacja tych zagadnień nie jest przedmiotem niniejszego projektu. Sfery tej dotyczy, równoległe procedowany, projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.
4	IWP	<i>Uwaga ogólna –</i>	W zakresie nowelizacji ustawy PIT podtrzymujemy stanowisko Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie zniesienia limitu ryczałtowych kosztów uzyskania	Uwaga nieuwzględniona.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>propozycja (PIT)</i>	przychodów dla twórców i artystów.	Propozycja wykracza poza zakres regulacji.
5	TOE	<i>Uwaga ogólna – propozycja (art. 9a CIT)</i>	Proponujemy zniesienie obowiązku tworzenia dokumentacji podatkowych dla transakcji pomiędzy dochodowymi podmiotami krajowymi, które nie korzystają ze zwolnień z opodatkowania. Polska jest jednym z niewielu krajów, które stosują przepisy o cenach transferowych do transakcji między podmiotami krajowymi. Przepisy o cenach transferowych mają przede wszystkim na celu przeciwdziałanie przerzucania dochodów pomiędzy różnymi jurysdykcjami podatkowymi, a nie obciążanie nadmiernymi obowiązkami administracyjnymi. Dlatego też zasadnym byłoby zwolnienie z obowiązku tworzenia dokumentacji podatkowych dla transakcji np. podmiotów z tej samej Grupy Kapitałowej, pod warunkiem jednak, że żaden z tych podmiotów nie ma straty podatkowej i że oba mają polską rezydencje podatkową. W takim przypadku łączny podatek CIT od dochodów stron transakcji jest stały, niezależny od jej warunków, przy czym brak obowiązku przygotowania dokumentacji cen transferowych i tak nie zwalniałby podatników od stosowania cen rynkowych.	Uwaga nieuwzględniona. Istnieje ryzyko, że proponowana regulacja mogłaby zostać uznana za niezgodną z prawem UE. Wymaga ona dodatkowej analizy w tym zakresie, co z uwagi na projektowany termin wejścia w życie projektu, nie jest obecnie możliwe.
6	KZBS	<i>Uwaga ogólna – propozycja</i>	Biorąc pod uwagę jedną z kluczowych kwestii dla ruchu spółdzielczego, a w tym także dla spółdzielczości bankowej, jaką jest brak w istocie jakichkolwiek systemowych zachęt czyniących tę formę działalności bardziej atrakcyjną dla potencjalnych i obecnych członków, proponujemy wprowadzenie w ramach ustawy przepisów umożliwiających: 1) budowę systemu zachęt podatkowych aktywizujących członkostwo w spółdzielni, w tym m.in. wyłączenie z opodatkowania podatkiem dochodowym przychodów z tytułu dywidendy, 2) zaliczanie kosztów szkoleń dla członków organów statutowych spółdzielni do kosztów uzyskania przychodów.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres regulacji.
7	KZBS	<i>Uwaga ogólna – propozycja</i>	Uzupełnienie projektu poprzez wprowadzenie zapisu, iż wpłaty środków uczestników systemu ochrony na fundusz pomocowy, z którego środki przeznaczone są na finansowanie zadań systemu ochrony w zakresie pomocy finansowej dla uczestników systemu ochrony mającej na celu poprawę ich wypłacalności i zapobieżenie upadłości, są uznawane jako koszt uzyskania przychodu, zaś środki zgromadzone w ramach funduszu są zwolnione z podatku dochodowego. Ustawą o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, określone są zasady tworzenia i funkcjonowania systemów ochrony instytucjonalnej (IPS) określonych w art. 113 (7) Dyrektywy CRD IV, poprzez	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres regulacji.

			wprowadzenie rozwiązań umożliwiających ich tworzenie w polskim porządku prawnym. Konsekwencją zbudowania systemu, spełniającego kryteria opisane w art. 113 (7) CRR, jest zwiększenie bezpieczeństwa prowadzonej działalności gospodarczej, poprzez zabezpieczenie banku przed utratą płynności i niewypłacalnością, a w dalszej konsekwencji, także zabezpieczenie źródeł przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT. Przyjęte rozwiązania systemowe stanowią narzędzie dalszego funkcjonowania banków spółdzielczych, a więc są źródłem zabezpieczenia, a nawet zwiększenia przychodów w rozumieniu ustawy. W ustawie CIT brak jest jednak jednoznacznych przepisów, które umożliwiają zaliczania tych wydatków do kosztów uzyskania przychodów (kwalifikacja taka odbywa się obecnie na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT).	
8	Lewiatan, PFPŻ - ZP	Uwaga ogólna – propozycja	<p>Propozycje zmian w przepisach UPDOP istotne z punktu widzenia wspierania innowacyjności</p> <p>1) Proponujemy uzupełnienie art. 15 ust. 4a o zapis dot. kosztów badań naukowych: <i>Koszty prac rozwojowych i badań naukowych mogą być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów:</i></p> <p>1) w miesiącu, w którym zostały poniesione albo począwszy od tego miesiąca w równych częściach w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, albo</p> <p>2) jednorazowo w roku podatkowym, w którym zostały zakończone, albo</p> <p>3) poprzez odpisy amortyzacyjne dokonywane zgodnie z art. 16m ust. 1 pkt 3 od wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3.</p> <p>2) Ponadto dla urzeczywistnienia tej elastyczności i możliwości wyboru sposobu rozpoznania kosztu - dodanie w art. 16 ust. 2 pkt 3 również odniesienia do kosztów badań naukowych.</p> <p>3) Jednocześnie, dla lepszego odzwierciedlenia rzeczywistości gospodarczej, w której możliwe jest również generowanie wartości dodanej poprzez podzlecenie produkcji lub udzielanie licencji, proponujemy doprecyzowanie przepisu poprzez wskazanie, że wytwarzanie produktów lub zastosowanie technologii może następować samodzielnie przez podatnika lub w drodze udostępnienia wyników prac innym podmiotom do odpłatnego wykorzystania. Na gruncie obecnych przepisów taka możliwość może budzić wątpliwości interpretacyjne. Powoduje to, że podmioty, których działalność ma charakter stricte badawczo-rozwojowy (w szczególności nie mają własnej produkcji, w której wyniki prac B+R mogłyby zostać zastosowane), mają istotne wątpliwości co do możliwości</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres regulacji. Regulacja tych zagadnień nie jest przedmiotem niniejszego projektu. Sfery tej dotyczy, równolegle procedowany, projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>amortyzowania swoich prac B+R, a to właśnie w takich, wysoce specjalistycznych podmiotach, prowadzonych jest wiele istotnych projektów innowacyjnych.</p> <p><i>Art. 16b ust. 2 pkt 3 ustawy o CIT w proponowanym brzmieniu:</i></p> <p>3) koszty prac rozwojowych lub badań naukowych zakończonych wynikiem pozytywnym, który może być wykorzystany na potrzeby działalności gospodarczej podatnika, jeżeli:</p> <p>a) produkt lub technologia wytwarzania są ściśle ustalone, a dotyczące ich koszty prac rozwojowych lub badań naukowych wiarygodnie określone, oraz</p> <p>b) techniczna przydatność produktu lub technologii została przez podatnika odpowiednio udokumentowana i na tej podstawie podatnik podjął decyzję o wytwarzaniu tych produktów lub stosowaniu technologii samodzielnie lub przez inne podmioty na podstawie udzielonej im przez podatnika odpłatnej licencji lub innej formy oddania wyników prac rozwojowych lub badań naukowych do odpłatnego korzystania, oraz</p> <p>c) z dokumentacji dotyczącej prac rozwojowych lub badań naukowych wynika, że koszty prac rozwojowych i badań naukowych zostaną pokryte spodziewanymi przychodami ze sprzedaży tych produktów lub zastosowania technologii samodzielnie przez podatnika lub przez inne podmioty na podstawie udzielonej im przez podatnika odpłatnej licencji lub innej formy oddania wyników prac rozwojowych lub badań naukowych do odpłatnego korzystania.</p>	
9	ZBP	Uwaga ogólna – propozycja	<p>Postuluje się rozważenie wprowadzenia zmian w przepisach o cenach transferowych:</p> <p>a) zmiana w art. 9a</p> <p>➤ poprzez dodanie ust 2j:</p> <p>1) W przypadku transakcji lub innych zdarzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dokonanych lub występujących pomiędzy podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z których:</p> <p>a) żaden nie podlega zwolnieniu od całości lub części swoich dochodów, oraz</p> <p>b) żaden nie rozliczał w danym roku straty podatkowej z lat ubiegłych, oraz</p> <p>c) każdy osiągnął w roku podatkowym dochód do opodatkowania,</p> <p>dokumentacja podatkowa sporządzana jest na żądanie organów podatkowych.</p> <p>2) Podatnik jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej dla transakcji lub zdarzenia, o którym mowa w pkt 1 w terminie 60 dni od dnia doręczenia takiego żądania."</p>	Ad. 1) Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 5.

		<p>➤ poprzez zmianę brzmienia ust 4:</p> <p><i>4. Na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej podatnicy, o których mowa w ust. 1, 1b, 5a i 5b, są obowiązani do przedłożenia dokumentacji podatkowej w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego żądania, z zastrzeżeniem art. 9a ust. 2j pkt 2.</i></p> <p>Uzasadnieniem powyższej propozycji zmiany jest, iż w obecnym porządku prawnym niektóre przepisy dotyczące cen transferowych wymagają sporządzania bardzo szczegółowej dokumentacji transakcji z podmiotami powiązanymi. W sytuacji zaś krajowych podmiotów powiązanych, które nie korzystają ze zwolnień z opodatkowania, stanowi to bardzo uciążliwy i czasochłonny obowiązek, nie przynoszący żadnej korzyści państwu, gdyż te same koszty jednego podmiotu stanowią przychód drugiego. Propozycja wprowadzenia do przepisów art. 9a ust. 2j oraz zmiany brzmienia art. 9a ust. 4, stanowi spore ułatwienie formalne dla działalności podatników, nie powodując jednocześnie straty dla Skarbu Państwa.</p> <p>W celu zachowania neutralności proponowanych przepisów dla organów podatkowych, podmioty zwolnione z obowiązku dokumentacyjnego: nie powinny korzystać ze zwolnień przedmiotowych, powinny osiągać w danym roku dochód podatkowy oraz nie powinny odliczać w danym roku straty podatkowej z lat ubiegłych.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisów odnosi się bezpośrednio do transakcji i zdarzeń wskazanych w art. 9a ust 1. Oznacza to zawężenie przepisu wyłącznie do transakcji istotnych. Wówczas dla transakcji nieistotnych w dalszym ciągu miałby zastosowanie art. 9a ust 4a, czyli obowiązek sporządzenia i przedłożenia dokumentacji na żądanie organu podatkowego w ciągu 30 dni, w przypadku podejrzenia zaniżenia wartości transakcji.</p> <p>Równocześnie, alternatywnie proszę o rozważanie zmiany polegającej na dodaniu art. 11 ust 4, obok ww. powiązań przez podmioty dominujące w podatkowych grupach kapitałowych (cz. I pkt 1 niniejszego pisma), także powiązanie przez spółki dominujące w grupach innych podmiotów, które spełniają kryteria art. 1a, w okresie w którym je spełniają. Inna metoda, prowadząca do analogicznego skutku byłoby włączenie takich podmiotów i powiązań do listy wyszczególnionej w art. 11 ust. 8 ustawy. Jest to propozycja alternatywna do zaproponowanej powyżej.</p> <p>Niezależnie od powyższego należy podkreślić, iż przyjęcie ww. propozycji oraz propozycji ujętych w cz. I pkt 1 niniejszego pisma, zapewniłoby komfort zarówno dla organów podatkowych, jak i podatników w zakresie pewności stosowania prawa podatkowego i wyeliminowałoby nadmiarowość obowiązków występujących w tym zakresie</p>	
--	--	--	--

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			(czasochłonne i kosztochłonne obowiązki w zakresie dokumentowania w przeważającej mierze symetrycznych transakcji gospodarczych). Dodatkowym ograniczeniem w tym zakresie mogłoby być sprecyzowanie, iż zastosowanie ww. rozwiązania dla podmiotów legitymujących się statusem podmiotu podlegającego obowiązkowemu badaniu sprawozdania finansowego, co w sposób oczywisty gwarantuje odpowiednie stosowanie przepisów o rachunkowości, zawiera także wymogi prezentowania zdarzeń gospodarczych we właściwej wartości (wartości godziwej).	
10	ZBP	<i>Uwaga ogólna – propozycja</i>	Propozycja wprowadzenia do art. 17 ustawy CIT pkt 50c, dotyczącego zwolnienia obligacji, będącego równoważnym do obecnie obowiązującego zwolnienia zawartego w pkt 50a w brzmieniu: <i>50c) odsetki lub dyskonto od obligacji emitowanych przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 1 i oferowanych na rynkach zagranicznych oraz dochody z odpłatnego zbycia tych obligacji uzyskane przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2.</i> Propozycja ma na celu zwolnienie z opodatkowania odsetek lub dyskonta od obligacji emitowanych na rzecz nierezydentów. Przyczyni się to wzrostu popularności i konkurencyjności polskich obligacji na rynkach międzynarodowych w związku z uspojnieniem z warunkami oferowanymi przez podmioty zagraniczne. Zmiana ta, łącznie z odpowiednim, analogicznym uregulowaniem kwestii płatnika jak zaproponowano powyżej w przypadku listów zastawnych, będzie zachętą dla inwestorów i wpłynie pozytywnie na podniesienie zdolności polskiej gospodarki do przyciągania kapitału zagranicznego. Analogiczne zwolnienie należy wprowadzić do ustawy PIT.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja jest godna rozważania. Wymaga to jednak dodatkowej analizy, co z uwagi na projektowany termin wejścia w życie projektu, nie jest obecnie możliwe. Propozycja może zostać ujęta w kolejnym projekcie nowelizacji ustawy o CIT.
11	ZBP	<i>Uwaga ogólna – propozycja</i>	Rozważenie wprowadzenia odpowiednich zmian w art. 26 ustawy CIT (i odpowiednio w ustawie PIT) w zakresie doprecyzowania, iż w przypadku gdy papiery wartościowe, w związku z którymi wypłaty podlegają obowiązkowi płatnika, zdeponowane są na rachunku papierów wartościowych w instytucjach działających na rynku regulowanym poza granicami Polski, polscy (i zagraniczni) podatnicy zobowiązani są do samoopodatkowania tych przychodów w ramach indywidualnych rozliczeń rocznych przed polskim fiskusem, co wyeliminuje kwestie dyskusyjne m.in. co do niemożności ustalenia beneficjentów przychodów na rynkach zagranicznych i zastosowania do nich zwolnienia wynikającego z ustawy (zwolnienia wyszczególnione w art. 17) np. w zakresie przychodów nierezydentów z odsetek od listów zastawnych lub obligacji Skarbu Państwa. Alternatywnie, barierę w tym zakresie wyeliminować mogłyby zapisy: <ul style="list-style-type: none"> • przepisów art. 41 ust. 1, ust. 4, ust. 4d, ust. 10 oraz art. 42 ust. 6 ustawy PIT nie 	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wymaga dodatkowej analizy, co z uwagi na projektowany termin wejścia w życie projektu, nie jest obecnie możliwe.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>stosuje się w odniesieniu do odsetek od papierów wartościowych (m. in. obligacji, obligacji Skarbu Państwa, listów zastawnych) dopuszczonych do obrotu na rynkach zagranicznych i wykupu tych papierów wartościowych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • przepisów art. 26 ust. 1, ust. 2c i ust. 3d ustawy CIT nie stosuje się w odniesieniu do odsetek od papierów wartościowych (m.in. obligacji, obligacji Skarbu Państwa, listów zastawnych) dopuszczonych do obrotu na rynkach zagranicznych i wykupu tych papierów wartościowych. <p>Dodatkowo w zakresie obowiązków płatnika wykonywanych przez działający w Polsce podmiot prowadzący rachunki zbiorcze, chciałbym przekazać propozycję sektora w sprawie zmiany w art. 26 ustawy CIT (i odpowiednio w ustawie PIT) polegającej na doszczegółowieniu, iż podmioty prowadzące rachunki zbiorcze, celem właściwego opodatkowania, w przypadku, gdy nie dochodzi do ujawnienia poszczególnych beneficjentów świadczeń, winny pozyskiwać od podmiotów będących posiadaczami rachunków zbiorczych informacje co do liczby podmiotów będących osobami fizycznymi lub osobami prawnymi w podziale na podmioty będące rezydentami i podmioty będące nierezydentami. Takie rozróżnienie umożliwi stosowanie właściwych norm w zakresie zwolnienia z opodatkowania np. w zakresie przychodów nierezydentów z odsetek od listów zastawnych lub obligacji Skarbu Państwa.</p>	
12	ZBP	<i>Uwaga ogólna – propozycja</i>	<p>Odnośnie sprzedaży wierzytelności z tytułu kredytów (pożyczek) udzielonych przez banki postuluję się rozciągnięcie zasady podatkowego ujmowania sprzedaży wierzytelności do funduszu sekurytyzacyjnego/TFI tworzącego taki fundusz (tj. wynikającej z art. 15 ust. 1h pkt 2 ustawy CIT możliwości rozpoznania straty w kosztach uzyskania przychodów do wysokości rezerw (odpisów) uprzednio zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów) na sprzedaż wierzytelności do każdego rodzaju nabywcy. Wprowadzenie art. 15 ust. 1h pkt 2 ustawy CIT przyczyniło się do „udroźnienia” rynku obrotu nieregularnymi wierzytelnościami bankowymi. Rozciągnięcie tej zasady na sprzedaż do każdego rodzaju nabywcy (nie tylko funduszy sekurytyzacyjnych) powinno otworzyć rynek obrotu tego typu wierzytelnościami również dla mniejszych podmiotów, w szczególności firm windykacyjnych z segmentu SME i przez to przyczynić się do dalszego rozwoju tego rynku (nowi uczestnicy, dodatkowe miejsca pracy, wzrost wartości takich firm), a bankom umożliwi dalszą (szybszą i efektywniejszą) optymalizacją wskaźnika nieregularnych wierzytelności.</p> <p>W chwili obecnej sprzedaż nieregularnych wierzytelności, z uwagi na konieczność rozwiązania w przychody podatkowe całości odpisów (rezerw ceowych), jest dokonywana</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wymaga dodatkowej analizy, co z uwagi na projektowany termin wejścia w życie projektu, nie jest obecnie możliwe.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			przeważnie portfelowo do ww. funduszy. W związku z tym zmiana nie powinna skutkować zmniejszeniem wpływów budżetowych (a na pewno istotnym), ponieważ w głównej mierze zmiana dotyczyłaby tylko formy prawnej podmiotów nabywających, czyli rozszerzenia rynku na nowych uczestników (warto zauważyć w tym miejscu, iż zwykle spółki handlowe w odróżnieniu od funduszy sekurytyzacyjnych nie korzystałyby ze zwolnienia z CIT, w związku z czym „odzyski” ponad cenę zakupu zwiększałyby podstawę opodatkowania CIT takich podmiotów a co za tym idzie wpływy budżetowe z tego podatku).	
13	ZBP	<i>Uwaga ogólna – propozycja</i>	<p>Konieczność wprowadzenia do ustawy CIT odpowiednich przepisów dostosowawczych, związanych z obowiązkiem wdrożenia Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 9.</p> <p>Sektor bankowy we współpracy z KPMG, złożył do Ministerstwa Finansów neutralne propozycje zmian regulacji. Biorąc pod uwagę szeroki zakres omawianej w niniejszym stanowisku nowelizacji ustawy o CIT, zasadnym wydaje się uwzględnienie również tej kwestii. Biorąc pod uwagę krótki termin, jaki pozostał bankom na przystosowanie się do nowych wymogów, zwracam się z uprzejmą prośbą o pilne podjęcie prac w tym temacie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza przedmiot regulacji, niemniej podejmowane są przez MF działania celem jej realizacji w odrębnej nowelizacji.</p>
14	OPZZ	<i>Uwaga ogólna – propozycja</i>	<p>Propozycja wprowadzenie do projektu ustawy przepisu, który umożliwiłby podatnikowi dokonanie w rocznym zeznaniu podatkowym odliczenia składki opłaconej na rzecz związku zawodowego lub też ustanowienie innego rozwiązania pozwalającego osiągnąć podobny skutek.</p> <p>Regulacja taka przewidziana jest w odniesieniu do składek na rzecz organizacji pracodawców. Proponowane rozwiązanie stanowiłoby element motywujący pracowników do angażowania się w działalność na rzecz pracowników, a także bodziec do budowania nowoczesnego społeczeństwa obywatelskiego i rozwoju dialogu społecznego. Ponadto zasada równości wobec prawa wskazuje na potrzebę podobnego traktowania członków związków zawodowych i członków organizacji pracodawców.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza przedmiot regulacji. Realizacja postulatu wymagałaby wprowadzenia analogicznej regulacji wobec wszystkich osób opłacających składki (nie tylko na rzecz związków zawodowych), przede wszystkim składek na rzecz zrzeszeń branżowych, do których przynależność w określonym zawodzie jest obowiązkowa (zawody prawnicze, lekarze).</p>

15	NRL	<i>Uwaga ogólna – propozycja</i>	<p>Wprowadzenie zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych świadczeń z tytułu uczestnictwa członków samorządu lekarskiego w nieodpłatnych szkoleniach organizowanych przez samorząd lekarski w ramach realizacji ustawowego obowiązku doskonalenia zawodowego, bez względu na tematykę szkolenia.</p> <p>Powyższe stanowisko uwzględnia okoliczność, że udzielenie przez samorząd lekarski świadczenia w postaci organizacji szkoleń dla lekarzy i lekarzy dentyków, którzy opłacają składki członkowskie na rzecz samorządu jest świadczeniem ekwiwalentnym do opłacanych składek co oznacza, że świadczenie to nie ma charakteru nieodpłatnego. Pogląd taki w odniesieniu do szkoleń organizowanych przez samorząd zawodowy pielęgniarów i położnych wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z 6 października 2016 r. w sprawie o sygn. I SA/Kr 868/16.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu. Realizacja postulatu wymagałaby wprowadzenia analogicznej regulacji wobec wszystkich osób uczestniczących w szkoleniach organizowanych przez branżowe stowarzyszenia (pielęgniarki, prawnicy).</p>
Art. 1- Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych				
16	IDM	<i>Art. 1 pkt 3 (art. 10 ust. 4 ustawy PIT)</i>	<p>Brak uzasadnionych podstaw do różnicowania stosowanych zasad opodatkowania poszczególnych zysków kapitałowych w zależności od tego, czy są one częścią programów motywacyjnych zawieranych pomiędzy pracodawcą a pracownikiem/współpracownikiem. Wprowadzenie polityki wynagrodzeń zakładającej wypłatę części świadczeń przez domy maklerskie w oparciu o określone instrumenty finansowe z całą pewnością nie jest zatem nakierowane na uzyskanie jakichkolwiek korzyści podatkowych przez pracowników lub współpracowników domu maklerskiego. Z uwagi na powyższe, wprowadzenie przepisów w proponowanym kształcie nie byłoby ukierunkowane na ograniczenie ewentualnej optymalizacji podatkowej stosowanej w branży finansowej, a tym samym nie spełniłoby zamierzonego celu ustawy nowelizującej. Opodatkowanie przychodów z tytułu uczestnictwa w programów motywacyjnych według reguł dotyczących opodatkowania przychodów ze stosunku pracy (art. 12 ustawy o PIT) lub działalności wykonywanej osobiście (art. 13 ustawy o PIT), niesie również ryzyko podwójnego opodatkowania osiąganych w ten sposób przychodów – raz w momencie obejmowania (nabywania) instrumentów finansowych przyznawanych w ramach programu motywacyjnego, a następnie na etapie ich realizacji.</p> <p>W związku z powyższym w pierwszej kolejności proponujemy usunięcie z ustawy nowelizującej przepisów modyfikujących zasady określania źródła przychodów w przypadku wypłat świadczeń z tytułu realizacji praw otrzymanych nieodpłatnie.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zmiana ma na celu przypisanie świadczeń z tytułu realizacji praw pochodnych do tego samego źródła przychodów, jak otrzymane świadczenie w postaci praw pochodnych, w przypadku, gdy prawa te zostały otrzymane jako świadczenie w naturze lub nieodpłatne świadczenie. Obecnie istnieje możliwość zmiany kwalifikacji do źródła przychodów świadczeń, które powinny być opodatkowane wg skali podatkowej (np. ze stosunku pracy), na kapitały pieniężne, które są opodatkowane wg 19% skali podatkowej. Zarzut podwójnego opodatkowania przychodów z realizacji praw pochodnych, w przypadku ustalenia przychodu z tytułu otrzymania praw pochodnych, jako świadczeń w naturze jest zasadny i należy w art. 22 dodać stosowną regulację</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>W przypadku nieuwzględnienia powyższego postulatu w całości, proponujemy wprowadzenie stosownego wyłączenia umożliwiającego podatnikom, w przypadku których stosowanie programów wynagradzania opartych na instrumentach finansowych narzucone jest przez przepisy prawa, opodatkowanie przychodów z tytułu realizacji takich programów, według zasad określonych w art. 17 ustawy o PIT, tj. w sposób właściwy dla przychodów z kapitałów pieniężnych.</p> <p>W przypadku nieuwzględnienia ww. uwag i wprowadzenia do ustawy o PIT zmian umożliwiających zaliczanie przychodów osiąganych w wyniku realizacji programów motywacyjnych do przychodów ze stosunku pracy (art. 12 ustawy o PIT) lub działalności wykonywanej osobiście (art. 13 ustawy o PIT) postulujemy wprowadzenie stosownych rozwiązań podatkowych na gruncie ustawy o PIT, CIT oraz ZUS, rekompensujących niedogodności związane z narzuconym przez ustawodawcę obowiązkiem stosowania takich programów przez firmy inwestycyjne oraz usuwających ryzyko podwójnego opodatkowania tak osiąganych przychodów.</p>	<p>pozwalającą na wliczenie przychodu z tytułu nieodpłatnych świadczeń w koszty realizacji praw.</p>
17	PRP	<p>Art. 1 pkt 3 (art. 10 ust. 4 ustawy PIT)</p>	<p>Zmiana dotyczy kwalifikacji przychodów uzyskiwanych w ramach programów motywacyjnych z realizacji pochodnych instrumentów finansowych lub praw wynikających z papierów wartościowych, ze źródła kapitały pieniężne na przychody ze stosunku pracy lub z działalności wykonywanej osobiście.</p> <p>Zmianę należy uznać za niekorzystną, bowiem powoduje zmianę jednej stawki podatku w wysokości 19% na skalę podatkową (18%/32%).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zmiana ma na celu zapobieżenie optymalizacji podatkowej, więc z istoty rzeczy jest niekorzystna dla podatników korzystających z takich optymalizacji.</p>
18	ZBP	<p>Art. 1 pkt 3 i pkt 10 lit. c-d projektu (art. 10 ust. 4 i art. 24 ust. 11, 11a-b ustawy PIT)</p>	<p>W treści projektowanych przepisów doprecyzowania wymagają:</p> <ul style="list-style-type: none"> • moment oraz sposób zapłaty podatku od dochodu uzyskanego przez podatnika (kwalifikowanego jako przychód ze stosunku pracy, albo przychód z działalności wykonywanej osobiście albo przychód z innych źródeł, opodatkowanego wg skali podatkowej 19% i 32%) tj. czy obowiązek poboru podatku spoczywa na podmiocie zatrudniającym czy też ww. dochód podlega samoopodatkowaniu przez podatnika, a także w jaki sposób będzie kontrolowana prawidłowa wysokość stawki opodatkowania; • sposób zastosowania normy art. 24 ust. 10 ustawy PIT, w przypadku kiedy otrzymane w tym trybie papiery wartościowe, będą ulokowane na rachunku papierów wartościowych podatnika (sposób i konieczność stosowania kolejki fifo dla ustalenia kosztów i dochodu); • kwestia powstania ewentualnego obowiązku wystawienia informacji PIT-8C przez podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych, na którym zapisane są ww. 	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Obowiązki płatnika będą spoczywały na podmiocie obowiązującym do realizacji praw z prawa pochodnego. Obowiązki te płatnik wykonuje zgodnie z przepisami ustawy o PIT, określonymi do poboru zaliczek lub podatku z danego źródła przychodów do jakich zakwalifikowany jest przychód z realizacji tego prawa pochodnego.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>papiery wartościowe podatnika.</p> <p>Ponadto przychód ze stosunku pracy, co do zasady, podlega oskładkowaniu na podstawie m.in. przepisów o ubezpieczeniach społecznych, zdrowotnych, co powinno zostać odpowiednio zaadresowane we właściwych przepisach.</p>	
19	PIBR	<p>Art. 1 pkt 5 lit. b) projektu (art. 21 ust. 1 pkt 97b PIT)</p>	<p>W punkcie 97b treść na końcu tego przepisu może budzić nieuzasadnione wątpliwości, jakiej ustawy dotyczy przywołany art. 59 ust. 1. Stąd proponujemy przeredagowanie treści po myślniku na „... dokonanych zgodnie z zasadami określonymi na podstawie art 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.) lub uchwałą, o której mowa w art. 59 ust. 3 tej ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie poprawiony zgodnie z propozycją.</p>
20	OIGN	<p>Art. 1 pkt 5 lit. b) projektu (art. 21 ust. 1 pkt 97b PIT)</p>	<p>Nowe zwolnienie podatkowe dotyczącego umorzenia należności pieniężnych związanych z użytkowaniem lokalu mieszkalnego jest logiczne i właściwe. Propozycja ta jest konsekwencją wydania przez Ministra Rozwoju i Finansów rozporządzenia z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodów (przychodów) z tytułu umorzenia należności pieniężnych związanych z użytkowaniem lokalu mieszkalnego i stanowi przykład właściwej legislacji.</p>	<p>Pozytywna ocena propozycji zawartej w projekcie.</p>
21	SWNn W „Mieszkanicz”	<p>Art. 1 pkt 9 lit. e (art. 23 ust. 1 pkt 45a lit. a ustawy PIT)</p>	<p>Umożliwienie osobom fizycznym amortyzacji składników majątku nabytych w sposób nieodpłatny.</p> <p>Ograniczenie możliwości amortyzowania dóbr nabytych w drodze darowizny <u>uderza w osoby otrzymujące (darowizną lub w formie spadku) nieruchomości od najbliższej rodziny.</u> Coraz więcej młodych osób ze względu na miejsce pracy lub nauki nie korzysta z otrzymanych w ten sposób mieszkań osobiście, ale je wynajmuje. Samo umożliwienie im amortyzowania nieruchomości nie narusza ogólnych zasad obrotu gospodarczego, a jeśli jedynym zastrzeżeniem jest przyjmowana do amortyzacji wartość, to niech będzie to wartość wg wyceny rzeczoznawcy majątkowego. Dodatkowo, amortyzacja możliwa jest jedynie przy opodatkowaniu na zasadach ogólnych, która to forma jest dużo rzadsza ze względu na skomplikowanie. Wyłączenie amortyzacji dla osób fizycznych, gdzie powiązania rodzinne polegają na wzajemnym wsparciu, a nie konkurencji, nie wydaje się skutecznym sposobem uszczelniania systemu podatkowego.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zauważyć należy, że zaliczanie do kosztów podatkowych odpisów amortyzacyjnych w swojej istocie ma na celu rozłożony w czasie „zwrot” wydatków poniesionych przez podatnika na zakup środka trwałego. W przypadku środków trwałych nabytych przez podatnika nieodpłatnie, jeżeli przysporzenie z tego tytułu nie stanowiło postawy opodatkowania, dokonywanie odpisów amortyzacyjnych nie znajduje uzasadnienia. Tak więc w przypadku, gdy wartość otrzymanego w drodze spadku lub darowizny środka trwałego (np. mieszkania) będzie powodowała powstanie zobowiązania podatkowego w podatku od spadków i</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

				darowizn – wówczas odpisy amortyzacyjne od wartości początkowej tego środka będą mogły stanowić koszt podatkowy, natomiast w przypadku, gdy otrzymany w spadku lub darowiźnie środek trwały będzie zwolniony z opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn – wówczas u takiego podatnika nie powstaje zobowiązanie podatkowe z tytułu otrzymania takiego przysporzenia i zasadne jest aby odpisy amortyzacyjne od takich środków trwałych nie stanowiły kosztu podatkowego.
22	PIBR	Art. 1 pkt 10 lit. a i b projektu (art. 24 ust. 5 i 8 PIT)	<ul style="list-style-type: none"> ze względu na ustalenie w art. 24 zasad ustalania nie tylko dochodu ale i przychodu proponujemy w tytule artykułu dodać na końcu „...(przychodu).”, wprowadzony w art. 24 ust. 5 pkt 11 jest naszym zdaniem niezrozumiały - do jakiej zapłaty odnosi się art. 24 ust 8a, nowe brzmienie ust. 8 pkt 3 - zmiana niezrozumiała skoro była proporcja przed podziałem a teraz ma być bezpośrednio przed podziałem. 	<p>Uwagi niezasadne.</p> <p>W art. 24 ust. 8a stawy PIT jest wskazana „zapłata”, jako świadczenie wypłacane w ramach wymiany udziałów mogące stanowić przychód wnoszącego wkład.</p>
23	Lewiatan	Art. 1 pkt 10 lit. c-f) (art. 24 ust. 11 – 12a PIT)	<p>Jak wynika z uzasadnienia, projektodawca zamierza uregulować zasady opodatkowania dochodów uzyskiwanych przez osoby fizyczne ze zbycia akcji nabytych w ramach programów motywacyjnych. W tym celu planowana jest zmiana brzmienia art. 24 ust. 11 ustawy o PIT, dodanie ust. 11a-11b, uchylenie ust. 12 oraz modyfikacja ust. 12a.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że programy motywacyjne są powszechnie stosowanym instrumentem polityki wynagrodzeń w przedsiębiorstwach funkcjonujących na obszarze Unii Europejskiej, Szwajcarii, Stanów Zjednoczonych i innych państw wysoko rozwiniętych. W programach tych uczestniczą również polscy rezydenci podatkowi, zatrudnieni bezpośrednio przez organizatorów tych programów bądź w podmiotach, należących do krajowych/międzynarodowych grup kapitałowych, w których te programy funkcjonują.</p> <p>Zasady opodatkowania dochodów polskich rezydentów podatkowych uczestniczących w programach motywacyjnych od lat budzą liczną wątpliwość. Powyższe wynika z faktu, że Polska, w odróżnieniu od wielu innych państw wysoko rozwiniętych, nie zdecydowała się dotychczas na kompleksowe uregulowanie tej kwestii na poziomie przepisów ustawowych. W szczególności brakuje jasnych przepisów co do tego w którym momencie uczestnik</p>	<p>Uwaga – w zakresie wątpliwości określenia momentu powstania przychodu z tytułu świadczeń otrzymanych w wyniku realizacji programów motywacyjnych - jest niezasadna.</p> <p>Art. 24 ust. 11 ostatnie zdanie jasno wskazuje, że w takim przypadku przychód powstaje w momencie odpłatnego zbycia akcji, co a contrario oznacza, że nie powstaje w innych fazach realizacji programu motywacyjnego.</p> <p>Natomiast zgłoszone postulaty wychodzą poza zakres regulacji objętej projektem ustawy.</p>

		<p>programu motywacyjnego uzyskuje przysporzenie do opodatkowania, jaka jest kwalifikacja źródła tego przysporzenia oraz wg jakich zasad należy ustalić podstawę opodatkowania. Braków tych nie rozwiązuje aktualne brzmienie art. 24 ust. 11 ustawy o PIT, w oparciu o który to przepis dochód uzyskany w związku z preferencyjnym nabyciem/objęciem akcji nie podlega opodatkowaniu na moment nabycia/objęcia akcji przez osoby uprawnione na podstawie uchwały walnego zgromadzenia, lecz opodatkowany jest dochód z późniejszego zbycia akcji. Wskazane braki legislacyjne uzupełnianie są natomiast rozbudowaną, lecz nie jednolitą, praktyką orzeczniczą organów podatkowych i sądów administracyjnych.</p> <p>W aktualnym kształcie projektowane zmiany w ustawie o PIT nie można uznać za regulację kompleksowo rozwiązującą wskazane wyżej wątpliwości praktyczne.</p> <p>Apelujemy zatem o uwzględnienie następujących uwag kierunkowych:</p> <p>1) określony w projektowanych ust. 11 i 11b art. 24 wymóg faktycznego objęcia lub nabycia akcji nie uwzględnia zróżnicowanego charakteru programów motywacyjnych.</p> <p>Definicja programów motywacyjnych, przewidziana w art. 24 ust. 11b, odnosi się wyłącznie do programów realizowanych poprzez faktyczne objęcie lub nabycie akcji. Regulacja ta pomija funkcjonowanie w praktyce krajowej, ale również zagranicznej, programów akcyjnych, które umożliwiają uczestnikom dokonanie wyboru co do formy realizacji uprawnień wynikających z programu – (i) odpłatne/nieodpłatne nabycie (objęcie) akcji, które uczestnik może sprzedać w przyszłości lub (ii) uzyskanie wypłaty pieniężnej, której kwota odzwierciedla jednak wartość rynkową akcji.</p> <p>W obu przypadkach faktyczne przysporzenie uczestnika programu akcyjnego nie stanowi substytutu wynagrodzenia za pracę na rzecz organizatora programu bądź podmiotu powiązanego kapitałowo z organizatorem. Brak jest zatem podstaw, aby zyski z programów akcyjnych opodatkowywać wg zasad innych niż określone dla przychodów ze źródła kapitały pieniężne.</p> <p>2) treść projektowanych art. 24 ust. 11-11b oraz 12a nie przesądza jednoznacznie o tym czy odpłatne zbycie akcji, o których mowa w ust. 11, stanowi pierwszy i jedyny moment powstania przychodu do opodatkowania dla uczestnika programu motywacyjnego.</p> <p>Uwaga ta ma szczególne znaczenie, gdy nabycie/objęcie akcji następuje w wyniku realizacji praw z pochodnych instrumentów finansowych lub realizacji praw z papierów wartościowych, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 6 lit. b lub realizacji innych praw, do których odwołuje się projektowany ust. 11b. Z orzecznictwa niektórych organów podatkowych wynika, że już sam fakt nabycia/objęcia ww. praw może generować</p>	
--	--	--	--

		<p>przychód do opodatkowania, Stanowisko to należy uznać za wysocy dyskusyjne, zwłaszcza, że takie zdarzenie nie zostało wymienione w opisie jakiegokolwiek źródła przychodów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o PIT. Dodatkowo, powstaje pytanie o realną możliwość ustalenia wartości takiego przychodu w oparciu o zasady wynikające z art. 11 ust. 2-2b ustawy o PIT w jej aktualnym brzmieniu.</p> <p>W związku z tym rekomendujemy jednoznaczne określenie, że nabycie/objęcie praw, o których mowa w ust. 11b, jest zdarzeniem neutralnym podatkowo.</p> <p>3) potencjalna omyłka redakcyjna w zmodyfikowanym ust. 12a.</p> <p>Zmodyfikowany ust. 12a odwołuje się do przepisów „art. 11-11c”. Z całokształtu zmian wydaje się, że intencją było jednakże odwołanie do „ust. 11-11b”</p> <p>4) zmodyfikowany ust. 12a dyskryminuje polskich rezydentów podatkowych, uczestniczących w programach motywacyjnych organizowanych w państwach spoza UE i EOG.</p> <p>Powołany przepis ogranicza zastosowanie preferencyjnych zasad opodatkowania, o których mowa w ust. 11, tylko do programów motywacyjnych, w ramach których następuje objęcie lub nabycie akcji spółek akcyjnych, których siedziba znajduje się na terytorium państw członkowskich UE lub EOG.</p> <p>Jak wskazano powyżej, programy motywacyjne funkcjonują również w podmiotach z siedzibą poza UE i EOG (np. w Szwajcarii i w Stanach Zjednoczonych). W programach tych uczestniczą również polscy rezydenci podatkowi i wskutek nie objęcia np. tych krajów nowymi regulacji, polscy rezydenci podatkowi uczestniczący w programach z tych krajów będą nieuzasadnienie dyskryminowani mimo uzyskiwania tego samego rodzaju przychodów.</p> <p>Wskazane jest zatem, aby dochody z tytułu uczestnictwa w programach motywacyjnych podlegały jednolitym zasadom opodatkowania, niezależnie od tego w jakim państwie ma siedzibę spółka, której akcje są nabywane/obejmowane w ramach takiego programu.</p> <p>5) ograniczenie definicji programów motywacyjnych tylko do spółek akcyjnych.</p> <p>Wprowadzenie wymogu przyjęcie programu motywacyjnego uchwałą walnego zgromadzenia spółki akcyjnej (ust. 11b) będzie skutkowało:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ wyłączeniem z definicji programów motywacyjnych systemów wynagrodzeń, opartych o akcje, przyjmowanych uchwałą zgromadzenia w spółkach komandytowo-akcyjnych,➤ wyłączeniem z definicji programów motywacyjnych systemów wynagrodzeń	
--	--	--	--

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>przyjmowanych przez spółki akcyjne, w których uczestniczą osoby zatrudnione w spółkach powiązanych kapitałowo, funkcjonujących w innej formie prawnej niż spółka akcyjna (np. sp. z o.o.),</p> <p>➤ wątpliwościami jakie formy prawne, w odniesieniu do spółek zagranicznych, mieszczą się w pojęciu „spółka akcyjna“ na potrzeby stosowania zasad opodatkowania wynikających z ust. 11.</p> <p>W związku z tym naszym zdaniem można, w miejsce pojęcia spółka akcyjna, użytego w ust. 11 i 11b, użyć sformułowania „spółka“. W takim przypadku zastosowanie znalazłaby definicja pojęcia „spółka“ zawarta w art. 5a pkt 28 ustawy o PIT.</p>	
24	AIH	Art. 1 pkt 10 lit. c (art. 24 ust. 11 ustawy PIT)	<p>Dla pracowników firm działających w Polsce korzystających z programów motywacyjnych <u>niekorzystna może okazać się zmiana w zakresie doprecyzowania zasad określania dochodu uzyskanego ze zbycia akcji otrzymanych w wyniku realizacji programów motywacyjnych</u> (zdefiniowanie programów). Aktualnie bowiem, gdy pracownik otrzymuje przykładowo opcje na akcje to opodatkowanie następuje w zasadzie dopiero w momencie sprzedaży akcji, natomiast wprowadzenie projektowanych zmian będzie skutkowało sytuacją, w której już w momencie przyznania benefitów pracownik będzie musiał rozpoznawać przychód z tytułu umowy o pracę, co może skutkować wzrostem opodatkowania pracownika z 19% do 32%.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>W przypadku programów motywacyjnych przychód będzie powstawał dopiero w momencie odpłatnego zbycia akcji i będzie to przychód z kapitałów pieniężnych opodatkowany stawką 19%.</p>
25	NSZZ Solidarność	Art. 1 pkt 10 (art. 24 ust. 11 ustawy PIT)	<p>Uwaga dotycząca wykreślenia z projektu przepisów dotyczących zmiany opodatkowania przychodów uzyskiwanych w ramach programów motywacyjnych z realizacji pochodnych instrumentów finansowych lub praw wynikających z papierów wartościowych. Do tej pory przychody takie były kwalifikowane jako przychody z kapitałów pieniężnych i obowiązywała do nich stawka 19%. W projekcie proponuje się doliczanie przychodów tego rodzaju do dochodu ze stosunku pracy i opodatkowanie ich na zasadach ogólnych. Brak jest uzasadnienia dla różnicowania dochodów z papierów wartościowych ze względu na źródło pochodzenia tych papierów - program motywacyjny czy zakup na wolnym rynku. Stworzy to niepotrzebną komplikację dla posiadaczy większej ilości papierów wartościowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Należy podkreślić, iż zmiana ma na celu zapobieżenie optymalizacji podatkowej w zakresie przedmiotowego zagadnienia.</p>
26	PIBR	Art. 1 pkt 10 lit. g projektu (art. 24 ust. 20 PIT)	<p>Dodany ust. 20 rozszerza domniemanie uniknięcia lub uchylenia się od opodatkowania na czynność wniesienia wkładu niepieniężnego, przeprowadzoną bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych: przepis wydaje nam się mało precyzyjny.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Nie wyjaśniono na czym polega brak precyzji w omawianym przepisie. Projekt będzie przedmiotem obrad Komisji Prawniczej, w toku której przepis może</p>

				zostać poprawiony od strony legsjalcyjnej.
27	STOP	Art. 1 pkt 12 lit. b (art. 26 ust. 7a pkt 14 PIT)	<p>Wyrazy „które nie ukończyły 16 roku życia” należy zastąpić wyrazami „które nie ukończyły 18 roku życia”.</p> <p>Z uwagi na ratio legis przepisu, który winien wpisywać się w system norm prawnych, przenoszonych przez inne regulacje ustawowe, wskazujące progi wiekowe, wymagane dla skuteczności określonych czynności prawnych, realizowanych w obrocie prawnym i to zarówno po stronie czynnej jak i biernej zachowań konkretnego beneficjenta normy prawnej,</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Odniesienie w przepisie dotyczącym odliczania wydatków na cele rehabilitacyjne do pojęcia „dzieci, które nie ukończyły 16 roku życia” jest związane z regulacjami zawartymi w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2046, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji”. Przepisy tej ustawy określają bowiem sposób określania niepełnosprawności osób, które nie ukończyły 16 roku życia.</p> <p>Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.</p> <p>Stąd w przypadku osób, które nie ukończyły 16. roku życia, nie określa się stopnia niepełnosprawności, lecz zalicza się je do kategorii osób niepełnosprawnych. Zgodnie z § 3 ust. 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z</p>

				<p>dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. z 2015 r. poz. 1110) niepełnosprawność dziecka orzeka się na czas określony, jednak na okres nie dłuższy niż do ukończenia przez dziecko 16. roku życia. Istniejąca po tym okresie niepełnosprawność będzie potwierdzana orzeczeniem o jednym ze stopni niepełnosprawności.</p> <p>Z tych względów w przepisach dotyczących ulgi rehabilitacyjnej uprawnienie do ulgi dotyczy nie tylko wydatków ponoszonych przez osoby niepełnosprawne zaliczone do określonego stopnia niepełnosprawności, ale także wydatków ponoszonych na rzecz dzieci, które nie ukończyły 16 roku życia.</p>
Art. 2 - Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych				
28	ZBP	<i>Art. 2 pkt 1 projektu (art. 1a ustawy CIT)</i>	<p>Pozytywna ocena zmian dotyczących warunków tworzenia PGK., jednakże pozytywne zmiany przepisów dotyczących PGK wydają się stać w sprzeczności z przepisem, zgodnie z którym naruszenie któregoś z nich skutkuje utratą statusu PGK, od momentu utworzenia podatkowej grupy kapitałowej. Z jednej strony rozwiązania mają bowiem zachęcać także mniejsze podmioty do tworzenia PGK, z drugiej jednak istnieje ryzyko konieczności dokonania korekt wstecznych po wdrożeniu PGK, np. w razie późniejszej zmiany wysokości posiadanych udziałów w spółce zależnej, podczas gdy konieczność zbycia udziałów może wynikać też z obiektywnych okoliczności biznesowych niezależnych od dążenia do optymalizacji.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Przepis dotyczący wstecznych rozliczeń w przypadku naruszenia warunków funkcjonowania PGK zostanie złagodzony poprzez skrócenie do 3 lat podatkowych okresu, który takie rozliczenie wsteczne obejmuje.</p>
29	AIH, SPP, PRB,	<i>Art. 2 pkt 1 lit. a (art. 1a ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy)</i>	<p>1) Wprowadzenie ograniczenia w zakresie możliwości uznania podatkowej grupy kapitałowej za podatnika podatku dochodowego od osób prawnych w przypadku, gdy spółki tworzące tę grupę korzystają ze zwolnienia określonego w art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, należy uznać za nienasadne i przepis ten powinien zostać wykreślony z następujących powodów:</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Zrezygnowano z wprowadzania omawianego warunku. Z związku z tym druga z uwag stała się bezprzedmiotowa.</p>

	PZPP	<i>CIT)</i>	<ul style="list-style-type: none"> • regulacja taka nie znajduje uzasadnienia w aktach dotyczących przyznawania pomocy publicznej, w szczególności w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 651/2014, a także w działaniach podejmowanych przez OECD w celu zapobiegania erozji podstawy opodatkowania oraz transferowi zysków (BEPS). Projektowany przepis nie stanowi również implementacji dyrektywy Rady (UE) nr 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającej przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. • obecny stan prawny jest zgodny z celami projektu ustawy – działanie w formie podatkowej grupy kapitałowej przez spółki korzystające ze zwolnienia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT nie powinno być traktowane jako mechanizm agresywnej optymalizacji podatkowej. W konsekwencji należy uznać, że obecny stan prawny – zezwalający na to, aby w skład podatkowej grupy kapitałowej wchodziły spółki, których dochody są zwolnione z podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 – nie stoi w żaden sposób na przeszkodzie realizacji założonych celów projektu w zakresie zwalczania agresywnych optymalizacji podatkowych; • działania w podatkowej grupie kapitałowej są zgodne z celem tworzenia specjalnych stref ekonomicznych – w przypadku wprowadzenia projektowanego ograniczenia może okazać się, że atrakcyjność instrumentu pomocy publicznej w postaci zwolnień dotyczących specjalnych stref ekonomicznych spadnie, ponieważ faktycznie będzie stanowił przeszkodę do korzystania z przewidzianej w ustawie CIT możliwości rozliczania wyniku podatkowego spółek na poziomie podatkowej grupy kapitałowej; • wprowadzone rozwiązanie oznaczać będzie dyskryminację podmiotów korzystających ze zwolnienia dla dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej – na skutek wprowadzenia zakazu tworzenia podatkowej grupy kapitałowej przez spółki korzystające ze zwolnienia określonego w art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT dojdzie do bezpodstawnego zróżnicowania sytuacji spółek, których dochody podlegają zwolnieniu na podstawie tego przepisu, i spółek korzystających z innych zwolnień określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Te pierwsze nie będą miały prawa do tworzenia podatkowej grupy kapitałowej, mimo że takiej możliwość nie pozbawia żadne inne zwolnienie przewidziane w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. <p>2) Ponadto projekt <u>pozbawia praw nabytych i wprowadza ryzyko naruszenia zaufania do państwa</u> – może dojść do utraty statusu podatnika przez podatkowe grupy kapitałowe, w</p>	
--	-------------	-------------	--	--

		<p>skład których wchodzi spółki korzystające ze zwolnienia określonego w art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, bez względu na to, że grupy te zostały utworzone przed wejściem w życie przepisów projektu. Ponadto podatkowa grupa kapitałowa (jako podatnik) uzyskała wcześniej od państwa potwierdzenie prawidłowości swojego działania poprzez wydaną w drodze decyzji zgodę naczelnika urzędu skarbowego na rejestrację podatkowej grupy kapitałowej. Prawo podatnika do działania w formie podatkowej grupy kapitałowej – przez okres co najmniej 3 lata – zostało zatem wcześniej zaakceptowane przez organy administracji publicznej i powinno podlegać szczególnej ochronie. Tymczasem projekt nie przewiduje żadnego środka ochrony prawnej sytuacji spółek działających w podatkowej grupie kapitałowej, w tym nie uwzględnia żadnych przepisów przejściowych regulujących szczegółowo tę kwestię. Taką sytuację, jako sprzeczną z zasadą ochrony praw nabytych, należy uznać w państwie prawa za niedopuszczalną.</p> <p><u>Proponowane rozwiązanie stanowi działanie prawa wstecz</u> – nieprecyzyjność przepisów w powiązaniu z brakiem regulacji przejściowych powoduje, że w skrajnym przypadku organy podatkowe mogłyby niezasadnie wywodzić, że rozwiązanie podatkowej grupy kapitałowej – z tego względu, że w jej skład wchodzi spółki korzystające ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT – powinno mieć skutek od dnia zarejestrowania tej grupy, nawet jeżeli rejestracja podatkowej grupy kapitałowej miała miejsce przed wejściem w życie projektu. W tym przypadku przepisy Projektu miałyby skutek retroaktywny i mogłyby skutkować dodatkowym obciążeniem podatkowym również za okresy, w których przepisy te nie obowiązywały. Zakaz działania prawa wstecz należy natomiast uznać za jedną z kluczowych zasad państwa prawnego, sprzeciwiającą się zarówno samemu wprowadzeniu przepisów o działaniu retroaktywnym, jak i takiej ich wykładni, która wywodziłaby z nich skutki na przeszłość.</p> <p>W konsekwencji proponowane zmiany mogą być odbierane przez inwestorów jako naruszenie przez Państwo warunków działania na terenie specjalnych stref ekonomicznych. Zmiana warunków funkcjonowania w czasie trwania realizacji zobowiązań podjętych przez inwestora stanowi nadużycie zaufania i może zniechęcić innych inwestorów. Zmiana otoczenia instytucjonalnego w wymienionym w projekcie zakresie nie sprzyja więc utrzymaniu wysokiej atrakcyjności Polski jako miejsca lokowania inwestycji, co może negatywnie wpłynąć na tempo ich napływu, a co za tym idzie na warunki rozwoju gospodarczego Polski.</p>	
--	--	--	--

30	PSIK PIH Energ a S.A.	Art. 2 pkt 1 lit. a projektu (art. 1a ust. 2 pkt 3 lit. b ustawy CIT)	<p>1) W Projekcie proponowane jest wprowadzenie przepisu, odnoszącego się do PGK, zgodnie z którym jednym z warunków istnienia PGK jest to, by spółki wchodzące w skład PGK w relacjach z podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 11 CIT spoza grupy ustalały warunki takie, jak gdyby powiązania te nie istniały. Należy zwrócić uwagę, że brzmienie przepisu takie jak zaproponowano spowoduje, że <u>nawet całkowicie marginalne naruszenie warunków rynkowych (np. o 1 PLN) sprawi, że warunki istnienia PGK nie będą spełnione</u>. W połączeniu z proponowanym w Projekcie przepisem, zgodnie z którym PGK traci swój status retroaktywnie, począwszy od momentu rejestracji PGK, stwarza to sytuację, w której funkcjonowanie w ramach PGK obarczone będzie istotnym ryzykiem i efektywnie zniechęci podatników do tworzenia PGK.</p> <p>Dostrzegając konieczność stosowania art. 11 ustawy zmienianej w art. 2 w omawianej sytuacji (spółki wchodzące w skład PGK powinny stosować w relacjach z podmiotami powiązаныmi spoza grupy warunki rynkowe), można rozważyć wprowadzenie limitów kwotowych, po których przekroczeniu warunek ten uznaje się za naruszony. W przeciwnym razie deklarowany przez projektodawcę zamiar upowszechnienia PGK poprzez złagodzenie niektórych warunków może nie zostać zrealizowany.</p> <p>2) Dokonanie transakcji przez spółkę wchodzącą w skład PGK z podmiotem powiązаныmi niewchodzącym w skład PGK na warunkach innych niż warunki rynkowe nie powinno prowadzić do rozpadu PGK (i to z mocą wsteczną), ale powinno (tak jak w przypadku każdego innego podatnika CIT) dawać organom podatkowym możliwość określenia dochodu w prawidłowej wysokości (po korekcie wartości transakcji do poziomu rynkowego). <u>Wprowadzona tą regulacją sankcja jest niewspółmierna do potencjalnego zaniżenia zobowiązania podatkowego przez PGK.</u></p>	<p>Ad 1 i 2) Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>Co do zasady tożsamy warunek wynika już z obecnie funkcjonujących regulacji. Nie było sygnałów, iż w praktyce jest on rygorystycznie rozumiany i stosowany.</p>
31	POPiH N	Art. 2 pkt 1 projektu (art. 1a ust. 2 pkt 4 ustawy CIT)	<p>1) Zmiana oceniona <u>pozytywnie</u> tym niemniej w celu zwiększenia ułatwień dla rozliczeń podatników (PGK to zdecydowanie mniej obowiązków administracyjnych) należałoby znieść ten warunek – wynik podatkowy PGK jest generowany w transakcjach zewnętrznych, więc opodatkowanie dochodu na poziomie 5% czy 2% przychodów jest wynikiem operacji rynkowych. Postuluje się wprowadzenie generalnego warunku osiągnięcia dochodu podatkowego przez PGK.</p> <p>2) Dodatkowo w przypadku podmiotów prowadzących działalność opodatkowaną podatkiem akcyzowym – wartość tego podatku powinna być wyłączona z proporcji - może ona znacząco utrudniać osiągnięcie wymaganego wskaźnika.</p>	<p>Ad. 1 i 2) Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>Nie jest zasadna całkowita rezygnacja z warunku dochodowości. Teza o tym, iż wynik PGK jest zawsze rezultatem operacji rynkowych w praktyce nie zawsze jest prawdziwa.</p> <p>Fakt konieczności zapłaty podatku akcyzowego nie powinien być stanowić sam w sobie przeszkody do osiągnięcia obniżonej wartości wskaźnika dochodowości. Akcyza</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

				jest ekonomicznie wliczona w cenę towaru.
32	PRP, TOE, Energ a S.A.	Art.2 pkt 1) lit. a) tiret 3 (art. 1a ust. 2 pkt 4 ustawy CIT)	Postuluje się doprecyzowanie art. 1a ust. 2 pkt 4 CIT poprzez wyłączenie obrotów wewnętrznych (między członkami PGK) przy kalkulacji rentowności PGK. Przykładem takich obrotów, które z mocy prawa są przenoszone na ostatecznego konsumenta jest usługa dystrybucyjna energii elektrycznej lub gazu. W wyniku przenoszenia kosztu w ramach spółek w PGK zwiększa się mianownik wzoru na wyliczenie rentowności, co w konsekwencji prowadzi do jego obniżania.	Uwaga nieuwzględniona. Obecna regulacja nie wyłącza tego rodzaju obrotów z kalkulacji poziomu dochodowości w PGK. Obniżenie jej poziomu z 3% do 2% wydaje się być wystarczającym ułatwieniem.
33	ZBP	Art. 2 pkt 1 lit. d (art. 1a ust. 4 ustawy CIT)	Brak przepisu przejściowego, który umożliwiałby stosowanie skróconego terminu do PGK rozpoczynających działalność od 1 stycznia 2018 r., co byłoby logiczne z uwagi na fakt, iż grupy te będą tworzone i będą działały wyłącznie na zasadach określonych nowymi przepisami. W związku z powyższym proponuje się dodanie do ustawy zmieniającej przepisu w następującym brzmieniu: „Art. X. Przepis art. 1a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do podatkowych grup kapitałowych, których pierwszy rok podatkowy rozpoczyna się od 1 stycznia 2018 r. lub później.”	Uwaga częściowo uwzględniona. Uwaga nie jest do końca zrozumiała z racji tego, że wprowadzana zmiana odnosi się do etapu poprzedzającego rejestrację PGK przez naczelnika US i przed rozpoczęciem jej pierwszego roku podatkowego. Zatem nowy przepis ze swej istoty nie dotyczy PGK funkcjonujących przed wejściem w życie ustawy, ani tych PGK, których termin zarejestrowania przez NSU przypadł jeszcze w 2017 r. tj. przed wejściem w życie ustawy. Uznanie, że do PGK rozpoczynających działanie od 1 stycznia 2018 r. miałyby zastosowanie krótszy termin na zgłoszenie umowy do rejestracji NUS oznaczałoby działanie prawa wstecz. w tym kontekście można jedynie rozważać, czy późniejszy termin przekazania umowy o utworzeniu PGK naczelnikowi w celu rejestracji grupy powinien dotyczyć umów zawartych przed wejściem w życie ustawy. Możliwość taka nie powinna jednak być dyskusyjna, biorąc pod uwagę iż zasadą jest, że nowe regulacje obowiązują od ich wprowadzenia.
34	Energ	Art. 2 pkt 1	Uszczegółowienie przepisu o zastrzeżenie, że po rejestracji umowy możliwe jest	Uwaga uwzględniona.

	a S.A., PTPiR EE, TOE	<i>lit. d (art. 1a ust. 6 ustawy CIT)</i>	<p>łączenie się spółek tworzących PGK.</p> <p>Dodanie do przedmiotowego przepisu zastrzeżenia, że podatkowa grupa kapitałowa nie może być pomniejszona o którąkolwiek ze spółek tworzących PGK wyklucza możliwość połączenia spółek wchodzących w skład PGK, ponieważ w wyniku takiego połączenia spółka przejmowana traci byt prawny (PGK zostaje pomniejszona o spółkę przejmowaną). Organy wydające indywidualne interpretacje w zakresie przekształceń w strukturze PGK potwierdzają obecnie możliwość łączenia spółek tworzących PGK w okresie trwania grupy (Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.23.2017.1.BD.). Połączenie spółek tworzących PGK może być spowodowane chęcią uniknięcia kosztów ogólnych (administracyjnych) działalności spółki, w związku z zaprzestaniem przez nią prowadzenia działalności operacyjnej. Straty podatkowe generowane przez taką spółkę w rezultacie obniżają wynik podatkowy PGK, a połączenie jej z innym podmiotem wchodzącym w skład podatkowej grupy kapitałowej może takie straty ograniczyć, co wpłynie korzystnie na rentowność PGK oraz wartość płaconego przez Grupę podatku.</p>	Regulacja zawarta w projektowanym ust. 6 art. 1a ustawy o CIT zostanie uzupełniona o wyjątek dotyczący sytuacji przejęcia spółki tworzącej PGK przez inną spółkę z tej grupy (nie będzie to powodować naruszenia warunków funkcjonowania grupy). Wyjątku tego nie będzie się jednak stosowało, jeżeli połączenie spółek tworzących podatkową grupę kapitałową prowadzi do zmniejszenia ich liczby poniżej dwóch.,
35	Energ a S.A.	<i>Art. 2 pkt 1 lit. f-i (art. 1a ust. 8,10, 10a i 10b ustawy CIT)</i>	<p>Ustawa wprowadza obowiązek informowania przez Spółkę dominującą naczelnika urzędu skarbowego o ewentualnych zmianach w stanie faktycznym lub stanie prawnym skutkujących naruszeniem warunków uznania podatkowej grupy kapitałowej za podatnika podatku dochodowego, jednocześnie w ust. 10, 10a i 10b takie zachowanie penalizuje poprzez rozwiązanie podatkowej grupy kapitałowej z mocą od dnia jej zarejestrowania.</p> <p>Wątpliwości budzi przede wszystkim otwarty katalog przesłanek, które będą powodowały utratę statusu podatkowej grupy kapitałowej ze skutkiem ex tunc. Tego typu regulacje należy uznać za niesprawiedliwe z punktu widzenia uczciwych podmiotów gospodarczych, które zawierają umowę PGK na okres przynajmniej 3 lat i które na skutek zmian organizacyjnych (zmniejszenie udziału spółki dominującej w kapitale spółki zależnej wchodzącej w skład PGK) czy też zmian wprowadzonych w związku z rozwojem działalności (podjęcie przez jedną ze spółek PGK działalności w specjalnej strefie ekonomicznej) zmuszone są dokonać rozliczeń podatku dochodowego wstecz mimo tego, że ich działania są niezawinione i nie zmierzają do osiągnięcia korzyści podatkowych.</p> <p>1) W związku z powyższym wnosimy o stworzenie katalogu zachowań, które będą skutkowały rozwiązaniem PGK wstecz i które nie będą w żaden sposób negatywnie wpływać na uczciwych przedsiębiorców.</p> <p>2) Ponadto powyższe zapisy należy zsynchronizować z przepisami Ordynacji Podatkowej dotyczącymi okresów przedawnienia (okres przedawnienia wynosi</p>	<p>Ad. 1) Uwaga niezasadna.</p> <p>Katalog przesłanek powodujących rozwiązanie PGK jest określony i wynika z przepisów ustawy – rozwiązanie PGK, o którym mowa w ust. 10 zachodzi, gdy zostaną naruszone warunki jest funkcjonowania określone w art. 1a ust. 2 oraz ust. 8a ustawy o CIT.</p> <p>Ad. 2) Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepis dotyczący wstecznych rozliczeń w przypadku naruszenia warunków funkcjonowania PGK zostanie złagodzony poprzez skrócenie do 3 lat podatkowych okresu, który takie rozliczenie wsteczne obejmuje.</p> <p>Ad. 3) Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Wsteczne rozliczenie podatku nie będzie obejmować okresu poprzedzającego 1</p>

			<p>generalnie 5 lat podczas gdy umowa PGK może być zawarta na okres dłuższy).</p> <p>3) Wprowadzenie zasady utraty przez podatkową grupę kapitałową statusu podatnika CIT z mocą wsteczną prowadzi de facto do wprowadzenia <u>zasady działania prawa wstecz</u>. Projekt ustawy nie zawiera w tym zakresie przepisów szczególnych, które wyłączałyby stosowanie tej zasady w stosunku do podatkowych grup kapitałowych powstałych przed wejściem w życie nowelizacji. Dotychczas obowiązujące przepisy nie przewidywały utraty statusu podatnika przez podatkowe grupy kapitałowe z mocą wsteczną. Wiele podmiotów, w tym największe spółki kontrolowane przez Skarb Państwa utworzyło podatkowe grupy kapitałowe (PGK) na okres wielu lat (nawet ponad 10). Podmioty tworzące PGK opierały swoją decyzję na istniejących regulacjach prawnych, które opiniowany projekt bardzo istotnie zmienia wprowadzając de facto zasadę działania prawa wstecz, co wydaje się być sprzeczne z zasadą państwa prawa, na którą wielokrotnie powoływał się Trybunał Konstytucyjny.</p> <p>Proponujemy wprowadzenie przepisu szczególnego na mocy którego zasada określona w ust. 10-10b art. 1a ustawy o CIT (po nowelizacji) nie miałyby zastosowania do PGK utworzonych przed wejściem w życie nowelizacji.</p>	<p>stycznia 2018 r. tj. planowanego dnia wejścia ustawy w życie. Projekt zostanie uzupełniony o szczególny przepis przejściowy regulujący tą kwestię.</p>
36	ZBP	<p>Art. 2 pkt 1 lit. h projektu (art. 1a ust. 10 ustawy CIT)</p>	<p>Wprowadzenie zasady, iż naruszenie warunków uznania PGK za podatnika (za wyjątkiem warunku dochodowości na poziomie 2%) skutkuje utratą przez podatkową grupę kapitałową statusu podatnika z mocą wsteczną, tj. od dnia zarejestrowania PGK. Skutki utraty statusu PGK, w zakresie rozliczeń podatkowych, zostały wprost uregulowane w art. 1a ust. 10a-10b, niemniej jednak <u>ogólne stwierdzenie o momencie utraty statusu PGK powoduje, być może w sposób niezamierzony przez projektodawcę, konsekwencje na gruncie dokumentacji podatkowej</u>. W przypadku bowiem utraty statusu przez PGK z powodów innych niż brak dochodowości, spółki powinny sporządzić „brakującą” dokumentację za okres wsteczny, od momentu zarejestrowania PGK, a brak takiej dokumentacji może skutkować zastosowaniem 50% stawki podatku.</p> <p>W związku z przepisami art. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz przepisami ustawy Ordynacja podatkowa dotyczącymi klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania, które zawierają mechanizmy przeciwdziałające stosowaniu cen nierynkowych oraz przeprowadzeniu transakcji mających na celu wyłącznie osiągnięcie korzyści podatkowych, proponuje się rezygnację z uchylania przepisu art. 11 ust. 8 pkt 1 oraz rezygnację z wprowadzenia w art. 1a ust. 10 zapisu o utracie przez PGK statusu podatnika z mocą wsteczną.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Jako, że intencją nie było objęcie spółek tworzących uprzednio PGK obowiązki sporządzania dokumentacji za okresy wsteczne zmodyfikowany został sposób określenia skutków naruszenia warunków funkcjonowania PGK. Odstąpiono w tym zakresie od posługiwania się pojęciem „utraty statusu PGK „z mocą od” (wsteczną) na rzecz wskazania w sposób konkretny obowiązków spółek tworzących PGK związanych z wcześniejszym rozwiązaniem grupy. Obowiązkiem takim jest będzie wyłącznie konieczność zapłaty podatku, przy przyjęciu fikcji funkcjonowania danej spółki w okresie działania PGK (maks. 3-letnim) jako pojedynczego podatnika.</p>

37	PRB, PZPP F PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 1 lit. h i i projektu (art. 1a ust. 10 ustawy CIT)	<p>1) Pozostawienie bez zmian przepisu art. 1a ust 10 ustawy CIT;</p> <p>2) Wykreślenie dodawanych przepisów art. 1a ust 10a-10b;</p> <p>Spółki prowadzące działalność poprzez PGK nie będą mogły mieć pewności, że ich status podatkowy nie zostanie w każdej chwili zakwestionowany i czy nie będą musiały ponownie rozliczać CIT za wszystkie lata, w których funkcjonowały w ramach PGK.</p> <p>Może okazać się, że dokonywanie rozliczeń przez spółki powinno dotyczyć lat podatkowych, za które zobowiązania podatkowe uległy przedawnieniu. Dokonanie korekty na wiele lat wstecz dla poszczególnych spółek może w takiej sytuacji być niezwykle utrudnione lub wręcz niemożliwe. Dodatkowo, w tym przypadku pojawia się kwestia spójności takiego przepisu z obecnie obowiązującymi regulacjami ustawy Ordynacja podatkowa dotyczącymi przedawnienia zobowiązań podatkowych.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Projekt w tym zakresie zostanie zmodyfikowany poprzez skrócenie do maksymalnie 3 lat okresu, w jakim spółki tworzące uprzednio PGK będą musiały rozliczyć wstecznie podatek CIT od własnych dochodów. W przypadku podatkowych grup kapitałowych działających (do czasu naruszenia warunków funkcjonowania PGK) krócej niż 3 lata, okres ten ulegnie odpowiedniemu skróceniu i będzie zbieżny z okresem dotychczasowego funkcjonowania takiej grupy.</p>
38	PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 1 lit. i (art. 1a ust. 10a i 10b ustawy CIT)	<p>1) Należy zauważyć, że propozycja zmiany regulacji CIT w zakresie technicznych rozliczeń spółek i zaliczania zapłaconych przez PGK zaliczek odnosi się jedynie do spółek osiągających dochody. Nie przewiduje ona rozwiązania dla spółek ponoszących straty w ramach PGK.</p> <p>2) Ponadto, koncepcja PGK zakłada opodatkowanie na poziomie grupy, po skumulowaniu przychodów i kosztów poszczególnych spółek. W sytuacji prawidłowego odprowadzania zaliczek na podatek dochodowy przez poszczególne spółki z uwzględnieniem strat pozostałych spółek, w oparciu o proponowane postanowienia projektu powstać <u>mogą istotne zaległości podatkowe, które nie będą wynikały z nieprawidłowego obliczenia zaliczki na podatek</u> (w ramach PGK zaliczka obliczana byłaby prawidłowo). Co do zasady, <u>odsetki za zwłokę</u> mają charakter sankcyjny i penalizują nieprawidłowy sposób obliczenia zaliczki na podatek lub podatku, <u>nie powinny zatem być stosowane w przypadku prawidłowego obliczenia zaliczki przez PGK</u>. W przeciwnym przypadku naruszana jest zasada zaufania do organów podatkowych (art. 121 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa).</p>	<p>Ad. 1) Uwaga niezasadna.</p> <p>W przypadku osiągnięcia przez spółki tworzące uprzednio PGK strat nie zachodzi potrzeba stosowania algorytmu zaliczania na podatek danej spółki podatku zapłaconego uprzednio przez PGK (można powiedzieć, że w takim przypadku procent podatku PGK zapłaconego przez PGK przypadającego na taką spółkę jest równy zero).</p> <p>Ad. 2) Odsetki za zwłokę będą w takim przypadku liczone nie od dnia rejestracji umowy, lecz od dnia zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa wiąże skutek w postaci rozwiązania PGK.</p>
39	TGPE	Art. 2 pkt 1 lit. i (art. 1a ust. 10a i 10b ustawy)	<p>1) Proponowany przepis wskazuje na konieczność „wstecznego” rozliczenia za okres od dnia zarejestrowania do dnia wystąpienia zmian. Jednakże <u>brak pewności czy od dnia zarejestrowania to znaczy od pierwszego dnia roku podatkowego przyjętego przez PGK</u>.</p> <p>Takie brzmienie może prowadzić do wątpliwości czy podatek po rozwiązaniu grupy rozlicza się od pierwszego dnia roku podatkowego przyjętego przez PGK, czy też od dnia</p>	<p>Ad. 1) Uwaga zasadna.</p> <p>Skutki podatkowe utworzenia PGK materializują się z początkiem jej pierwszego roku podatkowego, a nie w momencie rejestracji. Odstąpiono w</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		CIT)	<p>zarejestrowania PGK. Data zarejestrowania PGK może być data odległą od pierwszego dnia roku podatkowego. Następnie, okres od dnia zarejestrowania PGK do pierwszego dnia roku podatkowego PGK może być przez Spółki rozliczony, zatem nie ma potrzeby rozliczania tego okresu ponownie. Wprowadzony przepis ust. 10b pkt 1 odnosi się nie do „zarejestrowania” PGK, a odwołuje się do okresu funkcjonowania. Konieczne jest ujednoczenie tych terminów.</p> <p>2) Przepisy nie odnoszą się do roku przedawnionego, skoro naczelnik urzędu skarbowego może wydać decyzję stwierdzającą wygaśnięcie decyzji o zarejestrowaniu PGK, to może w praktyce być tak, iż wyda decyzję o wygaśnięciu decyzji obejmującej okresy przedawnione, zatem powstaje wątpliwość, czy w związku z tym nie dochodzi tutaj do nowacji okresu przedawnienia i czy w takim przypadku Spółki tworzące PGK zobowiązane do rozliczenia CIT za okres od „dnia zarejestrowania” są obowiązane dokonać rozliczenia pomimo, iż część tych okresów uległa przedawnieniu.</p>	<p>projekcie w używanym kontekście do odsyłania do dnia zarejestrowania PGK.</p> <p>Ad. 2) Uwaga uwzględniona.</p> <p>Projekt w tym zakresie zostanie zmodyfikowany poprzez skrócenie do maksymalnie 3 lat okresu, w jakim spółki tworzące uprzednio PGK będą musiały rozliczyć wstecznie podatek CIT od własnych dochodów. W przypadku podatkowych grup kapitałowych działających (do czasu naruszenia warunków funkcjonowania PGK) krócej niż 3 lata, okres ten ulegnie odpowiedniemu skróceniu i będzie zbieżny z okresem dotychczasowego funkcjonowania takiej grupy.</p>
40	ZBP	Art. 2 pkt 2 projektu (art. 3 ust. 4 ustawy CIT)	<p>Proponowany przepis jest <u>niepraktyczny</u>. Inwestor zagraniczny, zakupujący np. akcje spółek publicznych, posiada dostęp do danych finansowych na koniec kwartału (ostatni raport okresowy). Zatem dokonując sprzedaży akcji spółki, której 50% aktywów stanowią nieruchomości np. w czerwcu, nie dysponuje żadnymi danymi na temat aktywów tej spółki na koniec maja (dostępne są dane wyłącznie na koniec marca).</p> <p>Z uwagi na powyższe proponuje się dodanie następującego zapisu:</p> <p><i>„W przypadku spółek będących emitentami papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, wartość aktywów może być ustalana na podstawie aktywów bilansowych ujętych w raportach okresowych publikowanych na koniec ostatniego kwartału poprzedzającego kwartał roku kalendarzowego, w którym doszło do uzyskania przychodu.”</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Projekt zostanie uzupełniony o przedstawioną propozycję zapisu.</p>
41	IZFiA	Art. 2 pkt 3 projektu (art. 4a pkt 16a ustawy CIT)	<p>Wartość emisyjna udziałów ma być kategorią mającą wpływ na wysokość przychodów generowanych w ramach większości procesów restrukturyzacyjnych. Istotne jest ustalenie znaczenia przedmiotowego pojęcia w sposób precyzyjny.</p> <p><u>Odwołanie do wartości rynkowej, zawarte w definicji wartości emisyjnej udziałów budzi wątpliwości.</u> Należy podkreślić, iż wartość rynkowa jest pojęciem nieostrym, a jej ustalenie w zależności od przyjętego sposobu wyceny może być różne. W rezultacie,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wartość emisyjna udziałów jest punktem wyjścia przy określaniu skutków podatkowych przy zdarzeniach restrukturyzacyjnych, jednakże może być ona traktowana zawsze jako wartość</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			wprowadzenie takiego zapisu może skutkować sporami pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi. Zdefiniowanie wartości emisyjnej udziałów bez odwołania do wartości rynkowej pozwala na określenie przychodów oraz kosztów w wysokości odpowiedniej dla celów podatku dochodowego.	faktycznego przysporzenia, z uwagi na to, że może różnić się (nawet znacznie) od wartości rynkowej otrzymywanych udziałów (akcji).
42	KPF	Art. 2 pkt 5 (art. 6 ustawy CIT)	<p>Proponuje się nie wprowadzać przepisu art. 6 ust 5.</p> <p>Przepis ten wprowadza opodatkowanie podmiotów zwolnionych podmiotowo (fundusze inwestycyjne otwarte, instytucje wspólnego inwestowania wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 10 i 10a ustawy CIT). Wprowadzenie opodatkowania takich podmiotów powoduje, że zwolnienie podmiotowe staje się de facto zwolnieniem przedmiotowym.</p> <p>Dodatkowo podmioty te nigdy nie będą miały możliwości odliczenia zapłaconego podatku, gdyż mając na uwadze zwolnienie podmiotowe nigdy nie osiągną dochodu.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>W projektowanym przepisie zrezygnowano z odsyłania do pkt 10 tj. dotyczącego polskich FIO i SFIO o charakterystyce FIO. Z uwagi na to, iż ustawodawstwo innych państw może dopuszczać lokowanie przez instytucje wspólnego inwestowania, o których mowa w pkt 10a, bezpośrednio w nieruchomości pozostawiono zastrzeżenie odnoszące się do tego punktu.</p>
43	IZFiA	Art. 2 pkt 5 projektu (art. 6 ust. 5 ustawy CIT)	<p>Proponuje się usunięcie projektowanej regulacji.</p> <p>Ustawa z dnia 27 maja 2014 r., o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi <u>nie zezwala na lokowanie przez FIO i SFIO (stosujących zasady i ograniczenia inwestycyjne określone dla FIO) swoich aktywów we własność nieruchomości. Tym samym fundusze te nie osiągają tego rodzaju przychodu. Ze względu na charakter prawny FIO oraz SFIO, działania optymalizacyjne podejmowane w ramach tych funduszy są w znacznym stopniu ograniczone. Regulacja może spowodować zmniejszenia uzyskiwanej przez fundusze inwestycyjne stopy zwrotu, na którą negatywny wpływ będą miały dodatkowe koszty związane z koniecznością kalkulacji i rozliczania przedmiotowego podatku. Należy wziąć pod uwagę, iż <u>ze względu na zwolnienie podmiotowe SFIO oraz FIO obecnie w ogóle nie prowadzą one jakichkolwiek ewidencji oraz dokumentacji niezbędnych dla celów rozliczeń podatku dochodowego. Nałożenie na te podmioty nowego zobowiązania z tego tytułu będzie wiązało się z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów</u> związanych między innymi z dostosowaniem systemów informatycznych, zatrudnieniem personelu odpowiedzialnego za dokonywanie rozliczeń oraz kontakty z organami skarbowymi w tym zakresie. Niepokój również wzbudza krótki okres na dostosowanie prowadzonej działalności do nowych realiów podatkowych.</u></p>	<p>Stanowisko analogiczne jak w uwadze nr. 43.</p>

44	<p>KPF, PRB IGTE, FPP, TOE, Energa S.A., IZFiA</p>	<p><i>Art. 2 pkt 6 i 8 (art. 7 i 7b ustawy CIT) – uwaga ogólna</i></p>	<p>Proponuje się niewprowadzanie zmiany polegającej na rozdzieleniu dochodów uzyskiwanych z zysków kapitałowych od pozostałych dochodów .</p> <p>W projekcie proponuje się wyodrębnienie dwóch źródeł przychodu, tj. z zysków kapitałowych oraz z działalności gospodarczej. Przychody i koszty w obu źródłach będą rozliczane oddzielnie. Spółka będzie zobowiązana prowadzić oddzielną ewidencję dla obu źródeł i wyliczać dwa wyniki podatkowe, stosować podział kosztów pośrednich (jeśli będą wspólne dla obu źródeł). Konieczne będą zmiany deklaracji podatkowych.</p> <p>Projektowana zmiana nie stanowi implementacji Dyrektywy ATAD, zaś jako jej cel podaje się ograniczenie fiskalnych skutków stosowanych przez podatników mechanizmów optymalizacyjnych polegających na sztucznym kreowaniu straty w operacjach gospodarczych dokonywanych z użyciem posiadanego majątku i obniżaniu o wysokość takiej straty dochodów wygenerowanych na prowadzeniu podstawowej działalności.</p> <p>Cele wskazane w uzasadnieniu do projektu odnoszące się do praktyk nieuczciwych podatników mogą być osiągnięte poprzez skuteczne wykorzystanie narzędzi wynikających z art. 11 Ustawy CIT oraz 119a Ordynacji Podatkowej, bez szkody dla pozostałych podatników i dla polskiego rynku wewnętrznego.</p> <p>Należy jednakże zauważyć, że projektowana zmiana dotknie uczciwych podatników, szczególnie podatników, którzy prowadzą zarówno działalność inwestycyjną w aktywa (i mogą mieć z tego tytułu zyski kapitałowe), jak i pozostałą działalność gospodarczą (i mogą mieć z tego tytułu straty, np. na początkowym etapie działalności gospodarczej). Okoliczność, że niektóre firmy wykorzystywały operacje finansowe do zaniżania podstawy opodatkowania, nie powinna być powodem zmiany, której skutki dotkną wszystkich przedsiębiorców. Traktowanie jedną miarą, takimi samymi zasadami opodatkowania, zarówno podatników stosujących mechanizmy optymalizacji podatkowej w celu unikania opodatkowania, jak i uczciwych podatników prowadzących działalność gospodarczą przeczy zasadom sprawiedliwości podatkowej. W ocenie KPF, projektowany przepis nie uwzględnia specyfiki prowadzenia działalności jako takiej i pogłębia różnice pomiędzy prawem podatkowym a bilansowym.</p> <p>Wprowadzenie przepisów doprowadzi w praktyce do daleko idącego oderwania podstawy opodatkowania od ekonomicznego wyniku finansowego spółki. W szczególności spółki/inwestorzy realizujące procesy inwestycyjne poprzez powołaną do tego celu spółkę celową (co jest częstą praktyką rynkową) - w sytuacji zakończenia inwestycji niepowodzeniem nie będą mogli rozpoznać straty na takiej inwestycji (nawet wówczas, jeśli inwestycja była finansowana ze środków pochodzących z działalności operacyjnej). Tym samym, Spółki</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Proponowana zmiana jest jedną z kluczowych regulacji wprowadzanych niniejszym projektem. Jest to działanie podyktowane po pierwsze stwierdzoną skalą działań optymalizacyjnych wykorzystujących obecną możliwość kompensowania dochodu z działalności operacyjnej stratą o charakterze kapitałowym (w większości przypadków sztucznie generowaną). Ponadto kierunek regulacji jest zbieżny z kierunkiem przyjętym w innych państwach UE i OECD (Holandia, Niemcy), które nie pozwalają na kompensowaniu strat ze zbycia udziałów lub akcji z dochodem ogólnym (participation exemption).</p> <p>Niemniej przepisy te zostaną zmodyfikowane w celu bardziej precyzyjnego określenia kategorii przychodów, które związane są funkcjonalnie ze źródłem innym niż zyski kapitałowe (które zasadniczo można utożsamiać z pojęciem działalności operacyjnej) m.in. poprzez włączenie do niej wierzytelności własnych z działalności operacyjnej (lecz nie z zysków kapitałowych) oraz instrumentów zabezpieczających przychody i koszty działalności operacyjnej.</p> <p>Ponadto uwzględniając specyfikę działalności prowadzonej przez niektóre podmioty (banki i instytucje finansowe) przyjęto, iż wszystkie uzyskiwane przez nie</p>
----	---	--	--	--

			zostaną pozbawione zachęty do realizowania projektów inwestycyjnych, w tym realizowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz prowadzenia prac badawczo-rozwojowych. Wyodrębnienie źródeł w praktyce spowoduje wzrost obciążeń podatkowych w sytuacji, gdy działalność operacyjna przynosi dochody, a na źródłach kapitałowych generowana jest strata (lub na odwrót). Powyższe może przyczynić się do znacznego naruszenia płynności finansowej podmiotów o szerokim spectrum działalności, którzy ewentualną stratę na źródle rozliczą w całości w przyszłości lub też w przypadku likwidacji działalności z danego źródła nie będą mogli rozliczyć jej wcale.	przychody przypisywane będą do jednego źródła (zyski kapitałowe).
45	PZPP F	Art. 2 pkt 6-8 (art. 7, 7a i 7b ustawy CIT)	Negatywna ocena projektowanego rozwiązania i propozycja odstąpienia od tej zmiany , która skutkuje oderwaniem podstawy opodatkowania od ekonomicznego wyniku finansowego spółki. W szczególności spółki/inwestorzy realizujące procesy inwestycyjne poprzez powołaną do tego celu spółkę celową (co jest częstą praktyką rynkową) - w sytuacji zakończenia inwestycji niepowodzeniem nie będą mogli rozpoznać straty na takiej inwestycji (nawet wówczas, jeśli inwestycja była finansowana ze środków pochodzących z działalności operacyjnej). Tym samym Spółki zostaną pozbawione zachęty do realizowania projektów inwestycyjnych, w tym realizowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz prowadzenia prac badawczo-rozwojowych.	Stanowisko analogiczne do uwagi nr 44.
46	KL, PFPŻ, ZPiP ZPPP	Art. 2 pkt 8 (art. 7-7b ust. 3 pkt 2a ustawy CIT)	Wykreślenie przepisu, ewentualnie jego modyfikację w taki sposób, aby umożliwić podatnikom, którzy ponieśli realną stratę w ramach danego źródła przychodów, ale nie są w stanie jej skompensować z przychodami z tego źródła, do jej rozliczenia z dochodem z innego źródła. Proponowany w art. 7 ust. 1 w związku z art. 7b ustawy CIT podział podstawy opodatkowania na dochód z zysków kapitałowych oraz dochód z innych źródeł, w połączeniu z proponowaną zasadą ujętą w art. 7 ust. 3 pkt 2a ustawy CIT, że przy ustalaniu dochodu nie uwzględnia się straty w źródle przychodów, będzie powodował, że: <ul style="list-style-type: none"> • dochód w ramach jednego źródła przychodów nie będzie mógł być skompensowany ew. stratą poniesioną w ramach innego źródła przychodów, także w przypadku, gdy podatnik nie będzie miał możliwości rozliczyć straty z przyszłymi przychodami w ramach tego źródła przychodu w ciągu kolejnych pięciu lat podatkowych; • straty ponoszone w źródle przychodów nie będą pomniejszały podstawy opodatkowania, niezależnie od tego czy stanowiły one realną stratę ekonomiczną poniesioną przez podatnika; • przedsiębiorcy będą zobowiązani do wyodrębnienia przychodów i kosztów dotyczących poszczególnych źródeł na podstawie prowadzonej ewidencji rachunkowej, co będzie 	Stanowisko analogiczne do uwagi nr 44. Wprowadzenie klauzuli ukierunkowanej na sztuczne straty utrzymywałoby de facto konieczności prowadzenia czasochłonnego i skomplikowanego postępowania w każdej indywidualnej sprawie, co nie różni się od sytuacji obecnej. Już aktualnie wykazanie, że dana strata wynika z transakcji pozbawionej treści ekonomicznej umożliwia jej kwestionowanie (np. w oparciu o przepisy dotyczące klauzuli ogólnej). W przypadku jednak mechanizmów stosowanych masowo takie indywidualne podejście nie jest w praktyce możliwe do zastosowania w stopniu, który zapewniłoby należytą ochronę przed erozją bazy podatkowej w podatku CIT.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>zwiększało poziom skomplikowania kalkulacji podatku dochodowego, a tym samym przy proponowanej skali zmian i wiążących się z nią praktycznych wątpliwości będzie oznaczało wymierny wzrost kosztów wynikający z tak z dodatkowego obciążenia służb finansowo-księgowych spółek nowymi obowiązkami jak i konieczności zmiany zasad prowadzenia ewidencji księgowych oraz istotnej modyfikacji rozwiązań technologicznych.</p> <p>W uzasadnieniu nie wyjaśniono, co projektodawca uznaje za straty „sztuczne” (należy zakładać, że dostrzega również straty „nie-sztuczne”) oraz dlaczego niewystarczające jest dla kwestionowania tego typu operacji stosowanie dotychczas istniejących w systemie prawa instrumentów (np. klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania). Przykładowo zbywane są inwestycje ze stratą w celu uniknięcia straty w wyższej wysokości (tzw. sprzedaż „stop loss”) albo jest to konieczne dla odzyskania płynności. Trudno jednak każdemu podatnikowi, który sprzedaje aktywo po cenie rynkowej, ale ze stratą przypisywać w tym działanie dla zmniejszenia podatku, gdyż jednocześnie realizuje on stratę faktyczną – w sensie ekonomicznym.</p> <p><u>W wyniku wprowadzenie projektowanych zmian podatnicy będą płacili podatek od sztucznego dochodu a nie od ekonomicznego rezultatu zrealizowanych transakcji.</u> To zaś bezpośrednio będzie wiązało się z koniecznością ograniczenia środków na inwestycje, wzrostem efektywnej stopy podatkowej oraz spadkiem konkurencyjności polskich przedsiębiorców i polskiej gospodarki.</p>	
47	PISiL	Art. 2 pkt 6 i 8 (art. 7 i 7b ustawy CIT)	<p>Zmiany polegające na wyodrębnieniu źródła przychodów w postaci zysków kapitałowych, powinny dotyczyć tylko PGK i dużych podatników, o ile celem tej zmiany jest wyeliminowanie optymalizacji podatkowych, a nie zwiększenie opodatkowania rzetelnie płacących podatki podmiotów. Zmiana ta spowoduje konieczność ustalania proporcji kosztów, których przypisanie do konkretnego źródła przychodów nie jest możliwe, <u>co jest niezwykle pracochłonne, rodzi liczne spory podatkowe i obciąży dodatkowo niewielkie podmioty.</u></p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Skala działalności nie powinna być czynnikiem różnicującym podatników w omawianym względzie. W przypadku podatników prowadzących działalność w mniejszej skali faktyczny zakres przychodów klasyfikowanych do źródła zyski kapitałowe powinien być odpowiednio mniejszy niż w przypadku większych podatników. Innymi słowy, zakres zwiększonych obowiązków ewidencyjnych i księgowych powinien w tym przypadku być powiązany ze skalą prowadzonej działalności.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

48	PINK	Art. 2 pkt 6 i 8 (art. 7 i 7b CIT)	Tematem budzącym wątpliwości jest fakt, iż w branży nieruchomości komercyjnych nie wydaje się możliwe rozdzielenie inwestycji nieruchomościowych na kapitałowe i inne niż kapitałowe (które byłyby klasyfikowane jako operacyjne).	Uwaga niezasadna W takim przypadku możliwe jest że będą one zaliczane do jednego, tego samego źródła przychodów.
49	ZBP	Art. 2 pkt 6 i 8 projektu (art. 7 i 7b ustawy CIT)	<p>Wyodrębnienie źródeł przychodów powinno być poprzedzony analizą od strony praktycznej i uwzględniać specyfikę działalności prowadzonej przez podatników.</p> <p>Budowanie podziału źródeł przychodów w oparciu o zastosowane przez podatników w przeszłości schematy optymalizacyjne jest z założenia nieracjonalne, bo wyeliminowanie tych struktur nastąpi poprzez szerokie zastosowanie w praktyce klauzul przeciwko unikaniu opodatkowania. Istniejące w niektórych jurysdykcjach podziału źródeł przychodów (business/trading income, passive income&capital gains) nie opierają się na selekcji różnych niezwiązanych ze sobą przedmiotowo rodzajów przychodów tylko na podziale po całych kategoriach przychodów (rodzaju/charakterze takich przychodów), np. <u>niezrozumiałe jest dlaczego odsetki, prowizje od udzielonych przez bank kredytów (pożyczek), czyli udostępnionego kapitału pieniężnego nie znajdują się w źródle kapitału pieniężne a przychody z najmu, w zakresie określonym w art. 7b pkt 6, tak (podobnie sprzedaż wierzytelności (zgodnie z art. 7b pkt 5) i sprzedaż praw majątkowych w zakresie określonym w art. 7b pkt 6).</u></p> <p>Postulowana zmiana faktycznie doprowadzi do oczekiwanego przez Ministerstwo Finansów skutku, jednak kosztem głównie uczciwych podatników. Zmiana ta wymagałaby również całkowitego przemodelowania obecnego sposobu ustalania dochodu dla celów CIT. Dla podatników oznaczałoby to konieczność dostosowania metodologii kalkulacji opodatkowania CIT, programów księgowych, etc.</p> <p>Dodatkowo proponowana zmiana nie uwzględnia specyfiki prowadzenia działalności w wybranych branżach, w tym branży finansowej, gdzie operacje finansowe nie stanowią co do zasady działalności dodatkowej i okazjonalnej, ale jeden ze standardowych elementów działalności operacyjnej.</p> <p>Zasadnym jest zatem, aby zweryfikowano słuszność wyodrębniania nowego źródła przychodów dla branż, dla których przychody wymienione w art. 7b stanowią przedmiot podstawowej działalności gospodarczej, której prowadzenie wymaga między innymi uzyskania stosownego zezwolenia, stosowania szczególnych norm, i która podlega szczególnej kontroli, np. odniesieniu do banków istnieje ściśle określony katalog czynności bankowych obejmujących kategorie przychodów</p>	Uwaga uwzględniona w zakresie wyłączeń podmiotowych. Z uwagi na specyfikę działalności banki oraz inne instytucje kredytowe i finansowe, dla których przychody z zysków kapitałowych stanowią przedmiot podstawowej działalności gospodarczej nie będą obowiązywać do stosowaniu podziału na źródła przychodów (wszystkie ich przychody zostaną uznane z przychody z jednego źródła).

		<p>wymienione w tym przepisie.</p> <p>Ponadto należy zwrócić uwagę na szeroki zakres przepisów przejściowych (art. 8) - analiza przypisania odpowiedniego źródła przychodów dotyczyć będzie również kosztów poniesionych jeszcze przed wejściem w życie ustawy. <u>W praktyce obowiązek wyodrębnienia przychodów, a w ślad za nimi kosztów (w celu ustalenia dochodu) dla tego źródła przychodów, z uwagą na specyfikę działalności bankowej oraz konstrukcji produktów, może okazać się w niektórych przypadkach niemożliwy do realizacji.</u> Przykładem mogą być instrumenty pochodne, które mogą stanowić element oferowanego przez bank produktu np. lokaty strukturyzowanej, będącej poza katalogiem art. 7b. W świetle nowych regulacji nie jest jasne m.in. jak w przykładzie bank powinien wyodrębnić koszty przypadające na przychody z instrumentu pochodnego oraz przychody osiągane z produktu.</p> <p>Dla instytucji finansowych zbywanie wierzytelności, obrót papierami wartościowymi, pochodnymi instrumentami finansowymi itd. stanowi normalną część typowej działalności bankowej, a nie sposób na optymalizację podatkową, mającą na celu znizanie podstawy opodatkowania dla celów CIT. Przy czym banki w Polsce wpłacają do budżetu 10-15% wartości całego podatku dochodowego od osób prawnych, w tym wynikającego również ze wskazanej powyżej działalności.</p> <p>Równocześnie w przypadku podmiotów działających na rynku finansowym udział przychodów niefinansowych jest marginalny i w praktyce stanowić będzie tylko dodatkowe utrudnienie pod względem operacyjnym oraz ryzyko błędów związanych z obliczaniem i rozliczaniem oddzielnych źródeł dochodów. W tym miejscu wskazana jest wspólna analiza z udziałem przedstawicieli sektora, Ministerstwa i organizacji przedsiębiorców skutków proponowanych rozwiązań, także pod kątem zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa, opisanego w uzasadnieniu.</p> <p>Z uwagi na powyższe wątpliwości oraz złożony proces rozliczeń, wnosi się, aby banki oraz podmioty dla których przychody z zysków kapitałowych stanowią przedmiot podstawowej działalności gospodarczej, zostały wyłączone z obowiązku wyodrębnienia przychodów z zysków kapitałowych.</p> <p>Proponuję ponadto, aby wzorem projektowanego art. 15c ust. 6 pkt 2 i ust. 7, wprowadzić wyłączenie z zakresu podmiotów objętych takim obowiązkiem podmioty finansowe, w tym fundusze sekurytyzacyjne, spółki leasingowe i faktoringowe, podmioty emisyjne w rozumieniu art. 92a ust. 3 prawa bankowego.</p>	
--	--	--	--

50	KZBS	Art. 2 pkt 6 (art. 7 ustawy CIT)	<p>Propozycja, aby przepis art. 7, w części dotyczącej oddzielnego opodatkowania przychodów z tych źródeł, nie miał zastosowania do banków.</p> <p>Jeżeli bank poniesie stratę na działalności podstawowej, a będzie osiągał przychody z zysków kapitałowych, to będzie zobowiązany (mimo łącznej straty) zapłacić od tych wyodrębnionych przychodów podatek dochodowy w wysokości 19% przychodu określonego w art.7b projektu, a więc m.in. od przychodów ze zbycia wierzytelności, przychodów z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4 - 7, papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania, w tym z ich najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychodów z ich zbycia. Należy przy tym mieć na uwadze, iż banki dokonują najczęściej sprzedaży wierzytelności tzw. straconych oraz osiągają dochody z papierów wartościowych, w które są zobowiązane lokować środki zgodnie z zasadami dywersyfikacji ryzyka.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 49.</p>
51	PIU	Art. 2 pkt 6 (art. 7 ustawy CIT)	<p>Usunięcie art. 2 pkt 6 lub objęcie zakładów ubezpieczeń zwolnieniem podmiotowym w odniesieniu do powyższej normy prawnej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zgodnie z ustawą o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej czynnością ubezpieczeniową jest działalność lokacyjna. Powyższe wskazuje, iż działalność lokacyjna w branży ubezpieczeniowej nie służy prowadzeniu odrębnej aktywności generującej dodatkowy zysk, lecz jest jedną z podstawowych działalności zakładu ubezpieczeń. • Rozdzielanie dochodu z tytułu działalności ubezpieczeniowej i lokacyjnej jest niezasadne i powoduje sztuczny podział jednolitej działalności ubezpieczeniowej. • Zmiany wprowadzane przedmiotową normą prawną doprowadzą w zakładach ubezpieczeń do generowania regularnego sztucznego dochodu bądź straty na działalności operacyjnej bez możliwości wyrównania wyniku działalności operacyjnej wynikiem z tytułu działalności lokacyjnej. • Prawdopodobnym jest, iż wszelkie koszty związane z proponowaną zmianą legislacyjną będą obciążały klienta końcowego, poprzez wzrost składki ubezpieczeniowej. 	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej składkę ubezpieczeniową ustala się w wysokości, która zapewnia co najmniej wykonanie wszystkich zobowiązań z umów ubezpieczenia i pokrycie kosztów wykonywania działalności ubezpieczeniowej zakładu ubezpieczeń. Oznacza to iż osiągnięte przez zakład ubezpieczeniowy straty na działalności operacyjnej należy traktować jako sytuację wyjątkową, której wystąpieniem jest zdarzeniem będących w sferze zainteresowania nadzorca.</p> <p>Z kolei uzyskanie straty na źródle zyski kapitałowe nie jest równoznaczne z faktyczną niemożnością jej rozliczenia. Rozliczenie takie jest będzie możliwe z przyszłymi dochodami z tego źródła.</p>
52	IDM	Art. 2 pkt 6	Wprowadzenie proponowanych przepisów doprowadziłoby do sytuacji, w której niektóre	Uwaga uwzględniona.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		(art. 7 ustawy CIT)	<p>przychody i koszty wykazywane przez dom maklerski w ramach działalności operacyjnej byłyby rozliczane odrębnie. W praktyce jest prawdopodobne, iż doszłoby wówczas do nieuzasadnionego zwiększenia obciążeń podatkowych domów maklerskich w podatku CIT wobec zasad obowiązujących obecnie, np. w sytuacji, gdy działalność w obszarze obrotu papierami wartościowymi na rachunek własny przyniosłaby stratę, która nie mogłaby zostać rozliczona z zyskiem z działalności prowizyjnej. <u>W przypadku domów maklerskich, wszystkie wymienione powyżej obszary działalności stanowią element działalności operacyjnej.</u> W szczególności zaś, żaden z tych obszarów nie obejmuje transakcji o incydentalnym charakterze realizowanych w celu przeprowadzenia optymalizacji podatkowej. W konsekwencji, zastosowanie rozdzielania źródeł przychodów w podatku CIT w powyższym kształcie do domów maklerskich z całą pewnością nie byłoby zgodne z celem nowelizacji wskazanym przez jej projektodawców.</p> <p>Propozycja: usunięcie z projektu przepisów przewidujących odrębne ujmowanie przychodów z zysków kapitałowych oraz przychodów z innych źródeł. Jeżeli usunięcie powyższych przepisów nie byłoby możliwe, należałoby rozważyć wprowadzenie modyfikacji do treści projektu w taki sposób, aby nie obejmowała ona instytucji finansowych (w tym domów maklerskich). Lista instytucji finansowych objętych powyższą regulacją mogłaby być tożsama z listą podmiotów wyłączonych z przepisów o tzw. cienkiej kapitalizacji określonych w projekcie w art. 15c ust. 7 ustawy CIT jako „przedsiębiorstwa finansowe”.</p>	Z uwagi na specyfikę działalności instytucje kredytowe i finansowe, dla których przychody z zysków kapitałowych stanowią przedmiot podstawowej działalności gospodarczej nie będą obowiązane do stosowania podziału na źródła przychodów (wszystkie ich przychody zostaną uznane z przychody z jednego źródła).
53	POPiH N	Art. 2 pkt 6 w zw. z pkt 14 projektu (art. 7, art. 15 ust. 1 i 2b CIT)	<p>Dychotomia źródeł przychodów może nastęrczać podatnikom trudności we właściwej alokacji niektórych kosztów podatkowych.</p> <p>Należy w treści regulacji określić czy do przychodów z zysków kapitałowych należy przyporządkować wyłącznie <u>koszty o charakterze bezpośrednim tj. koszt nabycia udziałów (akcji)</u></p>	Uwaga nieuwzględniona. Projekt w obecnym brzmieniu nie zawęza kosztów podlegających przypisaniu do danego źródła wyłącznie do kosztów bezpośrednio związanych z przychodami z danego źródła.
54	ZBP	Art. 2 pkt 6 projektu (art. 7 ust. 1 i 2 w zw. z ust. 3 pkt 2a ustawy CIT)	<p>Projektodawca w uzasadnieniu do ustawy wskazuje, że celem zmian jest wyodrębnienie źródła przychodów w postaci zysków kapitałowych oraz rozdzielanie dochodów uzyskiwanych z tego źródła od pozostałych dochodów podatnika.</p> <p>Brzmienie art. 7 ust. 1 nie potwierdza tego podejścia, wskazując, że przedmiotem opodatkowania jest dochód stanowiący sumę: Dochodu osiągniętego z zysków kapitałowych oraz dochodów z innych źródeł przychodów.</p> <p>Równocześnie, w art. 7 ust. 2 wskazano, że dochodem ze źródła przychodów jest</p>	Uwaga częściowo uwzględniona. Zapis art. 7 ust. 1 nie powinien budzić wątpliwości, iż wprowadza się nim faktyczny podział dochodów podatnika na dwa źródła przychodów, z których jednym jest źródło „zyski kapitałowe”, a drugim (nienazwane) „pozostałe dochody”. Powyższego nie zmienia fakt użycia w

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>nadwyżka przychodów uzyskanych z tego źródła przychodów nad kosztami ich uzyskania. Zapisy te wskazują, że podatnik powinien ustalić dochody z zysków kapitałowych, ale również dochody odrębnie w ramach każdego z pozostałych źródeł przychodów np. dochód z tytułu podstawowej działalności gospodarczej, dochód z tytułu obrotu nieruchomościami, dla których odrębnie należy ustalić wynik podatkowy tj. dochód/stratę (z zastosowaniem art. 7 ust. 3 pkt 2a - strata poniesiona w źródle przychodów nie będzie uwzględniana przy ustalaniu dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania).</p> <p>Zasadnym jest, aby projektowane przepisy odpowiadały intencji ustawodawcy. Dla celów podatkowych powinny zostać wyodrębnione dwie kategorie dochodów tj. dochody z zysków kapitałowych oraz dochody pozostałe. Przepisy art. 7 oraz kolejne powinny zostać odpowiednio dostosowane.</p>	<p>kontekście tego drugiego źródła liczby mnogiej w dalszej części zdania mówiącej o źródłach przychodu („...oraz <u>dochodu</u> z innych źródeł przychodów”). Również obecnie mimo użycia takiego sformułowania nie ustala się dochodów na poszczególnych operacjach, lecz zgodnie z art. 7 ust. 2 dochodem jest nadwyżka suma przychodów nad kosztami ich uzyskania. Niemniej przepisy zostaną doprecyzowane, aby wyeliminować zgłoszoną wątpliwość.</p>
55	KL	<p>Art. 2 pkt 6 (art. 7 ust. 3 pkt 2a ustawy CIT)</p>	<p>1) Proponujemy wykreślenie nowego art. 7 ust. 3 pkt 2a CIT albo jego modyfikację w taki sposób, aby umożliwić podatnikom, którzy ponieśli realną stratę w ramach danego źródła przychodów do jej rozliczenia, jeżeli nie powstała na skutek czynności mającej na celu uniknięcie lub uchylenie się od opodatkowania. Proponujemy, aby nadać następujące brzmienie wprowadzanego przez art. 2 pkt 6 lit b) tiret trzeci projektu nowego art. 7 ust. 3 pkt 2a ustawy o CIT:</p> <p><i>„2a) straty poniesionej w źródle przychodów, jeżeli powstała na skutek czynności, których głównym lub jednym z głównych celów jest uniknięcie lub uchylenie się od opodatkowania; jeżeli czynności te nie zostały przeprowadzone z uzasadnionych przyczyn ekonomicznych domniemywa się, że głównym lub jednym z głównych celów tych czynności jest uniknięcie lub uchylenie się od opodatkowania;”</i></p> <p>W przypadku wprowadzenia pkt. 2a w zaproponowanym powyżej brzmieniu nie byłoby konieczne dzielenie działalności gospodarczej na źródła przychodów jak to jest proponowane w art. 2 pkt 6 projektu, gdyż <u>zmiana taka prowadziłaby do realizacji celu nowelizacji, jakim jest zapobieżenie odliczaniu „sztucznych” strat wynikających z agresywnego planowania podatkowego, nie rodząc przy tym niekorzystnych skutków ubocznych dla uczciwych podatników.</u> Natomiast w przypadku gdyby podział źródeł zostałby wprowadzony - analogiczna klauzula powinna być stosowana w zakresie kompensowania straty i dochodu pomiędzy obydwooma źródłami.</p> <p>2) Art. 7 ust. 2 i ust. 3 lit 2a posługują się różnymi pojęciami „strata ze źródła przychodów” (rozumiana jako nadwyżka kosztów uzyskania przychodów nad sumą przychodów z tego źródła) oraz „strata poniesiona w źródle przychodów” (która nie jest uwzględniana przy ustalaniu dochodu lub straty ze źródła). <u>Takie zróżnicowanie i</u></p>	<p>Ad. 1) Uwaga niezasadna.</p> <p>Wprowadzenie szczególnej klauzuli ukierunkowanej na sztuczne straty utrzymywałoby status quo, czyli konieczności prowadzenia czasochłonnego i skomplikowanego postępowania w każdej indywidualnej sprawie. Już aktualnie wykazanie, że dana strata wynika z transakcji pozbawionej treści ekonomicznej umożliwia jej kwestionowanie (np. w oparciu o przepisy dotyczące klauzuli ogólnej). W przypadku jednak mechanizmów stosowanych masowo takie indywidualne podejście nie jest w praktyce możliwe do zastosowania w stopniu, który zapewniłaby należytą ochronę przed erozją bazy podatkowej w podatku CIT.</p> <p>Ad. 2) Uwaga uwzględniona</p> <p>Brzmienie przepisu zostanie zmienione, aby nie sugerowało, iż chodzi o stratę poniesioną na poszczególnych operacjach gospodarczych (stratę „w źródle przychodów”).</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<u>wprowadzone wyłączenie powoduje, że wszelkie straty ponoszone przez podatników na operacjach gospodarczych – jako straty poniesione w źródle przychodów – nie będą pomniejszały podstawy opodatkowania podatkiem CIT.</u>	
56	IZFiA	Art. 2 pkt 6 projektu (art. 7 ust. 5 CIT)	Proponuje się następującą zmianę ust. 5 w art. 7 Ustawy o CIT: „O wysokości straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym można obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty tej straty.”;	Uwaga nieuwzględniona. Uwzględnienie uwagi niweczyłoby znacznym stopniu cel proponowanej regulacji.
57	POPiH N	Art. 2 pkt 7 projektu (art. 7a ust. 2 ustawy CIT)	Proponowana zmiana zaopiniowana <u>negatywnie</u> . Dotychczas spółki funkcjonujące w PGK były dotknięte ograniczeniem w postaci braku możliwości rozliczenia strat wygenerowanych w ramach PGK, w momencie utraty statusu jedynie w sytuacji, w której utrata statusu wynikała ze zmian w stanie faktycznym/stanie prawnym, zależnym od którejkolwiek ze stron. Zgłoszona w projekcie zmiana rozszerza katalog przesłanek również o sytuację, gdy PGK utraci status w rezultacie nieosiągnięcia założonego progu rentowności (co jest zdarzeniem niezależnym od woli podmiotów PGK). Taki zapis byłoby w istocie swojego rodzaju karą dla podmiotów, które nie osiągnęły zakładanego poziomu rentowności, pozbawiając je – raz statusu PGK, dwa – braku możliwości rozliczenia ewentualnej straty, już w samodzielnej działalności. Postuluje się zachowanie dotychczasowego brzmienia przepisu.	Uwaga nieuwzględniona Nie ma uzasadnienia, aby ograniczenie zawarte w omawianym przepisie nie dotyczyło przypadku, o którym mowa w uwadze.
58	ZPiP	Art. 2 pkt 8 (art. 7b CIT)	Pozytywna ocena projektowanego rozwiązania.	
59	KSKO K	Art. 2 pkt 8 (art. 7b ustawy CIT)	W przypadku przedsiębiorstw finansowych zasadnym byłoby dokonanie wyłączenia z zakresu art. 7b przychodów uzyskanych z papierów wartościowych, w tym akcji i udziałów w spółkach, dywidend, itp. które np.: zostały przejęte przez przedsiębiorstwo finansowe jako przedmiot zabezpieczenia udzielonego kredytu lub pożyczki lub są przedmiotem polityki inwestycyjnej w zakresie bezpiecznego i zgodnego z wymaganiami przepisów prawa oraz regulatora (Komisji Nadzoru Finansowego) przechowywania środków własnych oraz środków klientów/członków zdeponowanych na lokatach lub powierzonych w inny sposób.	Uwaga uwzględniona w sposób, o którym mowa w stanowisku do uwagi nr 49 i 51.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

60	POHi D	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 1 ustawy CIT)	Katalog przychodów z udziałów w zyskach osób prawnych jest katalogiem otwartym (poprzez użycie sformułowania „w tym”). Otwartość katalogu skutkuje uznaniowością organów i ryzykiem błędnego rozliczenia dochodu podatnika (może okazać się że wynik z udziału w zyskach osób prawnych nie będzie mógł być rozliczany z działalnością podstawową podatnika ale o tym zdecyduje organ podatkowy).	Uwaga niezasadna Otwartość tego katalogu jest pozorna. Przede wszystkim musiałby to być przychód faktycznie uzyskany z udziału w zyskach osoby prawnej, co ogranicza potencjalny zakres przepisu. Katalog wskazany w pkt 1 art. 7b jest na tyle szeroki i obejmuje większość (jeśli nie wszystkie) przypadków, które w praktyce mogą zaistnieć. Ponadto taka sama konstrukcja (wyrażenie „w tym”) jest stosowana obecnie w art. 10, będącym odpowiednikiem art. 7b pkt 1.
61	KZRS S „Spole m”	Art. 2 pkt 8 projektu (dodany art. 7b pkt 1 lit. a i f ustawy CIT)	W art. 2 projektu ustawy punkt 8 w treści dodanego art. 7b ustawy CIT: 1) w pkt 1 lit. a proponujemy skreślić słowa: „nadwyżki bilansowe w spółdzielniach”, 2) w pkt 1 lit. f proponujemy skreślić słowa: „równowartość zysku spółdzielni przeznaczonego na podwyższenie funduszu udziałowego” lub zapisać: „równowartość nadwyżki bilansowej przeznaczonej na podwyższenie funduszu udziałowego”. Zgodnie z art. 75 ustawy Prawo spółdzielcze, pojęcie nadwyżki bilansowej jest tożsame z pojęciem zysku netto spółdzielni. Fundusz udziałowy (zgodnie z art. 78 § 1 pkt 1 Prawa spółdzielczego) powstaje z wpłat udziałów członkowskich, odpisów na udziały członkowskie z podziału nadwyżki bilansowej lub innych źródeł określonych w odrębnych przepisach. W związku z tym każde przekazanie zysku (nadwyżki bilansowej) na fundusz udziałowy stanowi podział nadwyżki bilansowej między członków spółdzielni czyli dywidendę podlegającą opodatkowaniu zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.	Uwaga do pkt 2 uwzględniona. Zmiany mają charakter redakcyjny.
62	IZFiA	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 1 lit. m ustawy CIT)	Wątpliwości interpretacyjne budzi proponowany art. 7b pkt 1 lit m ustawy CIT. Literalne brzmienie tego przepisu, zwłaszcza zwrotu „inne niż określone w pkt 1” wprowadza niejasność co do zakresu zastosowania niniejszego przepisu. Proponuje się następującą zmianę pkt 1 lit. m) proponowanego art. 7b Ustawy o CIT: <i>„m) przychody uzyskane w następstwie przekształceń, łączenia lub podziałów podmiotów, inne niż określone w pkt 1, w tym:”;</i>	Uwaga uwzględniona.

63	IZFiA	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 3 ustawy CIT)	<p>Proponowana zmiana odnosi się do każdego rodzaju zbycia, również do zbycia udziałów będącego następstwem standardowej działalności inwestycyjnej. Takie rozwiązanie będzie skutkowało znacznym wzrostem poziomu ryzyka podejmowanego przez uczestników obrotu gospodarczego w ramach prowadzonej działalności inwestycyjnej, a przez to znacznym ograniczeniem poziomu aktywności w tym zakresie. Niejednokrotnie działalność inwestycyjna (m.in. zakup udziałów lub akcji w innych spółkach prowadzących działalność na tym samym rynku) jest podejmowana w na tyle dużych odstępach czasowych, iż w praktyce rozliczenie straty z tym związanej nie będzie możliwe zwłaszcza w odniesieniu do podmiotów które w ramach swojej działalności nie generują innych zysków zaliczanych zgodnie z proponowanymi zmianami do kategorii zysków kapitałowych.</p> <p>Proponuje się następującą zmianę pkt 3 lit. a) proponowanego art. 7b Ustawy o CIT <i>„a) przychody ze zbycia udziału (akcji) na rzecz podmiotów o których mowa w art. 11, w tym ze zbycia dokonanego celem ich umorzenia, ”;</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Problem wskazany w uwadze jest „naturalną” konsekwencją wprowadzanej regulacji, zgodną z zamierami projektodawcy.</p>
64	IGE	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 3 ustawy CIT)	<p>W związku z wprowadzeniem zasad odrębnego rozliczania dochodów z zysków kapitałowych oraz z innych źródeł w praktyce, w zależności od podejścia władz skarbowych, może wystąpić ryzyko, że np. koszty finansowania nabycia udziałów, które w oparciu o obecną praktykę władz skarbowych mogą zasadniczo stanowić koszty uzyskania przychodów w dacie ich poniesienia, po wejściu w życie Projektu, w przypadku ich uznania za związane z przychodami z zysków kapitałowych, mogłyby nie zostać odliczone w ogóle w przypadku braku odpowiedniego poziomu dochodów kapitałowych.</p>	<p>Stanowisko tożsame jak do uwagi 63.</p> <p>Jeżeli dany koszt (w tym pośredni) można powiązać z przychodem z zysków kapitałowych powinien być on rozliczany w ramach tego źródła przychodów.</p>
65	KL, PRP ZPPP, PRB, ZBP, KIG, IZFiA, PZZW F-PIG, PSIK,	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 5 ustawy CIT)	<p><u>Przychody ze zbycia wierzytelności jako zyski kapitałowe</u></p> <p>Należy zauważyć, że klucz doboru kategorii przychodów do zysków z kapitałów jest nieczytelny. W przypadku zbytych wierzytelności własnych przysporzenie ekonomiczne nie jest skutkiem „zainwestowania” wcześniej środków pieniężnych, ale jest konsekwencją niezrealizowania zobowiązania przez dłużnika.</p> <p>Stosownie do postanowień Projektu, na gruncie CIT przychody ze zbycia wierzytelności stanowią będą przychody z zysków kapitałowych. W przypadku Ustawy PIT natomiast, dodany zostanie art. 14 ust. 2 pkt 7ca, na podstawie którego przychody z odpłatnego zbycia wierzytelności dotyczącej prowadzonej działalności gospodarczej, przyporządkowany został do źródła w PIT „działalność gospodarcza”. Nie sposób znaleźć uzasadnienia dla odrębnego traktowania przychodów ze zbycia wierzytelności na gruncie obu ustaw. Z uwagi na wspomnianą wyżej niekoherencję, postulujemy usunięcie z katalogu „zysków</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez wyłączenie z zysków kapitałowych wierzytelności wynikających z działalności operacyjnej podatnika.</p> <p><u>Nowa propozycja zapisu:</u> <i>„Art. 7b. Za przychody z zysków kapitałowych uważa się:</i> (...) 5) <i>przychody ze zbycia wierzytelności uprzednio nabytych przez podatnika oraz wierzytelności wynikających z przychodów</i></p>

	PIH, FRRF, B-PIH, Energ a S.A. IGTE, FPP, IGE		<p>kapitałowych” przychodów ze zbycia wierzytelności własnych (tj. projektowanego art. 7b pkt 5 Ustawy CIT).</p> <p>Proponowana zmiana nie odzwierciedla ścisłego związku przedmiotowych wierzytelności (wierzytelności własnych) z prowadzoną bieżącą działalnością operacyjną. Z reguły bowiem wierzytelności własne nie są efektem jakichkolwiek działań optymalizacyjnych, a jedynie efektem braku zapłaty określonych należności przez kontrahentów.</p> <p><u>Wprowadzenie zmiany skutkować będzie sztucznym rozdzieleniem efektów podatkowych ściśle ze sobą powiązanych zdarzeń do dwóch różnych źródeł, a tym samym do niewspółmierności kosztów i przychodów w tych źródłach.</u> Z tego względu zasadne jest alokowanie przychodu ze zbycia wierzytelności własnej (w szczególności handlowej) do przychodów z działalności gospodarczej.</p> <p>Proponujemy wprowadzenie zmian do brzmienia art. 7b pkt 5) UPDOP</p> <p>„Art. 7b. Za przychody z zysków kapitałowych uważa się:</p> <p>(...)</p> <p>[Lewiatan, PRP, FRRF, B-PIH, IGTE, FPP] „5) przychody ze zbycia wierzytelności uprzednio nabytych przez podatnika;”</p> <p>[IZFiA] „5) przychody ze zbycia wierzytelności, z wylęczeniem wierzytelności własnych;”;</p>	zaliczanych do zysków kapitałowych;”
66	ZIPSE E CP	Art. 2 pkt 8 (art. 7b ustawy CIT)	<p>Wyłączenie z tej kategorii wierzytelności powstałych z tytułu sprzedaży towarów i usług w toku podstawowej działalności. Proponuję się następujące brzmienia art. 7b pkt 5:</p> <p>„5) przychody ze zbycia wierzytelności, z wyjątkiem wierzytelności powstałych u podatnika z tytułu sprzedaży towarów i usług zarachowanych uprzednio u podatnika jako przychód należny”.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 65.
67	PIKE	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 5 CIT)	<p>Zmiana projektu poprzez wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym sprzedaż wierzytelności powstałych z tytułu prowadzenia działalności operacyjnej stanowić będzie źródło przychodów z tej właśnie działalności, a nie z działalności generującej zyski kapitałowej.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 65.
68	PRP, TOE	Art.2 pkt 8 (art. 7b pkt 5 ustawy)	<p>Przedmiotowy przepis wymienia wśród źródeł przychodów z zysków kapitałowych również wszelkie przychody ze zbycia wierzytelności, nie różnicując sytuacji, w której podatnik prowadzi obrót wierzytelnościami cudzymi, od sytuacji, gdy zbywane przez podatnika są wierzytelności własne, powstałe w procesie prowadzenia podstawowej</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 65.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>CIT)</i>	<p>działalności przedsiębiorstwa.</p> <p>Wierzytelności własne, które generowane są w związku ze sprzedażą towarów lub usług i wynikają z niewywiązywania się przez klientów ze zobowiązań wobec dostawcy/usługodawcy, należy uznać za funkcjonalnie związane z prowadzoną działalnością operacyjną przedsiębiorstwa. Wobec tego wynik osiągany przez podatnika na sprzedaży wierzytelności własnych powinien wpływać na dochód wynikający z podstawowej działalności tego podatnika, czyli na dochód osiągany z innych źródeł przychodów w myśl projektowanego art. 7b pkt. 1) CIT. Wynik na sprzedaży wierzytelności własnych nie powinien być przypisywany do zakresu działalności inwestycyjnej czy finansowej, które przekładają się na osiągnięte przez podatnika przychody z zysków kapitałowych.</p> <p>Proponujemy, aby przychody ze zbycia wierzytelności własnych wyłączyć z zakresu definicji przychodów z zysków kapitałowych.</p>	
69	ZPPP	<i>Art. 2 pkt 8 projektu (art. 7b pkt 5 ustawy CIT)</i>	<p>Jednocześnie jako jedną z kategorii zaliczanych do zysków kapitałowych ustawodawca proponuje „sprzedaż wierzytelności”. Należy zauważyć, iż modelem sprzedaży piwa spotykanym u członków ZPPP-BP jest model oparty na faktoringu. W modelu tym, z formalnego punktu widzenia dochodzi do sprzedaży wierzytelności z tytułu dostawy piwa do faktora, który wypłaca dostawcy piwa wynagrodzenie, które jest należne od odbiorcy piwa. Zabezpieczeniem stosowanym przez faktora jest właśnie nabycie praw do wierzytelności z tytułu dostawy piwa. W takim przypadku, w świetle proponowanych przepisów przychody jakie otrzymuje dostawca piwa z tytułu jego sprzedaży będą musiały być kwalifikowane jako zyski kapitałowe tylko i wyłącznie z tej przyczyny, że należność za nie jest wypłacana przez faktora, a faktor ten, aby zabezpieczyć swoje interesy otrzymuje własność wierzytelności dostawcy wobec nabywcy piwa (np. w oparciu o art. 518 par. 1 pkt 3 Kodeksu Cywilnego). W konsekwencji ZPPP-BP proponuje wyłączenie sprzedaży wierzytelności dokonywanej w ramach faktoringu z tej kategorii.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 65.
70	PIKE	<i>Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 5 ustawy CIT)</i>	<p>Podatnicy skupiający się głównie na prowadzeniu działalności operacyjnej i niegenerujący zysków kapitałowych np. w wyniku zbywania udziałów i akcji, umarzania udziałów itp., nie będą w stanie odzyskać strat związanych ze zbywaniem wierzytelności.</p> <p>Postuluje się, aby nowelizacja przewidywała, że sprzedaż wierzytelności powstałych z tytułu prowadzenia działalności operacyjnej stanowić będzie źródło przychodów z tej właśnie działalności, a nie z działalności generującej zyski kapitałowe.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 65.

71	PINK, BCC	Art. 2 pkt 8 i 8 (art. 7b pkt 5 ustawy CIT)	<p>Proponuje się wykreślenie punktu 5 z proponowanego brzmienia art. 7b ust. 1 CIT (art. 2 ust. 8 Projektu). W przypadku spółki celowej posiadającej nieruchomości na wynajem, której przeważającymi przychodami są czynsze z najmu i/lub sprzedaż nieruchomości, konieczności zarządzania ewentualnymi należnościami poprzez ich zbycie wygeneruje w sposób całkowicie sztuczny „dochody kapitałowe” (choć w praktyce ekonomiczne źródło tych dochodów będzie takie samo jak działalność najmu).</p>	<p>Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 65.</p>
72	KL, ZPiP, PRB, PINK, ZPPP, POHi D, PSIK, PIH, B-PIH, IGTE, FPP, PZPP F	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 6 ustawy CIT)	<p><u>Przychody z instrumentów zabezpieczających</u></p> <p>Niesłuszne jest odrębne (w ramach źródła przychodu z zysków kapitałowych) rozpoznawanie dochodu/straty (w przypadku gdy jej rozpoznanie jest możliwe, czyli w przypadku instrumentów innych niż związane z ryzykiem kredytowym) zrealizowanego na pochodnych instrumentach finansowych, które zabezpieczają ryzyko (np. kursowe) związane z podstawową działalnością przedsiębiorcy (np. kontrakty hedgingowe, kontrakty futures, forward). Celem tych transakcji jest bowiem zabezpieczenie uzyskanego dochodu z działalności operacyjnej przed negatywnymi skutkami zmienności kursów i cen. Trudno zatem zrozumieć, dlaczego strata związana z taką działalnością powinna być rozliczana odrębnie (skoro jest ona nierozzerwalnie związana z podstawowym biznesem/podpisywanymi umowami). <u>Spowoduje to sytuację, w której podatnicy będą płacili podatek od sztucznego dochodu a nie od ekonomicznego rezultatu zrealizowanych transakcji.</u> To zaś bezpośrednio będzie wiązało się z koniecznością ograniczenia środków na inwestycje, wzrostem efektywnej stopy podatkowej oraz spadkiem konkurencyjności polskich przedsiębiorców i polskiej gospodarki.</p> <p>Wnioskujemy o usunięcie z katalogu przychodów z zysków kapitałowych przychodów ze pochodnych instrumentów finansowych w zakresie polityki zabezpieczeń ryzyka kursowego.</p> <p>Proponujemy wprowadzenie zmian do brzmienia art. 7b pkt 6) CIT (art. 2 pkt 8 projektu):</p> <p><i>Art. 7b. Za przychody z zysków kapitałowych uważa się:</i></p> <p>(...)</p> <p>[Lewiatan] <i>6) przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7, papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem instrumentów służących zabezpieczeniu przepływów oraz przychodów lub kosztów niezaliczonych do źródła przychodów z zysków kapitałowych, oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania, w tym z ich najmu,</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez wyłączenie z zysków kapitałowych pochodnych instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody i koszty z działalności operacyjnej.</p> <p><u>Nowa propozycja zapisu:</u></p> <p><i>„Art. 7b. Za przychody z zysków kapitałowych uważa się:</i></p> <p>(...)</p> <p><i>6) przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7, z papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem instrumentów służących zabezpieczeniu przepływów lub przychodów albo kosztów niezaliczanych do zysków kapitałowych, oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania, w tym z ich najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychody z ich zbycia;”</i></p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p><i>dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychody z ich zbycia.”;</i></p> <p>[Pracodawcy RP] „6) przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7, papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody niezaliczone do przychodów z zysków kapitałowych, oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania, w tym z ich najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychody z ich zbycia.”;</p> <p>[B-PIH] „6) przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7, papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody niezaliczone do przychodów z zysków kapitałowych, oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania, w tym z ich najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychody z ich zbycia.”;</p> <p>[IGTE, FPP] 6) przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7, papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody niezaliczone do przychodów z zysków kapitałowych, oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania, w tym z ich najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychody z ich zbycia.”</p>	
73	PRP, TOE	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 6 ustawy CIT)	<p>Zmiana pogarszająca konkurencyjność podmiotów krajowych. Bardzo racjonalne jest ponoszenie kosztów zabezpieczeń kontraktów przed ryzykiem kursowym i walutowym. Nie są to kontrakty spekulacyjne, ale ściśle związane z realizacją dużych przedsięwzięć gospodarczych, z działalnością podstawową.</p> <p>Takie zabezpieczenia mają postać właśnie pochodnych instrumentów finansowych (kontrakty CIRS, IRS, forward). Są to koszty w przypadku dużych podmiotów bardzo wysokie. W przypadku braku wystarczających dochodów kapitałowych, powstanie duża strata ze źródła przychodów, która nie będzie mogła być rozliczona, albo będzie rozliczona dopiero w przyszłych latach.</p> <p>Postulat: umożliwienie rozliczenia kosztów zabezpieczeń na bieżąco.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 72.
74	PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 6 ustawy)	<p>Generalnie transakcje przy wykorzystaniu pochodnych instrumentów finansowych mogą mieć charakter spekulacyjny bądź zabezpieczający (zabezpieczenie ryzyka finansowego, strategicznego, zredukowanie kosztów finansowania zewnętrznego) – rachunkowość</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 72.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>CIT)</i>	<p>zabezpieczeń. Stosowanie przez podmiot rachunkowości zabezpieczeń zapewnia prezentację instrumentów finansowych w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa w sposób odzwierciedlający ekonomiczny sens ich zawarcia. Podsumowując, jeżeli podmiot stosuje rachunkowości zabezpieczeń (zespół norm i przepisów prawa bilansowego) istnieje pewność, że transakcje zostały zawarte ze względu na zabezpieczanie ryzyka, a nie w celach spekulacyjnych. Zgodnie zaś z uzasadnieniem do projektu wprowadzone zmiany mają przeciwdziałać kompensowaniu przez podatnika sztucznie kreowanych strat na operacjach finansowych z dochodem z prowadzonej działalności gospodarczej.</p> <p>Mając na uwadze, iż stosowanie rachunkowości zabezpieczeń eliminuje ryzyko sztucznego kreowania strat postulujemy o wyłączenie podmiotowe dla jednostek stosujących rachunkowość zabezpieczeń od konieczności wyłączenia ze źródła działalność gospodarcza pochodnych instrumentów finansowych.</p> <p>Ponadto, w kontekście proponowanego przepisu wątpliwa będzie kwalifikacja kontraktów terminowych na zakup np. gazu (np. <i>forward</i> na zakup gazu może być uznany za pochodny instrument finansowy). Jak rozumiemy nie było to zaś intencją projektodawcy przy wyodrębnianiu przychodów z zysków kapitałowych.</p>	
75	PFPŻ, ZPiP	<i>Art. 2 pkt 8 (art. 7b ustawy CIT)</i>	<p>Wyłączenie z obowiązku wyodrębniania źródeł przychodów dla niektórych kategorii zysków kapitałowych, jeżeli wchodzi one w zakres przychodów lub kosztów z działalności operacyjnej podatnika. Wyłączenia takie powinny w szczególności dotyczyć przychodów z instrumentów pochodnych służących zabezpieczeniu przepływów lub aktywów w ramach działalności operacyjnej opodatkowanej w ramach innego źródła niż zyski kapitałowe.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 72.
76	FRRF	<i>Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 6 ustawy CIT)</i>	<p>Propozycja zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w art. 7b pkt 6) po wyrazie „<i>finansowych</i>” proponuje się dodanie wyrażenia: „<i>z wyłączeniem instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody niezaliczone do przychodów z zysków kapitałowych</i>”. <p>W konsekwencji, proponujemy wyłączenie z katalogu „przychodów z zysków kapitałowych” instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody niezaliczone do przychodów z zysków kapitałowych. Zauważyć bowiem należy, że celem nabycia wskazanych instrumentów nie jest wypracowanie zysku, lecz zabezpieczenie przychodów z podstawowej działalności operacyjnej podatnika. Ujmowanie ich katalogu źródeł przychodów z zysków kapitałowych oderwane jest zatem zarówno od rzeczywistej funkcji, jakie wskazane instrumenty pełnią, jak i od wyniku ekonomicznego, jaki podatnik w danym okresie osiągnął.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 72.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

77	Energ a S.A.	<i>Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 6 ustawy CIT)</i>	<p>Postulat, aby przychody z pochodnych instrumentów finansowych wyłączyć z zakresu definicji przychodów z zysków kapitałowych i umożliwić rozliczenie kosztów zabezpieczeń na bieżąco.</p> <p>Proponowana w projekcie zmiana pogarsza konkurencyjność podmiotów krajowych. Bardzo racjonalne jest ponoszenie kosztów zabezpieczeń kontraktów przed ryzykiem kursowym i walutowym. Nie są to kontrakty spekulacyjne, ale ściśle związane z realizacją dużych przedsięwzięć gospodarczych w ramach działalności podstawowej. Takie zabezpieczenia mają postać właśnie pochodnych instrumentów finansowych (kontrakty CIRS, IRS, forward). Są to koszty w przypadku dużych podmiotów bardzo wysokie. W przypadku braku wystarczających dochodów kapitałowych, powstanie duża strata ze źródła przychodów, która nie będzie mogła być rozliczona, albo będzie rozliczona dopiero w przyszłych latach.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 72.
78	ZPPP, PRB, PZPP F, IGE	<i>Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 6 ustawy CIT)</i>	<p>Projektowane przepisy <u>nie uwzględniają sytuacji, w których prowadzenie działalności gospodarczej opiera się obok sprzedaży towarów także na udzielaniu licencji</u> (np. franchising lub licencjonowanie oprogramowania komputerowego). Sytuacja taka ma miejsce w przypadku członków ZPPP-BP, którzy często sprzedając piwo za granicę jednocześnie udzielają nabywcy licencji, a wpływy z tej licencji są uzależnione od ilości sprzedanego piwa. W takiej sytuacji spółki będą musiały <u>dokonywać sztucznego podziału kosztów pomiędzy te dwa źródła przychodów (sprzedaż piwa i sprzedaż licencji)</u>, co będzie oznaczało znaczący wzrost ich zadań i obciążeń w sytuacji gdy oba te dochody w praktyce dotyczą tej samej transakcji gospodarczej.</p>	Uwaga nieuwzględniona.
79	ZIPSE E CP,	<i>Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 6 ustawy CIT)</i>	<p>Zgodnie z art. 7b pkt 6 za przychody z zysków kapitałowych uważa się m.in. przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7, czyli także ze sprzedaży licencji. Wskazana regulacja <u>nie doprecyzowuje czy dotyczy to wszelkich licencji czy też wyłącznie licencji podlegających amortyzacji podatkowej. Ponadto nie ma jasności, czy przepis ten obejmie także sprzedaż licencji stanowiącą element podstawowej działalności gospodarczej.</u></p> <p>Zaproponowano nowe brzmienie art. 7b pkt 6 „6) przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7 jeżeli prawa te podlegają u podatnika amortyzacji w rozumieniu ustawy, papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania, w tym z ich najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychody z ich zbycia.”</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 78.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

80	IZFiA	Art. 2 pkt 8 projektu (art. 7b pkt 6 ustawy CIT)	<p>Zgodnie z duchem Dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. („Dyrektywa ATAD”) przychody/koszty z tytułu odsetek od papierów wartościowych (innych niż akcje) nie powinny być zaliczane do źródła jakim są zyski kapitałowe. Powinno to dotyczyć ewentualnie, jedynie przychodów/kosztów ze zbycia papierów wartościowych (innych niż akcje). Z projektowanego art. 7b ustawy CIT powinno jednoznacznie wynikać, iż w zakresie papierów wartościowych (innych niż akcje) do źródła zyski kapitałowe zalicza się tylko i wyłącznie przychody ze zbycia tych papierów (tj. wyłączone są odsetki od tych papierów).</p> <p>Proponuje się następującą zmianę pkt 6 proponowanego art. 7b Ustawy o CIT:</p> <p>„6) przychody ze zbycia praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt. 4-7, papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych, oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania.”.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 78.
81	KSKOK	Art. 2 pkt 8 (art. 7b pkt 6 ustawy CIT)	Doprecyzowanie, czy poprzez „dochody z papierów wartościowych”, o których mowa w projektowanym art. 7b pkt 6, rozumieć należy także odsetki od papierów wartościowych takich jak: obligacje (krajowe i zagraniczne), weksle (w tym komercyjne weksle inwestycyjno-terminowe), dyskonto od dłużnych papierów wartościowych oraz inne przychody z tych papierów.	Uwaga nieuwzględniona.
82	PGNiG S.A.	Art. 2 pkt 9 (art. 9a ustawy CIT)	<p>Wyłączenie obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych powinno mieć miejsce dla transakcji zawieranych pomiędzy podmiotami należącymi do tej samej grupy kapitałowej, pod warunkiem jednak, że żaden z tych podmiotów nie ma straty podatkowej i że oba mają polską rezydencję podatkową. W takim przypadku łączny podatek CIT od dochodów stron transakcji jest stały, niezależny od jej warunków, przy czym brak obowiązku przygotowania dokumentacji cen transferowych i tak nie zwalniałby podatników od stosowania cen rynkowych, co wynika z art. 14 ustawy o CIT.</p> <p>Podkreślić należy, że <u>Polska jest jednym z niewielu krajów, które stosują przepisy o cenach transferowych do transakcji między podmiotami krajowymi.</u> Przepisy o cenach transferowych mają przede wszystkim na celu przeciwdziałanie przerzucaniu dochodów pomiędzy różnymi jurysdykcjami podatkowymi, a nie obciążanie nadmiernymi obowiązkami administracyjnymi.</p> <p>Jednocześnie wskazać należy, że limit kwotowy transakcji podlegających obowiązkowi sporządzenia dokumentacji podatkowej dla największych podmiotów (obróć powyżej 100 000 000 EUR) to 500 000 EUR (w roku 2017 to w przeliczeniu 2.212.000 złotych). W przypadku podmiotów o obrotach znacznie przewyższających powyższy próg</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Istnieje ryzyko, że proponowana regulacja mogłaby zostać uznana za niezgodną z prawem UE. Wymaga ona dodatkowej analizy w tym zakresie, co z uwagi na projektowany termin wejścia w życie projektu, nie jest obecnie możliwe.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			(kilkanaście miliardów złotych) opisowi podlegają transakcje, które nie mają istotnego wpływu na ich rozliczenia podatkowe. <u>Utrzymanie najwyższego progu na obecnym poziomie nakłada na największych przedsiębiorców nieuzasadnione obowiązki administracyjne w zakresie sporządzania dokumentacji podatkowej.</u>	
83	ZBP	Art. 2 pkt 9 i 11 lit. b projektu (art. 9a ust. 3e i art. 11 ust. 8 pkt 1 ustawy CIT)	Jako pozytywną trzeba odnotować zmianę polegającą na wyraźnym wyłączeniu z obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej transakcji dokonywanych pomiędzy spółkami tworzącymi podatkową grupę kapitałową. Należy jednak zauważyć, iż jednocześnie nastąpiło uchylenie przepisu wyłączającego możliwość określenia przez organ podatkowy dochodów podatnika oraz należnego podatku w przypadku świadczeń pomiędzy spółkami tworzącymi podatkową grupę kapitałową. <u>Powyzsze powoduje pewną sprzeczność legislacyjną. Perspektywa możliwości oszacowania przez organ podatkowy dochodów wynikających z transakcji i określenia podatku oznacza bowiem w praktyce, iż spółki wchodzące w skład PGK i tak będą musiały ustalić rynkową cenę transakcji zawieranych pomiędzy sobą (konieczność pozyskania benchmarków) i zabezpieczyć dokumenty potwierdzające powyższe na wypadek wszczęcia kontroli przez organ podatkowy (konieczność sporządzania quasi dokumentacji).</u>	Uwaga niezasadna. Przepis wyraźnie wyłącza obowiązek sporządzania dokumentami w rozumieniu art. 9a w stosunku do transakcji między spółkami tworzącymi PGK.
84	PRB	Art. 2 pkt 10 (art. 10 ustawy CIT)	Projekt uchyla obecny art. 10 ustawy CIT (który zawierał definicję „dochodu z udziału w zyskach osób prawnych”). Jednocześnie, UPO, których stroną jest Polska, używając określenia dywidend odwołują się do definicji zawartej w przepisach państwa źródła. W sytuacji, gdy przepisy ustawy CIT definicji takiej nie będą już przewidywać, pojawi się szereg wątpliwości jak traktować różne typy wypłat, np. niejasne będzie czy dochód z likwidacji spółki polskiej lub dochód z umorzenia udziałów w polskiej spółce może być uznany za dywidendę (i korzystać z postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania czy nie).	Uwaga niezasadna. Wątpliwości te nie są uzasadnione. Regulacja z art. 10 została de facto przeniesiona do art. 7b pkt 1. Nowy przepis, podobnie jak art. 10, wprost określa ta kategorię przychodów mianem „przychodów z udziału w zyskach osób prawnych”.
85	PRP, KL	Art. 2 pkt. 11 lit. a projektu (art. 11 ust 4 CIT)	Projektowane regulacje wyłączają stosowanie przepisów o cenach transferowych i znoszą obowiązek sporządzania dokumentacji podatkowej w odniesieniu do podmiotów, których powiązanie wyraża się wyłącznie w fakcie posiadania wspólnego udziałowca (akcjonariusza) w postaci Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. O ile w przypadku pasywnej roli udziałowca lub akcjonariusza (np. mniejszościowego udziału Skarbu Państwa) takie wyłączenie jest zrozumiałe, o tyle jednak <u>staje się problematyczne w przypadku, gdy podmiot publiczny pełni rolę udziałowca lub akcjonariusza w sposób aktywny. Należy zbadać czy wprowadzenie tego typu wyłączeń bez żadnych dodatkowych warunków (np. poziomu posiadanego udziału lub prawa głosu oraz sposobu ich wykonywania) nie oznacza nieuzasadnionej pomocy dla</u>	Uwaga niezasadna. Wyłączenie traktowania jako powiązanych podmiotów, których wspólnym udziałowcem jest Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego nie skutkuje zrzeczeniem się przez państwo części środków i przyznaniem selektywnej pomocy. Do transakcji zawieranych przez dwie spółki SP (JST) będzie stosowany art. 14 umożliwiający szacowanie przychodów

			sektora publicznego, co doprowadziłoby do potencjalnych zaburzeń konkurencji w ramach jednolitego rynku.	ze zbycia rzeczy i innych praw (oraz świadczenia usług) do wartości rynkowej.
86	IG-WP	<i>Art. 2 pkt 11 lit. a projektu (art. 11 ust. 4 ustawy CIT)</i>	Pozytywna ocena zaproponowanego rozwiązania z jednoczesnym wnioskiem o doprecyzowanie, iż wyłączeniu stosowania przepisów art. 11 ust. 4 i 5 ustawy CIT podlegać będą, oprócz Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, także ich związki. Zadania własne gminy z tytułu usług wodociągowo-kanalizacyjnych wykonywane są bowiem w wielu przypadkach przez związki międzygminne.	Uwaga uwzględniona.
87	ZBP	<i>Art. 2 pkt 11 projektu (art. 11 ust. 4 i ust. 8 ustawy CIT)</i>	<p>W zakresie funkcjonowania podatkowych grup kapitałowych – na podstawie ustawy o CIT, zamiast dodanego w art. 9a ust. 3e (przepis o braku obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej w podatkowych grupach kapitałowych), proponuje się pozostawienie dotychczasowego brzmienia art. 11 ust. 8 pkt 1 z uzupełnieniem, że przepis art. 11 ust. 4 nie ma zastosowania w przypadku świadczeń pomiędzy spółkami tworzącymi podatkową grupę kapitałową w okresie od powołania do daty utraty statusu lub poszerzenie w art. 11 ust. 4 zakresu wyłączenia z grona podmiotów podlegających rygorowi art. 11 ust. 1 w przypadku istnienia powiązania przez spółki dominujące w ramach podatkowych grup kapitałowych w okresie od powołania do daty utraty statusu.</p> <p>Przepis w zaproponowanej kształcie mógłby zostać <u>uzupełniony przez odwołanie do istniejących klauzul lub wprowadzenie nowego brzmienia specyficznej klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania</u>, stanowiącej np. iż wyłączenia z szacowania określone ww. art. 11, nie mają zastosowania w przypadku gdy źródłem dochodów/przychodów/kosztów są działania podejmowane bez uzasadnienia ekonomicznego i biznesowego, w sposób sztuczny, służący unikaniu opodatkowania lub osiągnięciu wyłącznie lub głównie korzyści podatkowych.</p> <p>Taka klauzula gwarantowałaby organom podatkowym prawo do prowadzenia postępowania podatkowego w zakresie szacowania dochodów w ramach egzekwowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania wynikającej z ordynacji podatkowej i klauzuli przeciwko nadużyciu prawa uregulowanej w ustawie o VAT (lub nowej klauzuli), a jednocześnie mogłoby skutkować brakiem obowiązku kolekcjonowania danych i dokumentacji o rynkowości transakcji na tzw. wszelki wypadek oraz przywróceniem racjonalnej zasady rozwiązywania podatkowej grupy kapitałowej od daty/okresu, w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wprowadzenie proponowanej klauzuli szczególnie nie zabezpieczałoby interesów budżetu państwa w sposób wystarczający. Z związku z funkcjonowaniem ogólnej klauzuli przeciwko nadużyciom sens dodawania analogicznej regulacji w art. 11 jest wątpliwy (dublowanie norm).</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			którym utraci status.	
88	POPiH N	<i>Art. 2 pkt 11 projektu (art. 11ust. 8 pkt 1 ustawy CIT)</i>	Projekt uchyla art.11 ust.8 pkt.1, który to na dzień dzisiejszy nie daje możliwości organom na szacowanie dochodu w transakcjach między podmiotami powiązаныmi tworzącymi podatkową grupę kapitałową (PGK). W „zamian” wprowadza art.9a ust.3e, czyli zwolnienie z dokumentacji cen transferowych dla PGK. <u>Faktycznie taka regulacja może kończyć sens istnienia instytucji PGK w Polsce</u> – o ile bowiem spółki tworzące będą musiały rozliczać się ściśle rynkowo na poziomie rozliczeń z podmiotami spoza PGK to (1) zniknie zasadnicze ułatwienie dla firm, aby tworzyć PGK oraz (2) w praktyce dokumentacja i tak będzie zasadniczo niezbędna, aby udowodnić rynkowy poziom cen. Wydaje się, że zacieśnienie innych warunków funkcjonowania PGK (np. skutki rozwiązania rozpatrywane od dnia zawązania) mogły już adresować obawy o nadużywanie PGK, szczególnie w obliczu istniejącej klauzuli obejścia prawa. Dalsze utrudnienie w postaci wymogu rynkowości w transakcjach, oznacza stałą konieczność analizy cen, benchmarków itp. – może to zakończyć sens tej instytucji na polskim rynku.	Uwaga niezasadna. Podstawową funkcją przepisów odnoszących się do podmiotu zbiorowego (grupy kapitałowej) jest zasadniczo umożliwienie wzajemnego kompensowania dochodów i strat spółek wchodzących w skład takiej grupy, a nie wyłączenie stosowania w ramach PGK przepisów o cenach transferowych.
89	KL	<i>Art. 2 pkt 11 projektu (art. 11ust. 8 pkt 1 ustawy CIT)</i>	1) Spółki PGK będą zmuszone do dokonywania wewnętrznych transakcji gospodarczych – neutralnych z punktu widzenia kalkulacji podatku przez PGK – na zasadach analogicznych do tych ustalanych przez podmioty trzecie (w konsekwencji uchylenia art. 11 ust 8 pkt 1). W praktyce oznacza to, iż polskie spółki skupione w ramach PGK nie będą mogły swobodnie kształtować wzajemnych relacji wewnątrzgrupowych, a w konsekwencji nie będą w stanie konkurować z koncernami międzynarodowymi swoją elastycznością; <u>Spółki z PGK będą zmuszone do ponoszenia dodatkowych kosztów i nakładu czasu pracy do przygotowywania benchmarków potwierdzających rynkowy charakter transakcji, pomimo braku obowiązku przygotowywania dokumentacji cen transferowych w tym zakresie.</u> 2) Spółki prowadzące działalność poprzez PGK nie będą mogły mieć pewności, że ich status podatkowy nie zostanie w każdej chwili zakwestionowany i czy nie będą musiały rozliczać wyższego CIT nawet za okres od powstania PGK (3 lata lub więcej). Naruszenie jakiegokolwiek z warunków, o których mowa w art. 1a ust 2 (w tym np. w formie zrealizowania nieistotnej materialnie transakcji z podmiotem powiązanyim spoza PGK na zasadach uznanych przez organ podatkowy w trakcie kontroli za nierynkowy) będzie oznaczało bowiem utratę statusu podatnika z mocą wsteczną od powstania PGK.	Uwaga nieuwzględniona z powodów wskazanych w stanowisku do uwagi nr 83 i 88. W zakresie dotyczącym uwagi nr 2 porównaj wyjaśnienia zawarte w stanowisku do uwagi nr 37.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

90	PRB, PZPP F, PRCH	<i>Art. 2 pkt 1 i 11 lit. b (art. 1a i art 11 ustawy CIT)</i>	<p>Wniosek o odstąpienie od uchylecia przepisu art. 11 ust 8 pkt 1.</p> <p>Negatywna ocena powyższych rozwiązań z uwagi na:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Spółki PGK będą zmuszone do rozliczania się na warunkach rynkowych z innymi spółkami z PGK (proponowane jest bowiem uchYLECIE art. 11 ust 8 pkt 1 ustawy CIT) - i to pomimo że ten dodatkowy obowiązek/wymóg w żaden sposób nie wpłynie przecież na łączny wynik podatkowy PGK (nie spowoduje wzrostu łącznego CIT należnego od PGK). Nieuczciwe praktyki rynkowe (z wykorzystaniem PGK) próbuje się zwalczać w sposób, który uderza w uzasadnione ekonomicznie struktury (które często istnieją od lat). • Spółki z PGK będą zmuszone do ponoszenia dodatkowych kosztów i nakładu czasu pracy do przygotowywania analiz porównawczych potwierdzających rynkowy charakter transakcji, pomimo braku formalnego obowiązku przygotowywania dokumentacji cen transferowych w tym zakresie (dodanie ust. 3e do art. 9a ustawy CIT). 	Uwaga nieuwzględniona z powodów wskazanych w stanowisku do uwagi nr 83 i 88.
91	KZBS	<i>Art. 2 pkt 12 (art. 12 ust. 1 pkt 11 ustawy CIT)</i>	W przypadku sprzedaży wierzytelności może się okazać, że bank sprzedając wierzytelność po cenie rynkowej, będzie zobowiązany zapłacić podatek od przychodu przewyższającego cenę uzyskaną z tytułu jej sprzedaży. Takie rozwiązanie może doprowadzić do wstrzymania obrotu wierzytelnościami bankowymi, a co za tym idzie zawężenia możliwości odzyskiwania wierzytelności kredytowych, co stanowi jeden z podstawowych obowiązków banków w łańcuchu bezpieczeństwa i stabilności całego sektora.	Uwaga zasadna. Przepis zostanie wykreślony.
92	PIBR, TOE	<i>Art. 2 pkt 12 lit. a (art 12 ust. 1 pkt 11 ustawy CIT)</i>	Naszym zdaniem zapis wprowadzonego punktu 11 w ust. 1art. 12 nie jest dostatecznie precyzyjny i może budzić wątpliwości przy zbyciu części wierzytelności uprzednio zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów. Proponujemy (PIBR) aby w końcowej części przepisu treść od wyrazów powiększa się była następująca „powiększa się odpowiednio do przychodu o wysokość tych kosztów uzyskania przychodów,”.	Uwaga zasadna. Przepis zostanie wykreślony.
93	ZBP	<i>Art. 2 pkt 12 lit. a (art.12 ust.1 pkt 11 ustawy CIT)</i>	Mało czytelne jest dodanie przez projektodawcę w tym przepisie obowiązku powiększania przychodu z odpłatnego zbycia wierzytelności o koszty uzyskania przychodów uprzednio utworzonych na nie rezerw. <u>Kwestie te reguluje już istniejący w ustawie przepis art. 12 ust. 1 pkt 5a. Formuła zawarta w tym przepisie może budzić wątpliwości odnośnie podwójnego rozpoznania przychodu</u> , zarówno w efekcie powiększenia przychodu z tytułu zbycia wierzytelności o kwoty utworzonych rezerw (brzmienie analizowanego nowo wprowadzonego art. 12 ust. 1 pkt 11), jak i obowiązek rozpoznania przychodu z tytułu	Uwaga zasadna. Przepis zostanie wykreślony.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			rozwiązania rezerwy tj. z przepisu art. 12 ust. 1 pkt 5a.	
94	ZBP	Art. 2 pkt 12 lit. b (art. 12 ust. 3 CIT)	Konstrukcja nowego brzmienia art. 12 ust. 3 wskazuje na nadmiarowe wyłączenie odsetek wymienianych np. w art. 7b pkt 1 lit. k, l), które w związku z art. 12 ust 4 pkt 2 opodatkowane są kasowo.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga niezrozumiała. Przepis art. 12 ust. 3 wyłącza z przychodów należnych przychody, o których mowa w art. 7b pkt 1, zatem także przychody z odsetek, o których mowa w lit. k i l tego przepisu. Nie stoi to w sprzeczności z regulacją art. 12 ust. 4 pkt 2, zgodnie z którą odsetki są podatkowo rozliczane za zasadzie kasowej.
95	PSIK, PIH	Art. 2 pkt 12 lit. c tiret pierwsze (art. 12 ust. 4 pkt 3e CIT)	Regulacja nie określa w sposób klarowny konsekwencji podatkowych, w przypadku gdy wartość majątku spółki przejmowanej lub dzielonej otrzymanego przez spółkę przejmującą nie odpowiada wartości emisyjnej udziałów (akcji) przydzielonych udziałowcom (akcjonariuszom) spółek łączonych lub dzielonych. Wnioskujemy o wprowadzenie jasnych zasad ustalenia konsekwencji podatkowych w przypadku, gdy wartość tego majątku może być niższa lub wyższa od wartości emisyjnej.	Uwaga nieuwzględniona.
96	PIH	Art. 2 pkt 12 lit. d (art. 12 ust. 13-15 ustawy CIT)	Przepisy ustawy CIT zakładają pełną neutralność podatkową aportu przedsiębiorstwa lub ZCP, zarówno po stronie przychodowej (brak opodatkowania), jak i kosztowej (brak zmiany tzw. bazy kosztowej aktywów). <u>Transakcja aportu przedsiębiorstwa lub ZCP nie generuje więc żadnych korzyści podatkowych.</u> Regulacja wprowadza natomiast nadmierne obostrzenie w stosunku do aportu przedsiębiorstwa (ZCP), które z uwagi na dużą niepewność, co do oceny uzasadnienia ekonomicznego aportu przez organy podatkowe może prowadzić do nieuzasadnionego rezygnowania przez przedsiębiorców z transakcji restrukturyzacyjnych (aport przedsiębiorstwa lub ZCP), podyktowanych przesłankami ekonomicznymi, które – w przypadku wprowadzenia proponowanej regulacji – wiązałyby się z dodatkowym ryzykiem kwestionowania przez organy podatkowe oraz z dodatkowymi kosztami. <u>Ogólne przepisy przeciwko unikaniu opodatkowania przewidziane w Ordynacji podatkowej stanowią wystarczającą podstawę do kwestionowania aportów przedsiębiorstwa (ZCP) w przypadku agresywnych, sztucznych działań nakierowanych na unikanie opodatkowania.</u>	Uwaga niezasadna. W praktyce działania organów podatkowych zidentyfikowano również schematy oparte o transakcje wnoszenia aportu w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa, których celem było podwyższenie podatkowej wartości składników majątku. Wyłączenie w takich przypadkach stosowania preferencji w postaci nieopodatkowania tzw. cichych rezerw powinno skutecznie wyeliminować stosowanie tego rodzaju schematów.

			Wnioskuje się o usunięcie referencji do aportu przedsiębiorstwa (ZCP) z omawianego przepisu.	
97	KSKO K	<i>Art. 2 pkt 12 projektu (art. 12 ustawy CIT)</i>	<p>W związku z planowanym uregulowaniem w ustawie podatkowej zasad określenia kosztów uzyskania przychodów ze sprzedaży wierzytelności (art. 15 ust. 1ib), postuluje się wprowadzenie regulacji dotyczących zasad zaliczania przychodu (ceny sprzedaży) z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności wieloskładnikowej na jej poszczególne składniki. „Typowa” dla branży finansowej wierzytelność będąca przedmiotem obrotu lub sekurytyzacji składa się z: kapitału pożyczki, naliczonych odsetek, zasądzonych kosztów postępowania, kosztów egzekucyjnych. W obecnym stanie prawnym, zgodnie z dominującym poglądem organów podatkowych, przy sprzedaży wierzytelności składającej się z kapitału, odsetek i innych należności ubocznych, za np. 10% jej wartości nominalnej, należy osiągnąć przychód przypisać proporcjonalnie części wierzytelności dotyczącej kapitału pożyczki, części odsetkowej oraz innych należności ubocznych, z czym wiąże się wykazanie „statystycznego” dochodu podatkowego w postaci części ceny przypisanej części odsetkowej wierzytelności, dla tej bowiem części projektowany przepis art. 15 ust. 1ib nie przewiduje możliwości potrącenia kosztu uzyskania. Efektem wprowadzenia projektowanych rozwiązań będzie obowiązek zapłaty podatku od sprzedaży wierzytelności, mimo że przedsiębiorstwo finansowe poniosło realną stratę majątkową wynoszącą, w podanym przykładzie, 90% pożyczonego kapitału.</p> <p>Kasa Krajowa postuluje wprowadzenie regulacji przewidującej, że przychód osiągnięty z odpłatnego zbycia wierzytelności będzie w pierwszej kolejności przypisywany (do celów podatkowych) do należności głównej (pożyczonego kapitału), a dopiero w razie jej pełnego pokrycia, do ubocznych składników wierzytelności (odsetki, zasądzone koszty sądowe, koszty egzekucyjne itp.).</p>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres regulacji. Wymaga przeprowadzenia dodatkowych analiz.
98	KL, IWP, PFPŻ, ZPiP	<i>Art. 2 pkt 13 projektu (art. 14 ustawy CIT)</i>	<p>Znowelizowany art. 14 powoduje opodatkowanie wydanych przez podatnika nieodpłatnych lub częściowo nieodpłatnych świadczeń, w tym wykonanych usług według ich wartości rynkowej. Powoduje to <u>dwukrotne opodatkowanie tego samego zdarzenia</u>, raz u podmiotu przekazującego, a drugi raz u otrzymującego nieodpłatne lub częściowo nieodpłatne świadczenie (w CIT nie uchylono art. 12 ust 1 pkt 2). Co więcej <u>podatek CIT staje się w tym zakresie podatkiem od zmniejszenia aktywów podmiotu przekazującego świadczenie, czyli od poniesionego kosztu.</u></p> <p>Należy w Projekcie uregulować wzajemną relację przepisów art. 14 oraz art. 12 ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 CIT. W szczególności zwracamy uwagę, że w przypadku</p>	Uwaga uwzględniona. W propozycji zrezygnowano z wykreślenia w ust. 1 wyrazów „odpłatne”, co zachowuje obecny stan prawny w zakresie przekazywania rzeczy i praw nieodpłatnie.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>doszacowania dochodu po obu stronach transakcji (np. raz z tytułu ustalenia przychodu z tytułu usługi w wartości rynkowej, a ponownie z tytułu częściowo nieodpłatnego świadczenia) <u>podatnikom nie przysługuje możliwość wzajemnej korekty dochodu jak ma to miejsce np. na gruncie art. 11 ust. 8b-8e).</u></p> <p>Postulat: wprowadzenie regulacji pozwalającej na odpowiednie stosowanie art. 11 ust. 8b-8e w przypadkach podwójnego opodatkowania na skutek stosowania przepisów art. 14 i art. 12 ust. 1 pkt. 2).</p>	
99	POPiH N	Art. 2 pkt 13 projektu (art. 14 ust. 1 ustawy CIT)	<p>Proponowana zmiana jest zasadna w zakresie w jakim doprecyzowuje zapis o świadczenia usług, jednak w zakresie dodatkowego przychodu nie można jej ocenić pozytywnie.</p> <p>Proponowana zmiana dodatkowo nakłada na podmiot dokonujący darowizny obowiązek rozpoznania przychodu (za wyjątkiem przekazania na OPP). Darowizna (inna niż na OPP) byłaby w zasadzie podwójnie opodatkowana, zarówno po stronie obdarowanego (faktycznego beneficjenta), jak podmiotu obdarowującego (który dodatkowo pozbawiony jest możliwości zaliczenia darowizny do kosztów podatkowych).</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 98.
100	ZBP	Art. 2 pkt 13 (art. 14 ust. 1 i 7 ustawy CIT)	<p>W przepisie tym wyeliminowano „odpłatne zbycie” i pozostawiono „zbycie”. Jak wynika z uzasadnienia, celem zmiany jest ograniczenie możliwości wykorzystywania nieodpłatnego zbycia jako elementu schematu optymalizacyjnego. Należy jednak zwrócić uwagę, iż co do zasady nieodpłatne zbycie nie musi mieć wcale związku z jakimkolwiek schematem optymalizacyjnym.</p> <p>W wyniku zmiany przepis będzie miał zastosowanie także do zbycia nieodpłatnego, które może dotyczyć albo zbycia nie mającego żadnego funkcjonalnego związku z prowadzoną działalnością (głównie będą to darowizny), albo takie zbycie może być formalnie zakwalifikowane jako nieodpłatne, jednak ma ścisły związek z prowadzoną działalnością – np. świadczenia dokonywane w związku z promocją lub reklamą, i nie mieć absolutnie żadnego związku z jakimkolwiek schematem optymalizacyjnym. Jednocześnie w projekcie wyeliminowano stosowanie tego przepisu w odniesieniu do darowizn na rzecz ograniczonego kręgu podmiotów (nowy ust. 7).</p> <p>W pierwszym przypadku, tj. w przypadku darowizny na rzecz innego podmiotu, niż wskazane w projektowanym ust. 7 art. 14 (np. darowizna na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, szkoły wyższej) podatnik nie tylko nie będzie mógł wartości takiej darowizny odliczyć od przychodu (jak w obecnym stanie), ale też będzie zobowiązany do wykazania przychodu. Z pewnością spowoduje to zniechęcenie przedsiębiorców do dokonywania innych darowizn, niż dla podmiotów wskazanych w ust. 7 (np. darowizna na</p>	Uwaga uwzględniona.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>rzecz jednostek samorządu terytorialnego, szkół wyższych etc.), co nie wydaje się zasadne.</p> <p>Natomiast w drugiej grupie przypadków, jak np. świadczenia w związku z promocją lub reklamą, nie wydaje się zasadne opodatkowanie takiego zbycia, ponieważ dokonanie takiej czynności jest uzasadnione, a wystarczające są ograniczenia już obecnie zawarte w art. 16 ustawy, np. wydatków związanych z reprezentacją (art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy).</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że w przypadkach, w których zbycie nieodpłatne nie da się powiązać z prowadzoną działalnością, tj. nie będą spełniane kryteria z art. 15 ust. 1 ustawy, podatnik nie będzie mógł zaliczyć do kosztów podatkowych kosztów poniesionych w celu dokonania takiego zbycia – to wydaje się wystarczającą „sankcją”, już obecnie zniechęcającą podatników do takich działań.</p> <p><u>Zatem w konsekwencji wprowadzenia zmiany w art. 14, motywowanej walką ze schematami optymalizacyjnymi, spowoduje to także niekorzystne konsekwencje, niekiedy bardzo duże utrudnienia i komplikacje, także dla rzetelnych podatników.</u></p> <p>Postulujemy zatem pozostawienie art. 14 w obecnym brzmieniu, a ewentualne przepisy dotyczące nieodpłatnych przekazania w ramach niepożądanego optymalizacji podatkowej wprowadzić w nowej jednostce redakcyjnej (jeśli nie jest wystarczające zwalczanie schematów optymalizacyjnych na podstawie przepisów art. 119a i nast. Ordynacji podatkowej) np. definiującej skutki nieodpłatnych przekazania tak, jak w treści uzasadnienia do ustawy (str. 23).</p>	
101	POHi D	Art. 2 pkt 13 (art. 14 ustawy CIT)	<p>1) Pozostawienie przepisu w dotychczasowym brzmieniu lub jego doprecyzowanie.</p> <p><u>Zmiana przepisu de facto wprowadza nowy przedmiot opodatkowania, mianowicie opodatkowanie przekazanej darowizny czy innego podobnego nieodpłatnego przekazania.</u></p> <p>Przepis ten daje pełną swobodę każdemu kontrolującemu w stosowaniu własnej wyceny wszelkiego nieodpłatnego przekazania, także podmiotom niepowiązanym.</p> <p>2) Zmiana nie dopasowała ust. 3 tego artykułu, co w praktyce może skutkować obciążaniem podatnika każdym kosztem opinii biegłego. Wynika to z nieprecyzyjnego zapisu (nieprecyzyjność pojawi się gdy dopasowana będzie treść ust. 1 i 2), który mówi o tym, że gdy wartość wg biegłego będzie wyższa o 33% wartości wyrażonej w cenie (tutaj 0 zł), koszt zamówionej przez urząd skarbowy lub celno- skarbowy opinii biegłego zawsze poniesie podatnik (każda wycena różna od zera spełni warunek bycia wyższą o 33% od zera).</p>	<p>Ad. 1) Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 98.</p> <p>Ad. 2) Uwaga bezprzedmiotowa. W związku ze stanowiskiem do uwagi pierwszej.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

102	ZIPSE E - CP	<i>Art. 2 pkt 13 (art. 14 ust. 1 ustawy CIT)</i>	Zaostrzenie brzmienia art. 14 poprzez wykreślenie słowa „znacznie” prowadzić będzie do niepewności po stronie podatników oraz będzie kreować zagrożenie kwestionowania rynkowości ustalonej ceny nawet jeżeli cena będzie nieznacznie odbiegać od ceny rynkowej akceptowanej przez organy podatkowe. W związku z tym proponuje się pozostawienie art. 14 odniesienia do ceny znacznie odbiegającej od ceny rynkowej albo wprowadzenie jasnego kryterium procentowego dopiero po przekroczeniu, którego będą miały zastosowania postanowienia art. 14 ust. 1.	Uwaga uwzględniona. Zrezygnowano ze wykreślania tego wyrażenia.
103	ZBP	<i>Art. 2 pkt 13 projektu (art. 14 ust. 3,6 i 7 ustawy CIT)</i>	<p>1) Projektodawca nie wprowadza zmian dostosowawczych do ust. 3, w konsekwencji wymaga potwierdzenia, czy celem projektodawcy jest zachowanie uprawnień organów podatkowych wynikające z ust. 3 wyłącznie dla transakcji zbycia rzeczy i praw majątkowych (z wyłączeniem usług).</p> <p>2) Niejasna wydaje się norma wyrażona w dodanym ust. 6 w związku z ust 1-3, z uwagi na brzmienie art. 11 ust. 2, który w odmienny sposób określa procedurę szacowania dochodu/przychodu na podstawie wyszczególnionych tam metod, innych niż metoda określona w art. 14 ust. 3.</p> <p>3) Z uwagi na wyłączenie obowiązku zachowania rynkowości dla transakcji realizowanych na rzecz organizacji, o których mowa w ustawie o działalności pożytku publicznego i wolontariacie lub równoważnym organizacjom, zasadnym wydaje się dodanie regulacji wyłączającej obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych takich transakcji.</p>	<p>Ad. 1) Patrz stanowisko do uwagi nr 101 (2)</p> <p>Ad. 2) Przepisy art. 11 ustawy CIT oraz przepisy wykonawcze określają metody szacunkowe jakie mogą być stosowane przy szacowaniu dochodów podatników uczestniczących w transakcjach i zdarzeniach gospodarczych z udziałem podmiotów z podatnikiem powiązanych oraz procedurę postępowania w takich przypadkach przez organy podatkowe. Z uwagi na złożoność i różnorodność procesów gospodarczych, a w szczególności różnorodność pełnionych przez podmioty gospodarcze funkcji i podejmowanych ryzyk, oraz konieczność ich uwzględnienia w postępowaniu służącym szacowaniu dochodów podatnika, a także z uwagi na ograniczoną dostępność danych porównywalnych, przepisy o cenach transferowych wskazują na wiele czynników jakie powinny być przez organ podatkowy uwzględnione w przypadku szacowania dochodów podatnika oraz kilka metod szacunkowych, które przez organ mogą być zastosowane.</p> <p>W przypadku jednak transakcji oraz innych zdarzeń gospodarczych wymienionych w</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

				<p>projektowanym art. 14 ust. 6 ustawy CIT, których charakter nie ma bezpośredniego związku z działalnością operacyjną podatnika, uwzględnianie w postępowaniu wszystkich takich funkcji czy ryzyk jakie z działalnością tą są związane byłoby bezprzedmiotowe. Z tego względu, przy szacowaniu dochodów uzyskanych w następstwie operacji „kapitałowych” dokonywanych przez podatnika z podmiotem z nim powiązany – w proponowanym art. 14 ust. 6 ustawy CIT odwołano się do mniej złożonej procedury szacowania przez organ podatkowy dochodów, wskazanej w przepisach art. 14 ust. 1 i 2 ustawy CIT.</p> <p>Dla uwypuklenia celu regulacji zostanie ona przeniesiona do art. 11.</p> <p>Ad. 3) Przepisy w tym zakresie zostaną zmodyfikowane; patrz stanowisko do uwagi nr 98.</p>
104	PIBR	Art. 2 pkt 13 (Art. 14 ust. 7 ustawy CIT)	Nie jest dla nas zrozumiałym cel wprowadzenia ust. 7 w tym artykule wyłączonego odpowiednio stosowanie zapisów art. 14 ust. 1-3 dla określenia wartości nieodpłatnego zbycia rzeczy, prawa majątkowego lub świadczenia usług na rzecz organizacji pożytku publicznego lub równoważnych.	Omawiany przepis zostanie zmodyfikowany; patrz stanowisko do uwagi nr 98.
105	IZFiA	Art. 2 pkt 14 lit. a (art. 15 ust. 1 CIT)	Proponujemy zmianę projektowanego ust. 1 w art. 15 Ustawy o CIT poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „Kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródeł przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródeł przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1”.	Uwaga niezasadna . Zmiany wprowadzane w przepisie art. 15 ust. 1 mają na celu dostosowanie go do regulacji wyodrębniającej źródło przychodu w postaci zysków kapitałowych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

106	ZBP	<i>Art. 2 pkt 14 (art. 15 ust. 1, 2, 2b CIT)</i>	W związku z uwagami do art. 7 i 7b, w celu ustalenia kosztów uzyskania przychodów art. 15 ust. 1, 2, 2b ustawy CIT nie powinny znaleźć zastosowania dla rozliczeń podatkowych instytucji finansowych, w tym banków. Argumentacja w tym zakresie została zaprezentowana przy tych artykułach.	Uwaga uwzględniona poprzez wyłączenie banków i instytucji finansowych z konieczności podziału przychodów na źródła. Patrz stanowisko do uwagi nr 46.
106a	IGE	<i>Art. 2 pkt 14 projektu (art. 15 ust. 1, 2 i 2b CIT)</i>	Wprowadzenie przepisów w obecnym kształcie może wiązać się z praktycznymi problemami w zakresie sposobu przyporządkowania kosztów uzyskania przychodów (w szczególności kosztów pośrednich) do poszczególnych źródeł dochodów (Projekt przewiduje zastosowanie współczynnika przychodowego w przypadku, gdy nie jest możliwe przypisanie danych kosztów do konkretnego źródła przychodów, niemniej w praktyce stosowanie wskazanego współczynnika może okazać się nieadekwatne i zaburzać wynik z danego źródła – można tu wskazać obecną praktykę podatników w zakresie działalności prowadzonej w SSE – w omawianym zakresie, pomimo braku uregulowań ustawowych, wypracowana została praktyka stosowania odpowiednich kluczy alokacyjnych, które pozwalają bardziej precyzyjnie przyporządkować koszty do poszczególnych rodzajów przychodów niż zastosowanie współczynnika przychodowego).	Przepis ust. 2b w art. 15 odsyłając do odpowiedniego stosowania ust. 2 tego artykułu – w zakresie sposobu alokacji kosztów między zyski kapitałowe i pozostałe źródła - rodzi ten skutek, iż przypisanie kosztu do danego źródła z zastosowaniem proporcji odnosi się wyłącznie do kosztów, w stosunku do których nie jest możliwe ich przypisanie do danego źródła przychodów. Jeżeli podatnik jest w stanie przyporządkować koszty do poszczególnych rodzajów przychodów, proporcja ta nie znajdzie zastosowania.
107	PRP	<i>Art. 2 pkt 14 lit. b (art. 15 ust. 1 i b ustawy CIT)</i>	<p>Zaproponowane przez Projektodawców brzmienie przepisu może skutkować arbitralnym ustaleniem wysokości kosztu w oderwaniu od rzeczywistych uwarunkowań danej transakcji, skutkujących uzgodnieniem ceny na określonym poziomie, co może oznaczać pominięcie faktycznego ciężaru ekonomicznego związanego z nabyciem wierzytelności lub powstaniem wierzytelności w rachunku podatkowym. W takiej sytuacji, podatnik będzie narażony na rozpoznanie dochodu, mimo iż faktycznie jego działalności towarzyszy strata.</p> <p>Za pomocą przepisów prawa podatkowego, w sposób nieproporcjonalny, może dojść do wymuszenia na podatnikach jak najszybszego – i sprzecznego przez to z realnymi potrzebami biznesowymi – zbywania wierzytelności. Przedsiębiorcy będą bowiem dążyć do zapewnienia, aby wartość rynkowa wierzytelności na dzień zbycia była jeszcze na możliwie wysokim poziomie. To zaś może często być sprzeczne z gospodarczym interesem danego wierzyciela.</p> <p>Jednocześnie, art. 15 ust. 1 i b może znacznie ograniczyć rynek obrotu wierzytelnościami – w przypadku bowiem, gdy podatnik nie sprzedaje wierzytelności tuż po jej powstaniu (gdy jej wartość rynkowa będzie najwyższa), perspektywa podatkowa może wymusić na nim pozostawienie wierzytelności jako aktywa i oczekiwanie na egzekucję sądową. Art. 15 ust.</p>	Odstąpiono od wprowadzania zmiany w niniejszym projekcie.

		<p>lib może natomiast być korzystny przede wszystkim dla dłużników nieregulujących swoich zobowiązań umownych poprzez zniechęcenie podatników do sprzedaży swoich wierzytelności do podmiotów profesjonalnie zajmujących się ich windykacją.</p> <p>W rezultacie, proponowane przez Projektodawców brzmienie art. 15 ust 1ib może stanowić formę penalizacji przedsiębiorstw dbających o dobrą kondycję finansową (poprzez zmuszenie ich do – często nieopłacalnych biznesowo – procedur sądowych, z pominięciem sprzedaży wierzytelności na wolnym rynku) jak również dążących do polubownego załatwienia sprawy z dłużnikami (co w sposób naturalny może skutkować spadkiem wartości rynkowej wierzytelności).</p> <p>Propozycja - wprowadzenie zmian do brzmienia art. 15 ust.1ib pkt 1) oraz 2) UPDOP</p> <p><i>„Art. 15 ust. 1ib. W przypadku odpłatnego zbycia wierzytelności koszty uzyskania przychodów ustala się, z uwzględnieniem art. 16 ust. 1 pkt 20 i 39:</i></p> <p><i>1) jeżeli zbywana wierzytelność została przez podatnika nabyta od innego podmiotu - w wysokości wydatków poniesionych na nabycie tej wierzytelności nie wyższej jednak niż wartość rynkowa tej wierzytelności określona na dzień jej odpłatnego zbycia w przypadku gdy cena nabycia wierzytelności bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega od wartości rynkowej wierzytelności nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia;</i></p> <p><i>2) jeżeli zbywana wierzytelność powstała w następstwie udzielonej przez podatnika pożyczki – w wysokości kwoty udzielonej pożyczki określonej na dzień jej przekazania, powiększonej o zaliczone do przychodów skapitalizowane odsetki od tej pożyczki oraz przekazane i zaliczone do przychodów inne opłaty związane z udzieleniem pożyczki, nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia;</i></p> <p><i>3) jeżeli zbywana wierzytelność została zarachowana do przychodów należnych - w wysokości, w której uprzednio została zarachowana jako przychód należny, nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia pomniejszonej o ujęty w jej kwocie podatek od</i></p>	
--	--	---	--

			<p><i>towarów i usług nie wyższej jednak niż wartość rynkowa tej wierzytelności określona na dzień jej odpłatnego zbycia pomniejszona o ujęty w jej kwocie podatek od towarów i usług.”</i></p> <p>Niezależnie od powyższego, komentowany przepis dubluje normę prawną funkcjonującą już w innych przepisach – odliczenie straty wynikającej ze zbycia wierzytelności jest bowiem niedopuszczalne na podstawie art. 16 ust.1 pkt 39 UPDOP.</p>	
108	BCC, F-PIG	<p>Art. 2 pkt 14 i 17 (art. 15 ust. 1) i art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT)</p>	<p>Usunięcie w art. 15 ust. 1) pkt 1-3 ustawy CIT zawartych po średniku ograniczeń w możliwości rozpoznania kosztu do wartości rynkowej wierzytelności z chwili zbycia. Analogiczna zmiana powinna również dotyczyć art. 15 ust. 1) pkt 5 ustawy CIT.</p> <p>Brzmienie przepisów nasuwa wątpliwość, czy podatnik ma prawo do rozliczenia straty w przypadku np. zbycia należności handlowej w związku z przedłużającą się niewypłacalnością kontrahenta - co zdaje się sugerować pierwsze zdanie („z wyjątkiem wierzytelności lub jej części, które uprzednio zostały zarachowane jako przychód należny”). Jednakże, zastosowanie przepisu art. 15 ust. 1) pkt 1 ustawy CIT powoduje, że koszt uzyskania przychodów jest limitowany do wartości przychodu, co w sposób oczywisty uniemożliwia rozpoznanie jakiegokolwiek straty.</p> <p>Pozbawianie podatnika prawa rozpoznania straty w związku ze zbyciem wierzytelności handlowej nie znajduje ekonomicznego uzasadnienia. Najczęstszą przyczyną zbywania wierzytelności jest bowiem brak możliwości / brak środków do ich samodzielnego ściągnięcia. Podatnik, po wystawieniu (zgodnie z obowiązującymi przepisami) faktury dokumentującej sprzedaż towaru lub świadczenie usługi jest zobowiązany do rozpoznania przychodu należnego. Jeżeli jednak okazuje się, że na skutek trudności w wyegzekwowaniu należności podatnik, chcąc ograniczyć straty, decyduje się na zbycie należności np. wyspecjalizowanej instytucji za kwotę niższą od wartości nominalnej wierzytelności (co również jest praktyką rynkową, jako cena sprzedaży musi uwzględniać wynagrodzenie firmy windykacyjnej), nie ma prawa do rozliczenia poniesionej straty w kosztach podatkowych.</p> <p>Warto zauważyć, iż w przypadku, gdyby podatnik zdecydował się dokonać korekty w rozliczeniach z nierzetelnym kontrahentem (poprzez zmniejszenie ceny do wysokości ostatecznie zapłaconej przez firmę windykacyjną), byłby uprawniony do stosownej korekty wysokości przychodu. Wpływ takiej operacji na wynik podatkowy wierzyciela byłby analogiczny jak uzyskany w przypadku zbycia wierzytelności ze stratą - przy czym nie miałby żadnej gwarancji, że nierzetelny dłużnik zapłaci obniżoną należność.</p>	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107

109	KL, PFPŻ, ZPiP	Art. 2 pkt 14 lit. b (art. 15 ust. 1ib ustawy CIT)	<p>Projekt wprowadza nowy art. 15 ust. 1ib (w tym pkt 3), a jednocześnie modyfikuje art. 16 ust. 1 pkt 39 CIT. <u>Nie jest jednak jasna relacja między tymi przepisami – oba dotyczą rozliczenia podatkowego w sytuacji zbycia wierzytelności zaliczonej uprzednio do przychodów podatkowych.</u> Dostrzegalna jest tu jednak pewna niespójność:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 15 ust. 1ib pkt 3 stanowi, że strata podatkowa na takiej transakcji de facto nie powstanie (w momencie sprzedaży przychód będzie równy kosztowi – strata nie powstanie), a jednocześnie - drugi mówi o zaliczeniu straty na tej transakcji do kosztów (z odpowiednim stosowaniem art. 15 ust. 1ib). <p>Należy postulować zmianę w tych przepisach tak, aby wysokość kosztu określonego w art. 15 ust. 1ib nie była dodatkowo limitowana wartością rynkową wierzytelności na moment jej odpłatnego zbycia. Wyłączenie straty z kosztów uzyskania przychodów nastąpi w takim przypadku, jak dotychczas, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 39. <u>W przeciwnym razie nie dojdzie do odwrócenia wcześniejszego opodatkowania przychodu należnego.</u></p>	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107
110	B-PIH IGTE, FPP	Art. 2 pkt 14 (art. 15 ust. 1ib ustawy CIT)	<p>Wprowadzenie zmian poprzez skreślenie w pkt 1 i 3 wyrażenia „nie wyższej jednak niż wartość rynkowa tej wierzytelności określona na dzień jej odpłatnego zbycia w przypadku gdy cena nabycia wierzytelności bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega od wartości rynkowej wierzytelności”.</p> <p>Celem proponowanych zmian jest systemowe uspoźnienie podatkowego traktowania zbycia wierzytelności i zapewnienie stosowania jednolitej siatki pojęciowej, jak w przypadku innych rzeczy i praw majątkowych. Ustawodawca zastosował w art. 14 ustawy CIT kryterium realnie uzyskanych kwot (faktycznie zapłaconej ceny) jako punktu wyjścia dla ustalania wysokości przychodów, których odzwierciedleniem powinny być koszty uzyskania przychodów. Sama sytuacja, gdy cena faktycznie zapłacona odbiega od wartości rynkowej, nie przesądza automatycznie o jej bezzasadności na gruncie CIT – kluczowym elementem staje się wówczas uzasadnienie ekonomiczne ustalenia ceny na takim poziomie. Dopiero, gdy takie uzasadnienie nie istnieje, możliwe jest odstępianie od ceny faktycznie zastosowanej.</p> <p>Proponowane w projekcie brzmienie art. 15 ust. 1ib może być korzystne przede wszystkim dla dłużników nieregulujących swoich zobowiązań umownych poprzez zniechęcenie podatników do sprzedaży swoich wierzytelności do podmiotów profesjonalnie zajmujących się ich windykacją. W rezultacie art. 15 ust 1ib może stanowić formę</p>	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>penalizacji przedsiębiorstw dbających o dobrą kondycję finansową (poprzez zmuszenie ich do – często nieopłacalnych biznesowo – procedur sądowych, z pominięciem sprzedaży wierzytelności na wolnym rynku) jak również dążących do polubownego załatwienia sprawy z dłużnikami (co w sposób naturalny może skutkować spadkiem wartości rynkowej wierzytelności).</p> <p>Opiniowany przepis dubluje także normę prawną funkcjonującą już w innych przepisach – odliczenie straty wynikającej ze zbycia wierzytelności jest bowiem niedopuszczalne na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT.</p>	
111	ZBP	<p>Art. 2 pkt 14 lit. b (art. 15 ust. 1b ustawy CIT)</p>	<p>Bezzasadne, ponadnormatywne, wydaje się odwołanie w przepisie do art. 16 ust. 1 pkt 39 oraz odwołanie się w art. 16 ust. 1 pkt 39 do przepisu art. 15 ust 1b.</p> <p>W art. 15 ust 1b pkt 2 doprecyzowania wymaga czy ograniczenie wynikające z tego przepisu odnośnie prawa do kosztów przy zbyciu wierzytelności dotyczy tylko pożyczek udzielonych przez inne instytucje niż banki. Jeżeli przepis obejmuje również banki, to jak powinny być ustalane koszty przy zbywaniu wierzytelności powstałych w wyniku udzielonych kredytów. Ponadto dla doprecyzowania norma tego przepisu powinna odwołać się również do niezmienionego analizowanym projektem przepisu art. 15 ust. 1h, poprzez wyraźne wskazanie, iż projektowany przepis nie ma zastosowania do ustalania kosztów uzyskania przychodów w przypadku sprzedaży przez banki wierzytelności do funduszy sekurytyzacyjnych.</p> <p>W pkt 1-3 art. 15 ust. 1b jest mowa o możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów przy zbywaniu wierzytelności. W każdym z tych punktów koszt możliwy do rozpoznania jest ograniczony do „wartości rynkowej tej wierzytelności określonej na dzień odpłatnego jej zbycia”. Zakładając, że cena zawsze jest na poziomie rynkowym to efektywnie wykluczono możliwość rozpoznania straty w punkcie 3 w przypadku przychodów należnych, ponieważ przy rynkowej cenie koszt będzie zawsze ograniczony do wysokości tej straty. Dodatkowo w przypadku punktu 3 koszt ten ma być pomniejszony o podatek VAT. Zmiana ta będzie miała również poważny wpływ na działalność związaną z obrotem wierzytelnościami. Zbycie wierzytelności z dyskontem jest przecież sprzedażą ze stratą, a wartość rynkowa wierzytelności, która ma termin płatności za „miesiąc” powinna uwzględniać wartość pieniądza w czasie, więc efektywnie dyskonto wg tego zapisu powinno nie być kosztem uzyskania przychodu. Czy aby na pewno taka była intencja?</p>	<p>Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107</p>
112	KIG	<p>Art. 2 pkt 14 i 17</p>	<p>Proponowane przepisy podatkowe będą preferowały jak najszybszą sprzedaż wierzytelności. Co za tym idzie, wpłynie to na szereg decyzji biznesowych na poziomie</p>	<p>Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		(art. 15 ust. 1ib oraz art. 16 ust. 1 pkt 39 CIT)	strategicznym, może również zachwiać budowaniem wzajemnego zaufania między przedsiębiorcami. Wierzyciel będzie mniej zainteresowany koncyliacyjnym rozwiązaniem sporu dotyczącego płatności wiedząc, że zwłoka – czyli danie dłużnikowi szansy na dobrowolne wykonanie zobowiązania – niesie w przypadku braku zapłaty również ryzyko fiskalne (możliwość rozpoznania straty w niższej wysokości).	
113	KSKO K	Art. 2 pkt 14 (art. 15 ust. 1ib ustawy CIT)	<p>W przypadku regulacji dotyczącej ustalania kosztów podatkowych z odpłatnego zbycia wierzytelności powinno się zrezygnować z ograniczenia wysokości kosztów podlegających zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów do wysokości wartości rynkowej zbywanej wierzytelności.</p> <p>W sytuacji utrzymania tej regulacji w proponowanym brzmieniu, w przypadku każdego odpłatnego zbycia wierzytelności (bez względu na jej wartość nominalną) konieczne stanie się określanie jej wartości rynkowej. W przypadku wierzytelności o niskiej wartości, czy wierzytelności masowych, działanie takie może być niewykonalne lub może wiązać się z nieproporcjonalnie wysokimi kosztami dla podatnika (przy jednoczesnym ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów usług niematerialnych – nowoprojektowany art. 15e).</p> <p>Ponadto, w przypadku gdy wartość kosztu rozpoznawanego w związku z odpłatnym zbyciem wierzytelności wynika z faktycznego wydatku poniesionego w przeszłości przez podatnika, tj. zmniejszenia jego majątku poprzez: zapłatę ceny nabycia, wartość udzielonej pożyczki/kredytu, wartość opodatkowanego przychodu należnego, ograniczenie wysokości kosztu uzyskania przychodów poniżej tej wartości, nie wydaje się mieć dostatecznego uzasadnienia.</p>	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107
114	ZPiP	Art. 2 pkt 14 lit. b (art. 15 ust. 1ib ustawy CIT)	<p>Ograniczenie możliwości transferowania ryzyka związanego z niespłacanymi zobowiązaniami zwiększy realne koszty ich udzielania przez firmy pożyczkowe. Przy obowiązujących obecnie limitach kosztów odsetkowych i pozaodsetkowych może to spowodować, że w bardziej ryzykownych segmentach pożyczek pokrycie kosztów ryzyka nie będzie możliwe. Segmenty te staną się trwale nierentowne, a zatem w dłuższej perspektywie zostaną wycofane z oferty.</p> <p>Wnosimy o zmianę przepisu poprzez uwzględnienie go w poniższym brzmieniu:</p> <p><i>„1ib. W przypadku odpłatnego zbycia wierzytelności koszty uzyskania przychodów ustala się, z uwzględnieniem art. 16 ust. 1 pkt 20 i 39, w wartości nominalnej wierzytelności, wraz z kapitalizowanymi odsetkami oraz innymi opłatami dotyczącymi takiej wierzytelności. Jeżeli wartość ta znacznie odbiega od wartości rynkowej wierzytelności lub nie znajduje uzasadnionych przyczyn ekonomicznych, organ podatkowy wezwie strony umowy do</i></p>	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<i>zmiany tej wartości lub wskazania przyczyn ją uzasadniających. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wartości lub niewskazania przyczyn, o których mowa powyżej, organ podatkowy określi wartość z uwzględnieniem opinii biegłego lub biegłych."</i>	
115	Poczta Polska S.A.	<i>Art. 2 pkt 14 lit. b (art. 15 ust. 1ib ustawy CIT)</i>	Zgodnie z uzasadnieniem do projektu przedmiotowy przepis ma na celu wyeliminowanie ze straty z tytułu zbycia wierzytelności kwoty podatku VAT. Natomiast proponowana treść wprowadza, oprócz wyłączenia kwoty VAT - ograniczenie wartości wierzytelności, która może być zaliczona do kosztów uzyskania przychodu do jej wartości nie wyższej niż wartość rynkowa, określona na dzień odpłatnego zbycia. Wprowadzenie powyższego przepisu w znacznym stopniu ograniczy możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości zbywanych wierzytelności, które uprzednio były zaliczane do przychodów należnych.	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107
116	PRP, TOE, Energa S.A.	<i>Art. 2 pkt 14 lit. b (art. 15 ust. 1ib ustawy CIT)</i>	Kup powinna być wartość wierzytelności własnej podatnika, która została zaliczona do przychodów podatkowych. Wprowadzenie ograniczenia wartości wierzytelności zaliczanej do kup do wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień zbycia wierzytelności spowoduje, że podatnicy nie będą mogli zaliczyć do kup pełnej wartości wierzytelności własnej, która została zaliczona do kup. Dodatkowo przepis powinien zostać doprecyzowany, ponieważ jego obecne brzmienie może doprowadzić do wyliczenia kup w ujemnej wysokości. Przykład: jeżeli wierzytelność z tytułu np. sprzedaży energii elektrycznej o wartości 123 PLN (netto 100, VAT 23), zostanie sprzedana za 10 PLN (taka będzie wartość rynkowa tej wierzytelności na moment jej zbycia), podatnik skalkuluje koszt w wysokości -13 PLN (10,00 (wartość rynkowa wierzytelności) – 23,00 (podatek VAT od tej wierzytelności)). W przypadku sprzedaży takiej wierzytelności własnej podatnicy powinni mieć możliwość rozpoznania kup w wysokości wykazane uprzednio przychodu tj. w wysokości 100.	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107
117	PINK	<i>Art. 2 pkt 14 w związku z pkt 17 lit. a (art. 15 ust. 1ib oraz art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy)</i>	Analizując wprowadzaną regulację nie wiadomo, czy podatnik ma prawo do rozliczenia straty w przypadku np. zbycia należności handlowej w związku z przedłużającą się niewypłacalnością kontrahenta - co zdaje się sugerować pierwsze zdanie („z wyjątkiem wierzytelności lub jej części, które uprzednio zostały zarachowane jako przychód należny”). Jednakże, zastosowanie przepisu art. 15 ust. 1ib ustawy o PDOP powoduje, że koszt uzyskania przychodów jest limitowany do wartości przychodu, co w sposób oczywisty uniemożliwia rozpoznanie jakiegokolwiek straty. W ocenie PINK, pozbawianie podatnika prawa rozpoznania straty w związku ze zbyciem wierzytelności nie znajduje ekonomicznego uzasadnienia. Najczęstszą przyczyną zbywania	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>CIT)</i>	wierzytelności jest bowiem brak możliwości / brak środków do ich samodzielnego ściągnięcia. PINK postuluje usunięcie w art. 15 ust. 1ib pkt 1-3 CIT zawartych po średniku ograniczeń w możliwości rozpoznania kosztu do wartości rynkowej wierzytelności z chwili zbycia. Analogiczna zmiana powinna również dotyczyć art. 15 ust. 1j pkt 5 ustawy o PDOP.	
118	ZBP	<i>Art. 2 pkt 14 lit. c (art. 15 ust. 1j pkt 5 ustawy CIT)</i>	<p>W związku z innymi zmianami w art. 15 ust 1ib, przepisy wymagają doprecyzowania. Ust. 1j punkt 5 mówi, że w przypadku wierzytelności będącej wkładem niepieniężnym za koszt podatkowy uważa się wartość określoną zgodnie z art. 15 ust 1ib. Czyli w przypadku wierzytelności nieregularnych będzie to wartość rynkowa.</p> <p>Dodatkowo w tym ustępie jest dodana regulacja, że jeśli na danej wierzytelności rozpoznano koszt podatkowy, to wysokość tego kosztu pomniejsza się o wartość uprzednio rozpoznanych kosztów. Przykładowo: podatnik posiadał wierzytelność o wartości 1000 z tytułu pożyczki, dłużnik nie płacił i został utworzony odpis na 800, po uprawdopodobnieniu kwota 800 została zaliczona do kosztów podatkowych. Oczywiście może nie być rynku dla takiej wierzytelności, ale można założyć, że tą wartością jest 200. Wnosząc ją jako wkład niepieniężny, zgodnie z tym przepisem, kosztem jest 200 (wartość rynkowa), ale również zgodnie z tym przepisem należy tą wartość pomniejszyć o koszt jaki był rozpoznany na poziomie odpisu, czyli o 800. Tak więc z matematycznego punktu widzenia powstaje ujemny koszt w kwocie 600. Czy taka była intencja?</p>	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107
119	PSIK	<i>Art. 2 pkt 14 lit. b (art. 15 ust. 1ib ustawy CIT)</i>	Hipoteza przepisu zawartego w pkt 2) dodawanego (do art. 15 ustawy CIT) ustępu 1ib. w obecnym brzmieniu <u>nieśluszenie została ograniczona do przypadków udzielania finansowania w postaci pożyczek</u> . W tym miejscu postuluje się rozszerzenie tego przepisu o wszystkie wierzytelności własne, które uprzednio nie zostały zaliczone do przychodów podatkowych . Zwracamy przy tym uwagę, iż posłużenie się pojęciem: „wierzytelność własna” będzie wiązało się z koniecznością jego zdefiniowania w ustawie.	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107
120	IGTE, FPP	<i>Brak (art. 15 ust. 1e pkt 4 CIT)</i>	Propozycja dotyczy modyfikację przepisu poprzez wykreślenie wyrażenia „dokonane”. Umożliwiłoby to zaliczanie do kosztów podatkowych tego wydatku w momencie obciążenia wyniku finansowego i byłoby zbieżne z nowym brzmieniem art. 15 ust. 4e.	Stanowisko tożsame jak w uwadze nr 107
121	POHi D	<i>Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)</i>	Pozostawienie przepisu w dotychczasowym brzmieniu. Wprowadzono zasadniczą zmianę rozpoznawania kosztów podatkowych w tym samym momencie, co kosztów rachunkowych „na który, dany koszt obciąża wynik finansowy jednostki, w tym poprzez dokonywanie zgodnie z przepisami o rachunkowości odpisy amortyzacyjne ...”. Wynik rachunkowy jest wprawdzie punktem wyjścia do obliczenia	Uwaga uwzględniona Zrezygnowano z wprowadzania zmiany.

			<p>dochodu podatkowego, ale zrównywanie zasad podatkowych z zasadami rachunkowego rozpoznawania kosztów jest zaprzeczeniem utrwalonej już w orzecznictwie zasady autonomii prawa podatkowego. Próba przełożenia momentów rozpoznawania kosztów podatkowych, jako kalki momentów ujmowania kosztów rachunkowych w praktyce jest niemożliwe z wielu przyczyn, np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ pewne wydatki/koszty są rachunkowo kosztem a podatkowo środkiem trwałym/ulepszeniem i odwrotnie, ➤ pewne koszty podatkowo są rozpoznawane metoda kasową o rachunkowo zasadą memoriałową (problemy z rozpoznawaniem pierwszeństwa przepisu), ➤ pewne koszty rachunkowe mogą być ewidencjonowane jako umniejszenia przychodów rachunkowych i wtedy kiedy ma powstać koszt podatkowy np. typowe refaktury kosztów, ➤ w praktyce podatnikiem może być również osoba np. nierezydent który nie jest zobowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych w Polsce. <p>Poza tym pojawiają się istniejące już w doktrynie problemy przy spółkach transparentnych podatkowo. Czy ujmowanie kosztów w spółkach osobowych ma decydować o rozpoznawaniu kosztów podatkowych np. dyskusje czy podatnik z dochodu w spółce osobowej mógł stosować metodę rozliczania kosztów różnic kursowych, jako różnic rachunkowych w spółce, w której był wspólnikiem.</p>	
122	PRP, KL	Art. 2 pkt 14 lit. h projektu (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)	<p>Po wprowadzeniu tej zmiany koszty pośrednie będą rozpoznawane w rachunku podatkowym w tym momencie, kiedy wykazywane są jako koszt w ujęciu księgowym u danego podatnika. Jest to zatem odesłanie przez ustawę podatkową, w zakresie przedmiotu opodatkowania, do innej ustawy i dziedziny prawa. Ustawa o rachunkowości ma inny cel i przedmiot niż ustawy podatkowe. Przepisy bilansowe nie zawierają odpowiednio ścisłych wytycznych. Mogą je również odmiennie definiować na gruncie ustawy o rachunkowości i Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. <u>Może to narażać nowe przepisy na zarzut niedochowania zasady określoności podatku (art. 217 Konstytucji RP).</u></p> <p>Postulujemy rezygnację z nowelizacji art. 15 ust. 4e w proponowanym brzmieniu.</p> <p>Niemniej jednak, w przeciwnym razie rekomendujemy wprowadzenie przepisów pozwalających – podobnie jak w przypadku metody rachunkowej rozpoznawania różnic kursowych – na opcjonalność tego rozwiązania, tak aby podatnik pod określonymi warunkami (zawiadomienie urzędu, stałość metody, audytowane sprawozdania finansowe) miał wybór: konsekwentnego rozliczania kosztów według wybranej metody zgodnie z zasadami podatkowymi albo według zasad księgowych.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

123	POPiH N	<i>Art. 2 pkt 14 projektu (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)</i>	Negatywnie oceniono przeniesienie zasad bilansowych na cele podatkowe. Proponowana regulacja nakłada obowiązek rozliczania kosztów pośrednich (podatkowo) na zasadach bilansowych. Polityka rachunkowości każdego z podmiotów będzie decydowała o tym, jak dany koszt pośredni będzie przez nią rozliczany. To prowadzi to zróżnicowania zasad rozliczania kosztów pośrednich przez różnych podatników, a tym samym różnicowania obciążeń podatkowych u takich samych podmiotów funkcjonujących na rynku. Podmiot z mniej restrykcyjną polityką rachunkowości (np. innymi progami istotności itp.) będzie mógł skonsumować koszt pośredni w krótszym czasie, natomiast inny z kolei, będzie zobowiązany rozliczać koszt podatkowy w dłuższym okresie.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.
124	PISiL	<i>Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)</i>	Wątpliwości budzi stwarzanie preferencji podatkowych ze względu na formę prowadzenia ewidencji księgowej. Podatnik, który wybrał prowadzenie tej ewidencji w formie ksiąg rachunkowych, a nie książki przychodów i rozchodów będzie mógł obniżyć koszty podatkowe o wstępną ratę leasingową dużo później niż podmiot, który prowadzi księgę przychodów i rozchodów. Niezrozumiałe jest wprowadzanie przepisów, które ograniczają możliwość uwzględnienia w kosztach podatkowych poniesionych wydatków na zakupy środków trwałych finansowanych leasingiem.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.
125	PTPiR EE, TOE, Energ a S.A.	<i>Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)</i>	Zapis powoduje wątpliwości. W jakim okresie będą rozpatrywane podatkowo koszty z zawiązanymi rezerw - czy w okresie podatkowym, kiedy nastąpi rozwiązanie rezerwy? Brak informacji dotyczących rozliczeń międzyokresowych - kiedy podatkowo będą kosztem? Spółki stosujące Międzynarodowe Standardy Rachunkowości (MSR) w wielu przypadkach rozmiągają się ze sposobem ujęcie kosztów w stosunku do polskiej ustawie o rachunkowości czy też w dotychczasowym brzmieniu ustawy CIT.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.
126	TOE, Energ a S.A.	<i>Art. 2 pkt 14 lit. h projektu (zmiana ust. 4e art. 15 CIT)</i>	Zmiana pogarszająca i zaburzająca konkurencyjność podmiotów krajowych. W szczególności MSR, które są stosowane przez coraz większą liczbę podmiotów, w wielu przypadkach nakazują inne ujęcie kosztów niż w polskiej ustawie o rachunkowości, czy też w dotychczasowym brzmieniu CIT. Na przykład podmioty zobligowane do stosowania MSR stosują rachunkowość komponentów, a w konsekwencji amortyzują wartości komponentów niestanowiące środków trwałych / wnip dla celów CIT. Inne podmioty, stosujące polskie standardy rachunkowości, nie stosują rachunkowości komponentów, a w konsekwencji ujmują wydatki z nimi związane jako koszty księgowe znacznie wcześniej. Innymi przykładami są przepisy dotyczące kontraktów budowlanych lub nowy standard dotyczący przychodów (MSSF 15), zgodnie z którymi wybrane kategorie kosztów również mogą być znacznie odraczane w czasie.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.

127	PSIK	Art. 2 pkt 14 lit. h projektu (zmiana ust. 4e art. 15 CIT)	<p>Sformułowanie „dzień, na który (...) dany koszt obciąża wynik finansowy tej jednostki” może powodować praktyczne problemy w zakresie kosztów, które dla potrzeb rachunkowości nie są odnoszone w wynik finansowy (tj. nie są rozpoznawane w ramach rachunku zysków i strat), lecz odnoszone są bezpośrednio w bilans danego podmiotu (może to dotyczyć np. kosztów błędnie rozpoznanych w nieprawidłowym okresie rozliczeniowym) – zgodnie z obecnym brzmieniem Projektu takie koszty zasadniczo nie będą mogły zostać uznane za koszty uzyskania przychodów.</p> <p>Wprowadzenie analizowanych przepisów w brzmieniu nadanym Projektem może się też wiązać z praktycznymi wątpliwościami odnośnie momentu ujęcia dla celów podatkowych określonych innych kategorii kosztów, np. kosztów opłaty leasingowej w leasingu operacyjnym (dla celów księgowych leasing ten będzie w większości przypadków traktowany jako leasing finansowy, a wynik finansowy obciążać będzie amortyzacja wykorzystywanego na podstawie leasingu aktywa, a nie rata leasingowa, która jest kosztem dla celów podatkowych).</p> <p>Należałoby rozważyć doprecyzowanie omawianej definicji daty poniesienia kosztu w celu objęcia nią wszystkich kategorii kosztów oraz uniknięcia nieuzasadnionego braku możliwości ujęcia określonych rodzajów kosztów w rachunku podatkowym.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.
128	TGPE	Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)	<p>Zmiana przepisu doprowadzi do sytuacji, że o rozliczaniu kosztów podatkowych decydować będą nie tylko przepisy o rachunkowości, ale także przyjęta przez jednostkę polityka rachunkowości.</p> <p>Zdaniem wnioskodawcy brak jest wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stosowania aktualnie obowiązujących zasad wynikających z art. 15 ust. 4e ustawy CIT przez sądy administracyjne.</p> <p>Proponowana zmiana doprowadzi do powstania wątpliwości, czy każdy koszt w danym roku ujęty w wyniku finansowym, w tym też roku podatkowym będzie stanowił koszt uzyskania przychodu.</p> <p>Zgodnie z proponowaną zmianą, za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów, będzie uważać się dzień, na który zgodnie z przyjętymi przez jednostkę zasadami (polityką) rachunkowości, dany koszt obciąży wynik finansowy tej jednostki.</p> <p>Uzależnienie skutków podatkowych od ujęcia rachunkowego będzie miało kluczowe znaczenie w przypadku wydatków, których traktowanie na gruncie rachunkowym jest uzależnione od czynników nieprzewidzianych w ustawie podatkowej, takich jak istotność, szacunek okresu, w którym pojawiać się będą odpowiadające wydatkowi przychodu, a</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>także różnice w ujęciu pewnych wydatków na gruncie znajdujących coraz szersze zastosowanie MSR.</p> <p>Biorąc pod uwagę zasady obowiązujące w prawie bilansowym, należy stwierdzić, że brak jest podstawy prawnej, w oparciu o którą organy podatkowe, w celu weryfikacji prawidłowości rozliczeń podatkowych mogłyby kwestionować jakiegokolwiek działania jednostki pod względem prawa bilansowego, w szczególności w zakresie ustalania kryterium istotności na gruncie polityki rachunkowości.</p> <p>Zgodnie z przyjętą polityką rachunkowości, w niektórych przypadkach zapis księgowy odzwierciedlający poniesienie danego wydatku, będącego na gruncie podatku dochodowego pośrednim kosztem uzyskania przychodu, nie jest dokonywany na koncie wynikowym jako koszt, a wyłącznie na koncie bilansowym. Dojdzie więc do sytuacji, że fakt poniesienia przez podmiot wydatku tymczasowo, przez pewien okres (przykładowo w przypadku pierwotnego ujęcia wydatku zgodnie z polityką rachunkowości na koncie rozliczeń międzyokresowych kosztów i następującego po upływie określonego czasu jego przeksięgowania na konto kosztów) bądź w sposób trwały (w przypadku ujęcia go zgodnie z polityką rachunkowości w pozycji zobowiązań bądź wartości niematerialnych i prawnych niestanowiących wartości niematerialnych i prawnych na gruncie ustawy CIT) – nie będzie prowadził do rozpoznania w księgach rachunkowych kosztu bilansowego.</p>	
129	CECE D, PZP AGD	Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e CIT)	<p>Proponowana zmiana art. 15 ust. 4e ma, w myśl projektu, wyeliminować wątpliwości interpretacyjne w zakresie stosowania danego kosztu w kosztach uzyskania przychodów. W ocenie Związku zaproponowany zapis jest niejasny i pozostawia pole do różnych interpretacji oraz sporów podatkowych.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.
130	IGE, PIH	Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)	<p>Wejście w życie nowego brzmienia przepisu może oznaczać, iż niektóre kategorie kosztów nie obciążają wyniku finansowego, gdyż rozliczane są poprzez kapitały (może to dotyczyć np. kosztów błędnie rozpoznanych w nieprawidłowym okresie rozliczeniowym) – należy zauważyć, że zgodnie z propozycją takie koszty zasadniczo nie będą mogły zostać uznane za koszty uzyskania przychodów.</p> <p>Wprowadzenie analizowanych przepisów w brzmieniu nadanym projektem może się też wiązać z praktycznymi wątpliwościami odnośnie do momentu ujęcia dla celów podatkowych określonych innych kategorii kosztów, np. kosztów opłaty leasingowej w leasingu operacyjnym (dla celów księgowych leasing ten będzie traktowany jako leasing finansowy, a wynik finansowy obciążać będzie amortyzacja wykorzystywanego na podstawie leasingu aktywa, a nie rata leasingowa, która jest kosztem dla celów</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.

			<p>podatkowych).</p> <p>Analizowane zmiany wpłyną również zasadniczo na zmianę podejścia w zakresie traktowania określonych kosztów dla celów podatkowych na bazie obecnie wypracowanej linii orzeczniczej, zgodnie z którą analizowane koszty mogą być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów na bieżąco, niezależnie od ich ujęcia księgowego (np. kosztów wstępnej opłaty leasingowej, kosztów remontów, itp.).</p>	
131	ZBP	<p><i>Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)</i></p>	<p>Pozostawienie przepisu ust. 4e w dotychczasowym brzmieniu.</p> <p>Nowe brzmienie może rodzić wątpliwości interpretacyjne, w związku ze zd. 2 art. 15 ust. 4d precyzującym specyficzną zasadę rozliczania w czasie kosztów innych niż bezpośrednio związanych z przychodem.</p> <p>Należy także zwrócić uwagę na konieczność zmiany odwołania do art. 16a-16m. Z uwagi na fakt, że zasady zaliczania odpisów amortyzacyjnych (ustalanych metodą podatkową) do kosztów uzyskania przychodów reguluje art. 15 ust. 6, zasadnym wydaje się wprowadzenie stosownego doprecyzowania. W przeciwnym razie w sytuacji, gdy okres amortyzacji podatkowej byłby dłuższy niż amortyzacji rachunkowej (z uwagi na różne okresy amortyzacyjne), brak byłoby podstawy do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów amortyzacji podatkowej w okresach, w których brak będzie obciążenia wyniku finansowego jednostki w księgach rachunkowych.</p> <p>Dodatkowo istotnym jest, że w praktyce podatnik może ponosić koszty, które np. przed spełnieniem przesłanek wymienionych w nowym art. 15 ust. 4e, obciążają wynik finansowy podatnika oraz dla celów rachunkowych nie prowadzą do obciążenia wyniku finansowego, lecz kapitałów np. koszty podniesienia kapitału, co może oznaczać wykluczenie z kosztów tych kategorii pomimo istnienia prawa do ich rozpoznania na podst. art. 15 ust. 1.</p> <p>Jak rozumiemy, intencją jest, aby koszty pośrednie rozliczane w czasie dla celów rachunkowych były rozpoznawane dla celów podatkowych w tym samym momencie, jak dla celów rachunkowych. Skoro w przypadku kosztów zasady wynikające z prawa bilansowego miałyby zastosowanie na potrzeby podatkowe, w celu zachowania symetrii, taką samą zasadę (rachunkową) należałoby stosować dla przychodów – tzn. jeśli zgodnie z przyjętymi przez jednostkę zasadami (polityką) rachunkowości dany przychód jest rozliczany w czasie, dniem uzyskania przychodu jest dzień, w którym przychód uznaje wynik finansowy jednostki (zagadnienie dotyczy efektywnego rozliczenia w czasie przychodów i kosztów związanych z wierzytelnościami kredytowymi). W przypadku uwzględnienia zaproponowanej zmiany, należy ją skorelować odpowiednio z brzmieniem</p>	<p>Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.</p>

			art. 12 ust. 4 pkt 1 (w zakresie dotyczącym pobranych wpłat lub zarachowanych należności).	
132	IGMN iR	Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)	<p>Negatywna ocena projektowanej zmiany.</p> <p>Proponowana redakcja przepisów przede wszystkim narusza konstytucyjną zasadę sprawiedliwości podatkowej i powszechności opodatkowania, bowiem uzależnia zakres opodatkowania, od stosowanych przez podatnika przepisów o rachunkowości.</p> <p>Zauważyć należy, że w obecnie obowiązującym systemie prawnym dopuszczalne jest prowadzenie rachunkowości (alternatywnie) zarówno na podstawie przepisów krajowych, tj. ustawy o, jak i przepisów unijnych, tj. rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1126/2008 przyjmującego określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady.</p> <p>Porównanie regulacji obu tych aktów prawnych wskazuje, że znaczna część zdarzeń gospodarczych dla celów bilansowych jest odmiennie ujmowana w księgach rachunkowych, a tym samym, w wyniku finansowym podatnika, w zależności od przyjętych przez podatnika zasad rachunkowości (UR lub MSR). Podkreślić również należy, że przepisy MSR, w niektórych przypadkach dopuszczają również alternatywną kwalifikację zdarzeń gospodarczych, przy czym wybór jednej z metod kwalifikacji leży w gestii podatnika.</p> <p>Przykładowo podmioty, stosujące rachunkowość zabezpieczeń (MSR 39), zobowiązane są do ujmowania różnic kursowych powstałych z wycen instrumentów poprzez kapitały. W konsekwencji podatnicy, którzy obecnie rozpoznają w rachunku podatkowym różnice kursowe na podstawie przepisów o rachunkowości (wg art. 9b ust. 1 pkt. 2 ustawy CIT), po wprowadzeniu przepisu w projektowanym brzmieniu, zobowiązani będą do rozpoznawania i opodatkowania dodatnich różnic kursowych w momencie ich powstania (ewidencjonowanych przez kapitały) oraz nie będą uprawnieni do rozpoznawania ujemnych różnic kursowych, obciążających kapitały.</p> <p>Z tych też względów, uzależnianie momentu rozpoznania kosztów dla celów podatkowych od stosowanych przez danego podatnika przepisów o rachunkowości i rozliczania według tych przepisów kosztów podatkowych prowadziłoby do bezprawnego różnicowania sytuacji podatkowej podatników, w odniesieniu do momentu rozpoznania kosztów podatkowych.</p> <p>Ponadto, dopuszczenie (wg projektu) do rozpoznania kosztów podatkowych poprzez odpisy amortyzacyjne ustalane zgodnie z przepisami o rachunkowości prowadzić będzie</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.

			<p>również do rozszerzającego pojęcia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, bowiem zarówno UR jak i MSR posiadają własne i to różne i znacznie szersze definicje tych składników majątkowych. Tymczasem dla potrzeb podatkowych zakres tych pojęć został określony wyłącznie przez przepisy podatkowe (art. 16a i art. 16b ustawy CIT) i tylko od tych składników odpisy amortyzacyjne uznawane są za koszt podatkowy, co wynika bezpośrednio z art. 15 ust. 6. Stąd też proponowana redakcja przepisów będzie prowadzić do kolizji poszczególnych regulacji, bądź też do uznania, że część już istniejących przepisów jest zbędna (co wykluczałoby zasadę racjonalności ustawodawcy).</p> <p>Dodatkowo przepis uzależniający uznanie wydatku za koszt podatkowy od jego ujęcia w wyniku finansowym wg przepisów o rachunkowości (w tym przez amortyzację bilansową), w niektórych przypadkach naruszać będzie również obowiązujące regulacje ustawy CIT. Przykładem powyższej niezgodności są np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> koszty zakończonych prac rozwojowych, które zgodnie z UR (art. 3 pkt. 14 UR) winny być kwalifikowane do wartości niematerialnych i prawnych, które jako koszt bilansowy (w przypadku ich pozytywnego zakończenia) rozpoznawane są przez bilansowe odpisy amortyzacyjne. Tymczasem art. 15 ust. 4a ustawy CIT daje podatnikom również prawo bezpośredniego rozpoznawania tych wydatków, na moment ich poniesienia; koszty leasingu operacyjnego, które zgodnie z MSR 17 (od 2019 r.) traktowane będą jak rzeczowe aktywa trwałe, które obciążać będą wynik finansowy poprzez odpisy amortyzacyjne dokonane wg regulacji bilansowych. Tymczasem zasady rozpoznania kosztów leasingu operacyjnego na gruncie przepisów podatkowych, zostały odmiennie (niż w MSR) uregulowane w rozdziale 4a ustawy CIT. <p>Stąd też proponowana zmiana redakcji przepisu art. 15 ust. 4e ustawy CIT, poprzez uwarunkowanie rozpoznania kosztów podatkowych od rozpoznania danych wydatków za koszt w rozumieniu przepisów bilansowych, naruszać będzie już istniejące regulacje CIT.</p>	
133	Poczta Polska S.A.	Art. 2 pkt 14 lit. h (art. 15 ust. 4e ustawy CIT)	<p>Pozostawienie dotychczasowego brzmienia przepisu.</p> <p>Proponowany zapis jest niekorzystny. Istnieją bowiem takie kategorie kosztów, które na podstawie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych mogłyby być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo natomiast dla celów bilansowych stanowią one czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów, które nie obciążają wyniku finansowego w momencie ujęcia w ewidencji, a rozliczane są bilansowo w czasie, obciążając wynik w kolejnych okresach.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 121.

134	Lewiatan	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (zmiana art. 15c CIT) – uwaga ogólna</i>	<p>Postulujemy o maksymalne odroczenie wdrożenia wskazanych regulacji, jak również szersze wartościowo korzystanie z instytucji „bezpiecznej przystani”, co w większym stopniu pozwoli na dostosowanie się do nowych zasad i ochronie interesów w toku (także podmiotów finansujących), niż aktualnie proponowane rozwiązania.</p> <p>Brak w uzasadnieniu do Projektu, oceny skutków wprowadzenia przedmiotowej regulacji do Ustawy CIT w obecnym, proponowanym kształcie. Nie został przeanalizowany wpływ na określone branże (o wysokim stopniu kapitałochłonności – inwestycje w nieruchomości, przemysł ciężki itp.).</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona poprzez podwyższenie do 3 mln zł kwoty nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym, do której nie stosuje się limitu określonego w art. 15e ustawy o CIT.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie w jakim postuluje odroczenie wejście w życie regulacji.</p> <p>Zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy ATAD państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2018 r. przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2019 r.</p> <p>Zastosowanie dyrektywy uzależnione jest, co do zasady, od dokonania przez państwo członkowskie transpozycji jej norm do własnego porządku prawnego, czyli od dokonania operacji, której istota sprowadza się do zmiany adresata ustanowionych na jej mocy norm prawnych z państw członkowskich na wszystkie podmioty w krajowym porządku prawnym. Określenie sposobu wdrożenia pozostawione zostało państwu członkowskiemu, które jest w swych wyborach ograniczone zobowiązaniem do nadania materii prawnej dyrektywy niekwestionowanej mocy wiążącej w prawie krajowym. Z tą swobodą wiąże się jednak konieczność ustanowienia jednolitego na terenie całej Unii terminu</p>
-----	-----------------	--	---	--

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

				<p>transpozycji. Termin implementacji określa horyzont czasowy pełnej, ostatecznej transpozycji dyrektywy do prawa krajowego. Od upływu tego terminu odpowiedzialność za zgodność stanu prawnego z postanowieniami dyrektywy przejmuje państwo członkowskie.</p> <p>Wprowadzenie do krajowego porządku prawnego zmian, które realizują cel i kierunek określonej dyrektywy przed ostatecznym terminem jej implementacji nie jest działaniem niedopuszczalnym w świetle prawa Unii Europejskiej, w szczególności w przypadku dyrektywy takiej jak dyrektywa Rady (UE) 2016/1164, ustanawiającej minimalne standardy w dziedzinie przeciwdziałania praktykom unikania opodatkowania.</p>
135	ZBP	Art. 2 pkt 15 projektu (zmiana art. 15c CIT) – uwaga ogólna	<p>Obecne przepisy zezwalają na dokonanie wyboru preferowanego przez podatnika sposobu obliczania tzw. cienkiej kapitalizacji. Projektowane zmiany wyłączają tę możliwość, w konsekwencji czego – mając na uwadze także okoliczność, że nowe przepisy będą dotyczyły także finansowania pozyskiwanego od podmiotów niepowiązanych – mogą prowadzić do rezygnacji podatników z zaciągania kredytów i podejmowania działań inwestycyjnych.</p> <p>Wprowadzane zmiany mają na celu przeciwdziałaniu agresywnej optymalizacji podatkowej, czemu służą także przepisy art. 119a Ordynacji. Postuluje się zatem aby zastosowanie restrykcyjnych norm cienkiej kapitalizacji uzależnione było od nieistnienia rzeczywistych przesłanek biznesowych i ekonomicznych realizowanych transakcji</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projektowany przepis realizuje cel i kierunek zmian wskazany w tzw. dyrektywie ATAD. Dyrektywa ta ustanawia minimalne standardy w zakresie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania, co oznacza, że państwa członkowskie dokonując jej implementacji mogą przyjąć rozwiązania chroniące ich bazy podatkowe w większym zakresie niż jest to przewidziane w dyrektywie. Przepisy krajowe nie mogą jednakże być bardziej liberalne w tym względzie niż przepisy dyrektywy.</p>
136	PRP, TOE	Art. 2 pkt 15 projektu (zmiana	<p>Przepis ten proponowanej formie wprowadza bardzo restrykcyjne warunki zaliczenia w kup odsetek oraz innych wydatków związanych z pozyskaniem finansowania dłużnego.</p> <p>Wprowadzenie przepisu w projektowanej wersji może spowodować poważne ograniczenie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona poprzez:</p> <p>- podwyższenie do 3 mln zł kwoty nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w danym</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<p><i>art. 15c CIT) – uwaga ogólna</i></p>	<p>możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów w podatku dochodowym od osób prawnych wydatków związanych z pozyskiwaniem z rynku finansowaniem dłużnym.</p> <p>Ograniczenie dotknie m.in. grup kapitałowych będących własnością Skarbu Państwa w przypadku, gdy pozyskiwane przez nie finansowanie zewnętrzne będzie przeznaczone na cel inny niż realizacja długoterminowego projektu w zakresie infrastruktury publicznej. Przykładowo, gdy finansowanie zostanie pozyskane na cele operacyjne, bądź w celu umożliwienia akwizycji innego podmiotu z branży lub też z myślą o finansowaniu działalności badawczo-rozwojowej podatnicy będą zobowiązani wyłączyć odpowiednią część kosztów finansowania dłużnego.</p> <p>Ryzyko, iż polskie grupy kapitałowe prowadzące swoją działalność w całości (lub w zdecydowanej większości) na terytorium Polski będą wykorzystywać finansowanie od podmiotów zewnętrznych do „optymalizacji” własnych zobowiązań podatkowych jest znikome. Podmioty te są niejako zmuszone do korzystania z finansowania dłużnego na skutek niedostatku kapitałów własnych w obliczu znaczących wydatków potrzebnych na rozwój działalności w obliczu silnej konkurencji rynkowej.</p> <p>Wyłączenie znacznej części kosztów odsetkowych oraz innych kosztów związanych z obsługą finansowania dłużnego spowoduje pogorszenie warunków funkcjonowania polskich grup kapitałowych.</p> <p>W związku z powyższym, proponujemy złagodzić ograniczenia w możliwości zaliczania kosztów finansowania dłużnego do kosztów uzyskania przychodów.</p>	<p>roku podatkowym, do której nie stosuje się limitu określonego w art. 15e ustawy o CIT.</p> <p>- ujęcie we wzorze określającym sposób wyliczenia tzw. „podatkowej EBITDA” odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych.</p> <p>W zakresie pozostałych postulatów należy podkreślić, iż projektowany przepis realizuje cel i kierunek zmian wskazany w tzw. dyrektywie ATAD. Dyrektywa ta ustanawia minimalne standardy w zakresie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania, co oznacza, że państwa członkowskie dokonując jej implementacji mogą przyjąć rozwiązania chroniące ich bazy podatkowe w większym zakresie niż jest to przewidziane w dyrektywie. Przepisy krajowe nie mogą jednakże być bardziej liberalne w tym względzie niż przepisy dyrektywy. Zgodnie z dyrektywą nie jest możliwe ograniczenie jej stosowania wyłącznie do finansowania dłużnego pozyskanego z zagranicy.</p>
137	PRCH	<p><i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ustawy CIT) – uwagi ogólne</i></p>	<p>1) Proponowane rozwiązania są zbyt restrykcyjne i mogą negatywnie wpłynąć na rynek nieruchomości w Polsce oraz perspektywę inwestycyjną.</p> <p>Proponowane rozwiązanie dotyczące ograniczania odliczalności kosztów finansowania dłużnego dla celów podatkowych, w ocenie branży, może doprowadzić do wzrostu ryzyka i kosztów realizacji inwestycji nieruchomościowych w Polsce. Niewątpliwie, wprowadzenie takiego warunku zaliczania kosztu finansowania dłużnego do rachunku podatkowego będzie brane pod uwagę i uwzględniane przez deweloperów rozważających inwestycje nieruchomościowe w Polsce.</p> <p>Zakładając, że Polska będzie jedynym krajem regionu Europy Środkowo-Wschodniej, który przyjmie bardziej restrykcyjne kryteria zaliczania kosztu finansowania dłużnego do wyniku podatkowego niż określone w ATAD, może to stanowić istotny czynnik decyzyjny</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona poprzez:</p> <p>- podwyższenie do 3 mln zł kwoty nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym, do której nie stosuje się limitu określonego w art. 15e ustawy o CIT.</p> <p>- ujęcie we wzorze określającym sposób wyliczenia tzw. „podatkowej EBITDA” odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>dla deweloperów rozważających inwestycje w regionie. W rezultacie, rynek nieruchomości handlowych i komercyjnych w Polsce, który wciąż nie jest w pełni nasycony a wiele nieruchomości wymaga rewitalizacji, może czekać odpływ kapitału i zastój (światowy trend jest raczej odwrotny), co negatywnie odbije się na jakości i komforcie życia społeczeństwa. Polska może więc stracić status lidera na rynku, który wciąż przeżywa relatywnie dynamiczne przyrosty (utrata dynamiki, to też utrata wpływów podatkowych do budżetu Państwa).</p> <p>2) Brak precyzyjnych przepisów intertemporalnych, dających ochronę inwestycjom finansowanym czy realizowanym w latach ubiegłych, należy ocenić negatywnie. Stabilność i pewność rynku oraz inwestycji, jest jednym z podstawowych kryteriów branych pod uwagę przez deweloperów decydujących o inwestycji nieruchomościowej (ma to również wpływ na parametry pozyskania finansowania dłużnego). Jeśli miałyby dojść do sytuacji, w której koszty finansowania dłużnego zaciągniętego w przeszłości będą podlegać ograniczeniom wskazanym w projekcie, może należałoby to odczytywać jako naruszenie praw nabytych, a więc naruszenie zasad, na jakich inwestorzy zdecydowali się zaciągnąć finansowanie, aby zrealizować projekt (wpływ na covenanty w umowach kredytowych).</p>	
138	TGPE	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ustawy CIT)	<p>Postuluje się w zakresie limitującym wysokość odliczanych odsetek - implementację dyrektywy ATAD jedynie w minimalnie wymaganym zakresie. Jak wskazuje się w pkt 6 preambuły Dyrektywy „Państwa członkowskie mogłyby obniżyć ten wskaźnik lub nakładać ograniczenia czasowe lub kwotowe na nierozliczone koszty finansowania zewnętrznego, które można przenieść na przyszłe lub poprzednie okresy rozliczeniowe, aby zapewnić wyższy poziom ochrony”.</p>	Stanowisko do uwagi analogiczne jak w pkt 138.
139	PZPP F	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ustawy CIT)	<p>Konieczność pozyskania dodatkowego finansowania na pokrycie kosztów podatkowych wynikających z nieodliczonych odsetek - prowadzić to będzie do nakręcenia spirali zadłużenia i ograniczania poziomu inwestycji i podroży projekty inwestycyjne realizowane w Polsce, a tym samym nasz rynek stanie się mniej atrakcyjny dla inwestorów.</p> <p>Projektowane zapisy stwarzają bariery wejścia dla przedsiębiorstw innowacyjnych, realizujących projekty długoterminowe o wysokim ryzyku poprzez zwiększenie zapotrzebowania kapitałowego niezbędnego do finansowania przedsięwzięcia w połączeniu z brakiem zachęt dla podmiotów finansujących do udziału w tego typu spółkach z uwagi na potencjalnie brak możliwości rozliczenia start z tytułu takiej inwestycji w ich działalności operacyjnej.</p>	Stanowisko do uwagi analogiczne jak w pkt 135.

140	PZZW	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ustawy CIT) – uwaga ogólna	<p>Proponowane rozwiązanie zakłada rozszerzenie limitów w odliczaniu kosztów finansowania dłużnego do wszystkich podatników. Do tej pory ograniczenia dotyczyły wyłącznie podmiotów powiązanych (tzw. „cienka kapitalizacja”).</p> <p>W naszej ocenie omawiana propozycja stanowi <u>bezpośrednie zagrożenie dla obrotu gospodarczego i stanowi niedopuszczalne ograniczenie wolności działalności gospodarczej</u>. Projekt pomija bowiem fakt, że wiele podmiotów, w szczególności w początkowej fazie rozwoju działalności, jest zmuszona korzystać z różnych form finansowania zewnętrznego. Z tego tytułu ponoszone są znaczne koszty, w szczególności w postaci odsetek oraz prowizji. W przypadku rozpoczęcia działalności lub znacznej inwestycji, suma tych kosztów może znacznie przekroczyć proponowany w Projekcie limit odliczenia. Uniemożliwienie zaliczenia tych wydatków do kosztów uzyskania przychodu, w sposób bezpośredni wpływa na opłacalność inwestycji i finansowania działalności operacyjnej. Zawarte w projekcie rozwiązania, z dużą dozą prawdopodobieństwa, spowodują zahamowanie rozwoju gospodarczego całego kraju, z uwagi na wstrzymanie lub spowolnienie wielu inwestycji, jak również ograniczenie skali prowadzonej działalności gospodarczej.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projektowany przepis realizuje cel i kierunek zmian wskazany w tzw. dyrektywie ATAD. Dyrektywa ta ustanawia minimalne standardy w zakresie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania, co oznacza, że państwa członkowskie dokonując jej implementacji mogą przyjąć rozwiązania chroniące ich bazy podatkowe w większym zakresie niż jest to przewidziane w dyrektywie. Przepisy krajowe nie mogą jednakże być bardziej liberalne w tym względzie niż przepisy dyrektywy. W przypadku rozwiązania polegającego na limitowaniu kosztów finansowania dłużnego przepisy dyrektywy ATAD przyjmują jako zasadę ich stosowanie do wszystkich podatników bez analizy istnienia powiązań pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem z tytułu (szeroko rozumianej) pożyczki.</p> <p>Dyrektywa ATAD zawiera wyjątek łagodzący tą regułę, zezwalając na wprowadzenie przepisu umożliwiającego pełne odliczenie nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego przez podatnika będącego podmiotem niezależnym (art. 4 ust. 3 lit. b dyrektywy). Jednakże zgodnie z definicją zawartą w tej dyrektywie przez podmiot niezależny rozumie się podatnika, który nie wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej i nie posiada przedsiębiorstw powiązanych ani stałych zakładów. Wyjątek ten bazuje zatem na charakterystyce danego podatnika (posiadającego nadwyżkę kosztów</p>
-----	------	--	---	--

				<p>finansowania dłużnego), a nie na statusie podmiotu finansującego (rozpatrywanym przez pryzmat powiązań z podatnikiem). Należy zaznaczyć, iż wyjątek ten – o ograniczonym zakresie funkcjonowania – stanowi de facto alternatywę wobec wyjątku zawartego w art. 4 ust. 3 lit. a dyrektywy ATAD tj. limitu kwoty nadwyżki finansowania dłużnego do której te regulacje nie mają zastosowania. Limit ten w projektowanym art. 15c zostanie zwiększony do 3.000.000 złotych, co wydaje się istotnie łagodzić ryzyka, o których mowa w uwadze. Niezależnie od powyższego należy zauważyć, iż obecnie w przypadku wyboru metody limitowania odsetek określonej w art. 15c regulacja ta rozciągała się na odsetki od wszelkich pożyczek zaciągniętych przez podatnika, bez rozpatrywania kwestii istnienia powiązań między podatnikiem a pożyczkodawcą.</p>
141	PINK	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ustawy CIT)	<p><u>Opcja dotycząca rozliczenia zgodnie ze współczynnikiem grupowym</u> Proponujemy rozważenie uwzględnienia w polskich przepisów opcji przewidzianej w art. 4 ust. 5 lit a) Dyrektywy. Chodzi tu o możliwości uwzględnienia przez podmioty z grupy kapitałowej (konsolidującej swoje wyniki) odliczenia odsetek przy założeniu, że udział aktywów do kapitałów jest równy lub wyższy niż w grupie. Opcja ta jest wprost przewidziana w Dyrektywie i premiuje podmioty, które są przez podmiot dominujący kapitalizowane (a nie finansowane dłużnie), co powinno być premiiowane przez ustawodawcę.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Wyjątek , o którym mowa w uwadze w ocenie projektodawcy jest zbyt daleko idący i może powodować, iż baza podatkowa nie będzie w wystarczający sposób chroniona. Wynika to pośrednio z faktu, iż jego stosowanie w praktyce i kontrola poprawności jego zastosowania byłyby bardzo skomplikowane.</p>
142	KPFw P	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ustawy CIT)	<p>Brak regulacji wynikających z art. 4 ust. 5, lit. a) i b) Dyrektywy ATAD. Wymienione regulacje Dyrektywy przewidują możliwość stosowania przez podatnika mechanizmu odliczeń kosztów finansowania dłużnego w oparciu o wskaźniki wyliczone dla grupy. Można przyjąć, że wskaźniki te są bezpieczną granicą dla mechanizmu nadmiernych</p>	<p>Stanowisko do uwagi analogiczne jak w pkt 141.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>płatności odsetkowych, do stosowania przez podatnika z tej grupy.</p> <p>Proponuje się zastosowanie wyższych limitów odliczeń (w całości lub części przekraczającej 30% EBITDA, zgodnie z postanowieniami Dyrektywy ATAD) przez podatnika wchodzącego w skład grupy objętej skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym, zgodnie z art. 4 ust. 5, lit. a) i b) Dyrektywy.</p>	
143	PINK	<p>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ustawy CIT) – uwagi ogólne</p>	<p>Proponowane przepisy wprowadzające postanowienia Dyrektywy ATAD w zakresie ograniczenia możliwości rozpoznania kosztów finansowania w wyniku podatkowych są istotnie bardziej restrykcyjne niż sama Dyrektywa. W szczególności chodzi o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niską kwotę umożliwiającą pełne odliczenie odsetek (120,000 zł wobec 3,000,000 EUR w Dyrektywie), 2) pominięcie opcji pozwalającej na inne rozliczenie podmiotów z grupy kapitałowej (art. 5.4.a) Dyrektywy), 3) restrykcyjne przepisy przejściowe niezgodne z praktyką dotychczasowych zmian w podatkach dochodowych oraz opcją wskazaną w Dyrektywie, 4) szybki termin wprowadzenia przepisów (2018 r. wobec 2019 r. wynikającego z Dyrektywy). <p>Wydaje się, że przepisy wprowadzające tak daleko posunięte zmiany w sposobie rozliczania podatkowego zasługują na mniej restrykcyjne warunki i dłuższy okres dostosowawczy. Pośrednio wskazuje na to również wiele wątpliwości dotyczących interpretacji proponowanych przepisów.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podwyższenie do 3 mln zł kwoty nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym, do której nie stosuje się limitu określonego w art. 15e ustawy o CIT. - ujęcie we wzorze określającym sposób wyliczenia tzw. „podatkowej EBITDA” odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych. <p>W zakresie terminu implementacji stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 134.</p>
144	Lewiatan, ZPPB-BP, PSIK, Energa S.A., PZPF, Energa S.A., TOE,	<p>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</p>	<p>Postulujemy implementację przez polskiego projektodawcę postanowień art. 4 ust. 3 pkt b) Dyrektywy ATAD do Projektu, tj. wyłączenie spod ograniczeń cienkiej kapitalizacji finansowania udzielonego przez podmioty niepowiązane.</p> <p>Nieuzasadnione jest stosowanie ograniczeń również dla finansowania zewnętrznego/od podmiotów niepowiązanych (finansowanie takie powinno stanowić koszt w całości). Przepisy dotyczące niedostatecznej kapitalizacji mają bowiem na celu ograniczenie „erozji opodatkowania” w danym kraju (np. w Polsce) poprzez sztuczne/nadmierne transfery środków pieniężnych (odsetek) do innej spółki powiązanej (z siedzibą w kraju stosującym niższą efektywną stawkę CIT). Ryzyko to nie dotyczy natomiast finansowania zewnętrznego od niezależnych instytucji kredytowych i nie służy transferowaniu zysków. Skoro projektodawca w uzasadnieniu do Projektu wskazuje, że istotą i celem Projektu jest reakcja na działania podatników skutkujące niezasadnym obniżaniem ich bazy podatkowej, to <u>nie sposób uznać, iż objęcie ograniczeniem finansowania udzielanego przez podmioty</u></p>	<p>Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 140.</p>

	PRP		<u>niepowiązane, miałyby w jakikolwiek sposób realizować przedmiotowy cel.</u> W szczególności brak jest podstaw do stwierdzenia ryzyka, iż niezależnie działające banki, kierujące się – jak każdy podmiot funkcjonujący w ramach gospodarki wolnorynkowej – swym interesem ekonomicznym, udzielały finansowania na warunkach odbiegających od warunków rynkowych, a przez to umożliwiającym podatnikom otrzymującym takie finansowanie faktyczne ograniczanie możliwości zastosowania przepisów o cienkiej kapitalizacji.	
145	ZLSU B- ABSL	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	<p>Negatywna ocena projektowanego rozwiązania.</p> <p>Ograniczenie będzie dotyczyło finansowania ze strony podmiotów powiązanych, jak i niepowiązanych - np. banków. Zmiana dotknie w szczególności sektor nieruchomości komercyjnych (w tym biurowców na wynajem), który w model biznesowy ma wpisane finansowanie inwestycji długiem bankowym na poziomie 50%-70% LTV.</p> <p>Również w tym przypadku reakcja zagranicznych inwestorów na planowaną zmianę jest bardzo negatywna, gdyż ingeruje ona w dochodowość trwających inwestycji w nieruchomości komercyjnych i wpływa na dochodowość planowych inwestycji. W efekcie możliwe jest spowolnienie na rynku nieruchomości komercyjnych, co może mieć wpływ na branżę nowoczesny usług poprzez jakość i cenę powierzchni biurowej na wynajem.</p> <p>Alternatywnym rozwiązaniem mogłoby być wdrożenie limitu 30% EBITDA wynikającego z dyrektywy ATAD jedynie w stosunku do finansowania długiem od podmiotów powiązanych, gdyż wówczas można mówić o używaniu kosztów odsetkowych jako narzędzia optymalizacji podatkowej oraz wyłączenie spod tego limitu odsetek od finansowania bankowego.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 140.
146	ZBP	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	Art. 15c ust. 1 ogranicza koszty uzyskania przychodów z tytułu finansowania do 30% EBITDA - niezależnie, czy jest to finansowanie od podmiotów powiązanych, czy nie. Jeśli popatrzymy np. na SPV, to koszty finansowania są jej głównymi wydatkami. Projekt nie przewiduje odstępstwa, pomimo, iż dyrektywa wskazuje, że ograniczenia mogą nie być stosowane wobec podmiotów niezależnych. Równocześnie wygląda na to, że SPV nie jest przedsiębiorstwem finansowym wg. definicji z nowelizacji. W konsekwencji taki zapis może spowodować, że SPV będą zakładane w innych jurysdykcjach i wpływy podatkowe z tego tytułu trafią do innych krajów. Zdaniem sektora bankowego optymalnym wyjście byłoby dodanie w liście wyłączeń określonych w art. 15c ust. 6 nowelizacji „spółek kapitałowych (podmiotów emisyjnych)” wskazanych w art. 92a ust. 3 Prawa bankowego.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 140.

147	BCC F-PIG	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	Ograniczenie zastosowania ust. 1 do finansowania wewnątrzgrupowego lub ewentualnie wyłączenie z jego zakresu finansowania udzielonego przez banki (w rozumieniu Prawa bankowego) – dyrektywa ATAD przewiduje możliwość niestosowania ograniczeń w zaliczalności do kosztów uzyskania przychodów nadwyżki finansowania dłużnego w zakresie wynikającym z finansowania od podmiotów niepowiązanych.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 140.
148	PRB	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	<p>1) Zapisy projektu pozwalające podatnikom powiększyć dochód podatkowy wyłącznie o nadwyżkę przychodów z tytułu odsetek nad kosztami finansowania dłużnego i ogranicza prawo podatników do powiększenia dochodu do opodatkowania w wartość ujemnej różnicy między przychodami i kosztami podatkowym (tj. w sytuacji, w której spółka ponosi więcej kosztów odsetkowych niż otrzymuje przychodów z tego tytułu) nie znajdują oparcia w brzmieniu Dyrektywy ATAD.</p> <p>Proponowany art. 15c ust. 1 referuje do „<i>dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania</i>”. Nie jest przy tym jasne czy kategoria ta uwzględnia odliczalne w danym roku straty z lat ubiegłych (wpływające na wysokość dochodu) oraz czy przy jej ustalaniu należy uwzględniać kwotę kosztów finansowania dłużnego niestanowiącą kosztu uzyskania przychodu - składowa działania jest zależna od jego wyniku.</p> <p>2) Nieuzasadnione jest stosowanie ograniczeń również dla finansowania zewnętrznego/od podmiotów niepowiązanych (finansowanie takie powinno stanowić koszt w całości). Przepisy dotyczące cienkiej kapitalizacji mają bowiem na celu ograniczenie „erozji opodatkowania” w danym kraju (np. w Polsce) poprzez sztuczne/nadmierne transfery środków pieniężnych (odsetek) do innej spółki powiązanej (z siedzibą w kraju stosującym niższą stawkę CIT). Ryzyko to nie dotyczy natomiast finansowania zewnętrznego od niezależnych instytucji kredytowych i nie służy transferowaniu zysków.</p> <p>Z uwagi na powyższe wnioskuję się o utrzymanie istniejących przepisów dotyczących definicji długu/zadłużenia i podmiotów powiązanych, a także zmianę brzmienia projektowanych przepisów art. 15c Ustawy o CIT na następujące:</p> <p><i>„1. Podatnicy, o których mowa w art. 3 ust 1, są obowiązani wyłączyć z kosztów uzyskania przychodów poniesione w danym roku podatkowym koszty finansowania dłużnego od podmiotów, o których mowa w art. 11 ust 1 i ust 4 w części, w jakiej nadwyżka kosztów finansowania dłużnego przewyższa kwotę odpowiadającą 30% dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania powiększonego o wartość zaliczonych w tym roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, o których mowa w art. 16a-16m i wartość poniesionych kosztów finansowania zewnętrznego</i></p>	<p>Ad 1) Uwaga uwzględniona. Sposób wyliczania limitu odliczania nadwyżki kosztów finansowania dłużnego zostanie poprawiony.</p> <p>Ad. 2) Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 140.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<i>oraz pomniejszonego o zrealizowane przychody z tytułu odsetek.”</i>	
149	PINK	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)	<p>Postuluje się wyłączenie z zakresu zastosowania art. 15c ust. 1 ustawy o PDOP finansowania udzielonego przez banki (w rozumieniu Prawa bankowego).</p> <p>Dyrektywa - w Preambule - przewiduje możliwość niestosowania ograniczeń w zaliczalności do kosztów uzyskania przychodów nadwyżki finansowania dłużnego w zakresie wynikającym z finansowania od podmiotów niepowiązanych (pkt 8 Preambuły). Brak wyłączenia odsetek od finansowania bankowego z zakresu regulacji art. 15c ustawy o PDOP negatywnie odbije się na możliwościach dalszego rozwoju rynku nieruchomości komercyjnych. Co więcej, w przypadku podatników działających w ramach grup kapitałowych konsolidujących wyniki (dla celów rachunkowych), możliwość zastosowania odmiennych zasad dla finansowania udzielonego przez podmioty spoza grupy wprost przewiduje art. 4 ust. 5 pkt b) Dyrektywy.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 140.
150	POHiD	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)	<p>Wyłączenie kredytów bankowych z przepisu oraz zwiększenie limitu 30% o wartość odsetek od posiadanych przez podatnika lokat bankowych.</p> <p>Proponowana zmiana przepisu jest sprzeczna z uzasadnieniem i tym samym celem zmian - zamiarem MF jest ograniczenie „nadmiernego nierynkowego finansowania zewnętrznego mimo formalnego pozyskania finansowania od podmiotu niepowiązanego (np. back-to-back loan). Z tej przyczyny ograniczenie omawianej regulacji, tylko do relacji z podmiotem powiązaniem, nie jest wystarczające do przeciwdziałania mechanizmowi nadmiernego zadłużenia zewnętrznego”. Zgodnie z rozumieniem intencji zmian należałoby więc wyłączyć z tej regulacji kredyty bankowe, gdyż przepisy w proponowanej formie nieproporcjonalnie ograniczą i zwiększą koszty finansowania zewnętrznego firm, korzystających z kredytów bankowych. Wpłyne to negatywnie na rozwój firm, planowane inwestycje, obniży dochody i w konsekwencji obniży to również dochody budżetu państwa z tyt. CIT i VAT. Poza tym logiczne jest zmniejszenie wartości kosztów finansowania zewnętrznego o wartość odsetek od posiadanych przez podatnika lokat bankowych.</p>	<p>Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 140.</p> <p>Nie jest możliwe podwyższenie limitu EBIDTA ponad poziom określony w dyrektywie tj. 30%. Jest to maksymalny poziom, który można zastosować nie naruszając przepisów dyrektyw.</p>
151	PRP, TOE, PTPiREE, PGPE, Energ	Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 1 CIT)	<p>Wprowadzany art. 15c ust. 1 CIT wymaga doprecyzowania. Propozycja treści ust. 1 art. 15c CIT zawarta w projekcie jest nieprecyzyjna i nie oddaje w pełni zasad określania podstawy liczenia limitu przewidzianego dla kosztów odsetkowych określonego w Dyrektywie ATAD.</p> <p>Dodatkowo [RPR, TOE] przepis ten powinien odnosić się nie do wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów kosztów finansowania dłużnego, ale do zwiększania podstawy opodatkowania lub zmniejszania straty podatkowej podatników.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Sposób wyliczania limitu odliczania nadwyżki kosztów finansowania dłużnego zostanie poprawiony.</p>

	a S.A., ZBP			
152	PSIK, IGE, PGNi G S.A., PIH, BCC F-PIG	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 1 CIT)</i>	Definicja nadwyżki kosztów finansowania dłużnego jest niejasna z uwagi na to, iż odwołuje się do kosztów finansowania dłużnego, podlegających zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w danym roku podatkowym. Wynika z tego, że aby ustalić, jaka część kosztów finansowania dłużnego ma zostać wyłączona z kosztów uzyskania przychodów, należy uprzednio znać już tę wartość (jest ona konieczna do ustalenia nadwyżki finansowania dłużnego). Dlatego też, zaproponowane rozwiązanie wymaga doprecyzowania w tym zakresie. W konsekwencji, zgodnie z obecnym brzmieniem Projektu, problematyczne jest sporządzenie kalkulacji wartości kosztów uzyskania przychodów z tytułu finansowania dłużnego, gdyż podstawą tej kalkulacji są dane uwzględniające wartość tych kosztów, co powoduje swoiste „zapętlenie”.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 151.
153	PGNi G S.A.	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	Przy definiowaniu proporcji, w jakiej koszty finansowania mają być wyłączone z kosztów uzyskania przychodów, ustawodawca posługuje się tzw. wartością „EBITDA podatkowej” (co jest zupełnie innym wskaźnikiem niż EBITDA w znaczeniu rachunkowym), nie definiując czynników mających wpływ na jej obliczenie. Projekt nie zawiera jednak informacji, co należy rozumieć pod pojęciem „przychodów i kosztów finansowania zewnętrznego”, co jest niezbędnym elementem do wyliczenia wskazanej wartości.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 151.
154	PRCH	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	Brak uzasadnienia dla oparcia klucza określania maksymalnego kosztu finansowania dłużnego w danym roku podatkowym w oparciu o wskaźnika EBITDA podatkowa. Wskazana regulacja powinna stanowić implementację odpowiedniego przepisu ATAD, który to opiera analogiczny klucz o wskaźnik EBITDA, ale finansowa (rachunkowa). Klucz zdefiniowany w ATAD może – w większości przypadków w branży nieruchomości handlowych – pozwolić na zdefiniowanie kwoty dopuszczalnego kosztu finansowania dłużnego na poziomie wyższym, niż w przypadku oparcia go o wskaźnik EBITDA podatkowa (co jest zdecydowanie bardziej uzasadnione w przypadku projektów o charakterze deweloperskim, gdzie zaangażowanie kapitału dłużnego, w tym kapitału polskich banków, jest wysokie a dochodowość niska – rozciągnięta w czasie.).	Uwaga niezasadna. Zawarta w dyrektywie ATAD definicja EBITDA (art. 4 st. 2) również odnosi się do „dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych w państwie członkowskim podatnika...”
155	PRCH	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy</i>	Odniesienie ograniczenia do wskaźnika EBITDA rachunkowa (finansowa), a nie podatkowa. W projekcie zakłada się oparcie klucza (ograniczenia) do kalkulacji maksymalnych kosztów podatkowych o wskaźnik EBITDA podatkowa. Przy takim rozwiązaniu możliwość zaliczania kosztów finansowania dłużnego w rachunek podatkowy	Stanowisko tożsame ze stanowiskiem do uwagi nr 154.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>CIT)</i>	(szczególnie w pierwszej fazie inwestycji) będzie istotnie ograniczone.	
156	TOE, Energ a S.A.	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	W proponowanym przepisie opis sposobu kalkulacji wskaźnika EBITDA zawiera informację, iż dochód do opodatkowania należy powiększyć m.in. „o dodatnią różnicę między przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego”. Natomiast w Dyrektywie ATAD mowa jest o kwotach „z tytułu nadwyżki kosztów finansowania zewnętrznego”. Proponujemy zmienić proponowany zapis, tak aby wskazywał, iż w procesie wyliczenia EBITDA należy brać pod uwagę nadwyżkę kosztów finansowania zewnętrznego.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 151.
157	BCC F-PIG	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	Podatnik jest zobowiązany dokonywać kalkulacji opisanej w ust. 1, jeżeli posiada nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego. Ustawa nie rozróżnia kosztów finansowania dłużnego i zewnętrznego, powstaje więc wątpliwość w jaki sposób podatnik posiadający nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego mógłby jednocześnie posiadać dodatnią różnicę przychodów finansowania zewnętrznego. Warto zauważyć, iż Dyrektywa wyraźnie wskazuje, iż we wzorze uwzględnia się (ze znakiem dodatnim) nadwyżkę kosztów finansowania, co logicznie wydaje się spójne.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 151.
158	PSIK, PIH	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 1 CIT)</i>	Podstawa do obliczania limitu kwot kosztów finansowania dłużnego podlegających zaliczeniu w koszty podatkowe opiera się na 30% dochodu podatkowego powiększonego m.in. o wartość zaliczonych w tym roku podatkowym do kosztów podatkowych odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, choć w przepisie przywołano również przepisy dotyczące odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych.	Uwaga uwzględniona poprzez ujęcie we wzorze określającym sposób wyliczenia tzw. „podatkowej EBITDA” odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych.
159	PSIK, ZPBI IAB Polska, ZPPB- BP, PIH, BCC F-PIG, TOE,	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 1 CIT)</i>	Dyrektywa ATAD stanowi minimalny standard ochrony erozji podstawy opodatkowania, pragniemy jednakże zwrócić uwagę, iż proponowane przez MRiF rozwiązanie jest nadmiernie restrykcyjne. <u>W wielu branżach opartych na nowoczesnych technologiach amortyzacja wartości niematerialnych i prawnych jest kluczową pozycją kosztową.</u> Wyłączenie z definicji wskaźnika dla celów kalkulacji limitu kosztów z tytułu finansowania dłużnego odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych powoduje, że analizowane przepisy mogą istotnie ograniczyć możliwość rozpoznawania kosztów podatkowych w przypadku spółek z wysokim poziomem amortyzacji wskazanych aktywów (np. spółki technologiczne, spółki z branży IT).Projekt dyskryminuje więc firmy działające w tych branżach. Również w tym miejscu wypada zwrócić uwagę na niespójność powyższego działania z deklaracjami Ministerstwa Rozwoju i Finansów o chęci wspierania innowacyjności,	Uwaga uwzględniona w sposób określony w stanowisku do uwagi nr 158.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

	PRP		<p>nowych technologii itp.</p> <p>Dodatkowo, fakt, iż część podatników w przeszłości korzystała z optymalizacji podatkowych związanych z wartościami niematerialnymi i prawnymi – co teraz Ministerstwo Rozwoju i Finansów chce wyeliminować – nie powinien przekładać się na restrykcje dotyczące wszystkich podatników.</p>	
160	ZBP	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 1 CIT)</i>	<p>Wskaźnik odliczenia nie jest powiększany przez kwotę odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych, co należy uznać za niekorzystne, w szczególności dla podmiotów prowadzących działania badawczo – rozwojowe podnoszące ich innowacyjność. Nie włączenie odpisów amortyzacyjnych od WNiP może spowodować wzrost kosztów finansowania innowacyjności, co może być w konsekwencji negatywne dla rozwoju innowacyjności polskiej gospodarki;</p>	Uwaga uwzględniona w sposób określony w stanowisku do uwagi nr 158.
161	Energ a S.A.	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	<p>Przepis w proponowanej formie nie uwzględnia przy wyliczaniu tzw. „wskaźnika EBITDA” odpisów od wartości niematerialnych i prawnych.</p> <p>W działalności dużych grup kapitałowych, a w szczególności ich spółek matek (podmiotów holdingowych), wartości niematerialne i prawne udostępniane spółkom zależnym osiągają znaczną wartość, niejednokrotnie dużo większą niż środki trwałe wykorzystywane w tej działalności, ograniczenie powyższe istotnie zniekształca EBITDA tych podmiotów.</p> <p>Proponujemy, aby zapis dotyczący sposobu szacowania wskaźnika EBITDA odzwierciedlał przepis Dyrektywy ATAD, który stanowi o kwotach z tytułu amortyzacji (zarówno wartości niematerialnych i prawnych oraz środków trwałych).</p>	Uwaga uwzględniona w sposób określony w stanowisku do uwagi nr 158.
162	KPFw P	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i>	<p>1) W podanym sposobie liczenia EBITDA sformułowanie „<i>dotatnia różnica pomiędzy przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego</i>” jest niezgodne z Dyrektywą ATAD i może wzbudzić wątpliwości interpretacyjne. Powinno być: „<i>...oraz o nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego</i>” zamiast „<i>... oraz o dodatnią różnicę pomiędzy przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego</i>”.</p> <p>2) Pojęcie „<i>nadwyżka kosztów finansowania dłużnego</i>” jest jednoznaczne (nadwyżka jest zdefiniowana w ustawie) i zgodne z Dyrektywą ATAD.</p> <p>3) W podanym sposobie liczenia EBITDA sformułowanie „<i>dochód stanowiący podstawę opodatkowania</i>” budzi wątpliwości interpretacyjne, czy ten dochód uwzględnia wszystkie podatkowe koszty finansowania dłużnego i koszty usług niematerialnych przed ich wyłączeniem. Powinno być: „<i>... dochód stanowiący podstawę opodatkowania policzony z wyłączeniem zastosowania art. 15c oraz art. 15e...</i>” zamiast: „<i>...dochód stanowiący</i>”</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 151.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p><i>podstawę opodatkowania.....”</i></p> <p>4) W podanym sposobie liczenia EBITDA sformułowanie „w części” jest nieprecyzyjne. Sformułowanie „w części” należy zastąpić sformułowaniem „w kwocie” lub „w wartości”.</p>	
163	POPiH N	<p><i>Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i></p>	<p>Proponowane przepisy powodują wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>1) czy przy wyliczaniu wskaźnika należy uwzględniać podstawę opodatkowania (dochód) np. przed pomniejszeniem o straty poniesione w latach ubiegłych? (przy wprowadzeniu w art. 15e wskaźnika ustalającego próg zaliczenia do kosztów podatkowych m.in. usług doradczych, prawnych – projektodawca posłużył się sformułowaniem „kwoty stanowiącej sumę dochodu uwzględnionego w postawie opodatkowania”. To nakazuje twierdzić, że intencją było rozróżnienie tych dwóch formuł na potrzeby dwóch odrębnych celów. Jeżeli był to celowy zabieg, to pojawia się pytanie na czym w praktyce polegałaby różnica w wyliczaniu progów na potrzeby art. 15c i 15e ustawy CIT.</p> <p>2) w ust. 1 projektodawca posługuje się pojęciem „kosztów finansowania zewnętrznego” podczas gdy, niżej definiuje już „koszty finansowania dłużnego”.</p> <p>3) czym są „przychody” o których mowa w ust. 1? W ust.2 jest już pojęcie „przychodów odsetkowych”.</p> <p>4) ust. 1 wskazuje na „dodatnią różnicę między przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego” a ust. 2 na koszty finansowania dłużnego ponad przychody o charakterze odsetkowym. Gdyby to były analogiczne pojęcia, to te zapisy nie miałyby sensu, gdyż w razie wystąpienia dodatniej różnicy w ust.1 nie byłoby nadwyżki kosztów finansowania dłużnego o której mowa w ust.2.</p> <p>5) Wątpliwości budzi czy wartość 30% odnosi się tylko do dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania, czy dotyczy całego algorytmu, tj. sumy dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania, powiększonego o wartość zaliczonych w roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz o dodatnią różnicę między przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego.</p> <p>6) Nie można dokonać wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów, gdyż po takim wyłączeniu zmiana ulegnie dochód stanowiący podstawę opodatkowania, a więc zmieni się wartość nadwyżki, która ma podlegać wyłączeniu. Postuluje się że na potrzeby wyliczania progów, uwzględnienie wszystkich kosztów uzyskania przychodu, przed ewentualnym wyłączeniem z nich kosztów finansowania dłużnego na podstawie art. 15c.</p>	<p>Ad. 1) Dochód, o którym mowa w przepisie do dochód przed pomniejszeniem o straty z lat ubiegłych.</p> <p>Ad. 2) Pojęcia te zostaną ujednolicone (na koszt finansowania dłużnego).</p> <p>Ad. 3, 4 i 6) Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 151.</p> <p>Ad. 5) Wartość 30% odnosi się do całego algorytmu.</p>
164	PINK	<p><i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c)</i></p>	<p>1) Wątpliwości co do sposobu kalkulacji „dochodu stanowiącego podstawę</p>	<p>Uwagi zasadne.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<p><i>ust. 1 ustawy CIT)</i></p> <p>opodatkowania". Równocześnie powstaje wątpliwości w zakresie sposobu kalkulacji kwoty, w jakiej koszt finansowania dłużnego nie stanowi kosztów uzyskania przychodów. W szczególności, projektowany przepis nie wskazuje czy w kalkulacji „dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania" należy uwzględnić pełną kwotę nadwyżki kosztów finansowania, nie należy uwzględniać jej wcale czy też uwzględnić w jakiejś części.</p> <p>Ponadto, wątpliwość powstaje również w sytuacji, gdy podatnik poniósł stratę - z jednego albo wielu źródeł przychodów. Projekt posługuje się bowiem pojęciem „dochodu", który wcześniej (w art. 7 CIT w nowym brzmieniu) definiowany jest jako suma dochodów (ale już nie dochodów i strat) z poszczególnych źródeł. Nie wiadomo natomiast w jaki sposób należy powyższą definicję odnieść do wzoru kalkulacji odliczalnej części nadwyżki kosztów finansowania dłużnego. W tym zakresie przepisy wymagają więc doprecyzowania.</p> <p>2) Wątpliwości co do dodatniej różnicy między przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego.</p> <p>Dodatnia różnica między kosztami i przychodami finansowania zewnętrznego to kolejny element kalkulacyjny budzący wątpliwości. Podatnik jest bowiem zobowiązany dokonywać kalkulacji opisanej w art. 15c ust. 1 CIT jeżeli posiada nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego. Ustawa nie rozróżnia kosztów finansowania dłużnego i zewnętrznego, powstaje więc wątpliwość w jaki sposób podatnik posiadający nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego mógłby jednocześnie posiadać dodatnią różnicę przychodów finansowania zewnętrznego. Warto zauważyć, iż Dyrektywa wyraźnie wskazuje, iż we wzorze uwzględnia się (ze znakiem dodatnim) nadwyżkę kosztów finansowania, co logicznie wydaje się spójne. Również w tym zakresie przepisy wymagają więc doprecyzowania.</p>	<p>Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 151.</p>
165	IGE	<p><i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)</i></p> <p>1) Wątpliwości związane, z tym że wskaźnik dla celów kalkulacji limitu kosztów finansowania zewnętrznego wiąże się ze wskaźnikiem dla celów kalkulacji limitu kosztów z tytułu zakupu usług niematerialnych / opłat i należności za korzystanie z określonych praw lub wartości niematerialnych i prawnych (w obu tych wskaźnikach podstawą kalkulacji jest podstawa opodatkowania, w skład której wchodzi m.in. koszty podatkowe, tj. koszty z obu wskazanych powyżej źródeł).</p> <p>2) Można wnioskować, że wskaźnik limitu kosztów z tytułu finansowania dłużnego należy liczyć na bazie miesięcznej, w celu prawidłowego skalkulowania należnej zaliczki miesięcznej na podatek – można się więc spodziewać, że zastosowanie omawianych</p>	

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			przepisów w praktyce będzie się wiązać ze znacznym nakładem pracy po stronie podatnika.	
166	PSIK, RP Lewiatan, IGE, PIH, FRRF, B-PIH, IGTE, FPP, ZBP	Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 1 CIT)	<p>W części <i>in fine</i> przepisu jest mowa o kosztach finansowania zewnętrznego, przy czym jedynie pojęcie kosztów finansowania dłużnego zostało zdefiniowane w ustawie.</p> <p>Rekomendowanym jest by w miejsce terminu „koszty finansowania zewnętrznego” z art. 15c ust. 1 posłużyć się konsekwentnie terminem „koszty finansowania dłużnego” do którego odwołują się pozostałe ustępy tegoż przepisu.</p> <p>Sugerowana zmiana art. 15c ust. 1 ma charakter doprecyzowujący i porządkujący. Służy bowiem zachowaniu spójności terminologii, którą w Nowelizacji posłużono się w omawianym przepisie. Nieuzasadnione jest posługiwanie się pojęciem „finansowania zewnętrznego”, chociaż zarówno <i>in principio</i> art. 15c ust. 1 oraz w pozostałych ustępach tego przepisu, ten sam desygnat występuje pod pojęciem „finansowana dłużnego”. Jakkolwiek sformułowanie „koszty finansowania zewnętrznego” zapożyczone zostało z Dyrektywy Rady (UE) 2016/1164, którą omawiane przepisy limitujące wysokość odliczanych odsetek mają implementować, to w art. 15c posłużono się terminem „koszty finansowania dłużnego”.</p>	<p>Uwaga zasadna.</p> <p>Siatka terminologiczna zostanie ujednolicona.</p>
167	ZBP	Art. 2 pkt 15 i 16 projektu (art. 15c w zw. z 16 CIT)	Należy ujednoczyć definicję algorytmu wskazanego w art. 15c z analogicznym wskazanym w projektowanym art. 15e.	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie w jakim jest to zgodne z celami obu regulacji.</p>
168	TGPE, Energa S.A., PRP, TOE	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 1 ustawy CIT)	<p>Wprowadzany art. 15c ust. 1 ustawy CIT wymaga doprecyzowania i jednoznacznego wskazania <u>czy przepis ten odnosi się do podatkowej grupy kapitałowej jako całości (tj. podatnika CIT), czy też przepis ten odnosi się odrębnie do każdej ze spółek tworzących podatkową grupę kapitałową.</u> Postulowane jest aby zasady wprowadzane art. 15c Ustawy o CIT miały zastosowanie do podatkowej grupy kapitałowej jako całości, tj. podstawa liczenia limitów zaliczania kosztów finansowania dłużnego do kosztów uzyskania przychodów, określana byłaby dla PGK jako całości, a nie do poszczególnych spółek wchodzących w skład PGK. Możliwość określania jednego limitu dla podatkowej grupy kapitałowej daje Dyrektywa Rady 2016/1164.</p> <p>Wprowadzenie odrębnych limitów dla poszczególnych spółek wchodzących w skład PGK</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

			<p>prowadziłoby do bardzo niekorzystnych zasad kalkulowania limitu kosztów finansowania dłużnego przewidzianych dla PGK, w stosunku do pozostałych podatników CIT. Podkreślić bowiem należy, że zgodnie z proponowanym art. 15c ust. 4 w przypadku spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nie bierze się pod uwagę także kosztów finansowania dłużnego i przychodów o charakterze odsetkowym wynikających z umów, których stroną są wyłącznie spółki wchodzące w skład takiej grupy.</p> <p>Jeżeli bowiem w skład PGK wchodzi podmiot, który odpowiada w ramach grupy za pozyskiwanie finansowania zewnętrznego dla wszystkich spółek wchodzących w skład grupy (tj. jeden podmiot z PGK np. podmiot dominujący zaciąga zobowiązania od podmiotów z poza grupy np. instytucji finansowych i następnie pożycza środki pieniężne w ramach grupy spółkom z grupy), to kalkulacja limitu odsetkowego wyglądałaby tak, że podmiot ten nie mógłby uwzględnić w kalkulacji przychodów odsetkowych uzyskiwanych od spółek z PGK, a musiałby uwzględnić koszty odsetkowe od finansowania zewnętrznego. Przyjęcie takiego sposobu kalkulacji nadwyżki kosztów finansowania dłużnego byłoby skrajnie niekorzystne dla spółek wchodzących w skład PGK.</p>	
169	IGE, PIH, PSIK, KPFwP, Lewiatan, PGNI G S.A.	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 2 ustawy CIT)	<p>Wnioskujemy o zdefiniowanie przychodów odsetkowych.</p> <p>W art. 15c ust. 2 ustawy jest mowa o „przychodach o charakterze odsetkowym”, które pomniejszają koszty finansowania dłużnego (nadwyżka kosztów ponad te przychody jest później ograniczana 30% limitem). W ustawie nie ma definicji takich przychodów, a jest to kluczowa kategoria decydująca o wpływie regulacji przykładowo na spółki leasingowe czy faktoringowe. Proponujemy, aby „przychody o charakterze odsetkowym” zostały zdefiniowane analogicznie jak koszty finansowania dłużnego, o których mowa w art. 15c ust. 5.</p> <p>Koszty finansowania zewnętrznego oznaczają odsetki, inne koszty ekonomicznie równoważne odsetkom i wydatki poniesione w związku z pozyskiwaniem finansowania, a przychody obejmują nie tylko podlegające opodatkowaniu przychody z odsetek ale również inne równoważne ekonomicznie, podlegające opodatkowaniu przychody, które podatnik otrzymuje zgodnie z prawem krajowym..</p> <p>Proponuje się [PSIK, KPFwP] wprowadzenie definicji przychodu o charakterze odsetkowym, która powinien zawierać pozycje odpowiadające pozycjom zawartym w definicji „kosztów finansowania dłużnego” (poza odsetkami także opłaty, prowizje, premie, część odsetkową raty leasingowej, kary i opłaty za opóźnienie w zapłacie zobowiązań, itp.), aby zapewnić symetrię przychodów i kosztów.</p>	Uwaga uwzględniona poprzez doprecyzowanie co należy rozumieć przez takie przychody.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			Zgodnie z rachunkowością zabezpieczeń pozycje zabezpieczane i zabezpieczające powinny zaś być traktowane łącznie.	
170	IGTE, FPP	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 2 ustawy CIT)	Uwzględnienie w ust. 2 jedynie odliczalnych kosztów uzyskania przychodów może powodować trudności praktyczne przy ustaleniu, które faktycznie wydatki w danym roku podatkowym będą stanowić koszty – z uwagi na wprowadzenie limitów i ograniczeń ustawowych uznania wydatków za koszty uzyskania przychodów.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 151. Limit jest liczony w stosunku do kosztów finansowania dłużnego ujętych podatkowo na dotychczasowych zasadach (przepis nie modyfikuje momentu, czy sposobu zaliczania poszczególnych kategorii takich kosztów do kosztów uzyskania przychodów).
171	FRRF, B-PIH	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 2 ustawy CIT)	Proponuje się usunąć wyrażenie „podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w danym roku podatkowym”. Zestawienie treści ust. 1 i 2 wskazuje, że użyty w ostatnim przepisie zwrot „podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w danym roku podatkowym” prowadzi do wewnętrznej sprzeczności art. 15c. Z jednej strony bowiem art. 15c ust. 1 stanowi, że zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów nie stanowi nadwyżka kosztów finansowania dłużnego nad kwotą odpowiadającą 30% dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania, z drugiej zaś ust. 2 precyzujący sposób kalkulacji takiej nadwyżki stanowi, że chodzi o kwoty podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w danym roku. Jest to oczywista pomyłka, która powinna być wyeliminowana w toku procesu legislacyjnego. Na potrzeby wyliczenia nadwyżki kosztów finansowania dłużnego należy uwzględnić wszelkie koszty finansowania dłużnego zdefiniowane w art. 15c ust. 5 bez wstępnej oceny czy takie koszty mogą być kosztami uzyskania przychodów, gdyż taka ocena zostanie dokonana w następnym kroku na podstawie art. 15c ust. 1. W tym zakresie postuluje się wykreślenie przywołanego zwrotu jako super fluum.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 170.
172	PRCH	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 3 ustawy CIT)	Wątpliwości interpretacyjne z uwagi na brak precyzyjnej definicji infrastruktury publicznej oraz ogólnego interesu publicznego. Propozycja [PRCH] zdefiniowania infrastruktury publicznej, jako projektu poprawiającego warunki bytowe ludności na danym obszarze, w szczególności pozwalającego zaspokajać im potrzeby bytowe i socjalne.	Uwaga nieuwzględniona. Zapisy dyrektywy i ustawy precyzują to pojęcie w sposób wystarczający. Wydaje się, że wprowadzanie definicji tego pojęcia może de facto zawęzić jego rozumienie, a właściwszym sposobem na jego rozwinięcie będą objaśnienia podatkowe.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

173	TOE, Energ a S.A.	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 3 ustawy CIT)</i>	<p>1) Proponujemy doprecyzowanie zarówno pojęcia długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej, jak i wprowadzenia definicji ogólnego interesu publicznego, gdyż są to pojęcia o charakterze nieostrym, które mogą powodować w przyszłości liczne wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>2) Ponadto dookreślenia wymaga to, czy do wyłączenia przedmiotowych kosztów finansowania inwestycji z kalkulacji nadwyżki finansowania dłużnego prawo ma jedynie podatnik, który projekt z zakresu infrastruktury publicznej realizuje, czy też uprawnienie takie przysługuje również podmiotom, które pożyczają środki inwestorom realizującym tego typu projekty, a nie mają statusu przedsiębiorstw finansowych.</p> <p>Przykładowo, gdy spółka matka pożyczka środki u podmiotu zewnętrznego, a następnie przy wykorzystaniu tych środków udziela pożyczki podmiotowi zależnemu, który to podmiot realizuje projekt z zakresu infrastruktury publicznej, to czy spółka matka ma prawo do wyłączenia z kalkulacji nadwyżki kosztów finansowania przez podmiot zewnętrzny?</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 172.
174	PSIK, PIH	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 3 CIT)</i>	Definicja długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury technicznej bazuje na niejednoznacznych kryteriach – „znaczącym składniku aktywów, będącego w ogólnym interesie publicznym”. Wnioskujemy o doprecyzowanie przepisu.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 172.
175	POPiH N	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 3 CIT)</i>	W projektowanych ust. 3 występują pojęcia nieostre: „znaczącego składnika aktywów, będącego w ogólnym interesie publicznym”. Proponuje się doprecyzowanie.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 172.
176	PIH, PSIK	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 4 ustawy CIT)</i>	<p>Regulacja wskazuje, iż w przypadku spółek wchodzących w skład PGK przy wyliczeniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nie bierze się pod uwagę także kosztów finansowania dłużnego i przychodów o charakterze odsetkowym wynikających z umów, których stroną są wyłącznie spółki wchodzące w skład takiej grupy.</p> <p>Wnioskujemy o doprecyzowanie, iż w przypadku PGK przedmiotową nadwyżkę kalkuluje się w oparciu o łączny dochód stanowiący podstawę opodatkowania PGK, a wszystkie wartości wskazane w art.15c ust. 1 są wartościami ustalonymi łącznie dla PGK.</p>	Uwaga uwzględniona.
177	BCC F-PIG	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 4)</i>	Zgodnie z Dyrektywą, w ust. 4 oprócz podatkowych grup kapitałowych uwzględnić powinno się grupy składające ustawowo skonsolidowane sprawozdania finansowe. Jest to szczególnie uzasadnione w świetle złożoności przepisów o podatkowych grupach	Uwaga niezasadna. Nie jest zasadne rozszerzanie preferencji w omawianym zakresie dla PGK na wszystkie

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		ustawy CIT)	kapitałowych (również po nowelizacji). Dlatego też proponujemy następujące brzmienie ust. 4 „ <i>W przypadku spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej lub grupy składającej wymagane ustawowo skonsolidowane sprawozdania finansowe, przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nie bierze się pod uwagę także kosztów finansowania dłużnego i przychodów o charakterze odsetkowym wynikających z umów, których stroną są wyłącznie spółki wchodzące w skład takiej grupy.</i> ”	grupy kapitałowe.
178	POPiH N	Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 5 CIT)	Zbudowana w ust. 5 definicja kosztów finansowania dłużnego stanowi katalog otwarty, co może budzić wiele wątpliwości interpretacyjnych. Postuluje się zbudowanie katalogu zamkniętego. Brakuje również sformułowania, że chodzi o dłużny charakter środków.	Uwaga niezasadna. Pojęcie kosztów finansowania dłużnego jest rozumienie szeroko, zatem jego faktyczne „zamknięcie” nie jest możliwe. Koszty te muszą jednak mieć charakter dłużny.
179	IZFiA, PIH, Lewiatan	Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 5 ustawy CIT)	Proponowana definicja finansowania dłużnego wprowadza ograniczenia idące znacznie dalej niż ograniczenia wynikające z Dyrektywy ATAD. Co prawda artykuł 3 Dyrektywy ATAD nie wyklucza możliwości stosowania przepisów przewidujących wyższy poziom ochrony w odniesieniu do opodatkowania osób prawnych jednak ograniczenia wynikające z Projektu wykraczają poza ramy określone Dyrektywą ATAD na tyle daleko, iż można przyjąć, że stoją w sprzeczności z celem przepisów zawartych w Dyrektywie ATAD. Proponowana zmiana obejmuje definicją finansowania dłużnego koszty związane z zabezpieczeniem własnych należności. O ile aksjologicznie uzasadnione wydaje się objęcie definicją kosztów finansowania zewnętrznego również kosztów zabezpieczenia zobowiązań, o tyle koszty związane z zabezpieczeniem należności podatnika z oczywistych względów nie są powiązane z problematyką niedostatecznej kapitalizacji podmiotów. <u>Zabezpieczenie należności nie ma żadnego związku z pozyskiwaniem finansowania zewnętrznego</u> w związku z tym objęcie tej kategorii wydatków ograniczeniami w zakresie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów jest <u>niezrozumiałe</u> . Brak jest uzasadnienia, aby polska implementacja Dyrektywy ATAD rozszerzona została o koszty związane zabezpieczeniem należności (w tym wynikających z pochodnych instrumentów finansowych). Zawarta w Dyrektywie ATAD definicja finansowania dłużnego nie odnosi się do tej kategorii wydatków. Wnioskujemy o usunięcie z katalogu kosztów finansowania dłużnego kosztów zabezpieczenia należności. W projektowanym art. 15c Ustawy o CIT proponuje się: - zmianę ust. 5 poprzez nadanie mu następującej treści: „5. <i>Przez koszty finansowania</i>	Uwaga uwzględniona.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<i>dłużnego, o których mowa w niniejszym artykule, rozumie się wszelkiego rodzaju koszty związane z uzyskaniem od innych podmiotów, w tym od podmiotów niepowiązanych, środków finansowych i z korzystaniem z tych środków, a w szczególności odsetki (w tym skapitalizowane), opłaty, prowizje, premie, część odsetkowa raty leasingowej w ramach leasingu, kary i opłaty za opóźnienie w zapłacie zobowiązań oraz koszty zabezpieczenia należności i zobowiązań (w tym koszty pochodnych instrumentów finansowych) niezależnie na rzecz kogo zastały one poniesione.”</i>	
180	Poczta Polska S.A.	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 5 ustawy CIT)</i>	Nowe zapisy wprowadzają ograniczenia w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów tzw. kosztów finansowania dłużnego. Obecnie również istnieją przepisy zawierające ograniczenia w tym obszarze, jednak nowe rozwiązania wprowadzają ograniczenia w odliczaniu wydatków na zabezpieczenie nie tylko zobowiązań podatnika (tj. gdy podatnik jest dłużnikiem i koszty zabezpieczenia jego zobowiązania są związane z pozyskaniem przez niego finansowania) ale również w sytuacji odwrotnej, gdy podatnik jest wierzycielem i zabezpiecza własną należność. Uznanie takich wydatków za koszty finansowania dłużnego budzi wątpliwości.	Uwaga uwzględniona
181	B-PIH	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 5 ustawy CIT)</i>	Postuluje się doprecyzowanie ust. 5 poprzez wskazanie wprost, iż przez koszty dotyczące zabezpieczenia (w tym koszty pochodnych instrumentów finansowych) należy rozumieć wyłącznie koszty związane z pozyskaniem finansowania na zabezpieczenie zobowiązań. Nie wszystkie bowiem płatności dotyczące pochodnych instrumentów finansowych mają na celu pozyskanie oraz zabezpieczenie finansowania <i>per se</i> . U podstaw zawierania pochodnych instrumentów finansowych mogą bowiem leżeć inne cele niż pozyskanie finansowania, jak w szczególności zabezpieczenie się przed ryzykiem zmian wartości instrumentu bazowego, przykładowo zmian ceny surowców, innych towarów czy też usług. Ponadto, koszty finansowania dłużnego wiążą się z pozyskiwaniem finansowania, nie zaś z zabezpieczeniem własnych należności. Koszty zabezpieczenia należności (wierzytelności) własnych stanowią ponadto przedmiot innych uregulowań w proponowanej nowelizacji. Potwierdzeniem potrzeby powyższego doprecyzowania jest brzmienie art. 2 pkt 1 Dyrektywie Rady (UE) 2016/1164.	Uwaga uwzględniona
182	FRRF	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 5 ustawy CIT)</i>	W art. 15c w ust. 5 proponuje się dodanie po wyrażeniu „ <i>opóźnienie w zapłacie zobowiązań oraz</i> ” wyrażenia „ <i>związane z pozyskaniem finansowania</i> ” oraz usunięcie sformułowania „ <i>należności i</i> ”; Proponowane doprecyzowanie art. 15c ust. 5 uwzględnia różnorodny cel i funkcje instrumentów finansowych nabywanych przez podatników. Nie wszystkie bowiem płatności wynikające z posiadania pochodnych instrumentów finansowych służą	Uwaga uwzględniona

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>pozyskaniu oraz zabezpieczeniu finansowania <i>per se</i>. Poza pozyskaniem finansowania, nabycie pochodnych instrumentów finansowych może być podyktowane chęcią zabezpieczenia poziomu ceny surowców czy też towarów (w szczególności, jeśli ceny tych świadczeń wyrażone są w walutach obcych). Koszty finansowania dłużnego związane są natomiast z pozyskiwaniem finansowania, a nie z zabezpieczeniem należności własnych podatnika. W konsekwencji koszty zabezpieczenia należności własnych podatnika powinny zostać <i>explicite</i> wyłączone z zakresu proponowanej regulacji. Przez koszty dotyczące zabezpieczenia w rozumieniu art. 15c ust. 5 należy rozumieć wyłącznie koszty związane z pozyskaniem finansowania na zabezpieczenie zobowiązań.</p> <p>Ponadto, w świetle art. 2 pkt 1 Dyrektywy Rady (UE) 2016/1164, w „kosztach finansowania zewnętrznego” (czyli według terminologii stosowanej w Nowelizacji – „kosztach finansowania dłużnego”) należy uwzględnić jedynie kwoty odsetek nominalnych w ramach instrumentów pochodnych dotyczących zabezpieczenia związanego z finansowaniem zewnętrznym, z którego korzysta dany podmiot. W zbiorze kosztów finansowania dłużnego określonym w art. 15c ust. 5 powinny zatem znaleźć się koszty ponoszone w ramach pochodnych instrumentów finansowych celem zabezpieczenia finansowania dłużnego (nie zaś ogólnie płatności w ramach pochodnych instrumentów finansowych) – np. wydatki ponoszone na zabezpieczenie kursu waluty obcej w ramach instrumentu swap gdy kredyt (instrument bazowy) został zaciągnięty w walucie obcej.</p> <p>W konsekwencji, zachowanie art. 15c ust. 5 w niezmienionym kształcie czyniłoby ten przepis sprzeczny z Dyrektywą Dyrektywie Rady (UE) 2016/1164.</p>	
183	IZFiA	Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 5 CIT)	Przepisy w zakresie nowych zasad nie precyzują obecnie jak ustalać kwotę odsetek/kosztów finansowania dłużnego dla potrzeb ustalania kosztów podatkowych w trakcie roku podatkowego, tj. dla potrzeb zaliczek na podatek CIT (obecna treść przepisów referuje jedynie do wartości określanych dla całego roku podatkowego).	Uwaga nieuwzględniona.
184	PIH, PSIK	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 5 CIT)	Doprecyzowanie przepisu z uwagi na wątpliwości, czy limit ma zastosowanie do odsetek, prowizji, itp., które powiększają wartość początkową środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.	Zgodnie z dyrektywą definicja kosztów finansowania zewnętrznego (w projekcie – dłużnego) zalicza się m.in. „odsetki skapitalizowane ujęte w wartości bilansowej danego składnika aktywów”. Również przepis art. 15e ust. 5 wskazuje, iż pojęcie odsetki obejmuje również odsetki skapitalizowane. Przepis może zostać doprecyzowany jeśli obecny zapis budzi

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

				wątpliwości w tym zakresie.
185	PRCH	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 5 CIT)	Wątpliwości interpretacyjne związane z brakiem informacji jak traktować różnice kursowe dotyczące finansowania dłużnego. Propozycja wykluczenia różnic kursowych z restrykcji.	Uwaga nieuwzględniona.
186	IGTE, FPP	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 5 CIT)	Zgodnie z prawem unijnym (Dyrektywa Rady UE 2016/1164), koszty finansowania zewnętrznego to związane z pozyskaniem finansowania koszty zabezpieczenia. Proponujemy, by definicji pojęcia „koszty finansowania dłużnego” w ust. 5 nadać kształt w pełni zgodny z prawem.	Zagadnienie tożsame z uwagą nr 180.
187	IGE, PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 5 CIT)	1) Projekt przewiduje uznanie za koszty finansowania dłużnego m.in. kosztów związanych z zabezpieczeniem należności (np. kosztów ubezpieczenia wierzytelności) – wydaje się, że zdefiniowanie wskazanych kosztów jako kosztów finansowania dłużnego nie znajduje uzasadnienia. 2) Zgodnie z Projektem koszty finansowania dłużnego obejmują m.in. część odsetkową raty leasingowej – w praktyce może to mieć szczególne znaczenie dla poziomu kosztów podatkowych podmiotów w znacznym zakresie wykorzystujących aktywa na podstawie umów leasingu, np. podmiotów z branży transportowej często wykorzystujących określone aktywa (typu ciągniki siodłowe) na podstawie umów leasingu. Proponuje się [PGNiG] doprecyzowanie przepisu poprzez usunięcie z punktu kosztów zabezpieczenia należności i zobowiązań oraz części odsetkowej raty leasingowej lub alternatywnie doprecyzowanie ustępu 5 w części dotyczącej kosztów pochodnych instrumentów finansowych poprzez wskazanie, że chodzi o koszty spekulacyjnych pochodnych instrumentów finansowych.	Ad 1) Zagadnienie tożsame z uwaga nr 180. Ad, 2) Uwaga nieuwzględniona. Uwzględnienie uwagi dot. części odsetkowej przy leasingu finansowym nie jest możliwe z uwagi na definicję kosztów finansowanie zewnętrznego zawartą w dyrektywie ATAD (obejmująca tą kategorię). To samo dotyczy uwagi odnoszącej się do spekulacyjnych pochodnych instrumentów finansowych.
188	PRP, KL, ZPPB-BP, PINK, IGE,	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 6 pkt 1 ustawy CIT)	Postulujemy zastosowanie wyższego progu, powyżej którego należy stosować przedmiotowe ograniczenia albo [IGE] uzależnienie tego progu np. od poziomu przychodu podatkowego danego podmiotu. Proponowany w projekcie limit został ustalony kwotowo na poziomie 120 tys. zł - jest to bardzo niski limit. Należy uwzględnić wielkość działalności prowadzonej przez poszczególnych podatników. Dyrektywa 2016/1164 przewidywała możliwość ustanowienia kwoty nadwyżki kosztów finansowania, do której nie będą miały zastosowania przepisy	Uwaga uwzględniona poprzez podwyższenie do 3 mln zł kwoty nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym, do której nie stosuje się limitu określonego w art. 15e ustawy o CIT.

<p>PTPiR EE, IZFiA, KPFw P, PSIK, BCC, B-PIH, PZPP F, TOE, Energ a S.A., PRB, ZBP</p>	<p>wprowadzające 30% limit. W przypadku Dyrektywy jest to wartość 3 mln EUR, zaś w przypadku Projektu kwota ta została ustalona na poziomie 120.000 zł, tj. do około 1% tej wartości. Nie znajdujemy uzasadnienia do tak drastycznego obniżenia kwoty, do której nie będą miały zastosowania przepisy art. 15c w brzmieniu nadanym w Projekcie. Tak znacząca obniżka kwoty, do której nie stosuje się limitu w połączeniu z wyższymi stopami procentowymi dotyczącymi złotego niż stopami dotyczącymi euro oraz efektywnie niższym poziomem EBIDTA, od którego wyliczana jest kwota limitu powoduje, iż krajowi podatnicy będą znacząco mniej konkurencyjni niż przedsiębiorstwa zlokalizowane w Strefie Euro. W szczególności, dla firm finansujących swój rozwój długiem oznaczać to będzie w praktyce, konieczność pozyskania dodatkowego finansowania na pokrycie kosztów podatkowych wynikających z nieodliczonych odsetek - prowadzić to będzie do nakręcenia spirali zadłużenia i ograniczania poziomu inwestycji i podróży projekty inwestycyjne realizowane w Polsce, a tym samym nasz rynek stanie się mniej atrakcyjny dla inwestorów. Należy przypomnieć, że pierwotna wersja Dyrektywy zawierała limit 1 000 000 EUR, który został podwyższony do 3 000 000 EUR, aby nie ograniczać dostępu do finansowania firmom średniej wielkości. W Polsce, gdzie dotkliwie brakuje kapitału udziałowego, ograniczanie dostępu do finansowania dłużnego negatywnie odbije się na gospodarce, a w szczególności na inwestycjach.</p> <p>Proponuje się [PTPiREE, PRP, TOE, Energa S.A.] zastosowanie jako kryterium wielkości osiągniętych przychodów tak, aby najwięksi podatnicy byłiby uprawnieni do zaliczania w poczet kosztów uzyskania przychodów nadwyżki kosztów finansowania do poziomu przewidzianego w Dyrektywie ATAD, tj. do równowartości 3 000 000 EUR.</p> <p>Proponujemy [RP, KL] ustalenie progu wyższego „bezpiecznej przystani”, np. 3 mln euro, ew. niższego (np. 2 mln euro) dla finansowania od podmiotów powiązanych – w obu wypadkach byłoby to „łagodne” wprowadzenie nowych regulacji, pozwalające na przystosowanie spraw w toku.</p> <p>Odwołując się do regulacji wspólnotowych, a także do możliwości wspierania średnich inwestycji proponuje się [PINK, BCC, B-PIH] następujące brzmienie ust. 6 pkt 1):</p> <p><i>„podatnika, u którego nadwyżka kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym nie przekracza kwoty 12 000 000 złotych; jeżeli rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę limitu zaliczenia odsetek podwyżek do kosztów przychodów, o którym mowa w ust. 2, oblicza się mnożąc 1/12 wartości tego limitu przez liczbę pełnych miesięcy danego roku podatkowego, przy czym za pełny miesiąc roku podatkowego uważa się każdy rozpoczęty miesiąc;”</i></p>	
--	---	--

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p><i>Propozycja [IZFiA, PSIK] zmiany ust. 6 pkt. 1 poprzez nadanie mu następującej treści:</i></p> <p><i>„1) podatnika, u którego nadwyżka kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym nie przekracza kwoty 3 000 000 euro; jeżeli rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę limitu zaliczania odsetek od pożyczek do kosztów uzyskania przychodów, o którym mowa w ust. 2, oblicza się mnożąc 1/12 wartość tego limitu przez liczbę pełnych miesięcy danego roku podatkowego, przy czym za pełny miesiąc roku podatkowego uważa się każdy rozpoczęty miesiąc;”</i></p> <p><i>[PRB] „6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do</i></p> <p><i>1) Podatnika, u którego nadwyżka kosztów finansowania dłużnego od podmiotów, o których mowa w art. 11 ust 1 i ust 4 w danym roku podatkowym nie przekracza kwoty 12 000 000 złotych; jeżeli rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę limitu zaliczenia odsetek od pożyczek do kosztów uzyskania przychodów, o którym mowa w ust 2, oblicza się mnożąc 1/12 wartości tego limitu przez liczbę pełnych miesięcy danego roku podatkowego, przy czym za pełny miesiąc roku podatkowego uważa się każdy rozpoczęty miesiąc”.</i></p>	
189	PSIK	Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ust. 6 CIT)	Brzmienie projektowanego art. 15c ust. 6 sugeruje, że możliwość zastosowania wyłączenia ma charakter zerojedynkowy, tj. podatnik, u którego nadwyżka kosztów finansowania dłużnego przekracza limit powinien zastosować ograniczenie do całości nadwyżki. Tymczasem, brzmienie art. 4 ust. 3 Dyrektywy ATAD sugeruje raczej, że jedynie nadwyżka w części przekraczającej kwotę de minimis powinna podlegać ograniczeniom.	Kwota 3 mln zł ma zastosowanie do wszystkich podatników, także do tych których nadwyżka kosztów finansowania zewnętrznego przekracza tą wartość.
190	Lewiatan	Art. 2 pkt 15 projektu (dodany: art. 15c ust. 6 CIT)	<p>Propozycja brzmienia art. 15c ust. 6 CIT:</p> <p><i>„6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:</i></p> <p><i>1) podatnika, u którego nadwyżka kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym nie przekracza kwoty 3 000 000 EUR; jeżeli rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę limitu zaliczenia odsetek od pożyczek do kosztów uzyskania przychodów, o którym mowa w ust. 2, oblicza się mnożąc 1/12 wartości tego limitu przez liczbę pełnych miesięcy danego roku podatkowego, przy czym za pełny miesiąc roku podatkowego uważa się każdy rozpoczęty miesiąc;</i></p> <p><i>2) przedsiębiorstw finansowych;</i></p> <p><i>3) nadwyżki kosztów finansowania dłużnego podatnika, który nie wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej i nie posiada przedsiębiorstw powiązanych ani stałych zakładów.”</i></p>	Uwaga uwzględniona poprzez podwyższenie do 3 mln zł kwoty nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym, do której nie stosuje się limitu określonego w art. 15e ustawy o CIT.

191	PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 6 ustawy CIT)	<p>1) Propozycja zmian uwzględnia wyłączenie kosztów finansowania wynikających z umów zawartych wyłącznie pomiędzy członkami PGK. Niemniej jednak, w proponowanym art. 15c ust. 6 pkt 1 ustawy o CIT, w którym ustalany jest limit, do którego nie stosuje się powyższych ograniczeń (nadwyżka kosztów finansowania do kwoty 120.000 PLN) nie wyszczególniono, czy ma on być zastosowany do PGK (podatnika), czy na poziomie obliczania przychodów i kosztów poszczególnych spółek tworzących PGK.</p> <p>2) Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż zaproponowany w projekcie limit 120.000 PLN jest dyskryminujący dla dużych podmiotów. Przy dużych rozmiarach działalności gospodarczej (przykładowo aktywach na poziomie ponad 30 mld PLN) zaproponowana wysokość limitu jest wartością bardzo niską, a ustalenie limitu na jednym poziomie niezależnie od rozmiarów działalności podatnika przeczy wymogom racjonalności. Limity powinny być dostosowane adekwatnie do rozmiarów działalności poszczególnych podatników.</p> <p>Uwzględniając powyższe proponuje się doprecyzowanie przepisów poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzależnienie wysokości limitów zaliczania do kosztów podatkowych finansowania dłużnego od rozmiaru działalności podatnika lub alternatywnie zastosowanie tylko procentowej zależności od przychodów podatkowych, • wskazanie, że limit dotyczy odrębnie każdego z członków PGK. 	<p>Ad. 1) Uwaga uwzględniona. Przepisy te zostaną doprecyzowane.</p> <p>Ad. 2) Uwaga uwzględniona poprzez podwyższenie do 3 mln zł kwoty nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym, do której nie stosuje się limitu określonego w art. 15e ustawy o CIT.</p>
192	KSKO K	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust.. 7 CIT)	<p>Rozszerzenie zakresu podmiotów, do których nie będzie stosować się regulacji o wyłączeniu z kosztów podatkowych kosztów finansowania dłużnego, o Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, o której mowa w art. 41 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przepisy dyrektywy ATAD nie przewidują takiej możliwości.</p>
193	ZBP	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust.. 7 CIT)	<p>1) Powstaje wątpliwość, czy art. 15c nie ma zastosowania w stosunku do banków krajowych, a także spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, z uwagi na użycie w przepisie ust. 7 terminu instytucja kredytowa. Zgodnie z ustawą Prawo Bankowe instytucja kredytowa to podmiot mający siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego. Jednocześnie instytucja kredytowa zdefiniowana jest w art. 4 ust. 1 pkt 23 dyrektywy 2004/39/WE, a nie w przywołanym w przedmiotowym przepisie art. 4 ust. 1 pkt 1, który mówi jedynie o przedsiębiorstwach inwestycyjnych. Dlatego też postuluje się wprowadzenie odpowiedniego terminu do słownika pojęciowego.</p> <p>2) Należy także zwrócić uwagę, iż obecne brzmienie przepisu nakłada restrykcyjne normy cienkiej kapitalizacji na podmioty finansowe typu fundusze sekurytyzacyjnego i firmy leasingowe lub faktoringowe a także ww. podmioty emisyjne w rozumieniu art. 92a ust 3</p>	<p>Ad. 1) Uwaga uwzględniona. Siatka terminologiczna zostanie poprawiona.</p> <p>Ad. 2 i 3) Zakres włączeń z ze stosowania przepisów art. 15e odpowiada przepisom dyrektywy ATAD. Poszerzenie tego zakresu jest niedopuszczalne, gdyż skutkowałoby niewłaściwą implementacją tej dyrektywy.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>Prawa bankowego, co nie zostało wskazane w uzasadnieniu jako cel ustawodawcy.</p> <p>3) Brak dodania w liście wyłączeń określonych w art. 15c ust. 7 nowelizacji „<i>spółek kapitałowych (podmiotów emisyjnych)</i>” wskazanych w art. 92a ust. 3 Prawa bankowego spowoduje zablokowanie możliwości przeprowadzania transakcji sekurytyzacyjnych w oparciu o SPV zarejestrowane w Polsce.</p>	
194	FRRF	<p>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 7 i 8 ustawy CIT)</p>	<p>W art. 15c:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w ust. 7 po wyrażeniu „<i>rozumie się</i>” proponuje się dodanie wyrażenia „<i>instytucje finansowe i zakłady ubezpieczeń, tj.</i>”, ponadto proponuje się dodanie punktu 10 o następującym brzmieniu: „<i>instytucje pożyczkowe o których mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r. poz. 715, z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819)</i>”; - proponuje się wykreślenie ust. 8. <p>Proponowane poprawki do art. 15c ust. 7 oraz ust. 8 mają na celu odzwierciedlenie treści Preambuły Dyrektywy Rady (UE) 2016/1164, gdzie wskazuje się wprost, że możliwość zastosowanie przez państwa członkowskie wyłączenia z zakresu przepisów limitujących wysokość odliczanych odsetek obejmuje przedsiębiorstwa finansowe, tj. instytucje finansowe i zakłady ubezpieczeń. Instytucje finansowe zostały zdefiniowane w odrębnych aktach prawa wtórnego UE, i oznaczają przedsiębiorstwa, których podstawową działalnością jest wykonywanie co najmniej jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2-12 i pkt 15 załącznika I do Dyrektywy 2013/36/UE, tj. m.in. udzielanie kredytów, w tym kredytów konsumenckich. Pojęcie instytucji finansowych niewątpliwie obejmuje zatem również instytucje pożyczkowe, o których mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, które są w rozumieniu prawa UE instytucjami finansowymi.</p> <p>Instytucje pożyczkowe jako instytucje finansowe objęte są przecież, podobnie jak podmioty sektora bankowego oraz ubezpieczeniowego, podatkiem od niektórych instytucji finansowych – co należy uwzględnić w Nowelizacji. Nie jest zatem uzasadnione pogarszanie sytuacji instytucji finansowych w stosunku np. do banków czy spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych – wszystkie te podmioty korzystają bowiem z zewnętrznych źródeł finansowania, a świadczone przez nie usługi odpowiadają zróżnicowanemu zapotrzebowaniu społeczeństwa na finansowanie.</p>	<p>Zakres włączeń z ze stosowania przepisów art. 15e odpowiada przepisom dyrektywy ATAD. Poszerzenie tego zakresu jest niedopuszczalne, gdyż skutkowałoby niewłaściwą implementacją tej dyrektywy.</p>

195	Lewiatan, B-PIH	<i>Art. 2 pkt 15 projektu (dot. art. 15c ust. 7 i 8 CIT)</i>	<p>Postulat usunięcia wyłączenia z art. 15c ust. 8 oraz równoczesne dodanie do art. 15c ust. 7 wprost pkt 10 dotyczący instytucji pożyczkowych. W projekcie nie wskazano ratio legis wprowadzenia wyłączenia dla instytucji pożyczkowych, o których mowa w art. 5 ust. 2a ustawy o kredycie konsumenckim z definicji przedsiębiorstwa finansowego. Takiego wyłączenia nie przewiduje <i>expressis verbis</i> również Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 będąca źródłem implementacyjnym nowych przepisów w zakresie ograniczenia potrącalności podatkowej odsetek.</p> <p>Uwzględniając specyfikę polskiego systemu podatkowego, tj. fakt iż instytucje pożyczkowe jako instytucje finansowe są objęte, analogicznie do sektora bankowego oraz ubezpieczeniowego, podatkiem od niektórych instytucji finansowych, postuluje się rozszerzenie katalogu przedsiębiorstw finansowych z ust. 7 ustawy właśnie o instytucje pożyczkowe. Należy w szczególności zauważyć, iż wszystkie pozostałe instytucje finansowe objęte podatkiem od niektórych instytucji finansowych na podstawie art. 4 ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych zostały uwzględnione w art. 15 ust. 7 ustawy. Brak jest zatem obiektywnych przesłanek uzasadniających pogorszenie (zróźnicowanie) sytuacji prawnopodatkowej instytucji pożyczkowych względem pozostałych podmiotów z polskiego sektora finansowego, czyli banków, SKOKów oraz zakładów ubezpieczeń. Przyjęcie odmiennego rozwiązania w odniesieniu tylko do jednego rodzaju instytucji finansowych może rodzić ryzyko uznania, iż jest przyznawana niedozwolona pomoc przez państwo polskie, jako państwo członkowskie UE, polegająca na przyznaniu korzyści określonym przedsiębiorstwom prowadzącym działalność na tym samym rynku usług.</p>	Stanowisko analogiczne jak w uwadze nr 195.
196	IGTE, FPP	<i>Ar. 2 15 projektu (art. 15c ust. 7 CIT)</i>	Objęcie definicją instytucji pożyczkowych, o których mowa w ustawie o kredycie konsumenckim. Proponowane przez nas zmiany mają ponadto na celu dostosowanie definicji instytucji finansowej z ust. 7 do prawodawstwa unijnego oraz zapobiegnięciu nierównego traktowania instytucji prowadzących tą samą działalność finansową na gruncie prawa unijnego.	Stanowisko analogiczne jak w uwadze nr 195.
197	IGE, PIH, POPIH N, PSIK	<i>Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 9 project CIT)</i>	Doprecyzowanie regulacji poprzez precyzyjnie wskazanego okresu, w jakim możliwe będzie zaliczenie kosztów finansowania dłużnego wyłączonych w danym roku podatkowym (ponad określony ustawą limit) do kosztów podatkowych. W uzasadnieniu wskazano, że omawiane zaliczenie przysługuje w terminie 5 kolejnych lat podatkowych (analogicznie jak obecnie w przypadku zastosowania alternatywnej metody w zakresie niedostatecznej kapitalizacji), niemniej taki okres nie wynika bezpośrednio z uregulowań projektu.	Uwaga uwzględniona. Projekt zostanie skorygowany zgodnie z uzasadnieniem. Nieodliczone kwoty finansowania będą mogły być przenoszone na maksymalnie na przyszłe okresu, nie dłużej niż 5 lat.

198	BCC F-PIG	Art. 2 pkt 15 (art. 15c ust. 10 ustawy CIT)	<p>Brak uzasadnienia dla wykluczenia możliwości rozliczenia poniesionych odsetek w następnych latach podatkowych w przypadku sukcesji generalnej będącej następstwem przekształcenia, łączenia lub podziału podatnika.</p> <p>Propozycja nowego brzmienia ust. 10:</p> <p>„Przepisu ust. 9 nie stosuje się do spółek wchodzących uprzednio w skład podatkowej grupy kapitałowej - w odniesieniu do kosztów finansowania dłużnego wyłączonych kosztów uzyskania przychodów w czasie funkcjonowania tej podatkowej grupy kapitałowej, bez względu na przyczynę jej rozwiązania lub przyczynę utraty przez grupę statusu podatnika.”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Jest to regulacja analogiczna do zasady wynikającej z art. 7 ust. 3 pkt 4.</p>
199	Lewiat an	Art. 2 pkt 15 projektu (art. 15c ustawy CIT)	<p>Propozycja: wprowadzić zmiany do brzmienia proponowanego art. 15c</p> <p>Art. 15c. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 1, są obowiązani wyłączyć z kosztów uzyskania przychodów poniesione w danym roku podatkowym koszty finansowania dłużnego w części, w jakiej nadwyżka kosztów finansowania dłużnego przewyższa kwotę odpowiadającą 30% dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania, powiększonego o wartość zaliczonych w tym roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, o których mowa w art. 16a- 16m, oraz o dodatnią różnicę między przychodami i kosztami finansowania dłużnego.</p> <p>2. Przez nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego rozumie się kwotę, o jaką poniesione przez podatnika koszty finansowania dłużnego, , przewyższają uzyskane przez podatnika w tym roku podatkowym podlegające opodatkowaniu przychody o charakterze odsetkowym.</p> <p>3. Przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nie bierze się pod uwagę kosztów finansowania dłużnego wynikających z pożyczek wykorzystywanych do sfinansowania długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej, jeżeli wykonawca projektu, koszty finansowania zewnętrznego, aktywa oraz dochody znajdują się, są ponoszone i osiągane w całości w Unii. Długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej oznacza projekt służący dostarczeniu, modernizacji, eksploatacji lub utrzymaniu znaczącego składnika aktywów, będący w ogólnym interesie publicznym. Dochodu wynikającego z długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej nie uwzględnia się przy obliczaniu dochodu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>4. W przypadku spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nie bierze się pod uwagę także kosztów finansowania dłużnego i przychodów o charakterze odsetkowym wynikających z umów, których stroną są wyłącznie spółki wchodzące w skład takiej grupy.</p>	<p>Do tej uwagi mają zastosowanie wyjaśnienia zawarte w poprzednich stanowiskach do uwag do art. 15c.</p>

		<p><i>5. Przez koszty finansowania dłużnego, o których mowa w niniejszym artykule, rozumie się wszelkiego rodzaju koszty związane z uzyskaniem od innych podmiotów, w tym od podmiotów niepowiązanych, środków finansowych i z korzystaniem z tych środków, a w szczególności odsetki (w tym skapitalizowane), opłaty, prowizje, premie, część odsetkowa raty leasingowej, kary i opłaty za opóźnienie w zapłacie zobowiązań oraz związane z pozyskaniem finansowania koszty zabezpieczenia zobowiązań (w tym koszty pochodnych instrumentów finansowych) niezależnie na rzecz kogo zostały one poniesione.</i></p> <p><i>6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:</i></p> <p><i>1) podatnika, u którego nadwyżka kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym nie przekracza kwoty 120 000 złotych; jeżeli rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę limitu zaliczenia odsetek od pożyczek do kosztów uzyskania przychodów, o którym mowa w ust. 2, oblicza się mnożąc 1/12 wartości tego limitu przez liczbę pełnych miesięcy danego roku podatkowego, przy czym za pełny miesiąc roku podatkowego uważa się każdy rozpoczęty miesiąc;</i></p> <p><i>2) przedsiębiorstw finansowych.</i></p> <p><i>7. Przez przedsiębiorstwo finansowe rozumie się instytucje finansowe i zakłady ubezpieczeń, tj.:</i></p> <p><i>1) instytucję kredytową lub przedsiębiorstwo inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE lub zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE, lub przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE;</i></p> <p><i>2) zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE;</i></p> <p><i>3) zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;</i></p> <p><i>4) instytucję pracowniczych programów emerytalnych objętą zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/41/WE, chyba że państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu tej dyrektywy w całości lub w części w odniesieniu do tej instytucji zgodnie z art. 5 tej dyrektywy, lub osobę mianowaną przez instytucję pracowniczych programów emerytalnych zgodnie z art. 19 ust. 1 tej dyrektywy;</i></p> <p><i>5) instytucje emerytalne obsługujące programy emerytalne, które uznaje się za systemy zabezpieczenia społecznego objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i</i></p>	
--	--	---	--

		<p><i>Rady (WE) nr 883/2004 i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009, jak również wszelkie podmioty prawne utworzone w celu inwestowania w ramach takich programów;</i></p> <p>6) <i>alternatywny fundusz inwestycyjny (AFI) zarządzany przez ZAFI zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE lub AFI nadzorowany na mocy mających zastosowanie przepisów krajowych;</i></p> <p>7) <i>UCITS w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE;</i></p> <p>8) <i>kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012;</i></p> <p>9) <i>centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014;</i></p> <p>10) <i>instytucje pożyczkowe o których mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r. poz. 715, z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819).</i></p> <p>9. <i>Koszty finansowania dłużnego wyłączone w danym roku podatkowym z kosztów uzyskania przychodów w związku z treścią ust. 1 podlegają zaliczeniu do takich kosztów w następnych latach podatkowych, zgodnie z zasadami i w ramach limitu, określonych w ust. 1.</i></p> <p>10. <i>Przepisu ust. 9 nie stosuje się:</i></p> <p>1) <i>do podmiotów, które w związku z przekształceniem, łączeniem lub podziałem podmiotów wstępują w prawa podatków przekształconych, łączonych lub dzielonych, z wyjątkiem spółek powstałych z przekształcenia spółek;</i></p> <p>2) <i>do spółek wchodzących uprzednio w skład podatkowej grupy kapitałowej – w odniesieniu do kosztów finansowania dłużnego wyłączonych z kosztów uzyskania przychodów w czasie funkcjonowania tej podatkowej grupy kapitałowej, bez względu na przyczynę jej rozwiązania lub przyczynę utraty przez grupę statusu podatnika.</i></p> <p>11. <i>Przepisy ust. 1 – 10 stosuje się odpowiednio do podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2, prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, w tym do transakcji wewnętrznych takiego podatnika dotyczących jego zagranicznego zakładu położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</i></p> <p>Szczegółowe uzasadnienia str. 32-37 stanowiska RP Lewiatan.</p>	
--	--	---	--

200	Lewiatan, PIBR	Art. 2 pkt projektu (art. 15e CIT) – uwagi ogólne 16	<p>Postulat usunięcia w całości art. 2 pkt 16 Projektu.</p> <p>Projektowana zmiana jest wysoce negatywna i może skutkować poważnymi konsekwencjami dla polskich podatników i polskiej gospodarki, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stwarza zagrożenie dla opłacalności prowadzenia działalności gospodarczej przez firmy polskie, w tym np. z branży farmaceutycznej oraz istotny (czasami dwukrotny) wzrost efektywnej stawki CIT; - znacząco pogarsza konkurencyjność polskich przedsiębiorstw – polscy przedsiębiorcy nie będą w stanie konkurować z zagranicznymi przedsiębiorcami, z uwagi na podwyższony koszt podatkowy związany z nabywaniem np. usług reklamowych w celu promowania swoich tworów i usług; - znacząco uprawdopodobnia istotne obniżenie rentowności, a nawet upadłość, centrów usług wspólnych, agencji reklamowych, biur księgowych, kancelarii prawnych (ich usługi będą droższe o 19%, co stanowi zagrożenie dla konkurencyjności na rynkach tego typu usług) - grupy kapitałowe (spółka matka i spółki córki), w tym tworzone przez spółki z krajowym kapitałem, nie będą mogły rozliczać między sobą uzasadnionych biznesowo kosztów w sposób neutralny, a w konsekwencji jednostkowo będą płacić dużo wyższy podatek CIT. <p>Zapis ten nie wynika z implementowanej przez projekt ustawy dyrektywy ATAD ani rekomendacji BEPS, na które powołuje się Projektodawca i nie ma żadnego związku z praktykami optymalizacji podatkowej czy zaniżania dochodów kapitałowych, których zwalczanie jest istotą teźże dyrektywy.</p> <p>[KIBR] Niezrozumiale ograniczenie zaliczania określonych rodzajowo kosztów do kosztów uzyskania przychodów w warunkach gospodarki rynkowej i w zaproponowanym brzmieniu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Należy jednak podkreślić, iż przepis art. 15e zostanie zmodyfikowany, w kierunku złagodzenia warunków jego stosowania, poprzez m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyłączenie z zakresu jego stosowania kosztów usług, opłat i licencji ponoszonych na rzecz podmiotów niepowiązanych z podatnikiem, w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych, - wyłączenie stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 15e ust. 1, do kosztów ww. usług, opłat i licencji ponoszonych w ramach podatkowej grupy kapitałowej (przez spółkę tworzącą PGK na rzecz innej spółki z tej grupy), - wyłączenie z katalogu usług niematerialnych zawartych w projektowanej regulacji: usług księgowych, usług prawnych oraz usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu, - podwyższenie do 3 mln zł progu, do którego koszty usług niematerialnych określonych w projektowanej regulacji oraz koszty opłat i licencji, o których mowa powyżej, podlegać mogą zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w całości, bez odnoszenia ich wysokości do wskaźnika (podatkowego) EBITDA, - umożliwienie podatnikom przenoszenia na przyszłe okresy (do 5 lat podatkowych) kwoty kosztów ww. usług, opłat i licencji przekraczającej limit obowiązujący w
-----	-------------------	--	---	--

				danym roku.
201	PSIK, PIH	<i>Art. 2 pkt projektu (art. 15e CIT) – uwagi ogólne 16</i>	<p>PSIK proponuje rozważyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Rezygnację z proponowanego rozwiązania 2) zmianę formuły obliczania limitu, 3) maksymalne doprecyzowanie katalogu świadczeń objętych limitem, 4) ograniczenie zastosowania analizowanego przepisu do transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi, 5) podwyższenie analizowanego limitu w odniesieniu do transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi, 6) wprowadzenie różnych limitów dla różnych branż (co uwzględniać będzie ich branżową specyfikę). 7) Wyłączenie regulacji art. 15e wobec spółek, dla których zastosowanie ma art. 24a (lub generalnie dla spółek celowych będących właścicielami nieruchomości komercyjnych). <p>a) Proponowana regulacja uderzy w firmy wchodzące na rynek lub firmy ponoszące znaczne wydatki inwestycyjne.</p> <p>b) Proponowana regulacja może ograniczyć innowacyjność polskiej gospodarki. Ograniczenie w zakresie możliwości rozpoznawania za koszty podatkowe takich wydatków znacząco wpłynie na spadek zapotrzebowania na takiego usługi co stoi w sprzeczności z uzasadnieniem do Projektu, wg którego jego celem jest pobudzenie innowacyjności polskiej gospodarki.</p> <p>c) Proponowana regulacja tworzy również systemowe przeszkody dla prowadzenia działalności typu Business Process Offshoring (BPO) i centra usług wspólnych (SSC, Shared Services Centers). Paradoksalnie wprowadzana regulacja preferuje zagraniczne grupy kapitałowe tworzące w Polsce jednostki SSC i BPO w stosunku do polskich grup kapitałowych, chcących stworzyć podobną jednostkę w Polsce: polskich grup kapitałowych dotyczyć będzie bowiem ograniczenie w możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów tego typu usług, podczas gdy takie ograniczenie nie będzie co oczywiste, dotyczyło firm zagranicznych, na rzecz których świadczone są tego typu usługi. Regulacja ta w sposób ewidentny prowadzi do dyskryminacji polskich przedsiębiorców i obniżania ich pozycji konkurencyjnej.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 200.

		<p>d) Proponowana regulacja może uderzyć również w istotny dla polskiej gospodarki sektor usług informatycznych.</p> <p>e) Proponowana regulacja może być niekorzystna również dla branży deweloperskiej: projekty deweloperskie charakteryzują się bowiem długim cyklem realizacji, wykraczającym poza jeden rok obrotowy. Wydatki, często bardzo znaczące kwotowo, na usługi prawne i doradcze związane z realizacją projektu, czy usługi reklamowe, są ponoszone w pierwszej fazie projektu deweloperskiego.</p> <p>f). Wspomniany wyżej problem stanowił będzie również utrudnienie w przypadku podejmowania nowych inwestycji, w szczególności zaś może dotknąć bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Przedsięwzięcia tego typu wymagają znacznych nakładów początkowych (np. usługi prawne, doradcze, badania rynku, reklamy, rekrutacji pracowników itp.) podczas gdy dochody uzyskiwane są w kolejnych okresach sprawozdawczych.</p> <p>g) Proponowana regulacja dyskryminuje również sektor ubezpieczeniowy i sektor usług finansowych – z jednej strony są to podmioty, które w istotnym stopniu korzystają z usług we wskazanym w art. 15e ust 1 pkt 1 PDOP katalogu, z drugiej zaś strony, koszty usług ubezpieczeniowych mają być objęte wprowadzonym limitem.</p> <p>h) Proponowane rozwiązania godzą również w podmioty, które w dużym stopniu zmagają się z problemem „złych długów” – ograniczają możliwość zaliczania do kosztów wydatków na usługi prawne (np. związane z windykacją).</p> <p>i) Regulacja, dotycząca ograniczenia możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów zarządzania, będzie miała bardzo negatywny wpływ na efektywność ekonomiczną spółek sektora nieruchomościowego. Ze względu na specyfikę sektora z reguły poszczególne nieruchomości kontrolowane są przez odrębne spółki celowe (jest to wymóg finansowania bankowego, banki wymagają odrębnych spółek dla nieruchomości, aby nie łączyć ryzyka oraz uzyskiwać zabezpieczenia także na udziałach spółki), które nie zatrudniają pracowników i są zarządzane przez odrębną spółkę zarządczą. Ograniczenie możliwości odliczenia kosztów zarządzania (które są jednocześnie w pełni przychodem w spółce zarządzającej) będzie zatem istotnym obciążeniem ekonomicznym dla spółek nieruchomościowych. Biorąc pod uwagę, że opodatkowanie spółek tego sektora jest zabezpieczone przez wprowadzany art. 24a, wnioskujemy, aby regulacja art. 15e została wyłączona wobec spółek, dla których zastosowanie ma art. 24a (lub generalnie dla spółek celowych będących właścicielami nieruchomości komercyjnych).</p> <p>j) Nieuzasadniona dyskryminacja podatkowa niektórych branż. <u>Proponowany przepis</u></p>	
--	--	--	--

		<p><u>dotyczy wszelkich usług zdefiniowanych w proponowanym przepisie, także tych nabywanych od podmiotów trzecich, na warunkach całkowicie rynkowych. Takie ograniczenie nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia, bowiem preferuje określone rodzaje działalności, które w mniejszym stopniu korzystają z ww. usług, dyskryminuje zaś te branże, których specyfika wymaga korzystania z wymienionych w nim usług. Wydaje się, że w omawianym zakresie powinno zostać rozważone ograniczenie limitu do usług nabywanych od podmiotów powiązanych – ograniczenie kosztów podatkowych w odniesieniu do analizowanych usług / świadczeń nabywanych od podmiotów niepowiązanych nie znajduje uzasadnienia uwzględniając specyfikę działalności gospodarczej wielu podmiotów.</u></p> <p>k) Proponowany przepis będzie dyskryminował również poszczególne modele biznesowe: promowany będzie bowiem tzw. insourcing, czyli budowanie danych kompetencji w ramach danej osoby prawnej (ograniczenie nie obejmuje kosztów wynagrodzeń np. pracowników działu prawnego, księgowości, czy reklamy, a zatem niejednokrotnie ze względów czysto podatkowych może okazać się zatrudnienie danej osoby niż nabycie usługi od, przykładowo, agencji reklamowej) kosztem korzystania z outsourcingu, czyli wykorzystywania usług zewnętrznych. Należy wskazać, że outsourcing jest powszechną praktyką rynkową, nie nakierowaną bynajmniej na agresywną optymalizację podatkową, lecz zmierzającą do ograniczenia kosztów prowadzenia działalności. Decyzja o skorzystaniu z jednego, bądź drugiego modelu nie powinna być motywowana względami podatkowymi.</p> <p>l) Niezrozumiałe jest również wprowadzanie ograniczeń perspektywy systemowej, a mianowicie obowiązujących przepisów w zakresie kategorii przychodów podatkowych. Jako przychód podatkowy traktowane są wszelkie nieopłatne świadczenia. W związku z tym można założyć takie sytuacje, które w praktyce istnieją, w szczególności a grupach kapitałowych, że polski podmiot otrzymuje pewne świadczenia bez konieczności zapłaty wynagrodzenia, w szczególności często występujące nieodpłatne gwarancje bądź poręczenia. Dążąc do zapewnienia rynkowości relacji pomiędzy podmiotami powiązanymi wprowadzane było wynagrodzenie z tytułu takich świadczeń. W obecnym brzmieniu podatnicy nie będą w stanie wypracować takiego rozwiązania, które będzie bezpieczne podatkowo, z jednej strony bowiem powstanie ryzyko nieodpłatnych świadczeń, z drugiej brak możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych pełnej wysokości wynagrodzenia.</p> <p>ł) Proponowany przepis (art. 15e ust 1 pkt 2 PDOP), wprowadzający ograniczenie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów opłat za korzystanie z licencji, nabywanych praw w rozumieniu prawa własności przemysłowej oraz od wartości</p>	
--	--	---	--

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>stanowiących równowartość uzyskanych informacji związanych z wiedzą w dziedzinie przemysłowej, handlowej, naukowej lub organizacyjnej (tzw. know how), może spowodować przepływ wiedzy technicznej i technologicznej, a w efekcie przeciwdziałać modernizacji polskiej gospodarki. Przepis ten wprowadza bowiem de facto dyskryminację podmiotów, nabywających tego rodzaju aktywa niematerialne i prawne. Tworzy to rozwiązanie promujące w nieuzasadniony sposób podmioty nie ponoszące istotnych nakładów na transfer technologii. Zjawisku temu nie będzie przeciwdziałał proponowany art. 15e ust.5 ze względu na nieprecyzyjny charakter użytych w tym przepisie pojęć.</p> <p>m) Projektodawca celem zapobieżenia sytuacji, w której wybrane WNiP są przenoszone do odrębnych podmiotów i przez to wykorzystywane do tworzenia „tarczy podatkowych”, proponuje wprowadzenie również innych regulacji, które będą przeciwdziałać tego typu działaniom – mowa tu o proponowanym art. 16 ust.1 pkt 64a oraz art. 16 ust.1 pkt 73 CIT. Regulacje te wydają się być w pełni wystarczające, by osiągnąć zamiar ustawodawcy. Nie wydaje się zatem zasadne wprowadzenie dwóch równoległych środków mających przeciwdziałać temu samemu zjawisku, w dodatku dodając przepis, który w dużym stopniu wykracza, poza deklarowany zamiar projektodawcy (tzn. art. 15e ust.1 pkt 1 PDOP).</p> <p>n) Naruszenie zasady proporcjonalności Podejmowane środki wydają się być nieadekwatne do zamierzonego celu, jakim jest ochrona interesu fiskalnego państwa, co może być uznane za naruszenie zasady proporcjonalności. Należy zwrócić uwagę, że w polskim systemie prawnym istnieje już szereg środków, pozwalających na przeciwdziałanie wykorzystywaniu usług niematerialnych do niezgodnego z prawem zmniejszania zobowiązań podatkowych: mowa tu przede wszystkim o przepisach dot. cen transferowych. Innym rozwiązaniem jest klauzula ogólna przeciwko unikaniu opodatkowania. Wykorzystanie tych już istniejących instrumentów pozwala na wyeliminowanie zjawisk, do jakich wyeliminowania zmierza proponowany przepis.</p>	
202	NRA	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Proponowaną zmianę należy ocenić negatywnie we wszystkich jej aspektach, poczynając od jej wpływu na obrót gospodarczy, a na skutkach dla budżetu państwa kończąc.</p> <p>Regulacja ta budzi wiele istotnych zastrzeżeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • może zaburzyć rozwój usług objętych regulacją; • może utrudnić ekspansję zagraniczną polskich spółek; • z uwagi na swój powszechny wymiar (brak ograniczenia wyłącznie do transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi) nie służy realizacji celu, który został wskazany w uzasadnieniu, a więc nie służy wyłącznie zwalczaniu optymalizacji podatkowej; 	Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.

			<ul style="list-style-type: none"> nie musi wcale prowadzić do zwiększenia wpływów budżetowych. 	
203	AIH, PRB	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Wykreślenie projektowanych zapisów z powodu negatywnej oceny projektowanego rozwiązania z uwagi m.in. na zbędność regulacji – znając i rozumiejąc realia biznesowe, trudno sobie wyobrazić ryzyko sztucznego nabywania usług w celu uzyskania korzyści podatkowej. Nie można pomijać w tej analizie faktu, że możliwość wykazania wydatku jako kosztu uzyskania przychodu poprzedzona jest koniecznością jego poniesienia (np. zapłacenia faktury np. na rzecz agencji reklamowej za kampanię reklamową promującą dany produkt bądź markę). 81% wydatku pozostaje więc ostatecznym kosztem podatnika nawet w przypadku, gdy dany wydatek może stanowić koszt uzyskania przychodów.</p> <p>Dodatkowo, w przypadku transakcji z podmiotami powiązаныmi, ryzyko nadużyć jest już w obecnym stanie prawnym eliminowane poprzez:</p> <p>1) regulacje w zakresie cen transferowych – zarówno sam fakt nabywania usług niematerialnych, jak i wynagrodzenie płacone z tego tytułu muszą znajdować uzasadnienie w profilu funkcjonalnym danego podatnika i być adekwatne do prowadzonej przez niego działalności i wykazywanych z tego tytułu dochodów (zasada rynkowości),</p> <p>2) konieczność wykazania – na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT zasadności poniesienia wydatku, tj. jego związku z przychodem podatnika oraz faktycznego wyświadczenia usługi, której beneficjentem jest podatnik – już obecnie organy podatkowe niezwykle wnikliwie analizują tę okoliczność w ramach każdej niemal kontroli w zakresie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.</p>	Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.
204	Poczta Polska S.A.	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	Należy zwrócić uwagę, iż niektóre podmioty np. z branży reklamowej są zobowiązane do zabezpieczania kontraktów poprzez poręczenia i gwarancje. Ustawodawca w uzasadnieniu do projektu wskazuje na stosowane przez podatników praktyki optymalizacyjne, odnosząc się jednak wyłącznie do wartości niematerialnych i prawnych (znaków towarowych). Brak jest więc uzasadnienia dla ograniczeń w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów wszystkich innych wydatków wskazanych w projekcie tylko dlatego, że ponoszone są one na usługi niematerialne.	Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.
205	ZPBI - IAB Polska	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Negatywna ocena projektowanej normy - proponujemy, aby art. 2 pkt 16 Projektu (wprowadzający art. 15e w ustawie o CIT) usunąć w całości, gdyż jest on szkodliwy dla większości przedsiębiorców.</p> <p>W razie nieuwzględnienia tego postulatu, proponujemy:</p> <ul style="list-style-type: none"> znaczące zwiększenie proponowanego progu wyłączenia na poziomie 1 200 000 zł, 	Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.

			<ul style="list-style-type: none"> • wykreślenie proponowanego art. 15e ust. 1 pkt 2), • rozszerzenie wyłączenia w proponowanym art. 15e ust. 5 tak, by objąć swoim zakresem również wydatki na usługi niematerialne, które wykażą bezpośredni związek z wytwarzanymi towarami i wykonywanymi usługami oraz wykreślenie proponowanego art. 15e ust. 3. 	
206	<p>PRB, IWP, ZSRR, ZPPOi PO EKO- PAK, PFPŻ – ZP, POHi D, PRCH, BCC F-PIG, IAA – MSR, ZFPR, SKM - SAR, PZPP F</p>	<p><i>Art. 2 pkt 16 projektu (dodany: art. 15e CIT) – uwagi ogólne</i></p>	<p>Usunięcie z projektu ustawy szkodliwego dla większości przedsiębiorstw zapisu zwłaszcza, że nie ma żadnego uzasadnienia gospodarczego, aby w sposób automatyczny i sankcyjny ograniczać możliwość zaliczania tego rodzaju wydatków do kosztów podatkowych solidarnie przez wszystkich podatników, a nie tylko tych, którzy stosują niedozwolone optymalizacje podatkowe.</p> <p>Trudno zaakceptować dążenie do wyeliminowania nieuczciwych praktyk metodami implikującymi zbiorową odpowiedzialność i uderzającymi w uczciwych uczestników rynku, ograniczając tym samym ich pozycję konkurencyjną. Prawidłowa realizacja funkcji kontrolnych będących w kompetencjach organów podatkowych powinna zaspokoić potrzebę oczyszczenia rynku z nieuczciwych praktyk, zaś tak sformułowany art. 15e uderzy przede wszystkim w uczciwych przedsiębiorców, a nieuczciwe podmioty funkcjonujące na rynku wyłącznie zmotywuje do poszukiwania nowych form niedozwolonych optymalizacji podatkowych.</p> <p>Argumenty przeciwko projektowanej regulacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nadmierne utrudnia wykonywania działalności wydawniczej, producenckiej i reklamowej oraz stanowi istotne, niedopuszczalne odstępstwo od zasady opodatkowania dochodu stanowiącego nadwyżkę sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania; • ogranicza ich zdolność konkurencyjną poprzez podatkową penalizację korzystania z zewnętrznych, profesjonalnych usług, • uderza w podmioty świadczące tego rodzaju usługi, hamując rozwój polskiego rynku know-how, • ogranicza dostęp konsumentowi do informacji o produktach, usługach czy promocjach, • redukuje rentowność prowadzonej działalności gospodarczej ograniczając tę działalność i zamiary inwestycyjne, • wywołuje negatywny efekt kaskadowy w gospodarce, gdyż również podwykonawcy nabywający takie usługi lub wartości niematerialne i prawne nie będą mogli zaliczyć 	<p>Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.</p>

		<p>ich do kosztów uzyskania przychodów w całości lub części, co może wpływać na ceny na każdym poziomie łańcucha;</p> <ul style="list-style-type: none"> • w uzasadnieniu do projektowanych zmian brak jest analizy w zakresie skutków wprowadzenia tej regulacji – zarówno w odniesieniu do katalogu usług zawartego w tych przepisach, wysokości limitu 5% skorygowanego podatkowo wskaźnika EBITDA, jak i progę 1,2 mln zł, od którego przedmiotowe regulacje należy stosować; • szczególnie bulwersujące jest ograniczanie kosztów prawnie dopuszczalnej reklamy, której celem jest generowanie przychodów po stronie podatników. Ograniczenie prowadzenia takich działań uderzy też w sprzedawców, którzy zostaną pozbawieni źródeł dochodu z tytułu kampanii zleczanych przez producentów; • w przypadku niektórych podmiotów, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw w początkowej fazie rozwoju działalności koszty prawne, badania rynku, usług doradczych mogą być wyższe niż zakładany próg EBITDA, podmioty nowe nie osiągają zysków od razu, zatem nie będą miały prawa zaliczyć kosztów normalnej działalności; • powyższe uwagi w pełni dotyczą także limitowania kosztów dotyczących licencji, które są podstawą działalności wydawniczej i producenckiej, albo innego użytkownika własności intelektualnej (wartości niematerialnych i prawnych wskazanych w art. 16ust. 1 pkt 4-7 ustawy CIT). Ograniczenie tego rodzaju poważnie osłabi pozyskiwanie nowoczesnych technologii, patentów, know-how, licencji do praw autorskich przez podatników, szczególnie wydawców prasy, książek, producentów filmów, muzyki i TV oraz podmioty nowe i innowacyjne (tzw. start-up’y); • Objęcie kosztów usług, o których mowa w nowym art. 15e ust. 1 (np. usługi doradcze, przetwarzania danych) ograniczeniami odliczalności kosztów z nowego art. 15e spowoduje, że podatnik korzystający z ulgi badawczo-rozwojowej nie będzie mógł jej zastosować dla kosztów tych usług. Jednocześnie należy zauważyć, że projekty innowacyjne, dla których podatnik stosuje ulgę B+R często wymagają zakupu usług doradczych (np. doradztwo inżynierskie, techniczne), przetwarzania danych, rekrutacji pracowników na potrzeby projektu, itd. • na gruncie inicjatywy BEPS model usług grupowych nie został wskazany, jako narzędzie unikania/uchylania się od opodatkowania; • ze względu na wyższe obciążenie podatkowe zmniejszy się skłonność do korzystania z takich usług zewnętrznych, przez co przedsiębiorstwa będą miały utrudniony dostęp do 	
--	--	--	--

			<p>koniecznej wiedzy i konsultacji w zakresie prowadzonych operacji</p> <ul style="list-style-type: none">• stwarza zagrożenie dla opłacalności prowadzenia działalności gospodarczej w sektorze przetwórstwa żywności oraz istotny (czasami dwukrotny) wzrost efektywnej stawki CIT;• znacząco pogarsza konkurencyjność polskich przedsiębiorstw - polscy przedsiębiorcy nie będą w stanie konkurować z przedsiębiorcami z zagranicy, z uwagi na podwyższony koszt podatkowy związany z nabywaniem np. usług reklamowych w celu promowania swoich tworów i usług;• znacząco uprawdopodobnia istotne obniżenie rentowności, a nawet upadłość centrów usług wspólnych, agencji reklamowych, biur księgowych, kancelarii prawnych (ich usługi będą droższe o 19%, co stanowi zagrożenie dla konkurencyjności na rynkach tego typu usług);• polskie grupy kapitałowe (spółka matka i spółki córki) nie będą mogły rozliczać między sobą kosztów w sposób neutralny, a w konsekwencji jednostkowo będą płacić dużo wyższy podatek CIT• Proponowana grupa kosztów jest katalogiem otwartym przez to naraża na uznaniowość, niepotrzebne spory podatnika z urzędami - tworzy niepotrzebna barierę prowadzenie biznesu. Ponadto, przedstawiony otwarty katalog usług dotyczy usług związanych ze zwykłym, codziennym prowadzeniem działalności gospodarczej, a nie transakcji służących sztucznemu obniżaniu wyniku podatkowego (a taki jest, jak rozumiemy, sens projektowanych zmian).• Ograniczenie kosztów negatywnie wpłynie na rynek usług reklamowych (o podobnym charakterze czyli wszelkich promocyjnych, promocyjno-informacyjnych etc.); finalnie obniży to dochody budżetu państwa z tyt. CIT i VAT bowiem firmy będą mniej wydawały na reklamę, a reklamodawcy nie będą realizowali zaplanowanych obrotów• Limitowanie na poziomie 5% dochodu kosztów obsługi administracyjnej/ księgowej/ personalnej/ informatycznej/ doradczej przez zewnętrzne firmy typu centra usług wspólnych spowoduje zamykanie tego typu przedsięwzięć, które były szeroko promowane i realizowane również w administracji publicznej np. samorządowe centra usług wspólnych; finalnie obniży to dochody budżetu państwa z tyt. CIT i VAT.• Ograniczanie na poziomie 5% dochodu kosztów zakupu licencji, praw autorskich i pokrewnych, know-how wprowadza istotną barierę rozwoju firm sprzedający takie prawa, licencje, jak i dla firm, które je kupując będą musiały dopłacić 19% do ceny	
--	--	--	---	--

			<p>zakupu (bo o tyle będą musiały zapłacić więcej CIT) lub zrezygnować z zakupu; w efekcie obniży to dochody budżetu państwa z tyt. CIT i VAT. Niezależnie od tego, z katalogu usług należałoby wyłączyć licencje na programy komputerowe, systemy księgowo (jak np. SAP, systemy kasowe, magazynowe, logistyczne itp.), gdyż są to narzędzia niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej w większej skali i nie ma możliwości zastąpienia ich innymi rozwiązaniami.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Proponowany limit wpłynie na zahamowanie rozwoju polskich firm. Firmy będą skutecznie zniechęcone do zakupu licencji, know-how, usług doradczych itp., które w prosty sposób przekładają się na dynamiczny rozwój firm - bez takich usług żadna firma nie jest w stanie efektywnie się rozwijać w dzisiejszym bardzo dynamicznym i konkurencyjnym świecie gospodarczym. • Wprowadzanie tego limitu jest niespójne ze strategią rozwoju gospodarczego Polski opartej na gospodarce innowacyjnej. W konsekwencji wprowadzenia proponowanego ograniczenia polskie firmy zaczną zostawać w tyle za zagraniczną konkurencją, gdzie systemy podatkowe często wspierają innowacje. • limit w proponowanej wysokości jest rażąco niski, i w praktyce powodować będzie konieczność wyłączenia z kosztów większości (często nawet 90%) wydatków, • konieczność pozyskania nowego zewnętrznego finansowania na zapłatę CIT/PIT - gdyż gotówka pozostająca w firmie, mimo wypracowanego zysku operacyjnego, nie będzie wystarczająca do zapłacenia zobowiązania podatkowego. W powiązaniu z projektowanymi przepisami dotyczącymi tzw. split payment (które dodatkowo pogarszają płynność przedsiębiorstwa/znaczące ograniczenie dostępu do środków finansowych) oznaczać to będzie ryzyko upadłości dla wielu przedsiębiorców/szczególnie w branżach nisko marżowych, • obowiązywanie limitu oznaczać będzie, że koszty zakupu usług przez polskich przedsiębiorców będą w praktyce o 19% wyższe niż obecnie (skoro niemożliwe będzie w praktyce zaliczenie ich do kosztów podatkowych). Będzie to szczególnie odczuwalne w branżach w których usługi niematerialne (np. reklama) stanowią znaczny koszty ich działalności, np. branża produktów szybko zbywalnych (FMCG), farmaceutyczna, odzieżowa. To z kolei utrudni polskim przedsiębiorcom konkurowanie z zagranicznymi przedsiębiorcami, • obecne brzmienie przepisów w analizowanym zakresie może prowadzić do dyskryminowania spółek kapitałowych względem podmiotów prowadzących 	
--	--	--	--	--

			<p>analogiczną działalność w ramach jednoosobowych form działalności gospodarczej lub spółek osobowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> • przepisy powodują też istotny wzrost kosztów prowadzenia nowych inwestycji i ekspansji zagranicznej. Każda nowa inwestycja (niezależnie od branży/sektora) w początkowym okresie nie przynosi zysków, a moment wykazania pierwszego dochodu do opodatkowania może być bardzo odroczony w czasie, • limitowanie możliwości zakupu usług niematerialnych w postaci usług księgowych, doradczych oraz przetwarzania danych, w szczególności od centrów usług wspólnych znacząco obniży konkurencyjność polskich przedsiębiorców w porównaniu do ich zagranicznych odpowiedników. Polskie firmy będą bowiem miały ograniczoną motywację do implementowania rozwiązań oferowanych przez te centra, opartych na powszechnie akceptowanych praktykach biznesowych, których wyłącznym celem jest standaryzacja optymalizacja procesów oraz redukcja kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw. 	
207	PINK	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Wprowadzenie limitu wydatków na usługi, który może zostać zaliczony do kup wydaje się być nieuzasadnioną ingerencją w swobodę działalności gospodarczej i powszechnie obowiązujący system gospodarczy (korzystanie z podwykonawców/ekspertów/specjalizacji). PINK uważa, że proponowane przepisy w sposób drastycznie nadmierny próbują rozwiązać problem nieuzasadnionych wypłat zagranicę (w istocie prowadząc do podniesienia podatków).</p>	Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.
208	ZLSU B - ABSL	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Negatywna ocena proponowanej zmiany.</p> <p>Polskie firmy korzystające z centrów usług wspólnych oraz z zewnętrznych dostawców usług niematerialnych (np. z zakresie IT, czy doradztwa prawnego) będą ponosiły wyższe koszty w związku z outsourcingiem tego typu funkcji.</p> <p>Dodatkowo nie będzie jasne, które koszty usług podlegają limitowi, a które nie, co wprowadzi niepewność w rachunku ekonomicznym. Taka niepewność może wpływać ujemnie na ocenę Polski jako miejsca potencjalnych inwestycji w porównaniu z innymi lokalizacjami, gdzie takiej niepewności nie będzie. Alternatywnym rozwiązaniem mogłoby być zawężenie katalogu usług niematerialnych jedynie do takich usług, które są wykorzystywane w optymalizacji podatkowej tzn. do opłat i należności za korzystanie lub prawo do korzystania z praw do własności intelektualnej (np. do znaków towarowych) albo wyłączenie kosztów usług świadczonych przez spółki z grupy, które są centrami usług wspólnych (SSC i BPO).</p>	<p>Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.</p> <p>Z uwagi na koszty funkcjonowania grupowego CUW na wyodrębnienie takiego podmiotu w ramach grupy pozwolić sobie mogą wyłącznie duże podmioty. W takim przypadku za uzasadnione należy przyjąć założenie, iż EBITDA takich podmiotów jest na tyle duża, iż limit wprowadzany w art. 15e nie znajdzie dla nich w praktyce zastosowania.</p>

209	PRCH	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Negatywna ocena projektowanego rozwiązania z propozycją odstąpienia od regulacji ograniczającego odliczalność kosztów usług niematerialnych, z uwagi na to, iż dyskryminuje pewne rodzaje biznesów.</p> <p>Proponowane rozwiązanie będzie skutkowało pogorszeniem sytuacji podmiotów, które m.in. poszukując efektywności i synergii biznesowych zdecydowały się na outsourcing pewnych funkcji. Jednocześnie, premiowane będą podmioty, które takich działań nie podjęły, lecz np. kwestie zarządzania własnością intelektualną, reklamą czy zarządzanie bezpieczeństwem informatycznym realizują samodzielnie.</p> <p>Przyjęcie rozwiązania może ograniczyć efektywność działań inwestycyjnych, w szczególności w ich wstępnej fazie. Powszechną praktyką na rynku nieruchomości jest powoływanie spółek celowych dla kolejnych projektów nieruchomościowych, które w fazie rozwoju inwestycji ponoszą zewnętrzny koszt zarządzania. Jeśli takie koszty nie mogłyby zostać odniesione w wynik podatkowy w okresie, w którym spółka celowa jeszcze nie generuje istotnych przychodów, powodowałoby to że standardowe koszty działalności deweloperskiej są wykluczane, a więc spada efektywność inwestycji.</p> <p>Limitowanie kosztów usług niematerialnych, takich jak np. reklama, bardzo negatywnie może odbić się nie tylko na rynku nieruchomości handlowych, ale na całym sektorze handlu. Reklama w handlu jest kluczowa dla generowania sprzedaży (która zresztą jest realizowana na niskich marżach, wahających się od 0,5% do 10% w zależności od asortymentu). Z tej przyczyny, proponowane rozwiązanie to bardzo mocna ingerencja w rynek, która negatywnie wpłynie na konkurencyjność.</p>	<p>Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.</p>
210	ZBP	Art. 2 pkt 16 projektu (dodany: art. 15e CIT) – uwagi ogólne	<p><u>Objęcie ograniczeniami tak standardowo występujących na rynku usług wydaje się całkowicie nieuzasadnione.</u> Penalizowane podatkowo stają się np. usługi reklamowe, czyli podstawowe czynności każdego przedsiębiorcy podejmowane w celu generowania zysków. Usługi prawne, księgowe stanowią z kolei podstawowy rodzaj usług w celu zapewnienia zgodności działalności przedsiębiorcy z prawem. Usługi przetwarzania danych, gdzie często przedsiębiorstwa zamiast ponosić ogromne inwestycje, korzystają z usług firm zewnętrznych, które dysponują odpowiednim zapleczem sprzętowym. Gwarancje (poręczenia) służą zarządzaniu ryzykiem kontrahenta (regwarancje między bankami, czyli koszty przenoszenia ryzyk miałyby być dodatkowo penalizowane podatkowo). Nie sposób inaczej interpretować proponowanych przepisów jak formą zbiorowej odpowiedzialności za marginalną grupę nierzetelnych przedsiębiorców. Uczciwi podatnicy zostaną obłożeni dodatkowymi obowiązkami i ryzykiem błędów operacyjnych.</p> <p>W przypadku transakcji o sztucznym charakterze - uznania za koszt podatkowy usług,</p>	<p>Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.</p> <p>Z uwagi na niematerialny charakter usług i praw, o których mowa w projektowanym przepisie kontrola w stosunku do nich reguł ustalania cen transferowych jest istotnie utrudniona i nieefektywna. Podatność tych usług i praw na optymalizację podatkową i jej powszechność powoduje, iż istniejące instrumenty są niewystarczające do zapewnienia realnej i skutecznej ochrony bazy podatkowej.</p>

			<p>które nie zostały faktycznie zrealizowane, organy podatkowe posiadają już na mocy ogólnych przepisów Ordynacji podatkowej i ustawy CIT narzędzia, przy wykorzystaniu których mogą dążyć do eliminacji nadużyć. Wprowadzenie generalnej zasady ograniczenia możliwości zaliczania wybranych kategorii do kosztów podatkowych należy więc ocenić negatywnie, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, iż postulowany przepis odnosi się do usług standardowo nabywanych także przez podmioty prowadzące normalną działalność gospodarczą, które nie dążą do sztucznego zaniżania swoich dochodów podatkowych. Po uchwaleniu przepisów w postulowanym brzmieniu na mocy generalnych zasad ustalania kosztów podatkowych, podatnik w dalszym ciągu będzie zobowiązany do posiadania właściwej dokumentacji, wykazującej fakt wykonania danej usługi o charakterze niematerialnym oraz jej związku z osiągnięciem/zachowaniem/zabezpieczeniem źródła przychodów - w przypadku spełnienia tych warunków nie jest uzasadnione ograniczanie możliwości ich zaliczenia do kosztów w CIT.</p> <p>Należy również podkreślić, że w celu dodatkowego wzmocnienia wykonalności intencji projektodawcy, zasadne wydaje się wykorzystanie innych, ale adekwatnych mechanizmów takich jak np.</p> <p>a) tzw. mała klauzula przeciwko unikaniu opodatkowania, zgodnie z którą koszty usług niematerialnych, które nie znajdują ekonomiczno – gospodarczego uzasadnienia, nie powinny stanowić kosztu uzyskania przychodów lub</p> <p>b) zmiana art. 15 ust. 1 poprzez doprecyzowanie, jakie warunki musi spełniać koszt, aby mógł zostać zaliczony do kosztów uzyskania przychodów np. podkreślenie racjonalności danego kosztu, uzasadnienie gospodarcze poniesienia kosztu.</p>	
211	ITP S.A., PRP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Rezygnacja z zapisów regulacji zawartej w art. 15e, gdyż wpływa ona restrykcyjnie na prowadzenie działalności gospodarczej, ogranicza tę działalność, nie wpływa na zwiększenie innowacyjności, gdyż ogranicza usługi wspierające działalność innowacyjną i rozwój działalności gospodarczej.</p> <p>Ponadto w prowadzenie projektowanego artykułu 15e jest sprzeczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • z założeniami wprowadzonej Dyrektywy ATAD, • z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, • z umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania między niektórymi krajami w przypadku umów z podmiotami zagranicznymi • z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art 15 ust. 1). 	<p>Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.</p> <p>Nie można się zgodzić, iż regulacja jest sprzeczna wymienionymi w uwadze aktami. Zagadnienie to nie jest regulowane w dyrektywie ATAD, zatem nie może być z nią sprzeczne. Jednocześnie wpisuje się w kontekst projektu BESP prowadzonego przez OECD. Podobny kierunek zmian przyjęto w innych państwach UE np. Austrii i Niemczech.</p>

212	CECE D Polska - ZP AGD, PTPiR EE	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Wykreślenie projektowanych rozwiązań.</p> <p>Rekomenduje się wyłączenie limitowania tego typu kosztów - trudno odnaleźć podstawę do takich ograniczeń. Ponadto wiele dużych Spółek utworzyło Centra Usług Wspólnych tzw. CUW-y np. do obsługi księgowej. Usługi reklamowe dla niektórych Spółek są istotnym elementem zwiększającym sprzedaż.</p> <p>Projekt ustawy wprowadza znaczące ograniczenia w zaliczaniu kosztów usług niematerialnych do kosztów uzyskania przychodu. Jako przemysł CECED Polska - ZP AGD jest istotnym zleceniodawcą także w sferze usług, m.in. księgowych, reklamowych, doradczych czy rekrutacyjnych. Oferowane przez nas produkty konsumenckie wymagają ogromnych nakładów na promocję, znacznie przekraczających przewidziany próg 1,2 mln zł. Usługi te są nabywane w celach realizowania przychodów i nie mają nic wspólnego ani z optymalizacją kosztów, ani z transferem zysków z Polski. W naszej ocenie proponowana zmiana może istotnie wpłynąć na konkurencyjność polskich producentów AGD wobec producentów z innych krajów. W konsekwencji mogłaby ona determinować ich decyzje inwestycyjne. Propozycje niekorzystnie wpłyną także na rynek krajowy osłabiając polskich dystrybutorów kosztem firm spoza Polski sprzedających urządzenia w sklepach internetowych. Nie bez znaczenia będzie także ograniczanie poziomu wydatków na usługi zewnętrzne, co odczuli by zleceniobiorcy, w dużej mierze małe i średnie przedsiębiorstwa polskie, ale także promowane w Polsce Centra Usług Wspólnych.</p>	<p>Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200 i 208.</p>
213	KIG	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Ograniczenie do wysokości 5% EBITDA możliwych do zaliczenia w roku podatkowym kosztów uzyskania przychodów wynikających z: usług doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze będzie miało negatywny wpływ na polskie firmy. Firmy krajowe konkurujące z firmami zagranicznymi stracą konkurencyjność ze względu na efektywnie wyższą „stawkę podatkową”, niż w większości krajów EU. Duże zagraniczne korporacje, posiadając większą EBITDA będą konkurencyjnie uprzywilejowane wobec podmiotów polskich, działających na mniejszą skalę.</p> <p>Ponadto, inwestycje w usługi niematerialne, na gruncie proponowanych regulacji, będą utrudnione. Proponowany próg zwolnienia w wysokości 1 200 000 zł jest zbyt niski i utrudni inwestowanie w rozwój nowoczesnej gospodarki. Stąd też albo należy znacząco podnieść ten próg, albo zmienić katalog wydatków objętych restrykcjami.</p> <p>W związku z powyższym powinno się rozważyć, czy to nie przychód powinien</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Próg został podniesiony z 1,2 mln zł do 3 mln zł.</p>

			<p>stanowią podstawę do określenia progę. Dzięki takiemu podejściu:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ uwzględniona zostanie w większym stopniu skala działalności danej firmy, tzn. proporcjonalność poziomu kosztów do przychodu, ➤ zmniejszony będzie wpływ na zakłócenie konkurencji na danym rynku, gdyż nie uzależnia kosztu uzyskania przychodu od sytuacji finansowej firmy, ➤ firmy niskomarżowe będą mogły być atrakcyjne na rynku polskim. 	
214	ZPPP - Browary Polskie	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Wnosimy o odstąpienie od implementacji do ustawy CIT art. 15e w brzmieniu proponowanym w przedmiotowym Projekcie.</p> <p>Limit w proponowanej wysokości jest <u>rażąco niski</u>, i w <u>praktyce powodować będzie konieczność wyłączenia z kosztów znacznej większości (często nawet ponad 90%) wydatków odpowiadających ww. kategoriom</u>. W przedsiębiorstwach działających w branży piwowarskiej, w której z natury wysoki jest udział wydatków na usługi niematerialne w wydatkach przedsiębiorstwa ogółem, zobowiązanie podatkowe może wzrosnąć bardzo istotnie. Ponadto powyższy limit ma zastosowanie zarówno do podmiotów powiązanych jak i podmiotów niepowiązanych w rozumieniu art.11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Zastosowanie tego limitu do usług nabywanych od podmiotów niepowiązanych nie ma uzasadnienia biznesowego i stanowi nadmierną ingerencję w prowadzoną działalność gospodarczą. W związku z tym postulujemy rozważenie stosowania przedmiotowego limitu jedynie do usług nabywanych od podmiotów powiązanych.</p> <p>Przedsiębiorcy w branży piwowarskiej ponoszą w szczególności istotne wydatki na:</p> <p>a) usługi reklamowe (rozpoznawalność marki jest kluczowa z punktu widzenia maksymalizacji sprzedaży) — obok kosztów produkcji i logistyki jest to zasadnicza kategoria kosztów ponoszonych przez producentów piwa zrzeszonych w ZPPP-BP.</p> <p>Wydatki członków na tego rodzaju usługi to setki milionów złotych rocznie (znacznie powyżej 0,5 mld zł), generowane w związku z kreacją, produkcją oraz emitowaniem reklam. Należy podkreślić, iż usługi związane z działalnością reklamową członków związku świadczą głównie podmioty krajowe, tak więc pieniądze wydane na tego rodzaju działalność pozostają w Polsce.</p> <p>b) opłaty licencyjne (warunek konieczny aby produkować i sprzedawać piwo znanych światowych marek) — zazwyczaj opłaty te są należne podmiotom powiązanim, będącym właścicielami licencjonowanych marek, niemniej jednak zawsze ich wysokość jest ustalana na poziomie rynkowym, co zresztą jest jednym z wymogów wynikających z regulacji</p>	Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.

		<p>dotyczących cen transferowych.</p> <p>c) usługi księgowe — członkowie korzystają z zewnętrznych Centrów Usług Wspólnych, które są zlokalizowane w Polsce. Sytuacja w której te same usługi świadczone przez wyspecjalizowaną, zlokalizowaną w Polsce spółkę będą droższe (ze względu na brak podatkowej odliczalności tego rodzaju kosztów) od sytuacji gdy takie same „usługi” świadczone byłyby przez wewnętrzny dział księgowy nie ma uzasadnienia. Zwłaszcza, iż wyspecjalizowany charakter Centrów Usług Wspólnych powoduje, iż zasadniczo są one w stanie świadczyć te usługi taniej, niż w przypadku wewnętrznych działów księgowych.</p> <p>d) prawne (branża jako podlegająca ścisłym regulacjom ponosi szereg wydatków związanych zbyciem w zgodzie z przepisami ustanowionymi przez Państwo).</p> <p>e) doradcze (rynek piwa podlega dynamicznym zmianom, co powoduje konieczność dostępu do wiedzy o najlepszych praktykach rynkowych)</p> <p>f) związane z wdrażaniem nowych technologii (receptury produktów i opakowań, postęp technologii, w tym ukierunkowanych na ograniczenie energo- i materiało- chłonności).</p> <p>Przeprowadzone analizy wyników finansowych spółek pokazują, że gotówka pozostająca w firmie, mimo wypracowanego zysku operacyjnego, nie będzie często wystarczająca do zapłacenia zobowiązań podatkowych, co z kolei będzie powodowało konieczność zaciągania przez przedsiębiorstwa nowego zewnętrznego finansowania na zapłatę CIT/PIT. W powiązaniu z projektowanymi przepisami VAT dotyczącymi tzw. split payment (które dodatkowo pogarszają płynność przedsiębiorstwa/znacząco ograniczają dostęp do środków finansowych) oznaczać to będzie ryzyko istotnego pogorszenia płynności.</p> <p>Ponadto, obowiązywanie ww. limitu oznaczać będzie też, że koszty zakupu ww. usług przez polskich przedsiębiorców będą w praktyce o 19% wyższe niż obecnie (skoro niemożliwe będzie w praktyce zaliczenie ich do kosztów podatkowych) — co oznacza obciążenie branży dodatkowym podatkiem CIT, który znacznie przekroczy kwotę 100 mln zł. Utrudni to polskim przedsiębiorcom konkurowanie z zagranicznymi przedsiębiorcami, (których ograniczenie to nie dotknie) oraz doprowadzi do zmniejszenia obrotów na rynkach ww. usług (najpewniej budżety firm na zakup usług niematerialnych pozostaną na tym samym poziomie, zaś koszt ich nabycia wzrośnie o 19%, co oznaczać będzie konieczność ograniczania ich zakupu). Może to doprowadzić do upadłości/pogorszenia sytuacji wielu agencji reklamowych, biur księgowych, kancelarii prawnych i biur doradczych.</p>	
215	IDM	Art. 2 pkt	Wprowadzenie proponowanego ograniczenia spowoduje istotny wzrost obciążeń Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>podatkowych dla całej branży domów maklerskich, która w głównej mierze opiera się na usługach o charakterze niematerialnym. Co istotne, wzrost tych obciążeń byłby całkowicie nieuzasadniony – nie wynikałby przykładowo ze wzrostu przychodów oraz marż stosowanych w branży maklerskiej. Domy maklerskie pełnią szczególną rolę w obrocie instrumentami finansowymi na rynkach regulowanych. Znaczące pogorszenie kondycji finansowej w tej branży, spowodowane wprowadzeniem powyższych ograniczeń w ujmowaniu kosztów podatkowych mogłoby przyczynić się do zahamowania rozwoju rynku kapitałowego w Polsce. Ponadto prawdopodobne jest, iż zwiększenie obciążeń publicznoprawnych nałożonych na domy maklerskie spowodowałoby wzrost prowizji i innych opłat pobieranych w związku z wykonywaniem działalności maklerskiej, a w konsekwencji wpłynęłoby negatywnie na uczestników obrotu regulowanego, w tym na inwestorów indywidualnych.</p> <p>Z uwagi na powyższe proponuje się zmianę przepisów poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • istotne zwiększenie limitu wydatków na usługi niematerialne podlegających zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów ponad wysokość limitu wskazaną w obecnej treści projektu, lub • usunięcie proponowanych ograniczeń w ujmowaniu w kosztach podatkowych wydatków na usługi niematerialne. 	do uwagi nr 200.
216	SPG	Art. 2 pkt 16 (art. 15e CIT)	Negatywna ocena projektowanych rozwiązań, które wpłyną negatywnie na polskich producentów gier elektronicznych z uwagi na nieuwzględnienie specyfiki branży	Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.
217	ZBP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	Uwzględniając specyfikę wybranych branż, projektowany przepis nie powinien znaleźć zastosowania albo znaleźć zastosowanie w ograniczonym zakresie do podmiotów sektora bankowości, instytucji finansowych, funduszy sekurytyzacyjnych, firm leasingowych i faktoringowych a także podmiotów emisyjnych w rozumieniu art. 92a ust 3 Prawa bankowego , które z racji specyfiki prowadzonej działalnością muszą korzystać z usług zewnętrznych podmiotów w celu zabezpieczenia obrotu oraz transakcji klientów.	Stanowisko tożsame jak w wyjaśnieniach do uwagi nr 200.
218	ZBP, PRP, TOE, Energ	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	Projektowany limit nie powinien dotyczyć usług świadczonych w ramach podatkowych grup kapitałowych . Powyższe ograniczenie nie ma uzasadnienia, gdyż w przypadku PGK przychody i koszty są „konsolidowane” na poziomie jednego podatnika. Jeżeli bowiem wskazane w projektowanym przepisie usługi świadczone są przez spółkę wchodzącą w skład PGK, na rzecz innych spółek wchodzących w skład PGK, przychody	Uwaga uwzględniona. Projekt zostanie uzupełniony o stosowny przepis odnoszący się do PGK.

	a S.A.		wykazywane przez jedną spółkę odpowiadają kosztom uzyskania przychodów wykazywanych przez inne spółki tej samej podatkowej grupy kapitałowej. Usługi świadczone „wewnątrz” PGK są zatem w pełni neutralne tj. nie wpływają na wysokość dochodu podlegającego opodatkowaniu CIT.	
219	ZIPSE E - CP	<i>Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)</i>	<p>1) Wprowadzenie takiego rozwiązania skutkować będzie niemożliwością zaliczenia do kosztów podatkowych większości wydatków na usługi reklamowe, doradcze, księgowo, prawne, badania rynku, rekrutacji pracowników i usługi o podobnym charakterze.</p> <p>Proponowany limit jest bardzo niski, projektowane rozwiązanie zawęży swobodę przedsiębiorców co do wyboru modelu i strategii prowadzenia działalności, proponowane ograniczenie pozostaje w sprzeczności z trendami współczesnej gospodarki, w której rozwiązania oparte na outsourcingu są powszechnie stosowane. Wprowadzenie proponowanego limitu przełoży się na zmniejszenie popytu na ww. usługi a także zniechęci podatników do ponoszenia wydatków o charakterze innowacyjnym i będzie wprowadzać wewnętrzną sprzeczność pomiędzy istniejącą preferencją (art. 18d) a proponowanym limitem.</p> <p>2) Ponadto podmioty prowadzące działalność badawczo-rozwojową często ustalają wynagrodzenie za świadczone usługi przy zastosowaniu metody „koszt plus”, co oznacza że wszelkie koszty stanowią podstawę dla obliczenia wynagrodzenia. Ponadto brak jest w uzasadnieniu do projektu w tej części.</p> <p>W związku z powyższym postuluje się, co najmniej o wykreślenie z projektu w całości przepisu art. 15e ust. 1 pkt 1 i zastosowanie proponowanego limitu wyłącznie do opłat i należności, o których mowa w art. 15e ust. 1 pkt 2 albo zastosowanie proponowanego ograniczenia wyłącznie do usług i świadczeń nabywanych od podmiotów powiązanych w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4 ustawy CIT.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 200.
220	IZFiA, B-PIH, KPFw P, FRRF, IGTE, FPP	<i>Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 1 ustawy CIT)</i>	Proponowane rozwiązanie należy oceniać negatywnie. Proponowane zmiany w obecnym kształcie uderzą w podmioty działające na polskim rynku w branżach nieodzwrotnie związanych z ponoszeniem wydatków na usługi niematerialne (firmy działające w branży IT, branży usług doradczych, zarządzania funduszami inwestycyjnymi), które nie prowadzą jakichkolwiek działań zmierzających do nielegalnego zmniejszenia obciążeń podatkowych. Ograniczenie możliwości zaliczania wydatków na nabycie tego typu usług do kosztów uzyskania przychodów spowoduje znaczne ograniczenie rozwoju działalności prowadzonej przez wskazane podmioty, co będzie miało również przełożenie na generowane przez nie zyski. Uzasadnione jest ograniczenie omawianych regulacji jedynie do tych wydatków, które są ponoszone pomiędzy podmiotami powiązanimi w	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 200.

			<p>rozumieniu art. 11 Ustawy o CIT.</p> <p>Ponadto znaczna część podmiotów działających w branżach, w których wydatki na usługi niematerialne stanowią jedną z głównych pozycji kosztowych funkcjonuje w ramach grup kapitałowych. W związku z tym wydatki na zakup usług niematerialnych są ponoszone na rzecz podmiotu powiązanego, mającego jednak siedzibę na terytorium Polski i odprowadzającego z tego tytułu podatek dochodowy w Polsce. Jednocześnie skala prowadzonej działalności powoduje, iż limit zaproponowany w ust. 4 omawianego przepisu będzie w wielu wypadkach niewystarczający. Ze względu na powyższe celowe jest podwyższenie limitu nadwyżki kosztów na nabycie usług o charakterze niematerialnym do kwoty 1.200.000 euro oraz wyłączenie z przedmiotowych ograniczeń wydatków ponoszonych na rzecz podmiotów niepowiązanych.</p> <p>Proponuje się [IZFiA] następujące brzmienie art. 15e ust. 1:</p> <p><i>„Art. 15e. 1. Koszty:</i></p> <p><i>1) usług doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń, oraz świadczeń o podobnym charakterze,</i></p> <p><i>2) wszelkiego rodzaju opłat i należności za korzystanie lub prawo do korzystania z praw lub wartości, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7</i></p> <p><i>– ponoszone na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 11, podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w wysokości nieprzekraczającej łącznie w roku podatkowym 5% kwoty stanowiącej sumę dochodu uwzględnionego w podstawie opodatkowania, wysokości odpisów amortyzacyjnych zaliczonych w danym roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów oraz różnicy między przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego.</i></p>	
221	PRP, TOE, Energa S.A.	Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e CIT)	<p>Art. 15e CIT wprowadza nowe, istotne ograniczenie w możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów niektórych usług. Ponieważ jest to przepis ograniczający uprawnienia podatników konieczne jest precyzyjne określenia zakresu jego zastosowania. Dlatego też proponujemy zdefiniowanie w CIT pojęć użytych w art. 15e ust. 1 pkt 1. Brak podania definicji legalnych użytych w tym przepisie pojęć będzie powodował liczne spory podatników z organami podatkowymi.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>„Zamknięcie” tego katalogu będzie sposobem na obchodzenie regulacji poprzez nowe nazewnictwo umów zawieranych między podmiotami o cechach tożsamyh z usługami wskazanymi w katalogu z art. 15e ust. 1 pkt 1.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

222	IGE	Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e CIT)	Wydaje się, że analizowane ograniczenie kosztów usług niematerialnych będzie miało również zastosowanie do kosztów wskazanych usług skapitalizowanych w wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (np. kosztów usług inżynierskich), co może wymusić konieczność odpowiedniej czasochłonnej i skomplikowanej korekty odpisów amortyzacyjnych w związku z zastosowaniem analizowanych przepisów.	Uwaga niezasadna. Wyłączenie z kosztów nie będzie miało zastosowania do kosztów usług skapitalizowanych w wartości środka trwałego lub wnip.
223	ZBP, IGE	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 1 CIT)	Zasadnym wydaje się ujednoczenie algorytmu, w oparciu o który byłyby ustalany limit kosztów uzyskania przychodów, z algorytmem wskazanym z art. 15c. Uszczegółowienia niewątpliwie wymagają terminy „finansowanie dłużne” i „finansowanie zewnętrzne” (niezdefiniowane w ustawie CIT). Ujednoczenie wskaźników stosowanych dla celów art. 15c i 15e ustawy CIT oraz doprecyzowanie sposobu ich liczenia w celu uniknięcia poważnych wątpliwości istniejących w omawianym zakresie obecnie, np. jako sumy podstawy opodatkowania i amortyzacji, ale z wyłączeniem określonych kosztów podlegających limitowaniu (kosztów finansowania dłużnego, kosztów usług niematerialnych i kosztów z tytułu korzystania z określonych praw lub wartości niematerialnych i prawnych).	Uwaga uwzględniona w zakresie w jakim ujednoczenie tych terminów odpowiada celom obu regulacji. .
224	PSIK	Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 1 CIT)	Mechanizm obliczania kwoty, do wysokości której koszty podlegają zaliczeniu do kup, zawiera błąd logiczny. Dla obliczenia ww. kwoty niezbędne jest bowiem ustalenie dochodu podlegającego opodatkowaniu, natomiast wpływ na wysokość tego dochodu będzie mieć wysokość kosztów podlegających rozliczeniu jako kup (w tym kosztów objętych limitem, o którym mowa w przepisie). Tym samym mechanizm ustalania wysokości limitu w ramach analizowanego przepisu jest oparty o zmienną (wysokość dochodu), której ustalenie nie jest możliwe bez uwzględniania tego limitu (pętla logiczna).	Uwaga zasadna. Sposób kalkulacji algorytmu zostanie poprawiony.
225	IGE	Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 1 CIT)	Należy zaznaczyć, że ujemna różnica pomiędzy przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego będzie zasadniczo pomniejszać wskaźnik przewidziany dla kalkulacji limitu kosztów usług niematerialnych / opłat za korzystanie z praw / wartości niematerialnych i prawnych – wskazane rozwiązanie jest odmienne od sposobu kalkulacji wskaźnika kosztów finansowania dłużnego, gdzie ujemna różnica w omawianym zakresie nie pomniejsza wskaźnika.	Uwaga uwzględniona w zakresie w jakim ujednoczenie tych terminów odpowiada celom obu regulacji.
226	AIH, BCC F-PIG	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	Wątpliwości wynikające z obecnego sformułowania projektowanych przepisów: 1) wysokość wydatków, które można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów jest uzależniona od podstawy, która z założenia jest obliczana jako różnica przychodu i kosztów uzyskania przychodów z danego roku podatkowego. Oznacza to, w celu	Ad. 1 i 3) Uwaga zasadna. Sposób kalkulacji algorytmu zostanie poprawiony.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>obliczenia dozwolonej wartości kosztów z tytułu usług niematerialnych, które będą kształtować dochód podatkowy, podatnik musi najpierw znać ten dochód, na który wydatki na usługi niematerialne również się składają. Jednocześnie, proponowany sposób kalkulacji nie jest zgodny z definicją podatkowej EBITDA wskazaną w Dyrektywie ATAD2, na której – zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w uzasadnieniu do projektu – wzorowany jest art. 15e,</p> <p>2) nie wiadomo również w jakiej wysokości podatnicy mogą zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wydatki na zakup usług niematerialnych, gdy za dany rok podatkowy poniosą stratę (z jednego lub więcej rodzajów działalności),</p> <p>3) z uwagi na sposób kalkulacji limitu w momencie ponoszenia danego kosztu podatnik nie będzie miał możliwości przewidzenia, w jakiej części wydatek ten stanowi dla niego koszt uzyskania przychodów, gdyż „<i>suma dochodu uwzględnionego w podstawie opodatkowania, wysokości odpisów amortyzacyjnych zaliczonych w danym roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów oraz różnicy między przychodami i kosztami finansowania zewnętrznego</i>” – o jakiej mowa w przepisie – jest możliwa do określenia dopiero w momencie rocznego rozliczenia podatkowego. W momencie ponoszenia kosztów podatnik nie wie więc w jaki sposób wpłynie on na jego rozliczenie podatkowe, co godzi w zasadę pewności prawa,</p> <p>4) niejednoznaczny jest zakres „<i>usług doradczych</i>” oraz „<i>świadczeń o podobnym charakterze</i>”, w szczególności czy usługami lub świadczeniami takimi są np. usługi rewizji finansowej, pozyskiwania dofinansowania unijnego czy wykonywania ekspertyz i badań.</p>	<p>Ad. 2) W przypadku poniesienia straty podatnik będzie mógł zaliczyć koszty, o których mowa w art. 15e o wysokości progu 3 mln zł.</p> <p>Ad. 4) Wskazane przykłady mogą stanowić usługi o charakterze doradczym lub podobnym do nich.</p>
227	FRRF, IGTE, FPP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>W art. 15e: – w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ w punkcie 1) proponuje się wykreślenie wyrażenia „<i>usług reklamowych</i>” oraz wyrażenia „<i>oraz świadczeń o podobnym charakterze</i>”; ➤ po podpunktach, po myślniku proponuje się: <ul style="list-style-type: none"> ▪ dodanie wyrażenia „<i>ponoszone na rzecz podmiotów powiązanych w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4 ustawy</i>”; ▪ zastąpienie wartości procentowej „5%” przez „30%”; ▪ dodania wyrazu „<i>pozytywnej</i>” przed wyrażeniem „<i>różnicy między przychodami i kosztami finansowania</i>”; ▪ zastąpienie wyrażenia „<i>kosztami finansowania zewnętrznego</i>” <i>in fine</i> wyrażeniem 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 200.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>„kosztami finansowania dłużnego”;</p> <p>– w ust. 3 proponuje się doprecyzowanie przepisu poprzez dodanie wyrażenia „zgodnie z art. 7 ust. 5”;</p> <p>– w ust. 4 proponuje się podwyższenie wskazanej w nim wartości z wysokości 1.200.000 zł do 2 000 000 euro;</p> <p>– w ust. 5 proponuje się dodanie po wyrażeniu „nie ma zastosowania do” wyrażenia „kosztów o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz”.</p> <p>Dodatkowo, postulujemy podwyższenie współczynnika procentowego wyznaczającego limit maksymalnych kosztów do poziomu 30% oraz doprecyzowanie, iż elementem składowym współczynnika EBITDA jest dodatnia różnica pomiędzy przychodami o charakterze odsetkowym a kosztami finansowania dłużnego – dla odzwierciedlenia podatkowej metody wyliczania tego współczynnika.</p>	
228	IGE, KPFw P, BCC F-PIG	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Definicja wskaźnika zbliżonego do EBITDA, w oparciu o który należy kalkulować przysługujący limit kosztów uzyskania przychodów z tytułu powyższych kosztów, budzi poważne wątpliwości, w szczególności w związku z faktem, że odwołuje się on do podstawy opodatkowania, czyli kategorii, która nie może zostać poprawnie skalkulowana bez informacji odnośnie do podlegających odliczeniu kosztów uzyskania przychodów m.in. z tytułu zakupu usług niematerialnych, czy też opłat i należności za korzystanie z określonych praw / wartości niematerialnych i prawnych (w konsekwencji, zgodnie z obecnym brzmieniem Projektu, kalkulacja wartości kosztów uzyskania przychodów w omawianym zakresie może okazać się problematyczna, gdyż podstawą tej kalkulacji są dane uwzględniające wartość tych kosztów.</p> <p>Proponuje się zmianę – powinno być: „...dochód stanowiący podstawę opodatkowania policzony z wyłączeniem zastosowania art. 15c oraz art. 15e...”.</p>	<p>Uwaga zasadna.</p> <p>Sposób kalkulacji algorytmu zostanie poprawiony.</p>
229	B-PIH	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 1 ustawy CIT)	<p>Ograniczenie potrącalności podatkowej wydatków na wybrane kategorie usług niematerialnych opiera się na współczynniku EBITDA <u>kalkulowanym według podatkowych wartości</u> (dla odróżnienia od klasycznie pojmowanego współczynnika EBITDA opierającego się na wartościach księgowych).</p> <p>Proponuje się rozważenie:</p> <p>1) wprowadzenia współczynnika procentowego na poziomie 30% oraz</p> <p>2) doprecyzowanie, iż elementem składowym współczynnika EBITDA jest dodatnia różnica pomiędzy przychodami o charakterze odsetkowym a kosztami finansowania</p>	<p>Ad. 1) Uwaga nieuwzględniona. Biorąc pod uwagę zmiany wskazane w stanowisku do uwagi nr 200 dodatkowe zwiększanie poziomu EBITDA nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Ad. 2) Sposób kalkulacji algorytmu zostanie poprawiony.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			dłużnego.	
230	POPiH N	<i>Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 1 ustawy CIT)</i>	Wprowadzany przepis na gruncie praktycznych rozliczeń może napotkać istotne trudności w jego stosowaniu np. jeżeli próg odliczeń wyliczony zgodnie z art. 15e ust. 1 ustalany byłby po zakończeniu każdego miesiąca rozliczeniowego, istniałoby ryzyko, że danym okresie rozliczeniowym ujęto w kosztach uzyskania przychodów zbyt wysoką kwotę wydatków na wymienione usługi, co wpływałoby na wysokość zaliczek wpłacanych do US (ryzyko powstania zaległości). Podatnicy, którzy z kolei podejną ostrożnie, np. oczekując na roczne dane, będą tracili na możliwości pomniejszenia podstawy opodatkowania przy zaliczkach. Postuluje się przewidzenie regulacji pozwalającej odpowiednio skorygować koszty po zakończeniu roku podatkowego, bez wyciągania negatywnych konsekwencji dla podatnika dokonującego rozliczeń. Innymi słowy koszty byłyby rozpoznawane na bieżąco w pełnej wysokości z potencjalną korektą w zeznaniu rocznym.	Przepisy nie wyłączają takiej możliwości.
231	POPiH N	<i>Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 1 CIT)</i>	W praktyce występują sytuacje, w których podatnicy nabywane usługi wymienione przez projektodawcę (licencje, usługi doradcze, prawne) refakturowują (w całości/części) na inny podmiot. Ograniczenie spowodowałoby pozbawienie podatnika prawa do rozpoznania kosztów podatkowych, z jednoczesnym obowiązkiem rozpoznania przychodu z tego tytułu. Postuluje się zatem wprowadzenie przepisu wyłączającego z objęcia progiem kosztów, w części w jakiej następnie byłyby refakturowane na inne podmioty.	Uwaga uwzględniona.
232	IGE	<i>Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)</i>	Wskazane byłoby maksymalne doprecyzowanie katalogu świadczeń objętych limitem w celu uniknięcia wątpliwości, czy określone kategorie nabywanych usług podlegają wskazanemu ograniczeniu (powyższe wydaje się szczególnie istotne uwzględniając obecne wątpliwości istniejące w odniesieniu do określonych kategorii kosztów w kontekście określenia obowiązku poboru podatku u źródła) – wątpliwości może przy tym np. budzić fakt, czy koszty ponoszone na rzecz Agencji Pracy Tymczasowej podlegają omawianemu ograniczeniu oraz czy koszty zakupu usług programistycznych należy traktować jako usługi doradcze czy przetwarzania danych albo jako usługi o podobnym charakterze.	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 200.
233	PFHR	<i>Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)</i>	<u>Bezpodstawne jest stawianie w tym samym rzędzie usług przynoszących efekt materialny w postaci zatrudnionych pracowników, czy prowadzenia ksiąg rachunkowych i podatkowych, z usługami czysto niematerialnymi w postaci np. znaków towarowych.</u> Korzystanie z zewnętrznych firm doradczych czy usługowych jest niezbędnym elementem strategii biznesowej np. bez wsparcia profesjonalnych agencji zatrudnienia zakończenie	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 200. Z zakresu usług, o których mowa w art. 15e ust. 1 pkt 1 wyłączono usługi księgowe, prawne oraz rekrutacji pracowników.

			<p>procesu rekrutacyjnego sukcesem bywa niemożliwe.</p> <p>Przepis wymaga doprecyzowania pod względem:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ katalogu usług, który obejmuje, poprzez wykluczenie z niego tych, które można z łatwością zweryfikować pod kątem faktycznego wykonania, ➤ grupy odbiorczej, której dotyczy poprzez zawężenie do firm będących częścią grup kapitałowych. 	
234	PIKE	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Katalog usług objętych projektowanymi przepisami jest za szeroki – podatnicy są bowiem zobowiązani na podstawie odrębnych przepisów do ponoszenia kosztów dotyczących usług, np. księgowych, czy przetwarzania danych. Objęcie limitem takich usług jak usługi reklamowe, badania rynku czy usługi rekrutacyjne, z dużym prawdopodobieństwem oznaczać będzie utratę przychodów przez wielu podatników. Wydatki na tego rodzaju usługi są bowiem ściśle powiązane z notowanymi przychodami, zatem konieczność ograniczenia tych wydatków (w celu dostosowania się do ustanawianego limitu) oznaczać będzie spadek przychodów.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 234.
235	KIRP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Brak uzasadnienia dla wprowadzania proponowanych zmian, np. w odniesieniu do usług prawnych – organy podatkowe mają prawo weryfikacji związku przyczynowego pomiędzy wydatkami ponoszonymi na usługi niematerialne a kosztami uzyskania przychodów, w tym wykazania, że usługi tego rodzaju były faktycznie świadczone.</p> <p><u>Brak analogicznego limitowania wydatków na usługi prawne na gruncie przepisów ustawy PIT.</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 234.</p> <p>W PIT nie występuje problem ukrytej dywidendy.</p>
236	KSOK	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT)	<p>Wyłączenie z zakresu projektowanego przepisu, usług:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prawnych i doradztwa podatkowego – jeżeli świadczone są na rzecz podatnika bezpośrednio przez podmioty uprawnione do świadczenia tych usług, wykonujące działalność zawodową w formach przewidzianych odrębnymi przepisami; • usług ubezpieczeniowych – jeżeli świadczone są bezpośrednio na podstawie umowy zawartej przez podatnika z zakładem ubezpieczeń, towarzystwem ubezpieczeń wzajemnych lub podmiotem równorzędnym. <p>Wskazane wyżej usługi należą do usług specjalistycznych, świadczonych w formach określonych odrębnymi przepisami prawa, przez podmioty znajdujące się pod nadzorem publiczno-prawnym, sprawowanym przez właściwe organy, wobec czego korzystanie z nich niesie ze sobą niskie ryzyko nadużyć podatkowych, szczególnie gdy świadczone są bezpośrednio przez uprawniony do tego podmiot (a nie są np. refakturowane). Włączenie</p>	Uwaga częściowo uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 234.

			przedmiotowych usług w ramach łącznego limitu kosztów „usług niematerialnych” w określonych przypadkach (przedsiębiorstwa typu start-up, działalność nisko-marżowa (np. handlowa)), może prowadzić do istotnego zwiększenia kosztów działalności podatników, także tych niekorzystających z „agresywnej optymalizacji podatkowej”.	
237	SKwP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT)	<p>Wyłączenie z zakresu przepisu usług księgowych.</p> <p>Nieuzasadnione jest bowiem zrównanie usług księgowych z innymi wymienionymi usługami. Należy wskazać, że usługi księgowe istotnie różnią się od wymienionych usług niematerialnych. Ich wyróżniającą cechą jest m.in. mierzalność ceny - czyli proste, niewymagające wiedzy specjalistycznej, ustalenie jaka jest cena jednostkowa za wyświadczoną usługę, np. cena za zaksięgowanie jednego dokumentu. Zaliczenie usług księgowych do tego zbioru nie realizuje wskazanego celu uszczelnienia systemu podatkowego, tj. ograniczania zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów takich kosztów, gdzie występuje ryzyko transferu dochodów pomiędzy podatnikami w Polsce, a także do innych jurysdykcji podatkowych.</p>	Uwaga uwzględniona.
238	TGPE, PRP, TOE, Energa S.A.	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Obecnie duża część usług tzw. wsparcia biznesu jest kupowana od zewnętrznych firm, specjalizujących się w obsłudze prawnej, księgowej, czy innych. Pozwala to jednostce na skoncentrowanie się na podstawowej działalności i jednocześnie optymalizować koszty.</p> <p>Ograniczenie zaliczania kosztów <u>usług księgowych</u> do kosztów uzyskania przychodów jest niezrozumiałe, bowiem usługi te nie są wykorzystywane w celu stosowania agresywnych optymalizacji podatkowych. Również ograniczenie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów <u>usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu</u> nie wydaje się mieć jakiegokolwiek uzasadnienie. Ograniczenie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów korzystania z nowych technologii np. w formie leasingu systemów informatycznych będzie miało negatywny wpływ na konkurencyjność przedsiębiorstw krajowych.</p> <p>[PRP, TOE, Energa S.A.] To samo dotyczy <u>usług prawnych</u> niezbędnych w prowadzeniu bieżącej działalności gospodarczej. Limitowanie tych usług poprzez ograniczenia w możliwości wykazywania kosztów podatkowych może powodować istotne ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej, osiągania przychodów czy też zabezpieczenia lub zachowania ich źródła, to z kolei może wiązać się z ograniczeniem wpływów budżetowych, a zatem może mieć odwrotny od zamierzonego ustawą skutek.</p> <p>Ograniczenie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów <u>kosztów ubezpieczeń</u> nie powinno zostać wprowadzone. Ponoszenie przez podatników kosztów</p>	Uwaga częściowo uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 234.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			ubezpieczeń jest jak najbardziej racjonalne i zmierza do zachowania źródła przychodów każdego podatnika.	
239	B-PIH	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 1 ustawy CIT)	<p>Proponowany art. 15e ust. 1 oraz obowiązujący art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych służą odmiennym celom. W przypadku tego drugiego przepisu <i>ratio legis</i> wprowadzenia tego typu katalogu usług osadza się na przerzuceniu obowiązku wyliczenia, pobrania oraz odprowadzenia należnego podatku z podatnika (podmiot zagraniczny) na płatnika (podmiot krajowy). W przypadku natomiast proponowanego art. 15e ust. 1 ograniczenie potrącalności podatkowej wydatków miałyby charakter <i>erga omnes</i>, zarówno względem usługodawców krajowych, jak i usługodawców zagranicznych, oraz względem usługodawców będących podmiotami powiązаныmi, jak i podmiotami niepowiązаныmi.</p> <p>W tym zakresie postuluje się by Ministerstwo Finansów rozważyło zawężenie zakresu przedmiotowego katalogu usług, tak aby usługi reklamowe jako usługi weryfikowalne pod kątem rzeczywistego wykonania zostały wyłączone z tego katalogu.</p>	Uwaga nieuwzględniona.
240	KPFw P	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	W przypadku pozostawienia art. 15e (zasadniczy postulat jego wykreślenia) postuluje się wylączenie z katalogu kosztów ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń oraz usług księgowych, prawnych, rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu z uwagi na łatwość ustalenia kosztu tych usług (dostępny benchmark - usługi powszechne),	Uwaga częściowo uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 234.
241	PIU	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Usunięcie przepisu w całości.</p> <p>1) Ograniczenie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na ubezpieczenia może wpłynąć na liczbę zawieranych umów ubezpieczenia przez klientów zakładów ubezpieczeń a w konsekwencji doprowadzić do zmniejszenia poziomu dochodów generowanych przez sektor ubezpieczeń w Polsce a także wpływów z podatku CIT.</p> <p>2) Większość nabywanych z zewnątrz usług jest niezbędna w celu wykonywania podstawowej działalności zakładu ubezpieczeń, tj. udzielania ochrony ubezpieczeniowej. Wprowadzenie ograniczenia dotyczącego możliwości zaliczenia kosztów tych usług do kosztów uzyskania przychodów może wpłynąć na wzrost wysokości składki ubezpieczeniowej.</p> <p>3) Usługi niematerialne wymienione w Projekcie nabywane są przez zakłady ubezpieczeń także w celu zapewnienia poprawności dokonywanych rozliczeń finansowych, księgowych, podatkowych, wypełnienia wymagań prawnych, a także dla zapewnienia</p>	Uwaga nieuwzględniona., jednakże zakres oddziaływania przepisu art. 15e został ograniczony w sposób wskazany w pkt 200, co powinno wyeliminować ryzyka wskazane w uwadze.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			należytej jakości usługi oraz właściwego zarządzania ryzykiem, dlatego ograniczenie możliwości ich odliczenia pod podstawy opodatkowania nie jest zasadne.	
242	PSIK, ZIPSE E - CP PRP, TOE, Energa S.A., KPFw P, PIBR	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 1 CIT)	1) Zastosowanie proponowanej regulacji jest bardzo trudne, gdyż nie ma możliwości ustalenia dochodu podatkowego bez znajomości całkowitych kosztów uzyskania przychodów. 2) Wprowadzenie nieostrego sformułowania „oraz świadczenia o podobnym charakterze” prowadzić będzie do niejasności interpretacyjnych oraz znacznych trudności w określeniu katalogu usług objętych limitem. Wprowadzany katalog powinien być katalogiem zamkniętym.	Ad. 1) Uwaga zasadna. Sposób kalkulacji algorytmu zostanie poprawiony. Ad. 2) Stanowisko tożsame z wyjaśnieniami do uwagi nr 221.
243	KSKOK	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 1 ustawy CIT)	Doprecyzowanie w projekcie, czy koszty wyłączone z ograniczenia przewidzianego w projektowanym art. 15e ust. 1 i 4, stosownie do ust. 5, tj. koszty określone w ust. 1 pkt 2, zaliczone do kosztów bezpośrednio związanych z wytworzeniem konkretnych towarów lub usług, są uwzględniane przy określaniu przekroczenia limitów ustalonych zgodnie z ust. 4 i ust. 1 (1.200.000 zł + 5% EBIDTA). Zdaniem Kasy Krajowej zaliczenie kosztów określonych w projektowanym art. 15e ust. 1 pkt 2 ustawy CIT do kosztów bezpośrednio związanych z wytworzeniem towaru lub usługi, powinno pozostawać bez wpływu na stopień wykorzystania przez podatnika limitów określonych w art. 15e ust. 4 i ust. 1, w przeciwnym przypadku projektowany art. 15e nie będzie realizował zakładanych funkcji. Kasa Krajowa proponuje, aby w projektowanym przepisie art. 15e ust. 1 pkt 2 Ustawy CIT na końcu dodane zostało zdanie, „z wyłączeniem tych kosztów, o których mowa w ust. 5.”	Uwaga uwzględniona. Kwestia ta zostanie doprecyzowana poprzez wyłączenie tych kosztów z kalkulacji limitu.
244	PIKE	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 1 ustawy CIT)	<u>Określony w projekcie limit jest zbyt niski i jest niewspółmierny do rzeczywistych nakładów ponoszonych przez przedsiębiorców na usługi niematerialne</u> w szczególności, że limit ten ma być obliczany kumulatywnie dla wszystkich rodzajów usług. Poziom tego rodzaju wydatków ponoszonych przez przedsiębiorców, których działalność opiera się w dużej mierze na wykorzystywaniu wartości niematerialnych i prawnych sięga kilkudziesięciu procent kwoty przychodu. Członkowie PIKE są zobowiązani do płacenia kilkunastu procent swoich przychodów na	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w pkt 200. Limit zostanie podniesiony do 3 mln zł.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>rzecz nadawców programów telewizyjnych rozpowszechnianych w sieciach kablowych. Ponadto z tabeli wynagrodzeń wynika, że operatorzy sieci kablowych będą musieli uiszczać na ich rzecz 3,3 % swoich przychodów (również są to wydatki mieszczące się w katalogu określonym w projektowanym art. 15e). Zatem po zatwierdzeniu tabel wynagrodzeń wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania łącznie z prawami nadawców wydatki członków Izby tylko z tego tytułu będą sięgać 20% ich przychodów z tytułu świadczenia usług telewizji kablowej. Tymczasem proponowane rozwiązanie pozwoli podatnikom zaliczyć do kup zaledwie 5% ich zysku operacyjnego. Wskazany limit dotyczy również takich usług jak usługi przetwarzania danych, czy usługi prawne i księgowość, a podatnicy nie mają do końca wpływu na konieczność ponoszenia tego rodzaju wydatków.</p> <p>Z uzasadnienia projektu nie wynika, aby określony poziom wydatków był wynikiem jakiegokolwiek analizy przeprowadzonej przez MF. Nie wyjaśniono dlaczego przyjęto taki właśnie poziom limitu i dlaczego należy uznawać, że wydatki przekraczające ten limit poniesione przez danego podatnika na tego rodzaju prawa i wartości o charakterze niematerialnym świadczą o stosowaniu agresywnej optymalizacji podatkowej.</p> <p>Brak uzasadnienia w świetle dyrektywy ATAD.</p>	
245	PSIK, POPiH N, PIKE, PRP TOE, Energ a SA	Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 1 CIT)	<p><u>Limit 5% wskazanego w opisanym przepisie wskaźnika należy uznać za istotnie niski, co może mieć wpływ na działalność grup podmiotów, w których określone funkcje pozostają rozproszone pomiędzy różnymi jednostkami (np. dla przedsiębiorstw z branży budowlanej i deweloperskiej, w ramach której koszty gwarancji i poręczeń stanowią istotny element w ogólnej bazie kosztów).</u></p> <p>Należy podkreślić, że w praktyce rynkowej istnieją pewne ograniczenia, zakładające, że poziom wynagrodzenia z tytułu pewnych świadczeń niematerialnych nie może przekroczyć określonego podmiotu zysku, jednakże z reguły zakładają one poziom nie mniejszy niż 25% EBITDA.</p> <p>Proponujemy zwiększenie wartości limitu umożliwiającego zaliczenie kosztów usług niematerialnych do kup.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w pkt 200.
246	PRP, TOE, Energ a S.A.	Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 1 CIT)	<p>Projektowany art. 15e ust. 1 pkt 2 CIT wprowadza niekorzystne dla rozwoju przedsiębiorstw ograniczenie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów opłat za korzystanie z praw lub wartości, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7 CIT.</p> <p>Ograniczenie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów korzystania z nowych technologii np. w formie leasingu systemów informatycznych będzie</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w pkt 200.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			miało negatywny wpływ na konkurencyjność przedsiębiorstw krajowych.	
247	ZBP	Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 3 ustawy CIT)	Limit nie uwzględnia faktu, że nie zawsze przedsiębiorcy wykazują dochód. W czasach kryzysów gospodarczych czy w ramach realizacji ryzyk związanych z prowadzoną działalnością przedsiębiorcy notują straty, w tym straty podatkowe. W takich sytuacjach będą dodatkowo boleśnie penalizowani podatkowo, zamiast odwrotnie korzystać ze wsparcia państwa w postaci współmierności obciążenia CIT do wyników prowadzonej działalności gospodarczej. <u>W tym kontekście niezrozumiałą jest też ust. 3 wyłączający możliwość przesuwania rozliczenia kosztów w czasie.</u>	Uwaga uwzględniona. Przepis wyłączający możliwość przenoszenia nieodliczonych kwot na przyszłe okresy zostanie zmieniony. Kwoty te będą mogły być odliczane w przeciągu następnych 5 lat podatkowych.
248	B-PIH, FRRF, IGTE, FPP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 3 ustawy CIT)	Norma przewidziana w projektowanym ust. 3 jest nieuzasadnionym ograniczeniem swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz podobnie jak norma z ust. 1 uderza bezpośrednio w podstawy nowoczesnej gospodarki opartej na wiedzy i usługach. Jeżeli jednak ograniczenie to ma zostać wprowadzone, postuluje się by wprowadzono rozwiązanie dla rozliczania nieodliczonej części tego typu wydatków obostrzenia jak dla rozliczania strat podatkowych, czyli zgodnie z dyspozycją art. 7 ust. 5 ustawy CIT.	Stanowisko tożsame jak o uwagi nr 247.
249	KSKO K, KPFW P	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	Wprowadzenie rozwiązania, analogicznego jak w przypadku kosztów odsetkowych, przekraczających określone ustawą roczne limity, jak i dotyczącą rozliczenia start podatkowych, aby koszty przekraczające limity określone w art. 15e ust. 1 ustawy CIT mogły być odliczane w kolejnych 5 latach podatkowych, do wysokości limitów obowiązujących w tych latach.	Stanowisko tożsame jak o uwagi nr 247.
250	IZFiA	Art. 2 pkt 16 projektu (art. 15e ust. 4 ustawy CIT)	Znaczna część podmiotów działających w branżach, w których wydatki na usługi niematerialne stanowią jedną z głównych pozycji kosztowych funkcjonuje w ramach grup kapitałowych. W związku z tym wydatki na zakup usług niematerialnych są ponoszone na rzecz podmiotu powiązanego, mającego jednak siedzibę na terytorium Polski i odprowadzającego z tego tytułu podatek dochodowy w Polsce. Jednocześnie skala prowadzonej działalności powoduje, iż limit zaproponowany w ust. 4 omawianego przepisu będzie w wielu wypadkach niewystarczający. <u>Ze względu na powyższe celowe jest podwyższenie limitu nadwyżki kosztów na nabycie usług o charakterze niematerialnym do kwoty 1.200.000 euro.</u> Proponuje się następujące brzmienie art. 15e ust. 4:	Uwaga uwzględniona poprzez podwyższenie limitu do kwoty 3.000.000 złotych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>4. Przepis ust. 1 stosuje się do nadwyżki wartości kosztów wskazanych w tym przepisie przekraczającej w roku podatkowym łącznie kwotę 1.200.000 euro. Jeżeli rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę progu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, oblicza się mnożąc kwotę 100.000 euro przez liczbę rozpoczętych miesięcy roku podatkowego podatnika.”.</p>	
251	PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>1) W przypadku części podatników regulacje innych ustaw nakładają obowiązek np. przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego. Nieuzasadnione jest odmówienie podatnikowi prawa do zaliczenia tego typu wydatku do kosztów podatkowych w pełnej wartości.</p> <p>Zaproponowany w projekcie limit 1.200.000 PLN jest dyskryminujący dla dużych podmiotów. Przy obszernych rozmiarach działalności gospodarczej (przykładowo aktywach na poziomie ponad 30 mld PLN) zaproponowana wysokość limitu jest wartością bardzo niską, a ustalenie limitu na jednym poziomie niezależnie od rozmiarów działalności podatnika przeczy wymogom racjonalności. Limity powinny być dostosowane adekwatnie do rozmiarów działalności poszczególnych podatników.</p> <p>2) W proponowanym przepisie ust. 5 wskazane jest, że ograniczeniem nie są objęte opłaty i należności bezpośrednio związane z wytworzeniem towaru lub usługi. Propozycja nie definiuje jednak, co należy rozumieć pod pojęciem bezpośredniego powiązania, co spowodować może wiele wątpliwości interpretacyjnych. W propozycji brakuje również odniesienia do PGK i wyjaśnienia czy limit powinien stosowany na poziomie podatnika (PGK), czy poszczególnych spółek.</p> <p>Zaproponowane rozwiązanie powoduje, iż tracą sens wszelkie centra usług wspólnych, które co do zasady, świadczą głównie usługi niematerialne dla całych grup kapitałowych, jak i podmiotów zewnętrznych, wykorzystując efekt specjalizacji i związanej z tym ekonomiczności działania na dużą skalę. Zaproponowane rozwiązanie może doprowadzić do znacznego spadku zainteresowania nabywaniem ww. usług, a tym samym narazi podmioty świadczące takie usługi na ryzyko utraty dochodów z prowadzonej działalności.</p> <p>Z uwagi na powyższe proponuje się doprecyzowanie projektowanego art. 15e poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzależnienie wysokości limitów zaliczania do kosztów podatkowych usług niematerialnych od rozmiaru działalności podatnika (np. dla podatnika osiągającego ponad 10 mld przychodów), • wskazanie, że limit dotyczy odrębnie każdego z członków PGK, 	<p>Uwaga uwzględniona poprzez podwyższenie limitu do kwoty 3.000.000 złotych.</p>

			<ul style="list-style-type: none"> wprowadzenie wyłączenia dla grup kapitałowych, w ramach których funkcjonują wyodrębnione i wyspecjalizowane centra usług wspólnych działające jako oddzielne polskie podmioty prawne powołane do obsługi księgowej, informatycznej, kadrowo-płacowej i rekrutacyjnej innych podmiotów z grup kapitałowych, w szczególności gdy nie są one realizowane przez spółkę matkę. 	
252	PRB	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	<p>Podniesione zostały także wątpliwości interpretacyjne, np. w odniesieniu do:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ ograniczeń do nadwyżki kosztów ponad kwotę 1.200.000 zł rocznie – czy limit 5% podatkowej EBIDTA dotyczy nadwyżki kosztów ponad wartość 1,2 mln zł czy też zawiera ją w sobie? ➤ kosztów ubezpieczenia – czy kategoria ta obejmuje wydatki ponoszone wyłącznie na ubezpieczenia majątkowe, ubezpieczenia należności, czy również ubezpieczenia społeczne (ZUS)? ➤ sposobu określenia dochodu przy kalkulacji podatkowej EBIDTA – czy dochód ten stanowi różnicę między przychodami i kosztami bez uwzględniania kosztów niematerialnych podlegających limitowaniu, czy raczej jest to dochód wyliczony przy założeniu, że wszystkie koszty objęte art. 15e są odliczalne? 	<p>Limit 5% EBIDTA dotyczy nadwyżki kosztów określonych w ust. 1 ponad próg 3 mln zł (dawniej 1,2 mln zł).</p> <p>W związku z modyfikacjami wskazanymi w pkt 200 nie będzie budzić wątpliwości, iż koszty ubezpieczeń nie obejmują ubezpieczeń społecznych</p> <p>Ideą przepisu jest wyliczeniu limitu przy założeniu, że wszystkie koszty są wyliczone na zasadach ogólnych. Limit stosuje się do tak wyliczonego dochodu. Przepisy w tym zakresie zostaną doprecyzowane.</p>
253	B-PIH, FRRF, IGTE, FPP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 4 ustawy CIT)	<p>W ust. 4 próg zwolnienia na poziomie 1 200 000 zł jako mający charakter arbitralny nie uwzględnia specyfiki poszczególnych sektorów gospodarki, tj. nie różnicując prawopodatkowej sytuacji podmiotów mniej i bardziej usługochłonnych. Uzasadnienie do projektu omawianej ustawy nie zawiera rozważań ani analiz ekonomicznych uzasadniających poziom tego progu.</p> <p>W odniesieniu do art. 15e ust. 4, uzasadnienie do projektu ustawy nie zawiera analiz ekonomicznych czy raportów, które uzasadniałyby ustalenie kwoty zwolnienia na poziomie 1 200 000 zł. W konsekwencji przyjęcie takiej wysokości progu zwolnienia wydaje się decyzją arbitralną. Postuluje się rozważenie sięgnięcie do rozwiązań obowiązujących na gruncie przepisów dotyczących cen transferowych w ramach tego samego aktu prawnego jakim jest ustawa CIT. Celem zachowania wewnętrznej spójności systemu podatku dochodowego od osób prawnych oraz skoro ustawodawca przyjął kwotę 2 000 000 euro jako pierwszy próg istotności z perspektywy przychodowej, a także z uwagi na fakt iż koszty są odpowiednikiem przychodów ale po drugiej stronie rachunku podatkowego, zasadnym byłoby przyjęcie analogicznego progu kwotowego (2 000 000 euro) na potrzeby omawianych przepisów ograniczających potrącalność podatkową</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez podwyższenie limitu do kwoty 3.000.000 złotych.</p>

			wydatków na usługi niematerialne. .	
254	PSIK, PIH, TOE, Energ a S.A., PTPiR EE, FPP, IGTE, FRRF	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 5 ustawy CIT)	<p>Sformułowanie „bezpośrednio związanych z wytworzeniem towaru lub usługi” może w praktyce wywoływać wątpliwości interpretacyjne odnośnie do tego, jakie opłaty i należności za korzystanie lub prawo do korzystania z wartości niematerialnych i prawnych nie podlegają ograniczeniom w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów (należy bowiem uznać, że jest to pojęcie inne niż pojęcie kosztów bezpośrednio związanych z przychodem ze sprzedaży towarów lub usług).</p> <p>Należałoby rozważyć wprowadzenie definicji kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio związanych z wytworzeniem towaru lub usługi, bądź, jeżeli intencją projektu jest odwoływanie się do kosztów bezpośrednio związanych z przychodem – doprecyzować przepis. Podstawą do stworzenia takiej definicji mogłoby być bogate orzecznictwo dot. kwestii związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy „kosztami bezpośrednimi” a przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4b-4c ustawy CIT.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Kwestia bezpośredniego związku kosztu z przychodem jest w dużej mierze zindywidualizowana. Wprowadzenie precyzyjnej definicji nie wydaje się możliwe.</p>
255	ZBP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust.5 CIT)	<p>Ust. 5 (wyłączenie przepisu dla usług niematerialnych pozostających w bezpośrednim związku z kosztem wytworzenia towaru/usługi) wygeneruje z kolei zapewne spory interpretacyjne. Przykładowo taka „bezpośredniość” dotycząca np. usług prawnych przy zawieraniu i realizacji dużych kontraktów handlowych wydaje się biznesowo oczywista. Niemniej podejście organu skarbowego może być w praktyce diametralnie inne. Co więcej przedsiębiorstwa, szczególnie bankowe, ponoszą ogromne koszty związane z zakupem praw do systemów niezbędnych do prowadzenia działalności bankowej. Wprowadzenie limitu, szczególnie tak niskiego, na tego typu wydatki jest nieuzasadnione. Banki muszą zapewnić bezpieczeństwo powierzonych środków, bezawaryjny dostęp dla klientów i bezawaryjne działanie systemów cały czas inwestując w pozyskanie nowych rozwiązań. Wydatki z tym związane są dużo wyższe niż zaproponowany w ustawie limit nawet jeśli przedsiębiorstwo jest dochodowe.</p>	<p>Stanowisko jak do uwagi nr 254.</p>
256	B-PIH	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 5 ustawy CIT)	<p>W ust. 5 brak jest uzasadnionych powodów by różnicować podatkową kwalifikację usług niematerialnych oraz opłat i należności za korzystanie z wybranych wartości niematerialnych i prawnych. Wyłączenie regulowane proponowanym przepisem powinno zostać rozszerzone tak by objąć swoim zakresem również wydatki na usługi niematerialne które wykażą bezpośredni związek z wytwarzanymi towarami i wykonywanymi usługami. Zasadne jest zdefiniowanie normatywnego charakteru</p>	<p>Uwaga zasadna.</p> <p>Przepis zostanie zmieniony poprzez odesłanie do wszystkich rodzajów kosztów wskazanych w ust. 1 art. 15e.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			bezpośredniego związku pomiędzy danym wydatkiem a wytwarzanymi towarami lub wykonywanymi usługami. Jednym z możliwych źródeł interpretacji tego rodzaju związku) a więc bezpośredniego) na potrzeby rozważanych regulacji w zakresie ograniczenia odliczania dla celów podatkowych wydatków na usługi niematerialne mógłby być dotychczasowy dorobek orzeczniczy wypracowany na tle związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy tzw. kosztami bezpośrednimi a przychodami, o którym mowa w art. 15 ust. 4b-4c ustawy CIT.	
257	PIBR, PZZW	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ustawy CIT)	Naszym zdaniem przepis nie reguluje odpowiednio i nie bierze pod uwagę sytuacji, gdy przedsiębiorstwo realizuje jako przedmiot swojej podstawowej działalności jeden z wymienionych rodzajów, dla przykładu usługi badania rynku i korzysta z usług podwykonawców, zakupuje usługi badania rynku stanowiące dla niego koszt i koszty podwykonawstwa wynoszą na przykład 60% całości poniesionych kosztów związanych z realizacją świadczenia.	Uwaga zasadna. Przepis zostanie zmieniony poprzez odesłanie do wszystkich rodzajów kosztów wskazanych w ust. 1 art. 15e.
258	ZIPSE E- CP	Art. 2 pkt 16 (art. 15e ust. 5 ustawy CIT)	Omawiane rozwiązanie może budzić wątpliwości co do jego zgodności z prawem Unii Europejskiej w zakresie pomocy publicznej oraz zakazu dyskryminacji. Poprzez wprowadzenie kwoty zwolnionej z limitu do wysokości 1.200.000 zł ustawa wprowadzałaby w istocie preferencje dla mniejszych podmiotów. Wątpliwości może budzić pozostawienie otwartego katalogu usług, których koszty podlegają ograniczeniom w ramach omawianego limitu (poprzez użycie sformułowania „świadczeń o podobnym charakterze”).	Uwaga niezasadna. Limit 1,2 mln zł (obecnie 3 mln zł) odnosi się do wszystkich podatników, także tych, którzy ponoszą wyższe koszty. W ich przypadku odniesienie do %% EBITDA dotyczy tylko nadwyżki kosztów ponad ten limit.
259	POPiH N	Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 8c lit. c i ust. 3h CIT)	Niespójność legislacyjna - w proponowanym ust. 3h mówiąc o unicestwieniu udziałów (akcji) odsyła się do nowej regulacji, w której w nowym kształcie w ogóle nie wspomina się o unicestwieniu udziałów (akcji).	Uwaga uwzględniona.
260	Energ a S.A., TOE, PIH	Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 15a ustawy CIT)	Zmiana pogarszająca konkurencyjność podmiotów krajowych w zakresie wypłat premii i nagród dla zarządu i pracowników lub wpłat na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Takie wypłaty są jednakowo racjonalne bez względu na źródło ich wypłat (z zysku netto czy z bieżących wpływów do jednostki). [Energ a S.A.TOE] Postulujemy usunięcie z nowego przepisu art. 16 ww. części. [PSIK] Wnioskujemy o zmianę regulacji w celu jasnego doprecyzowania, że nagrody i premie dla zarządu i pracowników, niestanowiące bezpośredniego podziału zysku	Uwagi niezasadne. Celem regulacji nie jest ograniczenie w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów nagród, premii itp. wyliczanych w oparciu o osiągnięty zyska, lecz jedynie tych nagród, premii itp. stanowiących bezpośredni podziału zysku.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			(dywidendy), mogą stanowić koszty uzyskania przychodów na zasadach ogólnych. [PIH] Propozycja wprowadza nadmierne obciążenie dla podatników w postaci braku możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów nagród oraz premii dla zarządu i pracowników z tytułu rozliczenia (podziału) wyniku finansowego. Regulacja może doprowadzić do nieuzasadnionego kwestionowania zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów nagród oraz premii dla zarządu i pracowników wyłącznie z tego powodu, że wysokość premii jest bezpośrednio lub pośrednio uzależniona od wyników finansowych spółki. W wielu przypadkach nagrody i premie dla zarządów i pracowników są istotnym składnikiem wynagrodzeń, bezpośrednio wpływającym na wysokość osiąganych przychodów podatnika (a w konsekwencji jego dochodu podlegającego opodatkowaniu).	Przepis wprost mówi o kwotach z tytułu podziału (rozliczenia) wyniku finansowego.
261	PRP	Art. 2 pkt 17 lit a (art. 16 ust. 1 pkt 15a ustawy CIT)	Z kup wyłączone będą kwoty nagród, premii dla zarządu i pracowników lub wpłaty na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dokonywane tytułem podziału (rozliczenia) wyniku finansowego jednostki (zysku netto) - takie ograniczenie jest nieuzasadnione. Część zysku, która decyzją akcjonariuszy (udziałowców) jest dysponowana na wypłatę nagród lub premii dla zarządu i pracowników nie może być traktowana inaczej, niż jako zysk zatrzymany w spółce, ponieważ środki te nie są wypłacane akcjonariuszom (udziałowcom). Ci, jako właściciele spółki, dokonują jedynie dyspozycji dla spółki, jak ma wykorzystać te środki, z tego względu tego rodzaju dyspozycji nie można porównywać w skutkach podatkowych z wypłatami dywidendy na rzecz akcjonariuszy (udziałowców) spółki. Wypłaty nagród z zysku obciążają majątek spółki, a nie akcjonariuszy (udziałowców), są też niewątpliwie poniesione w celu uzyskania (zabezpieczenia, zachowania) źródła przychodów. Z tego względu nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia, aby takie wypłaty były wyłączone z kosztów.	Wyjaśnienie tożsame ze stanowiskiem do uwagi nr 261.
262	BCC, PSIK F-PIG	Art. 2 pkt 17 lit a (art. 16 ust. 1 pkt 15a ustawy CIT)	Komentowany przepis oznacza, iż podatnik będąc zobowiązanym, na podstawie art. 14a ustawy CIT do rozpoznania przychodu w przypadku m.in. wypłaty dywidendy w formie rzeczowej (przykładowo przekazanie współnikowi nieruchomości), nie może jednocześnie rozpoznać w kosztach uzyskania powyższego przychodu wydatku na nabycie rzeczy (nieruchomości). Powyższa regulacja godzi w zasadę opodatkowania dochodu (art. 7 ust. 1 ustawy CIT) i z tego względu CCIFP wnioskuje o usunięcie komentowanego przepisu z projektu nowelizacji.	Wskazany sposób interpretacji przepisu nie jest zasadny. Niemniej celem wyeliminowania tego rodzaju wątpliwości zostanie on zmieniony.
263	SIiTK	Art. 2 pkt	Proponowane rozwiązanie budzi wątpliwości.	Wyjaśnienie tożsame ze stanowiskiem do

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

	RP	<i>17 lit a (art. 16 ust. 1 pkt 15a ustawy CIT)</i>	<p>Co do wypłat dywidendy (zaliczek na dywidendy), dotychczasowe przepisy nie pozwalały na ich odpisywanie w koszty, a więc żadnej nowej wartości projekt nie przynosi.</p> <p>Natomiast w odniesieniu do tantiem, nagród, premii dla zarządu i pracowników lub wpłat na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, ograniczenie to wydaje się być nieuzasadnione. Należy dostrzec różnicę wymienionych kategorii wypłat. Otóż partycypacja w zysku osoby przez uprawnionych wspólników (udziałowców) diametralnie różni się od pozycji pracowników. Gratyfikacje wypłacane pracownikom w sposób niekwestionowany przekładają się motywująco na ich zachowania, poprawiają zaangażowanie i wydajność w tworzenie dochodu. Nie ulega też wątpliwości, że taki sposób nagradzania pracowników (już po ostatecznym rozliczeniu wyniku finansowego spółki) jest dużo bardziej efektywny. Z jednej strony pracownik utrwała więź z firmą i jest bardziej zaangażowany w budowanie końcowego dochodu a z drugiej pracodawca uzyskuje pewność wypłaty dodatkowego wynagrodzenia po ostatecznym ustaleniu wyniku finansowego spółki.</p> <p>Wobec powyższego, nie znajduje gospodarczo i społecznego uzasadnienia wprowadzanie takich ograniczeń. Można stwierdzić, że jest on wręcz antymotywacyjny. Co najważniejsze, fiskus i tak uzyska taki sam skutek podatkowy (a częstokroć większy z powodu różnicy stawek podatku) w momencie wypłaty świadczeń pracownikom.</p>	uwagi nr 261
264	TGPE	<i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 15a ustawy CIT)</i>	<p>Istotą nowego przepisu jest wyłączenie z kosztów podatkowych nagród i premii wypłacanych z zysku netto (z dochodu po opodatkowaniu). Zmiana ta jest nieuzasadniona. Wypłata takiej nagrody (premii) pracownikom różni się w sposób fundamentalny od wypłaty zysku wspólnikom i nie powinna być traktowana podatkowo w ten sam sposób. Premie i nagrody finansowane z zysku wpływają motywująco na pracowników, poprawiają wydajność i efektywność pracy oraz przyczyniają się do budowania silniejszych więzi z firmą. Co więcej, pracodawca chętniej wypłaci pracownikom dodatkowe wynagrodzenie, jeżeli będzie ono związane z wypracowaniem przez nich większego zysku.</p> <p>Pojawia się więc pytanie, czy zmiana, która „zniechęca” pracodawcę do przyznawania takich nagród lub premii, jest gospodarczo i społecznie pożądana.</p>	Wyjaśnienie tożsame ze stanowiskiem do uwagi nr 261
265	KRN	<i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT)</i>	<p>Negatywna ocena</p> <p>Projektowana zmiana przepisu, umożliwiającego zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów strat z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności uprzednio zaliczonej do przychodów należnych, poprzez wyeliminowanie z tej straty kwoty nieodliczonego podatku VAT, jest niekorzystna i niesprawiedliwa dla podatnika. Podatnik po transakcji</p>	Uwaga zasadna. Przepis zostanie zmodyfikowany w celu zapewnienia braku neutralności podatku VAT na gruncie podatków dochodowych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			płaci podatek dochodowy i odprowadza podatek VAT, po czym okazuje się, że mając stratę na tej transakcji do kosztów uzyskania przychodów może zaliczyć tylko kwotę netto, a zapłacony przez niego podatek VAT jest nie do odliczenia.	
266	PZZW	<i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT</i>	<p>Podstawową zasadą podatku od towaru i usług jest jego neutralność. Wynika z niej, że faktyczny (ekonomiczny) ciężar opodatkowania, powinien ponosić jedynie finalny konsument dóbr i usług. Natomiast podstawowym uprawnieniem przedsiębiorcy jest możliwość pomniejszenia podatku należnego o podatek naliczony przy zakupie towarów i usług służących wykonywaniu czynności opodatkowanych.</p> <p>Z zasadą tą powiązana jest również reguła, że podatek od towarów i usług nie stanowi kosztu uzyskania przychodu w podatkach dochodowych. Przewidziano jednak wyjątek od tej zasady, zgodnie z którym, VAT jest kosztem uzyskania przychodu, gdy podatnik nie miał prawa do jego odliczenia, np. z uwagi na podmiotowe lub przedmiotowe zwolnienie od podatku. Zatem gdy podatnik, wbrew zasadzie neutralności VAT, ponosi ekonomiczny ciężar tego podatku, to kwota ta również jest kosztem uzyskania przychodu.</p> <p>Zasadą jest również to, że przychód należny w rozumieniu ustaw o podatkach dochodowych nie obejmuje należnego podatku od towarów i usług. Zasadniczo podatnik będący dostawcą towaru lub świadczący usługę opodatkowaną VAT otrzymuje kwotę tego podatku od nabywcy, jako składnik ceny „brutto”. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy dostawca nie otrzymuje należności za dostarczony towar lub świadczoną usługę. Wtedy też należny podatek od towarów i usług obciąża podatnika, który musi podatek zapłacić, mimo że nie otrzymał jego ekonomicznego ekwiwalentu.</p> <p>Dlatego też do tej pory zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów straty z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności następowało przy uwzględnieniu wartości wierzytelności z należnym podatkiem od towarów i usług. Jest to bowiem rzeczywista (ekonomiczna) strata, jaką ponosi podatnik. Stanowisko to potwierdził m.in. NSA w uchwale 7 sędziów z dnia z dnia 11 czerwca 2012 r., sygn. I FPS 3/11.</p> <p>W naszej ocenie nie ma żadnych podstaw do ograniczenia straty ze zbycia wierzytelności o podatek od towarów i usług. W takiej bowiem sytuacji podatnik pozbawiony jest możliwości korekty, zatem VAT stanowi rzeczywisty wydatek, w celu uzyskania przychodu.</p>	Stanowisko analogiczne do uwagi nr 265.
267	ZBP	<i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust.</i>	<u>Brak jest uzasadnienia dla wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych przez wierzyciela za przeniesienie ryzyka niewypłacalności dłużnika wierzytelności.</u> Jeśli takie transakcje odbywają się na warunkach rynkowych nie powinny	Uwaga uwzględniona poprzez ograniczenie tej regulacji do wierzytelności z tytułu pożyczek innych niż udzielone przez banki,

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>1 pkt 39a ustawy CIT)</i>	<p>być penalizowane z punktu widzenia przepisów podatkowych.</p> <p>Równocześnie, w celu wyeliminowania niedopuszczalnej optymalizacji podatkowej w tym zakresie zastosowanie powinna mieć klauzula przeciwko unikaniu opodatkowania, o której mowa w art. 119a ordynacji podatkowej.</p> <p><u>Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, iż rygorowi tej normy poddawane byłyby także instrumenty zabezpieczające stosowane w bankach celem zabezpieczenia ryzyka kredytowego w określonej walucie, ryzyka płynności i innych wymaganych prawem wskaźników, co nie wydaje się z mogło być intencja projektodawcy.</u></p>	banki hipoteczne i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Wyłączenie to wynika z tego, iż ww. podmioty są nadzorowane przez organ publiczny – Komisje Nadzoru Finansowego, a ich funkcjonowanie obwarowane jest dodatkowymi warunkami przewidzianymi w aktach ich dotyczących. Z aktów tych wynika konieczność spełnienia warunków odnoszących się np. do wymogów kapitałowych.
268	Lewiatan, PRP	<i>Art. 2 pkt 17 projektu (art. 16 ust. 1 pkt 39a CIT)</i>	<p>Proponujemy usunięcie art. 16 ust. 1 pkt 39a CIT.</p> <p>Zabezpieczanie wykonania wierzytelności wynikających z prowadzonej działalności gospodarczej bez wątplenia ma na celu zabezpieczenie źródeł przychodów przedsiębiorstwa. Stąd, koszty nabycia instrumentów zabezpieczających powinny w każdym przypadku zostać uznane za koszty uzyskania przychodów danego przedsiębiorstwa.</p> <p>Projektowany przepis jest niespójny systemowo – w szczególności w kontekście brzmienia art. 16 ust. 1 pkt 8b CIT, dopuszczającego zasadniczo możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z nabyciem pochodnych instrumentów finansowych w momencie realizacji praw wynikających z tych instrumentów albo rezygnacji z realizacji praw wynikających z tych instrumentów albo ich odpłatnego zbycia.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 267.
269	ZPP	<i>Art. 2 pkt 17 projektu (art. 16 ust. 1 pkt 39a CIT z zw. z art. 15 ust. 1b)</i>	<p>Za nieuzasadnioną uznać należy propozycję, aby w przypadku odpłatnego zbycia wierzytelności, progiem do wysokości którego można zaliczyć w kup wydatki związane z jej zbyciem, była rynkowa wartość wierzytelności określona na dzień zbycia. Uważamy, że ustanowiony w ten sposób pułap jest nieadekwatny do specyfiki charakteryzującej rynek obrotu wierzytelnościami. Powszechnie wiadomym jest bowiem, że wraz z upływem czasu wartość rynkowa wierzytelności spada. Limitowanie wysokości wydatków związanych ze zbyciem wierzytelności, które można zaliczyć do kup, do rynkowej wartości wierzytelności na dzień jej zbycia uderzy w podmioty dokonujące tego typu operacji, ograniczając tym samym możliwość swobodnego prowadzenia przez nich działalności gospodarczej.</p>	Propozycja zmian w tym zakresie została wyłączona z projektu.

270	FRRF, KIG	<i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 39a ustawy CIT)</i>	<p>Proponuje się usunięcie dodawanego art. 16 ust. 1 pkt 39a ustawy CIT</p> <p>Proponowany przepis zdaje się sankcjonować podejmowanie przez przedsiębiorców (podatników) działań zmierzających do zabezpieczenia posiadanych wierzytelności. W rezultacie, może on doprowadzić do poważnego zaburzenia stabilności gospodarczej wielu przedsiębiorców, którzy – w obawie przed ponoszeniem podwójnych de facto ciężarów finansowych zabezpieczeń (tj. wykupienie zabezpieczenia i brak możliwości uwzględnienia go w kosztach uzyskania przychodu), takich zabezpieczeń nie wykupią. Jednocześnie, przeczorni przedsiębiorcy – dbający o zabezpieczenie posiadanych źródeł przychodu – będą za swoją staranność „karani” przez Ustawodawcę poprzez brak możliwości uwzględnienia w kosztach uzyskania przychodów wydatków poniesionych na zabezpieczenie źródła zysków.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 267.
270a	KIG	<i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 39a ustawy CIT)</i>	<p>Istotą poniesienia kosztów uzyskania przychodów jest przecież osiągnięcie przychodu lub zabezpieczenie jego źródła. Nie budzi wątpliwości, że instrumenty zabezpieczające ryzyko niewypłacalności służą zabezpieczeniu źródeł przychodów przedsiębiorcy. W konsekwencji wydatki na nabycie takich instrumentów powinny podlegać zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów.</p> <p>Uniemożliwienie zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu wydatków ponoszonych na zabezpieczenie ryzyka niewypłacalności dłużnika, stoi w sprzeczności z naturalną praktyką rynkową jaką jest dążenie do zapewnienia stabilności działalności gospodarczej. Odebranie podatnikowi możliwości uznania za koszt podatkowy np. gwarancji bankowej czy poręczenia generuje dodatkowe koszty dla przedsiębiorców chcących zapewnić bezpieczeństwo prowadzonych transakcji.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 267. .
271	B-PIH	<i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 39a ustawy CIT)</i>	<p>Usunięcie projektowanego przepisu.</p> <p>Wprowadzenie przepisu uniemożliwiającego zaliczenie do kosztów uzyskania przychodu wydatków ponoszonych na zabezpieczenie ryzyka niewypłacalności dłużnika wierzytelności, stoi w sprzeczności z naturalną praktyką rynkową jaką jest dążenie do zapewnienia stabilności działalności gospodarczej.</p> <p>Przepisu nie da się pogodzić z pojęciem kosztów uzyskania przychodów, których istotą jest właśnie fakt, że ich poniesienie służy zabezpieczeniu źródeł przychodów. Zabezpieczanie wykonania wierzytelności wynikających z prowadzonej działalności gospodarczej bez wątplenia ma na celu zabezpieczenie źródeł przychodów przedsiębiorstwa. Stąd, koszty nabycia instrumentów zabezpieczających powinny w każdym przypadku zostać uznane za koszty uzyskania przychodów danego przedsiębiorstwa.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 267.

			Należy ponadto wskazać, że projektowany przepis jest niespójny systemowo – w szczególności w kontekście brzmienia art. 16 ust. 1 pkt 8b ustawy CIT, dopuszczającego zasadniczo możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z nabyciem pochodnych instrumentów finansowych w momencie realizacji praw wynikających z tych instrumentów albo rezygnacji z realizacji praw wynikających z tych instrumentów albo ich odpłatnego zbycia.	
272	PFPPŻ-ZP	<i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 39a ustawy CIT)</i>	<p>Usunięcie proponowanego przepisu art. 16 ust. 1 pkt 39a ustawy CIT.</p> <p>Ryzyko kontrahenta, czyli realne ryzyko braku spłaty wierzytelności przez dłużnika (np. brak zapłaty za dostarczone towary) jest zjawiskiem towarzyszącym każdej działalności gospodarczej. Celem przedsiębiorców jest natomiast osiągnięcie stabilnego w czasie zysku. Nagła materializacja istotnego ryzyka kontrahenta jest zatem - w przypadku braku zabezpieczenia wierzytelności - zagrożeniem dla funkcjonowania przedsiębiorstwa. Dlatego też na rynku powszechna jest praktyka zabezpieczania ryzyka kontrahenta - służą temu instytucje takie jak ubezpieczenia, gwarancje bankowe, poręczenia i instrumenty pochodne. Są to instytucje typowe dla obrotu gospodarczego i zakorzenione w innych gałęziach prawa, które same w sobie nie mają celu podatkowego.</p> <p>Projektowanego przepisu nie da się pogodzić z pojęciem kosztów uzyskania przychodów, których istotą jest właśnie fakt, że ich poniesienie służy zabezpieczeniu źródeł przychodów. Zabezpieczanie wykonania wierzytelności wynikających z prowadzonej działalności gospodarczej bez wątplenia ma na celu zabezpieczenie źródeł przychodów przedsiębiorstwa. Stąd, koszty nabycia instrumentów zabezpieczających powinny w każdym przypadku zostać uznane za koszty uzyskania przychodów danego przedsiębiorstwa.</p> <p>Należy ponadto wskazać, że projektowany przepis jest niespójny systemowo - w szczególności w kontekście brzmienia art. 16 ust. 1 pkt 8b ustawy CIT, dopuszczającego zasadniczo możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z nabyciem pochodnych instrumentów finansowych w momencie realizacji praw wynikających z tych instrumentów albo rezygnacji z realizacji praw wynikających z tych instrumentów albo ich odpłatnego zbycia.</p> <p>Natomiast sytuacje nadużywania tego typu instrumentów zabezpieczenia ryzyka niewypłacalności dłużnika, np. w celu obejścia przepisów ograniczających odliczalność straty z odpłatnego zbycia wierzytelności, powinny być zwalczane w sposób bardziej zindywidualizowany na podstawie ogólnej klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania.</p>	Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 267.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

273	ZBP	Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 44 ustawy CIT)	<p><u>Proponowany przepis jest mało czytelny.</u> Jeżeli intencją ustawodawcy jest wyłączenie możliwości przy obliczaniu straty z tytułu umorzenia wierzytelności w części dotyczącej podatku VAT, proponowany zapis tego artykułu winien brzmieć „<i>umorzonych wierzytelności, z wyjątkiem wierzytelności, które uprzednio zostały zachowane do przychodów należnych pomniejszonych o ujęty w ich kwocie podatek VAT.</i>”</p>	Przepis zostanie zmodyfikowany.
274	ZBP	Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 64a i 73 ustawy CIT)	<p>Nie jest jasna intencja tego przepisu, ponieważ początkowa jego część sugeruje, iż chodzi o odpisy amortyzacyjne u podmiotu, który nabył WNiP, jednak dalej jest wprowadzony limit, gdzie kosztami niepodatkowymi będą koszty przekraczające kwotę przychodu uzyskanego ze zbycia. Przepuszczalnie chodzi o limitowanie kosztów z tytułu amortyzacji u pierwotnego posiadacza, jednak idea tego przepisu nie jest zrozumiała. Przykładowo, jeśli podmiot nabył WNiP za 1000 i poprzez amortyzację odniósł w koszty 1000, a następnie sprzedał ten WNiP za 50, to oznaczałoby, że powinien wycofać z kosztów 950. Jeśli korzystał z danego WNiP w swojej działalności, produkował jakiś produkt wg. zakupionej licencji i uzyskiwał przychody, a następnie chce nabyć bardziej nowoczesną technologię i jej używać, a tą może sprzedać, niezrozumiałą jest wymóg wycofywania z kosztów dokonanej amortyzacji. Przepis ten nie jest jasny także w zakresie wyłączenia z kosztów innych opłat i należności.</p> <p>Rozwiązaniem zabezpieczającym organy podatkowe przed stosowaniem przez podatników niedopuszczalnej optymalizacji podatkowej, są w tym zakresie także przepis klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie doprecyzowany. Należy podkreślić, iż tak jak zostało to zinterpretowane w uwadze przepis dotyczyć ma pierwotnego posiadacza danego ŚT lub WNiP (klasyfikowanej jako WNiP po ponownym nabyciu).</p> <p>Przepis jest przykładem klauzul przeciwko unikaniu opodatkowania ukierunkowanej na konkretny schemat pozbawiony treści ekonomicznej (czyli na działania, których nie zastosowałyby podmioty niepowiązane) – tzw. TAAR. W przypadku identyfikacji tego rodzaju schematu nie ma potrzeby uruchamiania procedury dotyczącej klauzuli ogólnej.</p>
275	Lewiatan	Art. 2 pkt 17 lit. a) projektu (dodany: art. 16 ust. 1 pkt 64 i 73 CIT)	<p>Ewentualne ograniczenie amortyzacji bądź odliczalności opłat licencyjnych należy wdrażać wyłączenie w kontekście BEPS Action 5 (tzw. nexus approach), w ramach którego penalizowane są struktury sztuczne, w których nowy właściciel znaku / IP nie przyczynia się do realnego rozwoju posiadanych aktywów, nie ponosi znaczących wydatków związanych z ich rozwojem (tzw. substantial activity requirement), a ponadto zlokalizowany jest w jurysdykcji podatkowej przyznającej korzyści podatkowej dla dochodów z tytułu należności licencyjnych (np. IP box).</p> <p>Dlatego przepis art. 16 ust. 1 pkt 64 i 73 należy doprecyzować w taki sposób, aby nie ograniczał odliczalności opłat / amortyzacji w sytuacji, gdy struktura licencyjna lub powrotna sprzedaż związana jest z faktycznym wkładem / rozwojem licencjodawcy / podmiotu sprzedającego w znak / IP.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis jest przykładem klauzul przeciwko unikaniu opodatkowania ukierunkowanej na konkretny schemat pozbawiony treści ekonomicznej (czyli na działania, których nie zastosowałyby podmioty niepowiązane) – tzw. TAAR. W praktyce taka struktura licencyjna lub powrotna sprzedaży nie jest związana z faktycznym wkładem / rozwojem licencjodawcy / podmiotu sprzedającego w znak / IP.</p>

276	IGE	Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 64a i 73 ustawy CIT)	<p>Wskazane przepisy odnoszą się do podmiotu nabywającego (wytwarzającego) określone wartości niematerialne i prawne – brak przy tym definicji podmiotu wskazanego w omawianych przepisach – wskazane byłoby doprecyzowanie brzmienia przepisów w omawianym zakresie.</p> <p>Analizowane przepisy nie obejmują bezpośrednio swym zakresem specyficznych przypadków, które mogą mieć miejsce w działalności poszczególnych podatników, np. sytuacji, w których dana wartość niematerialna i prawna powstała w wyniku świadczenia przez podatnika usług na rzecz innego podmiotu, np. usług informatycznych, w następstwie których powstało oprogramowanie, które następnie jest nabywane przez podatnika (wydaje się, że w takim przypadku ograniczenie przewidziane w omawianych przepisach nie powinno mieć zastosowania, niemniej bazując na literalnym brzmieniu tych przepisów mogą powstać w tym zakresie wątpliwości).</p> <p>Wskazane byłoby doprecyzowanie, że nabycie o którym mowa art. 16 ust.1 pkt 64a dotyczy ponownego nabycia tej samej wartości niematerialnej i prawnej przez podmiot, który daną wartość niematerialną i prawną zbył w przeszłości – aktualnie odczytując przepis wprost można dojść do wniosku, że każda wartość niematerialna i prawna wytworzona przez podmiot i zbyta podatnikowi będzie objęta dyspozycją tego przepisu, co prowadzi do absurdalnej sytuacji.</p> <p>Zasadne wydawałoby się ograniczenie zastosowania omawianych przepisów do transakcji zakupu (korzystania) z wartości niematerialnych i prawnych, zawieranych pomiędzy podmiotami powiązаныmi, podczas gdy obecnie obejmują one również transakcje z podmiotami trzecimi, co wydaje się nieuzasadnione.</p>	<p>Uwaga zasadna w zakresie w jakim dotyczy konieczności doprecyzowania przepisów.</p> <p>W pozostałym zakresie stanowisko tożsame z wyjaśnieniami do uwagi nr 275.</p>
277	BCC F-PIG	Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 64a i 73 ustawy CIT)	<p>Usunięcie lub zmiana przepisów.</p> <p>Proponowane rozwiązania mają w założeniu prowadzić do eliminacji struktur kreujących w sposób sztuczny korzyści podatkowe.</p> <p>Niemniej jednak, biorąc pod uwagę powszechność zastosowania przepisów, należy uznać, iż rozwiązanie to jest nadmiernie rygorystyczne. Jednocześnie, już w obecnym stanie prawnym istnieją rozwiązania pozwalające na zwalczanie nadużyć podatkowych poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozbawienie podatnika korzyści podatkowej wynikającej z wdrożenia sztucznej struktury (klauzula ogólna obejścia prawa podatkowego, art. 119a i następne Ordynacji podatkowej), • pozbawienie podatnika prawa do zaliczenia wydatku (w tym odpisu amortyzacyjnego, opłaty licencyjnej) do kosztów uzyskania przychodów w przypadku braku związku 	<p>Stanowisko tożsame z wyjaśnieniami do uwagi nr 275</p>

			<p>takiego wydatku z przychodami / działalnością biznesową podatnika (art. 15 ust. 1 ustawy o PDOP), oraz</p> <ul style="list-style-type: none"> • podważenie cen stosowanych w transakcjach z podmiotami powiązаныmi (art. 11 ustawy o PDOP). <p>Dodatkowo Francusko-Polska Izba Gospodarcza zwraca uwagę, że, efekt „uszczelnienia” – bez „ukarania” wszystkich podatników – mógłby być ewentualnie wsparty przeniesieniem ciężaru dowodu co do zasadności poniesienia komentowanych kosztów na stronę podatnika.</p>	
278	PIH	<p>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 64a ustawy CIT)</p>	<p>Doprecyzowanie przepisów i wskazanie, że dotyczą one sytuacji nabycia tego samego WNiP przez podmiot, który daną WNiP wytworzył i zbył w przeszłości.</p> <p>Proponowany przepis odnosi się do podmiotu nabywającego / wytwarzającego określone wartości niematerialne i prawne – brak przy tym definicji podmiotu wskazanego w omawianych przepisach – wskazane byłoby doprecyzowanie brzmienia przepisów w omawianym zakresie; na podstawie obecnie proponowanych regulacji trudno jednoznacznie stwierdzić, kogo dokładnie obejmuje wprowadzane ograniczenie (można sformułować wniosek, że na podstawie obecnego brzmienia proponowanych przepisów „podmiotem” jest każdy podmiot, również taki, który nie jest w jakikolwiek sposób powiązany z podmiotem dokonującym zbycia WNiP).</p> <p>Ograniczenie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów w brzmieniu obecnie proponowanym dotyczy wszystkich wartości niematerialnych i prawnych, które zostały nabyte, o ile wcześniej zostały one nabyte/wytworzone, a następnie zbyte – czyli de facto wszystkich WNiP jakie zostały nabyte. Dotyczy ono zatem również sytuacji, w których WNiP została nabyta przez inny podmiot, niż podmiot, który wcześniej daną WNiP wytworzył albo nabył – czyli obejmuje normalną praktykę rynkową, w której jeden podmiot niepowiązany nabywa od drugiego podmiotu niepowiązanego WNiP. Innymi słowy, może wystąpić sytuacja, w której podmiot A nabył/wytworzył WNiP (przykładowo: patent albo know-how), a następnie zbywa ten WNiP podmiotowi trzeciemu. W takiej sytuacji ograniczenie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych przez ten podmiot trzeci również będzie miało zastosowanie, ponieważ wszystkie warunki określone w tym przepisie będą spełnione:</p> <ul style="list-style-type: none"> • WNiP będzie nabyty lub wytworzony • WNiP będzie następnie zbyty • dla podmiotu trzeciego WNiP będzie „nabytym”. 	<p>Uwaga zasadna w zakresie w jakim dotyczy konieczności doprecyzowania przepisów.</p>

			<p>Dodatkowy problem może dotyczyć sytuacji, w których dany WNiP zbywany jest kilkakrotnie (przykładowo: podmiot A zbywa WNiP podmiotowi B, następnie podmiot B zbywa WNiP podmiotowi C) – w takim przypadku przepis nie precyzuje, w jaki sposób określić limit dokonywania amortyzacji u kolejnych nabywców (czy należy wziąć pod uwagę jedynie przychód podmiotu A, czy też przychód podmiotu A i B czy może wyłącznie przychód podmiotu B). Co więcej, w przypadku kilkakrotnego zbycia WNiP, zastosowanie art. 9 ustawy zmieniającej sprawia, że podmiot dokonujący nabycia WNiP w dalszej kolejności musiałby uwzględnić wszystkie dokonane odpisy amortyzacyjne, przez wszystkie podmioty, które wcześniej dany WNiP amortyzowały. Może to być utrudnione z perspektywy praktycznej (w przypadku podmiotów niezależnych, nabywca może nie być w stanie ustalić, jakich odpisów amortyzacyjnych dokonywali jego poprzednicy); po drugie, oznaczałoby to, że nabywca pomniejsza limit kosztów dwukrotnie. Wydaje się, że intencją projektodawcy jest ograniczenie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od WNiP, które najpierw zostały przez dany podmiot wytworzone, następnie zostały zbyte, a następnie ponownie nabyte przez ten sam podmiot. Niemniej, aby zrealizować taki cel, proponowany przepis powinien zostać doprecyzowany np. poprzez wskazanie, że ograniczenie dotyczy podmiotu, który uprzednio zbył WNiP wytworzony, a następnie ponownie go nabył.</p>	
279	PFpŻ - ZP	<p><i>Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 64a i 73 ustawy CIT)</i></p>	<p>Ewentualne ograniczenie amortyzacji / odliczalności opłat licencyjnych należy wdrażać wyłącznie w kontekście BEPS Action 5 (tzw. nexus approach), w ramach którego penalizowane są struktury sztuczne, w których nowy właściciel znaku / IP nie przyczynia się do realnego rozwoju posiadanych aktywów, nie ponosi znaczących wydatków związanych z ich rozwojem (tzw. substantial activity requirement), a ponadto zlokalizowany jest w jurysdykcji podatkowej przyznającej korzyści podatkowej dla dochodów z tytułu należności licencyjnych (np. IP box).</p> <p>Dlatego przepis art. 16 ust. 1 pkt 64 i 73 należy doprecyzować w taki sposób, aby nie ograniczał odliczalności opłat / amortyzacji w sytuacji, gdy struktura licencyjna lub powrotna sprzedaż związana jest z faktycznym wkładem / rozwojem licencjodawcy / podmiotu sprzedającego w znak / IP.</p> <p>Nawiązując do uwag dotyczących usług niematerialnych należy pamiętać, że międzynarodowe grupy kapitałowe niejednokrotnie zarządzają rozwojem IP w sposób scentralizowany, aby umożliwić korzystanie z IP wszystkim podmiotom z grupy, dokonują</p>	<p>Stanowisko tożsame z wyjaśnieniami do uwagi nr 275</p>

			<p>centralnych inwestycji w IP przy pomocy działających jako osobne działy / podmioty komórek /laboratoriów badawczo-rozwojowych. Dzięki prowadzeniu nakładów na IP z poziomu globalnego możliwy jest dostęp do technologii / rozwiązań, które nie byłyby osiągalne ze względu na koszty ich wdrożenia, gdyby badania prowadzono lokalnie. Przepis w obecnym kształcie spowoduje odcięcie polskich podmiotów od napływu technologii i nowatorskich rozwiązań. Działanie takie będzie wprost negatywnie oddziaływało na poziom rozwoju i innowacyjności polskich przedsiębiorców.</p> <p>Analogicznie, odpisy amortyzacyjne powinny być dozwolone od pełnej wartości IP, jeżeli podmiot będący właścicielem rozwijał IP po jego nabyciu od innego podatnika.</p>	
280	PIH, PSIK	Art. 2 pkt 17 lit. a (art. 16 ust. 1 pkt 73 ustawy CIT)	<p>Wnioskuje się o:</p> <ul style="list-style-type: none"> ograniczenie zastosowania omawianych przepisów do transakcji zakupu / korzystania z wartości niematerialnych i prawnych, zawieranych pomiędzy podmiotami powiązаныmi lub doprecyzowanie omawianego przepisu poprzez ograniczenie jego zastosowania wyłącznie do sytuacji, gdy ten sam podmiot ponosi opłaty z tytułu korzystania z aktywa niematerialnego, a wcześniej dokonał jego wytworzenia i zbycia. <p>Sposób zredagowania analizowanego przepisu należy uznać za nieprecyzyjny, co w praktyce może powodować istotne wątpliwości interpretacyjne. W założeniu, omawiany przepis powinien przeciwdziałać schematom, w ramach których dochodziło do działań okrężnych, w efekcie których podmiot, który wcześniej dokonał zbycia określonych aktywów, następnie korzysta z nich w wyniku odpłatnego udostępnienia przez inny podmiot.</p> <p>Wskazany przepis odnosi się do podmiotu wytwarzającego określone wartości niematerialne i prawne – brak przy tym definicji podmiotu wskazanego w omawianych przepisach. Dodatkowo, sposób redakcji omawianego przepisu nie pozwala w jasny sposób rozstrzygnąć, czy w odniesieniu do nabytych aktywów dla zastosowania tego przepisu niezbędne jest również ich następujące po tym zbycie (innymi słowy nie jest jasne, czy fragment przepisu po spójniku „i” odnosi się do obu części oddzielonych spójnikiem „lub”, czy też wyłącznie do części następującej po spójniku „lub” – odnoszącej się do aktywów wytworzonych).</p> <p>Przepis w obecnym brzmieniu może ograniczać rozpoznanie kosztów podatkowych w sytuacjach, w których wydaje się to nieuzasadnione, np. sytuacji, gdy dana wartość niematerialna i prawna powstała w wyniku świadczenia przez określony podmiot usług na</p>	<p>Stanowisko tożsame z wyjaśnieniami do uwagi nr 276.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>rzecz innego podmiotu, np. usług informatycznych, w wyniku których powstało oprogramowanie, nabywane następnie przez podatnika (wydaje się, że w takim przypadku ograniczenie przewidziane w omawianych przepisach nie powinno mieć zastosowania, niemniej bazując na literalnym brzmieniu tych przepisów mogą powstać w tym zakresie wątpliwości). Podobnie przepis może znaleźć zastosowanie w odniesieniu do sytuacji, gdy dany podmiot (np. producent oprogramowania komputerowego) zbył aktywo niematerialne na rzecz innego podmiotu (np. na rzecz dystrybutora oprogramowania), a ten udziela licencji na rzecz odbiorców końcowych. Biorąc pod uwagę literalne brzmienie przepisu, w przedstawionym przykładzie wysokość kosztów po stronie odbiorców końcowych podlegałaby omawianym ograniczeniom. Dodatkowo powstawałby praktyczny problem dotyczący ustalenia wysokości limitu (końcowy odbiorca nie posiadałby bowiem informacji o wysokości przychodu zrealizowanego przez producenta oprogramowania na etapie jego sprzedaży).</p>	
281	BCC, F-PIG	Art. 2 pkt 18 (art. 16b ustawy CIT)	<p>Proponuje się odstępianie od dodania do obecnego brzmienia przepisu sformułowania „od innego podmiotu”.</p> <p>Nie jest możliwe nabycie wartości materialnej i prawnej od siebie samego, ponieważ ten sam podmiot nie może być obiema stronami tej samej dwustronnej czynności cywilnoprawnej, wskazana zmiana redakcyjna jest więc zbędna.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zasadność tej regulacji wyjaśniono w uzasadnieniu projektu.</p>
282	PSIK	Art. 2 pkt 18 projektu (art. 16b ust. 1 CIT)	<p>Brak amortyzacji praw ze zgłoszenia znaków towarowych</p> <p>W art. 16b ust. 1 CIT oraz art. 22b ust. 1 PIT dodano sformułowanie „od innego podmiotu” co zawęży hipotezę przepisu wyłącznie do nabycia pochodnego. Powyższe powoduje brak możliwości amortyzacji znaków towarowych zarejestrowanych u podatnika, które nabył przed ich formalnym zarejestrowaniem np. jako prawo ze zgłoszenia znaku towarowego będące w trakcie procesie rejestracji.</p> <p>Wprowadzenie powyższej zmiany różnicuje pozycję (w praktyce tożsamą) podatników którzy nabyli zarejestrowany znak towarowy od tych którzy nabyli prawo ze zgłoszenia takiego znaku i prawo z rejestracji ukonstytuowało się w momencie kiedy znak był już w majątku podatnika.</p> <p>W obu powyższych sytuacjach wartość niematerialna i prawna została nabyta przez podatnika a nie wytworzona stąd nie ma przesłanek do tego aby ograniczać prawo amortyzacji.</p> <p>Wnioskujemy o usunięcie proponowanej zmiany.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zasadność tej regulacji wyjaśniono w uzasadnieniu projektu. Regulacja ta ma przeciwdziałać sytuacjom uznawania przez podatników, iż samo uzyskanie decyzji Urzędu Patentowego (czyli powstanie prawa) jest nabyciem wartości niematerialnej i prawnej w rozumieniu omawianego przepisu dającym prawo do oszacowania jej wartości początkowej w wysokości wartości rynkowej (często nieweryfikowalnej na ten moment). Jest to sytuacja odmienna od nabycia prawa ze zgłoszenia znaku towarowego, w które to nabycie następuje od innego podmiotu.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

283	SIiTK RP	Art. 2 pkt 18 (art. 16b ustawy CIT)	Konstrukcja przepisów budzi wątpliwości, ponieważ wprowadza niczym nieuzasadnione zróżnicowanie pozycji podatników znajdujących się w podobnej sytuacji gospodarczej. Prawo do amortyzacji powinno być przyznane sprawiedliwie zarówno dla podmiotów nabywających od innych już zarejestrowane prawo do znaku towarowego jak i dla tych, którzy nabywają prawo ze zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji. Wobec powyższego, należałoby rozważyć w tym drugim przypadku ograniczenie możliwości amortyzacji, ale tylko do czasu rejestracji znaku towarowego.	Stanowisko analogiczne do wyjaśnień z pkt 282
284	SKwP KRN, IZFiA ZPiP, ZRP, SIiTK RP, OIGN	Art. 2 pkt 19 (art. 16d, 16e, 16f, 16g i 16k ustawy CIT)	<p>[SKwP] Projektowane podwyższenie granicy wartości środków trwałych podlegających amortyzacji z 3.500 zł na 5.000 zł jest w pełni zasadne i oczekiwane od wielu lat, z tym że poziom ten powinien być znacznie wyższy.</p> <p>[KRN] Podwyższenie limitu wydatków na nabycie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, umożliwiających bezpośrednio ich zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów jest zbyt niskie. Proponuje się, aby kwota limitu wzrosła o 100%, tj. do 7000 zł.</p> <p>[IZFiA] Stopa łącznej inflacji wynosi 52%, zatem zmiany zaproponowane w Projekcie odzwierciedlają tę wartość. Niemniej jednak uzasadnione jest podwyższenie przedmiotowej kwoty ponad wartość wynikającą z czynnika łącznej inflacji, co pozwoli na wyeliminowanie konieczności częstej nowelizacji ustawy CIT celem dostosowania przedmiotowego limitu do aktualnej wartości dóbr i usług.</p> <p>W związku z powyższym proponuje się następujące brzmienie art. 2 pkt 19 Projektu: <i>„19) użyte w art. 16d w ust. 1, w art. 16e w ust. 1 i 2, w art. 16f w ust. 3 dwukrotnie, w art. 16g w ust. 13 dwukrotnie i w art. 16k w ust. 9 wyrazy „3500 zł” zastępuje się wyrazami „7.500 zł.”</i></p> <p>[ZPiP] Należy zaapelować o wzięcie pod uwagę jeszcze większej podwyżki np. do 10 tys. zł. Wydaje się bowiem, że 5 tys. zł może okazać się zbyt małą zachętą do zwiększenia wysiłku inwestycyjnego polskich firm.</p> <p>[ZRP] Zaproponowana zmiana polegająca na podwyższeniu z obecnych 3.500 zł do 5.000 zł limitu jednorazowej amortyzacji powinna być rozpatrywana z uwzględnieniem wprowadzonych przepisów, które weszły w życie od 1 sierpnia 2017r. i dotyczą tzw. przyspieszonej amortyzacji. Nowo wprowadzone przepisy umożliwiły w wybranych grupach rodzajowych środków trwałych jednorazową amortyzację, nawet do kwoty 100 tys. zł.</p> <p>Środki trwałe o wartości pomiędzy 3,5 tys. zł a 10 tys. zł nadal podlegają ogólnym</p>	Uwaga uwzględniona. Omawiana kwota zostanie dodatkowo podwyższona do 10.000 zł.

			<p>zasadom amortyzacji, rozłożonej często na wiele lat, podczas, gdy maszyny i urządzenia o znacznie wyższej wartości, nawet - 100 tysięcy złotych mogą być zaliczone w koszty - jednorazowo. Uważamy to za niezrozumiałą nierówność, działającą na niekorzyść mikrofirm, które z powodów oczywistych dokonują zakupów środków trwałych raczej o niższej wartości. Postulujemy zatem skorygowanie tego przepisu - poprzez podniesienie progu jednorazowej amortyzacji do kwoty 10 tys. zł.</p> <p>[SliTKRP] Pozytywna ocena podwyższenia obowiązującego dotychczas pułapu 3,5 tysiąca złotych do poziomu 5 tysięcy złotych, w zakresie wartości składników majątku, które mogą być odpisane jednorazowo w koszty.</p> <p>Przy czym kwota ta powinna zostać podniesiona do 10 tysięcy złotych. W uzasadnieniu czytamy, że podwyższenie kwoty do wysokości 5 tys. zł stanowi w istocie korektę wartości 3,5 tys. zł o skumulowaną inflację za okres kilkunastu lat obowiązywania dotychczasowego limitu. Wobec powyższego wzrost omawianej kwoty to wyłącznie należna podatnikom korekta. Jeżeli jednak mamy mówić o prawdziwym impulsie inwestycyjnym, zwłaszcza dla sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, kwota ta powinna wynosić co najmniej 10 tys. zł.</p> <p>Podwyższenie z obecnych 3.500 zł do 5.000 zł, limitu wartości środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych umożliwiającego jednorazowe zaliczenie wydatków na nabycie tych środków lub wartości do kosztów uzyskania przychodów należy uznać za niewystarczające. Limit ten powinien być dwa razy większy i wynosić 10.000 zł.</p> <p>[OIGN] Obecnie obowiązujący limit umożliwiający bezpośrednie zaliczenie wydatku na nabycie środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej do kosztów uzyskania przychodów wynosi 3.500 zł i nie był aktualizowany od kilkunastu lat. Jednocześnie w tym czasie skumulowana inflacja wyniosła ok. 40%. Podwyższenie limitu do 5000 zł to jedynie urealnienie tej kwoty. Celowym wydaje się podwyższenie ww. kwoty do wysokości 10.000 zł, co stanowiłoby formę zachęty do zwiększenia wydatków inwestycyjnych, głównie w mikro i małych przedsiębiorstwach.</p>	
285	ZBP	<p><i>Art. 2 ust. 22 lit. a)</i> <i>(art. 22 ust. 1 ustawy CIT)</i></p>	<p>Nie znajduje uzasadnienia zmiana, zgodnie z którą przedmiotem opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym, o którym mowa w art. 22 ust. 1, stanowią wyłącznie przychody (odpowiednio wymienione w art. 7c pkt 1). Przedmiotowa zmiana uniemożliwia podatnikom ustalenie podstawy opodatkowania z uwzględnieniem przysługujących podatnikowi kosztów uzyskania przychodów np. podatnik osiągający przychody na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 8b (przychody wspólnika z tytułu udziału w spółce) nie będzie uprawniony uwzględnić kosztów ustalanych na podstawie art. 15 ust.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

			1ma. Zasadnym jest zatem pozostawienie obecnego zapisu.	
286	PIH	<i>Art. 2 pkt 22 lit. b (art. 22 ust. 4 ustawy CIT)</i>	Odstąpienie od zmian, ewentualnie wprowadzenie regulacji w pełni przeciwdziałających podwójnemu opodatkowaniu tych samych dochodów. Regulacja wprowadza wyłączenie ze zwolnienia z opodatkowania określonych kategorii dochodów z udziału w zyskach osób prawnych, w tym z tytułu umorzenia udziałów (akcji), jednocześnie nie wprowadzając żadnej regulacji, która przeciwdziałałaby podwójnemu ekonomicznemu opodatkowaniu tych dochodów, mogącemu wystąpić w niektórych sytuacjach. Ponadto, planowana regulacja w sposób nieuzasadniony różnicuje sytuację, w której dochody otrzymywane są z polskich spółek oraz sytuację, w której dochody otrzymywane są ze spółek zagranicznych - wydaje się, że planowana regulacja może wręcz zachęcać przedsiębiorców do inwestycji w zagraniczne spółki kosztem inwestycji krajowych.	Uwaga nieuwzględniona.
287	PSIK	<i>Art. 2 pkt 22 lit. b projektu (art. 22 ust. 4 CIT)</i>	Regulacja wprowadza wyłączenie ze zwolnienia z opodatkowania określonych kategorii dochodów z udziału w zyskach osób prawnych, w tym z tytułu umorzenia udziałów (akcji), jednocześnie nie wprowadzając żadnej regulacji, która przeciwdziałałaby podwójnemu ekonomicznemu opodatkowaniu tych dochodów, mogącemu wystąpić w niektórych sytuacjach. Ponadto, planowana regulacja w sposób nieuzasadniony różnicuje sytuację, w której dochody otrzymywane są z polskich spółek oraz sytuację, w której dochody otrzymywane są ze spółek zagranicznych - wydaje się, że planowana regulacja może wręcz zachęcać przedsiębiorców do inwestycji w zagraniczne spółki kosztem inwestycji krajowych. Wnioskujemy o odstąpienie od zmian, ewentualnie wprowadzenie regulacji w pełni przeciwdziałających podwójnemu opodatkowaniu tych samych dochodów.	Uwaga tożsama z uwagą w pkt 286.
288	PRP	<i>Art. 2 pkt 22 lit. b projektu (zmieniony art. 22 ust. 4 CIT)</i>	Zmiana dotyczy ograniczenia zwolnienia „dywidendowego” do dywidend, zysku przekazanego na podwyższenie KZ i zysku niepodzielonego oraz wartości kapitałów innych niż KZ przy przekształceniu w spółkę osobową (brak zwolnienia w stosunku do pozostałych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych). W ocenie przedsiębiorców jest to zmiana niekorzystna, ograniczająca zakres zwolnienia, które nie będzie mieć już zastosowania np. do dochodów z przymusowego umorzenia udziałów.	Uwaga nieuwzględniona.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

289	KPFw P	Art. 2 pkt 23 (art. 24a ustawy CIT)	<p>Art. 8 Dyrektywy ATAD wskazuje na dochód zagranicznej spółki kontrolowanej, który należy uwzględnić w podstawie opodatkowania podatnika. Analizując brzmienie Dyrektywy ATAD można dojść do wniosku, że dochody CFC powinny być łączone z dochodami, o których mowa w treści art. 7 ustawy CIT.</p> <p>Proponuje się, aby opodatkowanie zagranicznych spółek kontrolowanych nie następowało poprzez zastosowanie odrębnego podatku, a było kalkulowane łącznie z pozostałymi dochodami podatników w jednym zeznaniu podatkowym.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Sposób odczytania dyrektywy w tym zakresie jest właściwy. Należy jednak podkreślić, iż dyrektywa ustanawia minimalne standardy ochrony bazy podatkowej państw członkowskich. Mając to na uwadze w projekcie przyjęto rozwiązanie nie mniej skuteczne polegające na odrębnym rozpatrywaniu dochodów z CFC, co odpowiada konstrukcji obecnej polskiej regulacji.</p>
290	PSIK	Art. 2 pkt 23 lit. f-h projektu (art. 24a ust. 13-14 CIT) CFC	<p>W odniesieniu do zagranicznych spółek kontrolowanych (CFC) Projekt przewiduje:</p> <ul style="list-style-type: none"> • podwyższenie z 25% do 50% udziału podatnika, który kwalifikuje daną spółkę jako CFC; • dodanie zapisu, zgodnie z którym ww. udział może być posiadany przez podatnika samodzielnie lub łącznie z podmiotami powiązаныmi (co de facto jest rezultatem podwyższenia do 50% poziomu kontroli, o którym mowa powyżej); • zmniejszenie z 50% do 33% poziom przychodów pasywnych powodujących zakwalifikowanie danej spółki jako CFC; • zmianę poziomu opodatkowania poprzez odniesienie się do efektywnej stopy opodatkowania, któremu podlega CFC; • rozszerzenie obowiązku prowadzenia rejestru CFC na spółki prowadzące rzeczywistą działalność gospodarczą. <p>Krytycznie należy ocenić, iż ustawodawca koncentruje się raczej na zaostrzeniu niż racjonalizowaniu istniejących regulacji. W szczególności, Projekt nie zawiera propozycji zmian w stosunku do art. 27 ust. 2a ustawy CIT, który bez jakiegokolwiek uzasadnienia nakłada na jednostki podmiotowo zwolnione od podatku dochodowego (w tym przede wszystkim fundusze inwestycyjne) obowiązek składania zeznania CIT-CFC (a co za tym idzie prowadzenia stosownych ewidencji).</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projekt zmienia istniejące przepisy dotyczące CFC także w sposób korzystny dla podatników (np. podwyższenie procentowej wysokości udziału w kapitale) w ramach minimalnych standardów określonych w dyrektywie ATAD.</p>
291	KPFw P	Art. 2 pkt 23 lit. b (art. 24a	Zmiana definicji przychodów pasywnych – przepisy krajowe rozszerzają wskazany w art. 7 ust. 2 lit. a) Dyrektywy ATAD zamknięty katalog przychodów pasywnych poprzez dodanie do niego przychodów z wierzytelności, z poręczeń i gwarancji oraz ze zbycia i	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<p><i>ust. 3 pkt 3 lit. b ustawy CIT)</i></p>	<p>realizacji praw z instrumentów finansowych. Objęcie zakresem przepisu zwłaszcza przychodów z wierzytelności nie znajduje swojego uzasadnienia, gdyż sekurytyzacja wierzytelności stanowi w Polsce jak i innych krajach (np. Włochy) działalność objętą specjalnymi regulacjami w tym także regulacjami w zakresie opodatkowania. Objęcie zakresem przepisów CFC tego typu przychodów może znacznie obniżyć konkurencyjność polskich przedsiębiorstw finansowych.</p> <p>Proponuje się implementację w zakresie przewidzianym w Dyrektywie ATAD.</p>	
292	IZFiA, PIH	<p><i>Art. 2 pkt 23 lit. b projektu (art. 24a ust. 3 lit. b ustawy CIT)</i></p>	<p>Do katalogu przychodów pasywnych, których generowanie jest jednym z warunków pozwalających na uznanie danego podmiotu za zagraniczną spółkę kontrolowaną zostały dodane m.in. przychody z „transakcji z podmiotami powiązаныmi w przypadku gdy spółka nie wytwarza w związku z tymi transakcjami wartości dodanej pod względem ekonomicznym lub wartość ta jest znikoma.”.</p> <p>Proponowane jest usunięcie wskazanego powyżej zapisu ponieważ posługuje się pojęciami nieostrymi, które nie zostały zdefiniowane zarówno w ustawie CIT jak i innych przepisach, np. znaczenie pojęcia „wartości dodanej pod względem ekonomicznym”. Takie uregulowanie stoi w sprzeczności z konstytucyjną zasadą poprawnej legislacji, która odnosi się również do jasności i precyzyjności przepisów prawa podatkowego.</p> <p>W związku z tym proponuje się nowe brzmienie art. 24a ust. 3 pkt. 3 lit. b ustawy CIT:</p> <p><i>„b) co najmniej 33% przychodów tej spółki osiągniętych w roku podatkowym, o którym mowa w ust. 6, pochodzi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - z dywidend i innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych, - ze zbycia udziałów (akcji), - z wierzytelności, - z odsetek i pożytków od wszelkiego rodzaju pożyczek, - z części odsetkowej przy leasingu finansowym, - z poręczeń i gwarancji, - z praw autorskich lub praw własności przemysłowej, w tym z tytułu zbycia tych praw, - ze zbycia i realizacji praw z instrumentów finansowych, - z działalności ubezpieczeniowej, bankowej lub innej działalności finansowej,” 	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Ta kategoria przychodów pasywnych wynika wprost z dyrektywy. Rezygnacja z niego mogłaby rodzić zarzut błędnej implementacji dyrektywy.</p>

293	PGNi G S.A.	<p><i>Art. 2 pkt 23 lit. b (art. 24a ust. 3 pkt 3 lit. b ustawy CIT)</i></p>	<p>Zmiana dotyczy doprecyzowania przychodów pochodzących ze źródeł pasywnych, mających wpływ na uznanie zagranicznej spółki za zagraniczną spółkę kontrolowaną.</p> <p>1) Przy okazji tej propozycji należałoby również rozważyć wyłączenie z powyższego kręgu podmiotów, które prowadzą poza terytorium RP np. działalność poszukiwawczą. Z uwagi na charakter prowadzonej działalności gospodarczej, przedsiębiorcy w pierwszym okresie funkcjonowania ponoszą nakłady, czyli głównie generują straty a dopiero w dłuższej perspektywie czasu, tj. gdy dojdzie do wydobycia i sprzedaży, osiągają przychody (zyski).</p> <p>Dla prowadzenia tego typu działalności poza granicami RP, konieczne jest założenie rachunku bankowego, za pomocą którego dokonywane są rozliczenia z tytułu zawieranych przez oddział bądź spółkę zależną transakcji w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, polegającej na poszukiwaniu wydobywaniu złóż, a następnie sprzedaży węglowodorów.</p> <p>W przypadku, gdy taki rachunek bankowy jest oprocentowany dochodzi do wypłaty odsetek na rzecz spółki zależnej bądź oddziału. Tego typu działalność nie służy transferowaniu zysków, a jest wynikiem zwykłej działalności, specyficznej dla branży wydobywczej. W tej sytuacji na spółki, które nie były adresatem koncepcji wprowadzenia regulacji CFC, a prowadzą rzeczywistą działalność gospodarczą, nakładane jest istotne obciążenie administracyjne, jak i podatkowe, nieadekwatne do stanu faktycznego. Proponuje się wprowadzenie wyłączenia dla tego typu działalności z definicji zagranicznej spółki kontrolowanej.</p> <p>2) Ponadto, należy zwrócić uwagę na fakt, iż poprzednia koncepcja w zakresie różnicy pomiędzy podatkiem, jaki spółka zagraniczna byłaby zobowiązana zapłacić w Polsce a podatkiem dochodowym faktycznie zapłaconym (efektywnie zapłaconym), odnosiła się do oficjalnej stawki podatkowej w danym państwie, co umożliwiałoby jej obiektywną weryfikację. Przyjęcie niedookreślonego sformułowania „podatek faktycznie zapłacony w miejscu siedziby” może spowodować liczne komplikacje w ustaleniu faktycznej stawki. Dodatkowym problemem jest fakt, iż stawka taka może ulegać zmianom w zależności od złożonych korekt podatku. Projektodawca nie przewidział w projekcie rozwiązania dla takiej sytuacji.</p> <p>Dodatkowo, należy zwrócić uwagę, że określenie jednego z kryteriów w powyższy sposób powoduje konieczność analizy w oparciu o dane spółki zagranicznej, jaki podatek byłaby ona zobowiązana zapłacić w Polsce, czyli efektywnie należałoby przeprowadzić analizę w oparciu o dane wymagane do ewidencji, o której mowa w ust. 13 (projektowany ust.</p>	<p>Ad. 1) Uwaga nieuwzględniona. Postulowane wyłączenie nie jest możliwe z świetle przepisów dyrektywy ATAD. Jego wprowadzenie mogłoby rodzić zarzut błędnej implementacji dyrektywy.</p> <p>Ad. 2) Uwaga nieuwzględniona. Przepisy dyrektywy nie dają możliwości przyjęcia innego rozwiązania w tym zakresie.</p>
-----	----------------	--	--	--

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			13a), podczas gdy byłyby to dopiero etap weryfikacji, czy w ogóle spółka spełnia kryteria zagranicznej spółki kontrolowanej. Dopiero przy pozytywnym wyniku tej analizy istnieje konieczność prowadzenia ewidencji. <u>Z powyżej opisanych powodów zaproponowane rozwiązanie wydaje się niewspółmiernie obciążać podatnika już na etapie analizy, czy ciążą na nim obowiązki związane z posiadaniem zagranicznej spółki kontrolowanej.</u>	
294	ZBP	Art. 2 pkt 23 lit. b (art. 24a ust. 3 pkt 3 lit. c ustawy CIT)	Implementowana zmiana powoduje wątpliwości, czy podatnik powinien do przychodów i kosztów generowanych przez zagraniczną spółkę kontrolowaną odnosić polskie przepisy podatkowe, a tym samym prowadzić odrębną kalkulację podatku dochodowego dla takiego podmiotu. Brzmienie przepisu dyrektywy, a także treść uzasadnienia wskazuje, że zasadą wyrażoną w tym przepisie jest, aby dokonywać porównania faktycznie zapłaconego przez spółkę kontrolowaną podatku z tym, jaki obowiązuje na terytorium Polski, tj. bez ponownej kwalifikacji podatkowej uzyskiwanych przez spółkę kontrolowaną przychodów i kosztów, a jedynie w zakresie porównania stawek opodatkowania (faktycznego opodatkowania spółki kontrolowanej i nominalnej stawki podatkowej obowiązującej w Polsce). Zaproponowane brzmienie przepisu nie jest jednak jednoznaczne w tym zakresie, a w konsekwencji należy dokonać jego doprecyzowania;	Uwaga nieuwzględniona. Przepisy dyrektywy wprost wskazują, że w tym zakresie należy stosować przepisy państwa podatnika (a nie zagranicznej spółki kontrolowanej).
295	PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 23 lit. g (art. 24a ust. 13a ustawy CIT)	Projektowany przepis nakłada w istocie na podatników obowiązek prowadzenia ewidencji podatkowej takiej, jaką podatnik prowadzi dla własnej działalności gospodarczej. Ewidencjonowaniu mają podlegać wszelkie zdarzenia mające wpływ na rozliczenie podatkowe zagranicznej spółki kontrolowanej. Zauważyć należy, że nawet przy posiadaniu udziału na poziomie 50% w spółce zagranicznej, spełnienie tego obowiązku nie jest możliwe. Spółka zagraniczna, jako odrębny podatnik prowadzi własną ewidencję dla celów podatkowych w państwie siedziby (lub zarządu), zgodnie z lokalnymi wymaganiami, w tym archiwizuje dokumenty będące podstawą do ujmowania danych zdarzeń dla celów podatkowych. Podatnik, będący udziałowcem takiej spółki nie ma możliwości prowadzenia tożsamej ewidencji dla zagranicznej spółki kontrolowanej, gdyż dokumenty będące podstawą do ujęcia w ewidencji znajdują się poza terytorium Polski. Pozyskanie danych koniecznych dla prowadzenia tak szczegółowej ewidencji jest niemożliwe do wykonania dla podmiotu innego niż ten, który tę działalność prowadzi. Nakładanie obowiązku niewspółmiernie uciążliwego dla podatnika, a w istocie niemożliwego do wykonania jest niezgodne z zasadą racjonalności ustawodawcy.	Uwaga nieuwzględniona. Przepisy dyrektywy nie dają możliwości przyjęcia innego rozwiązania w tym zakresie.
296	PSIK	Art. 2 pkt 23 lit. f-h (art. 24a	Wnioskujemy o zmianę brzmienia art. 24a ust. 13-14 oraz art. 27 ust. 2a ustawy CIT w taki sposób, aby wyeliminować niczym nieuzasadnione obciążenie administracyjne nałożone na podmioty zwolnione od podatku dochodowego, w tym od podatku z tytułu dochodu	Uwaga nieuwzględniona

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>ust. 13-14 CIT) CFC</i>	CFC.	
297	ZBP	<i>Art. 2 pkt 23 lit. j (art. 24a ust. 16 CIT)</i>	Dokonano zmiany definicji posługując się zwrotem „ <i>istotną</i> ”. Zwrot ten, jako zwrot nieostry może powodować znaczne problemy interpretacyjne, a tym samym utrudnić stosowanie przepisu przez podatników (np. u podatników rozpoczynających działalność na rynkach zagranicznych poprzez zakładane tam podmioty). Postuluje się zawarcie definicji tego pojęcia i zawarcie jasnych kryteriów istotności.	Uwaga uwzględniona. Projekt w tym zakresie zostanie doprecyzowany w tym przez wskazanie kryteriów, jakie należy wziąć pod uwagę przy ocenie „istotności” działalności prowadzonej przez zagraniczną spółkę kontrolowaną w państwie członkowskim UE (EOG).
298	PGNi G S.A.	<i>Art. 2 pkt 23 lit. j (art. 24a ust. 16 ustawy CIT)</i>	Odwołanie się do niedookreślonego i niezdefiniowanego w ustawie pojęcia „istotna rzeczywista działalność gospodarcza” przy konstrukcji przepisu, który wyłącza obowiązki wobec podatnika niesie ryzyko nieprawidłowego interpretowania przepisu zarówno przez podatników, jak i organy podatkowe. Zostawia to pole do odmiennej interpretacji tego pojęcia i prowadzenia licznych sporów pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi. Z uwagi na powyższe konieczne jest doprecyzowanie projektowanego przepisu poprzez: a) zdefiniowanie rzeczywistej działalności gospodarczej, b) usunięcie słowa „istotna”.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 297. Ponadto należy zauważyć, iż pojęcie „rzeczywistej działalności gospodarczej” jest już w ustawie definiowane.
299	STOP	<i>Art. 2 pkt 23 lit. j (art. 24a ust. 16 CIT)</i>	Zapis „ <i>istotną rzeczywistą działalność</i> ” należy zastąpić pojęciem dookreślonym, gdyż użyte we wskazanym zapisie pojęcie nieostre nie pozwala na stworzenie jakiegokolwiek katalogu definiującego legalnie zakres ustawowo normowany.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 298.
300	PRCH	<i>Art. 2 pkt 23 (art. 24a ust. 16 ustawy CIT)</i>	Brak precyzyjnego zdefiniowania, co oznacza prowadzenie „istotnej” rzeczywistej działalności gospodarczej. Proponuje się doprecyzowanie, czy działalność powinna być istotna ze względu na grupę kapitałową czy podmiot prowadzący tę działalność.	Uwaga uwzględniona. Projekt w tym zakresie zostanie doprecyzowany

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

301	Lewiatan, PFPŻ - ZP	Art. 2 pkt 23lit. l (art. 24a ust. 19 ustawy CIT)	<p>Należy wykreślić lub istotnie doprecyzować proponowany pkt 2 w art. 24a ust. 19, który stanowi o odpowiednim stosowaniu reguł CFC do „<i>podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2, prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład</i>”.</p> <p>W obecnym brzmieniu sugeruje on, że opodatkowaniu w Polsce na zasadach CFC ma podlegać centrala lub inne zakłady zagranicznego podatnika, czy wręcz spółki zależne od takiego zagranicznego podatnika, tylko z uwagi na fakt, że w Polsce prowadzi zakład. Właściwe opodatkowanie takiego przypadku, zgodne z umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania, gwarantują w naszej ocenie wystarczająco zasady przypisania zysku do zakładu i odpowiednie stosowanie przepisów o cenach transferowych.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Niewłaściwie została odczytana intencja regulacji. Chodzi w niej wyłącznie o spółki zależne, od podatnika których udziały (akcje) są przypisane do działalności zakładu znajdującego się na terytorium RP. wymóg objęcia regulacją o CFC położonych w Polsce zagranicznych zakładów podatników z państw trzecich wynika z dyrektywy ATAD.</p>
302	Lewiatan	Art. 2 pkt 24 projektu (art. 24b CIT) – uwagi ogólne	<p>Wprowadzenie podatku <u>doprowadziłoby do stworzenia faworyzowanej przez ustawodawcę grupy podatników, posiadających innego typu nieruchomości niż objęte podatkiem lub też nieruchomości o mniejszej wartości</u>. W naszej opinii, stoi to w sprzeczności z zasadą pomocy państwa zawartej w prawie unijnym, a sam podatek ma charakter selektywny. Warto również wskazać, że poprzez bazowanie jedynie na wartości nieruchomości, dochodziłoby do opodatkowania nieruchomości w ogóle nieprzynoszących zysków (np. w trakcie remontu, lub w okresie poszukiwania najemcy).</p> <p><u>Wysocze prawdopodobne jest uznanie komentowanych przepisów za niezgodne z zasadą niedyskryminacji i wydanie nakazu zobowiązującego Polskę do zawieszenia ich stosowania</u>, a następnie stwierdzenie ich niezgodności z prawem Unii Europejskiej w wyniku postępowania z inicjatywy Komisji Europejskiej.</p> <p>„Przychody z tytułu własności środka trwałego”, o których mowa w tym przepisie <u>mają wyłącznie fikcyjny charakter, oderwany od faktycznych przychodów podatnika</u>, oraz nie wchodzi do podstawy opodatkowania zgodnie z art. 7 ust. 3 pkt. 2 CIT. <u>Jest to de facto konstrukcja opodatkowująca majątek przedsiębiorcy, a nie jego przychód, gdyż sam tytuł własności nieruchomości będzie powodował powstanie obowiązku podatkowego</u>. W tej sytuacji może dojść do podwójnego opodatkowania – z jednej bowiem strony przedsiębiorca zapłaci podatek dochodowy od przychodu (będący podatkiem od wartości środka trwałego - nieruchomości) z tytułu bycia właścicielem danego środka trwałego, z drugiej zaś za ową nieruchomość będzie zmuszony odprowadzić podatek od nieruchomości. Rodzi to wątpliwości natury konstytucyjnej.</p> <p>Nałożenie daniny w projektowanym kształcie będzie powodować de facto częściowe wyłączenie podatników podatku dochodowego od osób prawnych. Podatnicy niewykazujący właściwej podstawy opodatkowania (dochodu) nie wskutek nierzetelnego</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Wyłączenie pewnej grupy podatników z zakresu stosowania omawianej regulacji nie jest równoznaczne z rezygnacją przez państwo z podatku PIT i CIT od tych podatników. Podatnicy ci podlegają bowiem opodatkowaniu na dotychczasowych zasadach. Mowa przy tym o podatnikach, którzy ze względu na wartość posiadanych przez nich nieruchomości nie są zasadniczo beneficjentem optymalizacji podatkowej dotyczącej tych składników aktywów (optymalizacja, z uwagi na koszty tego procesu, jest opłacalna finansowo dopiero od określonego poziomu oszczędności podatkowej i wzrasta wraz ze wzrostem tej oszczędności). Ideą proponowanej konstrukcji tzw. podatku minimalnego, w tym wprowadzonego progu wartości nieruchomości w kwocie 10 mln zł, jest brak zwiększenia obciążeń podatkowych podatników podatku PIT i CIT, względem obecnych regulacji, przy założeniu właściwego wypełniania przez nich</p>

		<p>rozliczania podatku lub nadużywania prawa, ale wskutek rzeczywistego poniesienia straty w sensie ekonomicznym, zostaną obciążeni daniną, która z zasady nie powinna takiego podatnika obciążać. Proponowany art. 24b będzie prowadził do opodatkowania nieruchomości, w tym zwłaszcza budynków biurowych wykorzystywanych we własnej działalności podatników (tj. niegenerujących przychodów z najmu). Trudno w takim przypadku mówić o uzyskiwaniu przychodu z własności nieruchomości przez takich przedsiębiorców.</p> <p>Ponadto, zaproponowane brzmienie przepisów budzi <u>szereg wątpliwości interpretacyjnych</u>, w szczególności co do zakresu opodatkowania w przypadku mieszanego wykorzystania budynków (np. fabryka razem z biurem), sposób obliczania podatku w przypadku kiedy budynek biurowy położonego na terytorium RP jest tylko częściowo wynajmowany, a w pozostałej części wykorzystywany na własne potrzeby.</p> <p>Dodatkowo, dla <u>podmiotów działających np. w specjalnej strefie ekonomicznej</u> może to być dodatkowe obciążenie podatkowe, podczas gdy zwolnienie zostało już przyznane, czyli istnieją obiektywne przesłanki dla czego dany podmiot nie płaci podatku CIT lub płaci mniejsze podatki. Takie podmioty nie będą mogły w pełni skorzystać z prawa do odliczenia od podatku CIT podatku zapłaconego na podstawie art. 24b, zwłaszcza w przypadkach, gdy np. budynek biurowy jest wykorzystywany na cele prowadzonej, zwolnionej z podatku dochodowego działalności w Specjalnej Strefie Ekonomicznej.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, rekomendujemy wykreślenie przewidzianych projektem przepisów art. 30g PIT oraz 24b i 24c CIT.</p> <p>Niewątpliwie podatek minimalny <u>nie jest podatkiem dochodowym. Jest to podatek od aktywów</u>. Stanowi próbę wprowadzenia daniny, która w pewnym zakresie pozwoliłaby na opodatkowanie handlu, co ostatnio zostało zakwestionowane przez KE. Podstawa wyliczenia podatku minimalnego oparta jest na wartości początkowej nieruchomości i jest rozwiązaniem prowadzącym w wielu przypadkach do opodatkowania zysków, które nie zostały osiągnięte, np. budynków, które nie generują dochodów ze względu na pustostany. Ponadto wyróżnienie nieruchomości komercyjnych, jak galerie czy biurowce, od innych, np. magazynów, prowadzi do istotnego zróżnicowania podatników posiadających nieruchomości komercyjne i do nierównego traktowania podatkowego w zależności od rodzaju posiadanej nieruchomości</p>	<p>obowiązków podatkowych w zakresie wynikającym z obecnych regulacji obu ustaw o podatkach dochodowych. Przyjęty próg można uznać za granicę opłacalności optymalizacji podatkowej mającej za przedmiot nieruchomości w postaci budynków.</p> <p>Należy ponadto podkreślić, iż celem przyjętej formuły jest rzeczywiste opodatkowanie uzyskiwanego przez podatników inwestujących w nieruchomości komercyjne zwrotu z takiej inwestycji, czyli - posługując się kategoriami podatkowymi – właśnie dochodu podatnika. Przewidziany w projekcie poziom tego zwrotu (dochodu) został ustalony na bardzo niskim, bo wynoszącym w skali roku ok. 2,65% wartości inwestycji, poziomie. Przyjęty poziom opodatkowania wynika ze wskazanej wyżej idei stojącej za wprowadzeniem tego rozwiązania, którą jest opodatkowanie podatnika podatkiem dochodowym w minimalnym - w odniesieniu do rzeczywistych zysków, których można by zasadnie oczekiwać przy prowadzeniu określonego rodzaju działalności – stopniu. Takie założenie powoduje, iż rozwiązanie to w swej istocie jest, a przynajmniej powinno być, neutralne dla większości podatników.</p> <p>Proponowane wyłączenie nie może być zatem uznane za pomoc państwa udzieloną małym podmiotom (kosztem budżetu państwa), a tym samym za dyskryminujące dużych podatników.</p>
--	--	--	--

				Niezależnie od powyższego omawiane rozwiązanie zostanie zmodyfikowane w sposób, bardziej oddający ideę, która za nim stoi. Podkreślając zatem istotę tego podatku jako podatku „minimalnego”, jego stawka zostanie obniżona do 0,035% miesięcznie. Ponadto opodatkowanie tym podatkiem obejmować będzie wyłącznie nadwyżkę wartości budynków, o których mowa w projektowanych przepisach, ponad kwotę 10 mln zł. Dodatkowo z zakresu przedmiotowego projektowanej regulacji zostaną wyłączone budynki biurowe wykorzystywane na własne potrzeby podatnika (np. siedziba), czyli przypadki z którymi faktycznie nie wiąże się uzyskiwanie przychodów przez podatnika.
303	SIiTK RP	Art. 2 pkt 24 (art. 24b i 24c ustawy CIT) – uwagi ogólne	<p>Negatywna ocena projektowanych rozwiązań.</p> <p>Wątpliwości systemowe – wprowadzanie dodatkowego podatku od nieruchomości nie ma nic wspólnego z dochodem a jest to klasyczny podatek od posiadanego majątku. Zatem umiejscowienie go w projekcie zmiany ustawy CIT jest niewłaściwe. Wydaje się, iż faktyczną intencją projektodawcy jest podjęcie kolejnej próby opodatkowania działalności handlowej (po nieudanym wprowadzeniu podatku handlowego zakwestionowanego przez Komisję Europejską). Z zapowiedzi reprezentantów Ministerstwa Finansów wynika jednak, że nie rezygnuje ono z wprowadzenia podatku handlowego i prace w tym zakresie trwają. Należy się zatem zastanowić, czy nie lepiej poczekać na wprowadzenie systemowo zgodnego rozwiązania w nowej ustawie zamiast dokonywać „zamieszania” w obszarze danin dochodowych.</p> <p>Ponadto zwraca się uwagę, że inwestycje w nieruchomości wiążą się z dużymi nakładami. Nierzadko również, inwestycje te są finansowane z wykorzystaniem finansowania zewnętrznego co wiąże się z odsetkami. Z reguły modele biznesowe na rynku nieruchomości zakładają dochód z najmu uwzględniający wysokie koszty finansowania inwestycji, bieżące utrzymanie i amortyzację. Tym samym dochody z tych źródeł są w istocie niewielkie, gdyż faktyczny zwrot z dokonanej inwestycji będzie zrealizowany</p>	<p>Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.</p>

			<p>dopiero w momencie jej zbycia. Konsekwencją wprowadzanego podatku niezależnego od faktycznego dochodu z nieruchomości wpłynie bezpośrednio na koszty realizowanych inwestycji co może się odbić na negatywnej reakcji rynkowej.</p> <p>Można zgodzić się ze stwierdzeniem zawartym w uzasadnieniu, iż w wielu przypadkach podatnicy posiadający nieruchomość nie wykazują dochodów do opodatkowania lub wykazują dochody w kwocie nieadekwatnej do skali i rodzaju prowadzonej działalności. Jednak zawarte w uzasadnieniu stwierdzenie „w wielu przypadkach” nie oznacza, że we wszystkich przypadkach. Tym samym mamy sytuację, gdzie projektodawca modelując nowy przepis o opodatkowaniu każdej nieruchomości przyjmuje bez wyjątku, że każda nieruchomość ma zdolność generowania dochodu. Trudno z takim stwierdzeniem się zgodzić, gdyż będą występowały sytuacje, kiedy nieruchomość, nawet ta powyżej wartości 10 mln zł, dochodu nie wygeneruje. W konsekwencji może wystąpić negatywne zjawisko rynkowe, gdzie planowana regulacja uderzy w przedsiębiorców, którzy np. nie wynajęli jeszcze obiektu (powszechne niestety zjawisko pustostanów w budynkach biurowych) i nie dość, że muszą ponosić koszty utrzymania całej nieruchomości to jeszcze zostaną obciążeni nowym podatkiem. W następstwie może nastąpić przesunięcie tego nowego obciążenia publicznoprawnego na najemców, co może powodować zahamowanie i niepewność na rynku nieruchomości komercyjnych, co choćby na tle planowanego przedsięwzięcia intensywnej odbudowy polskiego kapitału (m.in. ustawa o REIT-ach), wydaje się niespójne i stanowiące oczywiste utrudnienie. Nie budzi wątpliwości, że ryzyko niepewności podatkowej stanowi skuteczny bodziec, odstraszaający wszystkich planujących podjęcie przedsięwzięcia na rynku nieruchomości.</p> <p>Podstawową wadą projektowanego rozwiązania jest zrównanie pozycji wszystkich podatników (właścicieli, deweloperów czy też inwestorów) bez względu na fakt czy dane przedsięwzięcie generuje dochody czy też nie. Zastosowano tutaj schematu odpowiedzialności zbiorowej za utracone dochody fiskusa z działalności handlowej. Nie jest to rozwiązanie budzące aprobatę i raczej należy dążyć, aby odzyskiwać utracone dochody z tych obszarów, gdzie faktycznie wystąpiło zjawisko agresywnej optymalizacji podatkowej.</p>	
304	PSIK, PRB,	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)	<p>Wnioskujemy o wykreślenie przewidzianych projektem przepisów.</p> <p>Wprowadzenia tej regulacji jest kolejną próbą opodatkowania dochodów z handlu, przy czym zmianie uległa jedynie forma opodatkowania. Wprowadzenie tego podatku doprowadziłoby do stworzenia faworyzowanej przez ustawodawcę grupy podatników, posiadających innego typu nieruchomości niż objęte podatkiem lub też nieruchomości o</p>	<p>Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.</p>

			<p>mniej wartości. Stoi to w sprzeczności z zasadą pomocy państwa zawartej w prawie unijnym, a sam podatek ma charakter selektywny.</p> <p>Warto również wskazać, że poprzez <u>bazowanie jedynie na wartości nieruchomości, dochodziłoby do opodatkowania nieruchomości w ogóle nieprzynoszących zysków, w tym w szczególności w pierwszych latach działalności spółek nieruchomości.</u></p> <p>Regulacja, wprowadzająca opodatkowanie spółek nieruchomościowych niezależnie od uzyskiwanych dochodów, może stanowić istotne obciążenie ekonomiczne dla spółek sektora w pierwszych latach ich działalności. Specyfiką rynku nieruchomości komercyjnych jest udzielanie nowym najemcom różnego rodzaju zachęt finansowych (okresy bezczynszowe, bonusy gotówkowe etc.) oraz zapłata prowizji za pozyskanie najemców. W efekcie w pierwszych latach działalności spółki posiadające nieruchomości komercyjne nie przynoszą dochodu finansowego (dochodzą także dodatkowe koszty związane z zakończoną inwestycją budowlaną).</p>	
305	BCC, F-PIG, AIH, PRCH, Energ a S.A. , PINK	Art. 2 pkt 24 (art. 24b i 24c ustawy CIT) – uwagi ogólne	<p>Odstąpienie od propozycji.</p> <p>Regulacja narusza zasadę równości obywateli wobec prawa wyrażoną w art. 32 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Proponowany przepis wyraźnie dyskryminuje podatników posiadających określone aktywa, ponieważ nakłada na nich obowiązek zapłaty podatku dochodowego w oderwaniu od rzeczywiście uzyskiwanych przez nich dochodów.</p> <p>Przepis art. 24b ustawy CIT można interpretować w ten sposób, iż opodatkowanie nie jest nawet uzależnione od prowadzenia działalności związanej z nieruchomością. Podstawą opodatkowania jest bowiem, w świetle przepisu art. 24b ust. 2 wartość początkowa środka trwałego. Oznacza to, że proponowany podatek, choć opisywany jako podatek dochodowy, ma w zasadzie charakter majątkowy, a więc analogiczny jak podatek od nieruchomości - mamy więc do czynienia z podwójnym opodatkowaniem wybranego subiektywnie majątku.</p> <p>Powyższe brzmienie regulacji proponowanego art. 24c ust. 2 ustawy CIT prowadzi do wniosku, że np. w odniesieniu do budynku biurowego, opodatkowaniu - na takich samych zasadach - podlegać będzie właściciel budynku wykorzystującego go na potrzeby własnej działalności, jak i prowadzący działalność w zakresie najmu nieruchomości i z tego tytułu uzyskujący dochód. Z kolei jeżeli intencją zgodnie z niejasnym przepisem art. 24c ust.2 ustawy CIT było opodatkowanie wyłącznie podmiotów prowadzących działalność w zakresie najmu, to byłby to kolejny obszar nierównego traktowania podmiotów</p>	<p>Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.</p> <p>Uwaga dotycząca art. 24c zostanie uwzględniona poprzez wykreślenie omawianego ograniczenia.</p>

		<p>znajdujących się w podobnej sytuacji (posiadających nieruchomości o znacznej wartości).</p> <p>Projekt pomija również fakt, że cykl gospodarczy działalności w zakresie najmu wiąże się z kilkumiesięcznymi okresami bez dochodów (okresy beczynszowe itp.), wynikającymi z sytuacji gospodarczej, a nie z optymalizacji.</p> <p>Projekt przewiduje możliwość odliczenia minimalnego podatku od CIT należnego na zasadach ogólnych. Niemniej jednak, możliwości takiej nie będą mieć podatnicy wykazujący stratę z działalności operacyjnej, w tym również w kolejnych latach podatkowych (inaczej niż ma to miejsce np. w przypadku nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nieodliczalnej w danym roku podatkowym z uwagi na postanowienia art. 15c ustawy CIT). Nie jest także jasne w jaki sposób z odliczenia mogliby korzystać podatnicy korzystający ze zwolnień przewidzianych w ustawie CIT (np. na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej).</p> <p>Wątpliwość dotyczy również sytuacji podatników posiadających budynki pełniące jednocześnie różne funkcje, np. w części wykorzystywane do działalności produkcyjnej, a w części biurowej. Przepisy nie precyzują czy w takim przypadku należy naliczać podatek od całości wartości budynku, wyłącznie od części biurowej, czy też wcale nie naliczać. Podobna wątpliwość dotyczy również przypadku, gdy podatnik w ramach jednej pozycji w ewidencji środków trwałych ujął budynek wraz z budowlami.</p> <p>Brak potrzeby wprowadzenia przepisów z uwagi na zakres pozostałych zmian w projekcie. Proponowane rozwiązania w zakresie ograniczenia odliczalności odsetek (w tym od kredytu bankowego) w największym stopniu uderzą w wynik podatkowy wielu firm działających w Polsce. Nowe regulacje w znacznym stopniu (niezależnie od ich ostatecznej treści) ograniczą te możliwości. W efekcie z dużym prawdopodobieństwem ogromna większość spółek posiadających nieruchomości wykazywać będzie istotne zyski podatkowe, co uczyni w ich zakresie omawianą regulację zbędną. W praktyce regulacja będzie stosować się wyłącznie do podmiotów w faktycznych kłopotach finansowych, generujący stratę ekonomiczną (z powodów wskazanych wyżej), która zostanie powiększona o dodatkowy podatek quasi-majątkowy, gdyż nie związany z powstałym dochodem. Niezależnie od szkodliwości tego podatku w odniesieniu do tych podmiotów, samo wprowadzenie tak restrykcyjnej i wybiórczej regulacji z pewnością będzie miało negatywny wpływ na postrzeganie systemu podatkowego w Polsce przez inwestorów.</p> <p><u>Dodatkowo, rażąco niezgodne z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa wydaje się rozwiązanie proponowane w art. 24c ustawy CIT, zgodnie z którym w przypadku, gdy podatkowa grupa kapitałowa utraciła status podatnika z powodu braku spełnienia</u></p>	
--	--	--	--

			warunków do jej utworzenia i funkcjonowania, podatek należny (zapłacony przez PGK) nie podlega korekcie ani zwrotowi, ani ponownemu rozliczeniu na spółki wchodzące w skład tej grupy za okres, w którym grupa ta posiadała status podatnika.	
306	PRCH	<i>Art. 2 pkt 24 (art. 24b i 24c ustawy CIT)</i>	<p>Brak uzasadnienia dla wprowadzenia proponowanych rozwiązań z następujących względów:</p> <p>Centra handlowo-usługowe i budynki biurowe to wyłącznie część rynku nieruchomości komercyjnych (poza tym funkcjonują jeszcze m.in. magazyny logistyczne, budynki mieszkaniowo-usługowe) – niezrozumiałe jest wprowadzanie wymogu płacenia podatku wyłącznie od wybranych typów budynku, które funkcjonują na rynku.</p> <p>Wprowadzenie takiego podatku od wartości nieruchomości handlowych, może doprowadzić do pewnego rodzaju stygmatyzacji branży nieruchomości handlowych, co w sposób oczywisty ograniczy dynamizm i optymizm w branży. Stąd też, właściciele nieruchomości mogą nie podejmować działań zmierzających do renowacji czy zwiększania wartości budynków, skoro wiązać się to będzie z potencjalnym sankcyjnym podatkiem (pomimo konieczności ponoszenia kosztów inwestycji).</p> <p>Brak analogicznego rozwiązania prawnego (minimalny podatek dochodowy od wartości nieruchomości) w krajach regionu Europy Środkowo-Wschodniej, a więc wdrożenie tego mechanizmu w Polsce byłoby ewenementem, który mógłby skutkować naruszeniem prawa unijnego i odpływem kapitału inwestycyjnego.</p> <p>Wątpliwości dotyczą możliwości opodatkowania podatkiem dochodowym (przychodowym) nie działalności operacyjnej (czy inwestycyjnej), ale wartości majątku. Skoro bowiem przedmiotem opodatkowania tym podatkiem ma być dochód (przychód), niezrozumiałe jest założenie, że w przypadku własności określonych (co do rodzaju i wartości) środków trwałych, podatek ten ma być kalkulowany od ich wartości. Takie zdefiniowanie zasad opodatkowania narusza samą konstrukcję podatku dochodowego (przychodowego), nie jest bowiem w żaden sposób skorelowany z działalnością prowadzoną z wykorzystaniem tego środka trwałego. Co więcej, prowadzi do sytuacji, w której środek trwały nie jest jeszcze faktycznie wykorzystywany w prowadzonej działalności gospodarczej, ale już generuje minimalne obciążenie podatkowe z tytułu podatku dochodowego (choć dochodu brak).</p> <p>Proponowane rozwiązanie dotyczące minimalnego podatku dochodowego (kalkulowanego w praktyce od wartości majątku) zakłada jego selektywność, gdyż obejmuje wyłącznie pewne kategorie obiektów budowlanych (w oparciu o klasyfikację oraz wartość). Podmioty, które są właścicielami niezasiedlonych budynków biurowych o wartości</p>	Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.

			<p>odpowiednio 9 mln PLN i 11 mln PLN, pomimo, iż nie będą osiągać dochodu (przychodu) z tych budynków, mogą zostać selektywnie zobowiązane do płacenia minimalnego podatku dochodowego (tylko podmiot będący właścicielem biurowca o wartości 11 mln PLN). Oznacza to więc, iż własność budynków o charakterze mieszanym (np. hotele z częścią biurową, dworce z częścią komercyjną) i o niskiej wartości, będzie premiowana (nie będzie bowiem objęte sankcyjnym podatkiem, który w ogóle nie uwzględnia stopnia wykorzystania budynku w ramach działalności w danym roku). W konsekwencji, taka selektywność wynikająca z decyzji Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, która zakłada konkurencję na rynku (w żadnym stopniu bowiem nie referuje do rzeczywistych dochodów czy przychodów uzyskiwanych w komercjalizacji nieruchomości), może oznaczać, iż przyznana zostaje niedozwolona pomoc publiczna (która powinna zostać objęta obowiązkiem notyfikacji).</p> <p>Wprowadzenie rozwiązania w odniesieniu do projektów inwestycyjnych, będących aktualnie w fazie rozwoju, może doprowadzić do naruszenia kluczowych parametrów realizacji tych projektów (w tym parametrów będących podstawą przyznania finansowania). Może się bowiem okazać, iż projekty te będą podlegać opodatkowaniu podatkiem dochodowym w Polsce, nawet jeśli nie będą jeszcze generować żadnego dochodu (obrotu). Zmiana zasad realizacji inwestycji w ich trakcie, może znacząco obniżyć zaufanie inwestorów (również krajowych) do inwestycji w Polsce, a także ograniczyć przyszłe inwestycje (szczególnie mając na względzie, iż pozostałe kraje regionu, nie stosują takich rozwiązań, a na pewno nie zasad opodatkowania projektów w trakcie ich realizacji).</p> <p>Wprowadzenie minimalnego podatku dochodowego, może skutkować zasadniczymi wątpliwościami dotyczącymi sposobu rozliczania strat podatkowych poniesionych przez deweloperów w latach ubiegłych (w tym, w okresach realizacji inwestycji). Jeśli miałyby się okazać, iż straty z lat ubiegłych nie będą podlegać odliczeniu, to naruszałoby to zasadę praw nabytych.</p>	
307	ZLSU B - ABSL	Art. 2 pkt 24 (art. 24b i 24c ustawy CIT)	<p>Negatywna ocena projektowanych zmian.</p> <p>W wyniku wprowadzenia tej zmiany właściciele budynków biurowych zostaną obciążeni dodatkowym zobowiązaniem podatkowym, nawet jeżeli ich biznes generuje straty podatkowe (np. w okresie początkowym działalności) lub w przypadku działalności niskomarkowej (jak w przypadku biznesu nowoczesnych usług, czyli SSC i BPO). Ma to istotne znaczenie dla firm planujących zakup budynku biurowego w celu stworzenia centrów usług w Polsce.</p>	Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.

			<p>Dodatkowo, <u>w aktualnej sytuacji rynkowej, roczny CIT generowany przez nieruchomości komercyjną jest z reguły niższy niż 0,5% wartości nabywanej nieruchomości</u>. Wynika to ze stosunku rocznych zysków z czynszu do cen nieruchomości, które oferuje rynek. Reakcja zagranicznych inwestorów na planowaną zmianę jest negatywna, bo wpływa ona na dochodowość istniejących i planowych inwestycji. W efekcie możliwe jest spowolnienie na rynku nieruchomości komercyjnych, co może mieć wpływ na branżę nowoczesnych usług poprzez jakość i cenę oferowanej powierzchni biurowej.</p>	
308	PINK	<p>Art. 2 pkt 24 (art. 24b i 24c ustawy CIT)</p>	<p>Postulat usunięcia projektowanego art. 24b i 24c ustawy CIT.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Niezgodność z rzeczywistością gospodarczą <p>PINK zwraca uwagę na charakterystykę działalności w zakresie najmu, która wiąże się z kilkumiesięcznymi okresami bez dochodów (okresy beczynszowe, brak najemcy, pusty stan itp.), długookresowe umowy z reguły minimum 5 lat (w pierwszych okresach najmu udzielane są różnego zachęty dla najemców (klientów), często w formie obniżenia czynszu, które to obniżki osiągają wartość od 3 do 8 miesięcy czynszu). W sytuacji początku działalności budynku (po wybudowaniu) lub w okresie gruntownej wymiany najemców ta rzeczywistość gospodarcza musi prowadzić do powstania chwilowej straty, która jednak ekonomiczne (i podatkowa) zostanie zrekompensowana dochodami w kolejnych miesiącach. Są też budynki biurowe posiadające jednego najemcę (np. duży bank), którego zastąpienie po upływie okresu najmu może zająć wiele miesięcy, a w tym czasie budynek nie generuje przychodów, a tym bardziej dochodu.</p> <p>Proponowany przepis naraża podmioty z tej branży na nieuzasadnione i wysokie opodatkowanie podatkiem o charakterze majątkowym, które nie ma uzasadnienia w rzeczywistości gospodarczej. W efekcie przepisy doprowadzą do znacznego podniesienia efektywnej stawki podatkowej ponad 19% (gdyż podatek dochodowy pojawi się także wówczas, gdy nie będzie dochodu lub będzie on na tyle niski, że podatek „minimalny” będzie od wyższy od podatku dochodowego).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uwagi szczegółowe <p>1) Brak możliwości odliczenia podatku w przypadku wygenerowania straty. - Nie jest także jasne w jaki sposób z odliczenia mogliby korzystać podatnicy korzystający ze zwolnień przewidzianych w CIT (np. na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej).</p> <p>2) Wątpliwość dotyczy również sytuacji podatników posiadających budynki pełniące jednocześnie różne funkcje, np. w części wykorzystywane do działalności produkcyjnej, a</p>	<p>Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 305.</p>

			<p>w części biurowej. Przepisy nie precyzują czy w takim przypadku należy naliczać podatek od całości wartości budynku, wyłącznie od części biurowej, czy też wcale nie naliczać. Podobna wątpliwość dotyczy również przypadku, gdy podatnik w ramach jednej pozycji w ewidencji środków trwałych ujął budynek wraz z budowlami.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Brak potrzeby wprowadzeniu przepisu wobec pozostałych zmian w ustawie <p>Ostatecznie należy także zauważyć, że proponowane rozwiązania w zakresie ograniczenia odliczalności odsetek (w tym od kredytu bankowego) w największym stopniu uderzą w wynik podatkowy branży nieruchomości komercyjnych. Zgodnie z dotychczasowymi regulacjami podatkowymi możliwe było odliczenie całości odsetek od kredytu bankowego oraz całości odsetek od finansowania własnego o ile było ono na poziomie rynkowym i zadłużenie nie przekraczało kapitałów spółki. Nowe regulacje w znacznym stopniu (niezależnie od ich ostatecznej treści) ograniczą te możliwości. W efekcie z dużym prawdopodobieństwem ogromna większość spółek posiadających nieruchomości wykazywać będzie istotne zyski podatkowe, co uczyni w ich zakresie omawianą regulację zbędną. W praktyce regulacja będzie stosować się wyłącznie do podmiotów w faktycznych kłopotach finansowych, generujący stratę ekonomiczną (z powodów wskazanych wyżej), która zostanie powiększona o dodatkowy podatek quasi-majątkowy, gdyż nie związany z powstałym dochodem. Niezależnie od szkodliwości tego podatku w odniesieniu do tych podmiotów, samo wprowadzenie tak restrykcyjnej i wybiórczej regulacji z pewnością będzie miało negatywny wpływ na postrzeganie systemu podatkowego w Polsce przez inwestorów.</p>	
309	SOOii PwP	<i>Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)</i>	<p>Wyłączenie stosowania przepisu art. 24b wobec instytucji otoczenia biznesu posiadających przewidziane tym przepisem nieruchomości pod warunkiem, że ich celem statutowym jest wsparcie rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności, a działalność nie jest prowadzona dla zysku (zyski z działalności, o ile występują, wykorzystuje się na realizację celów statutowych Instytucji).</p> <p>Jednocześnie wnosimy, aby warunek ten dotyczył okresu 3 lat przed wejściem w życie ustawy.</p> <p>Przedstawiony postulat, wyłączenia stosowania przepisu wobec instytucji otoczenia biznesu, nawiązuje do zasad obowiązujących we wprowadzonym przez Ministerstwo Rozwoju w 2015 roku „Systemie Akredytacji IOB działających na rzecz rozwoju innowacyjności gospodarki”. System ten definiuje podmioty, które mogą się ubiegać o akredytację wskazując jako warunki konieczne nie tylko zakres ich statutowej działalności, ale również fakt wykorzystywania nadwyżek przychodów nad kosztami na realizację ich</p>	Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>celów statutowych obejmujących w szczególności działania na rzecz rozwoju regionalnego, wspieranie przedsiębiorczości, promowanie nowoczesnych technologii i innowacji, promowanie współpracy pomiędzy nauką i przemysłem. Takie podejście zapewnia, że zyski, jeśli się pojawiają w tego typu instytucjach, nie zostają przekazywane właścicielom ani udziałowcom, a w całości są przekazywane na dalszą działalność IOB. Takie podejście pozwala dość precyzyjnie wskazać grupę podmiotów, które mogą korzystać z tego wyłączenia bez względu na ich formę prawną.</p> <p>Dodatковым czynnikiem, który przemawia za proponowanym wyłączeniem jest formuła działalności wskazanych wyżej IOB w Polsce. Praktycznie wszystkie powierzchnie biurowe i laboratoryjno-biurowe, którymi dysponują IOB w Polsce zostały wybudowane lub zmodernizowane przy wykorzystaniu środków unijnych, co zobowiązuje te podmioty do prowadzenia działalności na rzecz rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności w długookresowej perspektywie. Związane z tym jest świadczenie przez nie usług przedsiębiorcom na preferencyjnych warunkach finansowych, wiążące się z udzielaniem pomocy de minimis lub pomocy publicznej. Taka formuła funkcjonowania IOB skutkuje tym, iż ich dochodowość jest na bardzo niskim poziomie. W związku z tym nie będą one mogły skorzystać z dobrodziejstwa Ustawy w postaci odpisu minimalnego podatku CIT od podatku dochodowego. Spowoduje to nieuzasadnione niczym dodatkowe obciążenie IOB dysponujących nieruchomościami spełniającymi kryteria objęcia ich proponowaną dodatkową podstawą opodatkowania.</p> <p>Do negatywnych skutków regulacji należy również zaliczyć fakt, że opodatkowanie podmiotów takich jak wyżej wskazane IOB będzie skutkowało zmniejszeniem kwot skierowanych przez nie na rozwój nowych technologii i na współpracę przemysłu z nauką, a to z kolei bezpośrednio przełoży się na wolniejszy wzrost innowacyjności polskiej gospodarki.</p>	
310	PIBR	Art. 2 pkt 24 (art. 24b i 24c ustawy CIT)	Przepis wprowadza nowe opodatkowanie, liczone od podstawy opodatkowania jako od wartości początkowej wybranych budynków. Ponadto przyjęte w projekcie rozwiązanie stanowi iż zapłacony z tego tytułu podatek, wyłączony jest z kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu podatkowym. <u>Ustawa o podatku dochodowym winna opodatkowywać dochody i przychody, a nie majątek. Naszym zdaniem tego typu rozwiązania winny być regulowane innymi przepisami.</u>	Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.
311	ZPiP	Art. 2 pkt 24 (art. 24b CIT)	Brak uzasadnienia dla wprowadzenia tego rodzaju regulacji.	Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.

312	ROKI TA - BOiB	<i>Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)</i>	<p>Podatek jest niedostosowany do specyfiki nieruchomości biurowych gdyż pomija warunki techniczne i rynkowe w jakich działają tego typu obiekty.</p> <p>Podatek jest szczególnie niekorzystny dla małych i średnich firm o kapitale krajowym posiadających niewielkie biura, które obciążą dodatkowym kosztem.</p> <p>Podatek prawdopodobnie wzmocni konkurencyjność dużych firm posiadających większe możliwości kompensowania strat i transferu środków.</p> <p>W efekcie podatek może okazać się nieefektywny powodując koszty u solidnych płatników zamiast zwiększać wpływy od płatników unikających opodatkowania.</p> <p>Propozycja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • podwyższenie wartości początkowej budynków objętych projektowanymi rozwiązaniami z 10 mln zł do 30 mln zł, albo • naliczanie projektowanego podatku od części wartości nieruchomości przekraczającej określony pułap, np. ponad 20-30 mln. zł w sytuacji czasowego wyłączenia nieruchomości lub jej części z użytkowania (i tym samym z opodatkowania). 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Podatek będzie naliczany od kwoty wartości nieruchomości przekraczającej 10 mln zł (od nadwyżki ponad tą kwotę).</p>
313	POHi D	<i>Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)</i>	<p>Usunięcie lub istotna modyfikacja przepisu.</p> <p>1) W projekcie ustawy powinno być wyraźnie wskazane, że podatek dotyczy tylko nieruchomości, z których podmiot uzyskuje przychód z najmu, dzierżawy np. z ponad 50% powierzchni nieruchomości powinien to być to podatek od nieruchomości komercyjnych a nie jakichkolwiek nieruchomości. Brak takiego doprecyzowania powoduje, że każda nieruchomość o wartości ponad 10 mln zł i wynajmem np. jedynie 1% powierzchni przez właściciela będzie mogła być objęta podatkiem od nieruchomości komercyjnych, ponieważ nie doprecyzowano w projekcie zdania „przychód z tytułu własności środka trwałego”. Wymaga to uszczegółowienia bezpośrednio w ustawie.</p> <p>2) W projekcie ustawy nie wyjaśniono bezpośrednio jak oceniać czy dany budynek generuje przychody z tytułu jego posiadania; projekt ustawy tworzy przepisy interpretowane uznaniowo co powoduje realne ryzyko sporu z organami w np. w przypadku incydentalnej lub nieistotnej działalności handlowej w danym obiekcie niesklasyfikowanym jako handlowo-usługowy.</p> <p>3) Podatek ma dotyczyć dużych wartości - powyżej 10 mln PLN; logiczne byłoby aby opodatkowana była wyłącznie nadwyżka wartości nieruchomości ponad 10 mln zł. W przeciwnym razie podmiot posiadający nieruchomość o wartości 9,99 mln zł nie zapłaci podatku, natomiast podmiot posiadający nieruchomość o wartości 10,01 mln zł zapłaci pełny podatek od całej wartości nieruchomości. Takie podejście nie znajduje praktycznego</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 302 i 312.</p>

			uzasadnienia i ma charakter dyskryminacyjny. 4) Podatek od nieruchomości komercyjnych w obecnym kształcie jest podatkiem, który powoduje nierówność opodatkowania podmiotów na rynku. Podatkowi podlegałyby tylko podmioty, które mają nieruchomości o wartości powyżej 10 mln zł, a wszystkie z nieruchomościami o niższej wartości nie byłyby w ogóle opodatkowane. Oznacza to, że naruszone byłyby unijne zasady pomocy państwa, a część przedsiębiorców byłaby objęta nieuczciwą dyskryminacją podatkową analogicznie jak przy uchylonym podatku od sieci.	
314	CECE D Polska - ZP AGD	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)	Proponowana zmiana dotknie reprezentowanych przez nas producentów posiadających budynki biurowe. Powołując się na przywołaną zasadę konkurencyjności wskazujemy na ryzyko osłabienia pozycji polskich fabryk po wdrożeniu takich zapisów. Dodatkowo pragniemy podkreślić, że zapisy wprowadzają nierówne traktowanie podatników, ponieważ wyłączają z zakresu nieruchomości o wartości poniżej 10 mln zł. W naszej ocenie prowadzi to do zachwiania swobody działalności wielu branż, w których duże firmy produkcyjne i sprzedające na rynek krajowy konkurują z równie istotnymi graczami, ale importerami korzystającymi ze znacznie mniejszych powierzchni biurowych. Proponowana zmiana może także skutkować opodatkowaniem nie wynajmowanych budynków biurowych wykorzystywanych do własnych celów oraz rodzić wątpliwości interpretacyjne odnośnie biurowców ulokowanych przy fabrykach.	Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302.
315	KZBS	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ust. 1 CIT)	Proponuje się obniżenie stawki podatku do 0,019% podstawy opodatkowania.	Uwaga częściowo uwzględniona poprzez obniżenie stawki podatku do 0,035% miesięcznie.
316	PIU	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ust.. 1 CIT)	Usunięcie przepisu w całości lub wyłączenie z zakresu definicji budynków wykorzystywanych na własne potrzeby podatnika Opodatkowanie posiadanych biurowców wykorzystywanych na własne potrzeby dyskryminuje podmioty, które je posiadają w stosunku do podmiotów wynajmujących powierzchnie biurowe.	Uwaga uwzględniona. Z zakresu regulacji wyłączone zostaną przypadki posiadania budynku biurowego na własne potrzeby.
317	PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ust. 1 ustawy CIT)	Wyłączenie spod zakresu przedmiotowego projektowanych przepisów budynków biurowych użytkowanych w przeważającej części na potrzeby własne. Jak wynika bowiem z uzasadnienia do projektu, intencją ustawodawcy było nałożenie podatku na podmioty posiadające nieruchomości komercyjne, szczególnie takie podmioty, które wykazują dochody w kwocie nieadekwatnej do skali i rodzaju prowadzonej	Uwaga uwzględniona.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>działalności.</p> <p>Natomiast w przypadku dużych podmiotów, których skala działalności jest również bardzo istotna, płacących podatek adekwatnie do rozmiarów działalności, ale narażonych na wahania koniunkturalne, może okazać się konieczne zapłacenie podatku od posiadanych nieruchomości biurowych, pomimo iż nie są one majątkiem wykorzystywanym przede wszystkim na cele komercyjne.</p>	
318	ZPPP - Browary Polskie	<i>Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)</i>	<p>Mając na uwadze, że w obecnym brzmieniu projektowane przepisy nie łączą obowiązku odprowadzenia podatku od faktu wykorzystywania nieruchomości do wykonywania czynności generujących przychody, w ocenie ZPPP-BP w praktyce możliwe są sytuacje, w których podatnicy posiadają nieruchomości, spełniające definicję z art. 24b, które zostały wycofane z użytkowania.</p> <p>Dodatkowo, nowe obciążenie podatkowe dotyczyć będzie jak się wydaje własnych budynków biurowych wykorzystywanych na potrzeby spółki bądź w ramach jej grupy kapitałowej. Jak rozumiemy intencją Projektodawcy było opodatkowanie nieruchomości wykorzystywanych w ten sposób, iż ich właściciel uzyskuje dochody z ich udostępnienia osobom trzecim. W obecnym brzmieniu projektowanych przepisów, zakres opodatkowania został istotnie rozszerzony i obejmuje np. budynki biurowe wykorzystywane w gospodarce własnej podatnika.</p> <p>Wnosimy o doprecyzowanie przepisów poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dodanie zapisów mówiących o niestosowaniu minimalnego podatku dochodowego do „środków trwałych nie wykorzystywanych do działalności gospodarczej, od których zaprzestano dokonywania odpisów amortyzacyjnych”, - dodanie zapisów mówiących o niestosowaniu minimalnego podatku dochodowego do środków trwałych wykorzystywanych na potrzeby własne podatnika. 	Uwagi uwzględnione poprzez wyłączenie z zakresu regulacji budynków biurowych wykorzystywanych na własne potrzeby oraz w przypadku zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej.
319	PIH	<i>Art. 2 pkt 24 (art. 24b ust. 1 ustawy CIT)</i>	<p>Regulacja może stanowić istotne obciążenie ekonomiczne dla spółek sektora w pierwszych latach ich działalności. Specyfiką rynku nieruchomości komercyjnych jest udzielanie nowym najemcom różnego rodzaju zachęt finansowych (okresy bezczynszowe, bonusy gotówkowe etc.) oraz zapłata prowizji za pozyskanie najemców. W efekcie w pierwszych latach działalności spółki posiadające nieruchomości komercyjne nie przynoszą dochodu finansowego (dochodzą także dodatkowe koszty związane z zakończoną inwestycją budowlaną).</p> <p>Dodatkowo wprowadzana regulacja obejmuje zarówno nieruchomości wykorzystywane na własne potrzeby oraz nieruchomości wynajmowane komercyjnie. Wydaje się, że intencją</p>	Uwaga uwzględniona poprzez wyłączenie z zakresu regulacji budynków biurowych wykorzystywanych na własne potrzeby oraz w przypadku zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>projektodawcy było objęcie opodatkowaniem nieruchomości wykorzystywanych komercyjnie (tj. udostępnianych na zasadzie najmu/dzierżawy) – co wynika z uzasadnienia projektu ustawy.</p> <p>Ponadto, w projekcie przewidziano opodatkowanie określonych kategorii budynków – może jednak zaistnieć sytuacja, w której dany budynek, będący, z perspektywy ewidencji środków trwałych, jednym środkiem trwałym, będzie pełnił dwie funkcje (np. budynek biurowo-magazynowy czy też budynek biurowo-produkcyjny). Wprowadzana regulacja nie odnosi się również do takiej sytuacji, podczas gdy – skoro intencją projektodawcy jest opodatkowywanie konkretnych typów budynków – opodatkowaniu powinna podlegać wyłącznie część, która mieści się w jednym z typów budynków, wymienionych we wprowadzanych przepisach.</p> <p>Wnioskuje się wprowadzenie opodatkowania jedynie w przypadku nieruchomości komercyjnych, tj. wynajmowanych/udostępnianych na podstawie innego rodzaju umów, i wyłączenie z opodatkowania budynków, wykorzystywanych na własne potrzeby (przy czym jako budynek wykorzystywany na własne potrzeby mógłby zostać określony budynek którego przeważająca część – np. co najmniej 90% powierzchni – nie jest wynajmowana/udostępniana na podstawie innego typu umów podmiotom trzecim, tj. podmiotom niepowiązanym zgodnie z art. 11 ustawy CIT).</p> <p>W przypadku budynków, pełniących różne funkcje, stanowiących jeden środek trwały, wnioskuje się o wprowadzenie opodatkowania jedynie części budynku odpowiadającej danemu typowi budynku, który co do zasady ma podlegać opodatkowaniu, a w pozostałym zakresie – wyłączenie takiego budynku spod opodatkowania.</p> <p>Wnioskuje się wprowadzenie okresu przejściowego pomiędzy oddaniem nieruchomości komercyjnej do użytkowania, a objęciem danego podatnika regulacją art. 24b w odniesieniu do danej nieruchomości.</p>	
320	ZRP	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)	<p>Uwzględnienie sytuacji organizacji o charakterze społecznym, samorządowym, które mogą mieć w posiadaniu nieruchomości wykorzystywane na cele komercyjne (np. najem części powierzchni) i dochody z tej działalności przeznaczane są na cele statutowe. Wnoskujemy, aby w takich przypadkach zwolnić z tego podatku dochody w części przeznaczanej na cele, które korzystają ze zwolnienia od podatku z art. 17 ustawy CIT.</p>	Uwaga uwzględniona.
321	KZBS	Art. 2 pkt 24 (art.	<p>Propozycja, aby opodatkowanie budynków biurowych nie dotyczyło budynków znajdujących się pod opieką konserwatora zabytków.</p>	Uwaga nieuwzględniona.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>24b ust. 1 ustawy CIT)</i>	W takich bowiem przypadkach właściciel budynku musi zastosować się do bardzo skomplikowanej, kosztownej i czasochłonnej procedury uzyskiwania pozwolenia i przeprowadzania zamierzonych prac budowlano - remontowych. Ponadto bardzo często wartość początkowa takich budynków jest wyższa niż wartość początkowa innych użytkowanych budynków biurowych o podobnych lub wyższych nawet parametrach funkcjonalnych.	
322	Poczta Polska S.A.	<i>Art. 2 pkt 24 (art. 24b CIT)</i>	Doprecyzowanie projektowanych przepisów poprzez wskazanie, iż opodatkowaniu nie podlegają zarówno pozostałe budynki handlowo-usługowe, jak i budynki biurowe, jeżeli są to „ <i>budynki pocztowego operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe;</i> ”.	Uwaga nieuwzględniona. Takie wyłączenie mogłoby zostać uznane za stanowiące pomoc publiczną.
323	ZBP	<i>Art. 2 pkt 24 (art. 24b ust. 1 ustawy CIT)</i>	Obowiązek zapłaty podatku powinien zostać nałożony na komercyjne nieruchomości (np. wynajmowane w całości) lub kwalifikowane do kategorii nieruchomości inwestycyjnych na podstawie przepisów o rachunkowości. Należy dodać, że niezrozumiałą jest także sposób ustalania podstawy opodatkowania tj. że podstawą opodatkowania jest wartość początkowa nieruchomości a nie wartość netto nieruchomości (wartość początkowa pomniejszona o dokonane odpisy amortyzacyjne).	Stanowisko analogiczne do zajętego do uwagi nr 302. W zakresie uwagi dotyczącej wartości brutto zamiast netto należy zaznaczyć, iż ideą podatku jest, aby jego wysokość była powiązana z zakładanym zwrotem z inwestycji w nieruchomość oraz z potencjalną zdolnością nieruchomości do generowania przychodu czynszowego. Odniesienie się do wartości brutto pozwala na równomierne rozłożenie w czasie ciężaru podatku.
324	STOP	<i>Art. 2 pkt 24 projektu (art. 24b ust. 1 pkt 2 CIT)</i>	Zapis „ <i>z prowadzonej ewidencji</i> ” należy zastąpić treścią „ <i>z prowadzonej przez podatnika ewidencji</i> ”, gdyż brak takiego dookreślenia wywołuje niejasność interpretacyjną, wskazującą również na uwzględnienie wartości początkowej środka trwałego po stronie podmiotu powiązanego z podatnikiem.	Uwaga uwzględniona.
325	SzPNT	<i>Art. 2 pkt 24 projektu (art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT)</i>	Katalog podmiotów, których budynki biurowe sklasyfikowane w Klasyfikacji jako budynek biurowy wymienione w projekcie jest określony zbyt ogólnikowo i mało precyzyjnie. Jednostki samorządu terytorialnego w celu wykonywania zadań własnych stosownie do art. 1 ustawy o gospodarce komunalnej mogą zadania te realizować poprzez spółki prawa handlowego. Paragraf 2 powołanej ustawy wskazuje, iż gospodarka komunalna może być	Uwaga nieuwzględniona Tego rodzaju wyłączenie mogłoby być uznane za naruszające przepisy o pomocy publicznej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>prowadzona przez jednostki samorządu terytorialnego w szczególności w formach samorządowego zakładu budżetowego lub spółek prawa handlowego.</p> <p>Dlatego też należy dokonać zmiany zapisu projektu poprzez doprecyzowanie katalogu podmiotów objętych wyłączeniem z obowiązku naliczenia i płacenia podatku, o którym mowa w nowelizacji przepisów, dot. budynków, spółek prawa handlowego, których jedynym 100% właścicielem jest gmina, samorząd.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie przepisu:</p> <p><i>Art. 24b ust. 1 pkt 2: „budynku biurowego sklasyfikowanego w Klasyfikacji jako budynek biurowy, z wyłączeniem budynków urzędów pocztowych, urzędów miejskich, gminnych, samorządowych, budynków należących do podmiotów wymienionych w ustawie o gospodarce komunalnej, ministerstw oraz budynków sądów i parlamentów”</i></p>	
326	KPFw P	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ust. 3 CIT)	<p>Nieprecyzyjne określenie ewidencji stanowiącej podstawę określenia podstawy opodatkowania. Brak precyzyjnego odwołania do określonego typu ewidencji będzie powodował wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Proponuje się odesłanie do ewidencji, o której mowa w art. 9 ust. 1 ustawy CIT.</p>	Uwaga uwzględniona.
327	PGNi G S.A.	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)	<p>Dodanie do wprowadzanego art. 24b po ust. 1 ust. 1a w brzmieniu:</p> <p><i>„1a. Podatek, o którym mowa w ust. 1, jest płatny w przypadku, gdy jest on niższy niż podatek ustalony zgodnie z art. 18.”</i></p>	Uwaga uwzględniona.
328	POPiH N	Art. 2 pkt 24 (art. 24a ust. 2 CIT)	<p>Wątpliwość - czy zbudowana w ten sposób podstawa opodatkowania obejmuje wartość początkową pomniejszoną o dokonywane sukcesywnie odpisy amortyzacyjne / bądź powiększona odpowiednio o dokonane ulepszenia. Postuluje się doprecyzowanie kwestii wprost w treści regulacji.</p>	Wartość, o której mowa w ust. 2 jest wartością brutto, nie pomniejszoną o dokonane odpisy amortyzacyjne. Wartość ta uwzględnia jednakże zwiększenie wynikające z ulepszenia środka trwałego.
329	ZBP	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ust. 3 i 5 CIT)	<p>Wątpliwości interpretacyjne rodzi wykładnia art. 24b ust. 3 w związku z art. 24b ust. 5 w zakresie różnicowania sposobu ustalania podstawy opodatkowania w zależności od tego, czy nieruchomość stanowi współwłasność podmiotów powiązanych czy też podmiotów niepowiązanych.</p>	Różnica w sposobie ustalania wartości nieruchomości w przypadku podmiotów powiązanych ma na celu przeciwdziałanie potencjalnemu obchodzeniu przepisów poprzez współdzielenie nieruchomości przez podmioty ze sobą powiązane.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

330	IZFiA	Art. 2 pkt 24 projektu (art. 24b ust. 8 ustawy CIT)	<p>Postuluje się wprowadzenie możliwości odliczenia podatku minimalnego nie tylko od podatku CIT należnego za dany rok (tj. rok dla którego ustalono podatek minimalny) ale również od podatku CIT należnego w kolejnych 5 (lub np. 10) następujących po sobie latach podatkowych.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie zapisu art. 24b ust. 8 Ustawy o CIT: „Kwotę uiszczanego i nieodliczonego w roku podatkowym podatku, można odliczyć od podatku obliczonego zgodnie z art. 19 w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Przyjęcie tego rozwiązania naruszałoby charakter podatku jako podatku minimalnego.</p>
331	KPFwP	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ust. 8 ustawy CIT)	<p>Przepis uniemożliwia odliczenie zapłaconego podatku w latach następnych, jeżeli w danym roku dochód podlegający opodatkowaniu jest niższy niż 263 tys. zł. Jest więc sprzeczny z zasadą neutralności proponowanego rozwiązania, na którą powołał się ustawodawca w uzasadnieniu, jak również z zasadą sprawiedliwości podatkowej.</p> <p>Proponuje się wprowadzić odliczenie podatku w latach następnych.</p>	<p>Stanowisko tożsame z zawartym w uwadze nr 331.</p>
332	PRB, PZPPF	Art. 2 pkt 24 (art. 24b ustawy CIT)	<p>Doprecyzowanie przepisów poprzez dodanie do projektowanego art. 24b ust. 10 i 11 w poniższym brzmieniu:</p> <p><i>10. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do środków trwałych wykorzystywanych na wyłącznie na cele własne lub udostępnianych w jakiegokolwiek formie podmiotom powiązanych w rozumieniu art. 11.</i></p> <p><i>11. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do środków trwałych nie wykorzystywanych do działalności gospodarczej, od których zaprzestano dokonywania odpisów amortyzacyjnych na podstawie art. 16c pkt 5.</i></p> <p>Ponadto, określając przedmiot opodatkowania należy odwołać się do odpowiednich klasyfikacji statystycznych (np. Klasyfikacji Obiektów Budowlanych) tak aby jednoznacznie określić co Projektodawca uznaje za „nieruchomość komercyjną”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w sposób wskazany w stanowisku do uwagi nr 302.</p>
333	PRB, FZPPF	Art. 2 pkt 24 (art. 24c CIT)	<p>Odstąpienie od zmiany (w zakresie ograniczenia) .</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>
334	ZBP	Art. 2 pkt 26 lit. a (art. 26 ust. 1m ustawy)	<p>1) Przepis zobowiązuje do poboru podatku w wysokości 19% kwoty wypłaty. Rozumiemy, że przepis mówi, że podatek ma być potrącany od kwoty przychodu, niezależnie od tego, czy podmiot osiągnął dochód, czy stratę. Podatek powinien być pobierany jednak od kwoty uzyskanego dochodu. Dlatego przepis powinien ulec zmianie w tej części (tzn.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Podatek w tym przypadkach ma być pobierany od wypłacanej kwoty.</p>

		<i>CIT)</i>	<p>pobór podatku od dochodu – po uwzględnieniu kosztu uzyskania przychodu).</p> <p>2) Ponadto, należy doprecyzować, kto będzie pełnił funkcję płatnika – np. w przypadku odsetek od papierów wartościowych lub dywidend jest wyraźnie wskazane w ustawie, że obowiązek płatnika spoczywa na podmiotach prowadzących rachunki papierów wartościowych. Dlatego w tym przypadku również trzeba to doprecyzować.</p> <p>3) Dodatkowo w celu zachowania jednolitości i spójności zapisów art. 26, w związku z dodaniem ust. 1m art. 26 wymaga stosownej zmiany w art. 26 ust. 7 (poprzez wprowadzenie odwołania do ust. 1m).</p>	
335	Lewiatan, PFPŻ - ZP	<i>Art. 2 pkt 27 projektu (art. 27 CIT)</i>	<p>Postulujemy zmianę polegającą na wydłużeniu okresu na złożenie rocznego zeznania, wskazaną w art. 27 ust. 1 ustawy o CIT – z trzech miesięcy do sześciu miesięcy (tj. do końca czerwca kolejnego roku, w przypadku gdy rok podatkowy jest równy z rokiem kalendarzowym). Zmiana ta ujednotoczy termin złożenia zeznania rocznego i zatwierdzenia sprawozdania finansowego, tym samym pozwoli na przygotowanie kalkulacji podatkowej w oparciu o ostateczne, zatwierdzone i zaudytowane dane finansowe, bez konieczności dokonywania korekty zeznania podatkowego. Jest ona również uzasadniona faktem nałożenia dodatkowych obowiązków sprawozdawczych i skomplikowania wyliczenia podatkowego w przypadku wejścia w życie wielu z rozwiązań zaproponowanych w Projekcie. Przykładowo, limity odliczeń wskazane w art. 15c i 15e będą zależały od ostatecznej wysokości dochodu, odpisów amortyzacyjnych lub kosztów finansowania dłużnego i mogą skutkować kolejnymi korektami w przypadku zmian w danych finansowych, np. na skutek korekt audytora.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W przepisach art. 15c i 15e mowa jest o EBITDA podatkowym, a nie rachunkowym. Wartość ta jest znana podatnikowi na zakończenie roku podatkowego.</p>
336	POPiHN	<i>Art. 2 pkt 27 projektu (art. 27 ust. 2 CIT)</i>	<p>Przepis wymaga doprecyzowania w jakiej formie i w jaki sposób będzie składane sprawozdanie, czy będzie mogło być przesłane, jako załącznik pdf do pliku na adres mailowy urzędu skarbowego, czy też umieszczone na jakimś portalu.</p>	<p>Uwaga częściowo zasadna.</p> <p>Przepis zostanie doprecyzowany.</p>
Art. 3 – Ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne				
337	SWNnW „Mieszkanicznik”	<i>Art. 3 (art. 6 ustawy o zryczałtowanym)</i>	<p>Rezygnacja z limitu obrotów pozwalającego osobom fizycznym na rozliczanie ryczałtem przychodów z najmu.</p> <p>Proponowane wprowadzenie limitu obrotów nie jest uproszczeniem i uszczelnieniem przepisów. Opodatkowanie ryczałtem przychodów z najmu jest jednym z najbardziej efektywnych podatków, narzucanie limitów może wręcz zmniejszyć wpływ do budżetu,</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Odstąpiono od wyłączenia z ryczałtu po przekroczeniu limitu przychodów w wysokości 100 tys. zł w roku podatkowym. Przekroczenie limitu przychodów nie będzie</p>

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

		<i>podatku)</i>	wypychając podatników z większymi obrotami i zniechęcając tych dopiero wchodzących na rynek najmu. Wprowadzenie uzależnienia możliwej formy opodatkowania najmu od obrotów z poprzedniego roku kalendarzowego może spowodować pewne problemy proceduralne: jak wybrać sposób opodatkowania do 20 stycznia, jeśli PIT28 składać należy do 31 stycznia, a rozliczenie najmu na zasadach ogólnych można zrobić do końca kwietnia? Podatnicy, którzy rzeczywiście zajmują się najmem niejako zawodowo, korzystają też z innych form opodatkowania niż ryczałt, w którym cały przychód jest podstawą do naliczenia podatku. Znacząco wzrosła w ostatnich trzech latach liczba firm profesjonalnie zajmujących się najmem mieszkań, również na zlecenie prywatnych właścicieli. Rynek najmu profesjonalizuje się, jeżeli jest to forma regularnej pracy, to podatnikom łatwiej jest ją wykonywać po zarejestrowaniu działalności gospodarczej.	powodowało wyłączenia z opodatkowania w formie ryczałtu, tylko zmianę stawki na 12,5%.
338	SIITKR P	<i>Art. 3 (art. 6 ustawy o zryczałto wanym podatku)</i>	<u>Zmiana nie rozwiązuje obecnych problemów na styku podatnik - administracja skarbową.</u> Podstawowym problemem jest konieczność precyzyjnego wskazania, kiedy najem jest najmem prywatnym (możliwość opodatkowania ryczałtem) a kiedy jest najmem firmowym (opodatkowanym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej). To jest istota problemu, którą trzeba uporządkować. Wprowadzenie limitu dla najlepiej zarabiających na wynajmie oczywiście obejmie ich inną formą opodatkowania, niemniej dalej nierozwiązany zostanie problem, kiedy wynajem jest działalnością gospodarczą, a kiedy nie jest. Nie wyeliminowane zostanie ryzyko, że osoba, która nie przekroczy przewidzianego w projekcie progu, będzie uznana za przedsiębiorcę i opodatkowana według zasad ogólnych. Biorąc powyższe pod uwagę, warto byłoby rozważyć wprowadzenie ustawowej zasady, że projektowany próg możliwości opodatkowania najmu ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, będzie dotyczył wszystkich podatników, bez rozróżniania czy jest to najem sensu stricto prywatny czy też najem uznany za działalność gospodarczą.	Uwaga niezasadna. Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych definiuje pojęcie działalności gospodarczej. Rozróżnia także odrębne źródła przychodów: przychody z działalności gospodarczej i przychody z najmu. Spory na styku podatnik – administracja skarbową wynikają z faktu, że podatnicy de facto prowadzą działalność gospodarczą, natomiast swoje przychody opodatkowują jako przychody z najmu.
339	OIGN	<i>Art. 3 (art. 6 ustawy o zryczałto wanym podatku)</i>	Wprowadzeniu rocznego limitu kwotowego w wysokości 100.000 zł warunkującego możliwość stosowania ryczałtu od przychodów z najmu poza działalnością gospodarczą (stawka 8,5%) należy uznać za właściwe. W obecnym stanie prawnym dochody z najmu, dzierżawy lub umów o podobnym charakterze uzyskane przez osoby fizyczne poza działalnością gospodarczą opodatkowane są wg skali 18%, 32%. Przychody takie na zasadzie wyboru mogą być opodatkowane zgodnie z ustawą o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne zryczałtowanym podatkiem wg stawki 8,5%. Wprowadzenie limitu w wysokości 100 000 zł rocznie dla przychodów z najmu, dla osób które mogą korzystać ze zryczałtowanej formy opodatkowania pozwoli na ograniczenie	Pozytywna ocena rozwiązania.

			stosowania tej formy opodatkowania tylko do podatników, którzy tego rodzaju przychody traktują jako dodatkowe źródło dochodów. Dotychczasowe rozwiązania w tym zakresie stwarzają zachętę do nieuczciwej konkurencji wobec przedsiębiorców płacących prawie dwukrotnie więcej.	
Art. 4 – 12 – Przepisy przejściowe i końcowe				
340	PSIK, PIH	Uwaga ogólna	<p>Projekt w odniesieniu do wielu zmian nie zawiera przepisów przejściowych, które odnosiłyby skutki wprowadzanych zmian do zdarzeń, które wystąpiły po wejściu w życie nowych regulacji. Tego typu przepisem jest art. 10 ustawy zmieniającej, który jednak wydaje się niekompletny, gdyż pomija część zmienianych przepisów. Jednocześnie, nieustanowienie omawianej reguły intertemporalnej w odniesieniu do szeregu zmian wydaje się nie wynikać z intencji autorów projektu, mając na uwadze, że zmiany te nie są nakierowane na przeciwdziałanie schematom unikania opodatkowania.</p> <p>Wnioskujemy o wprowadzenie ogólnego przepisu przejściowego lub dodatkowych przepisów przejściowych (na wzór art. 10 ustawy zmieniającej), który / które będzie wprowadzać zasadę stosowania nowych przepisów w odniesieniu do zdarzeń następujących po wejściu w życie Ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Projektowane przepisy przejściowe zostaną uzupełnione w celu objęcia szerszej grupy przypadków służących odpowiedniemu dostosowaniu się podatników do zmieniających się obowiązków wynikających z projektowanej ustawy.</p>
341	ZBP	Uwaga ogólna	Projekt ustawy nie zawiera odpowiedniej propozycji przepisów przejściowych, pozwalających na odpowiednie dostosowanie się podmiotów do zmieniających się obowiązków wynikających z ustawy.	Stanowisko tożsame jak do uwagi nr 341.
342	ZPiP, Lewiatan	Uwaga wspólna	Część regulacji ma mieć zastosowanie do zdarzeń gospodarczych, które zaszły przed wejściem w życie ustawy. Uchwalanie przepisów retroaktywnych negatywnie wpływa na przewidywalność warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a zatem i na stabilność systemu prawnego. Generalny postulat niedziałania prawa wstecz.	<p>Uwaga częściowo zasadna.</p> <p>Zmianie ulegnie regulacja dot. PGK, której można postawić taki zarzut. Pozostaje przepisy przejściowe nie mają charakteru retroaktywnego (ewentualnie, dopuszczalny w orzecznictwie, charakter retrospektywny).</p>
343	ZBP	Propozycja uzupełnienia	Brak jest przepisu przejściowego związanego z przesunięciem terminu do zgłoszenia umowy o utworzeniu PGK do naczelnika urzędu skarbowego do 45 dni poprzedzających rozpoczęcie roku podatkowego PGK, który umożliwiłby zastosowanie tego terminu do podatkowych grup kapitałowych rozpoczynających działalność od 1 stycznia 2018 r., co byłoby logiczne z uwagi na fakt, iż grupy te będą tworzone i będą działały wyłącznie na zasadach określonych nowymi przepisami.	Uwaga tożsama z ujętą w pkt 33.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>W związku z powyższym proponuje się dodanie do ustawy zmieniającej przepisu o następującym brzmieniu:</p> <p><i>Przepis art. 1a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do podatkowych grup kapitałowych, których pierwszy rok podatkowy rozpoczyna się od 1 stycznia 2018 r. lub później.</i></p>	
344	PIH, PSIK	Propozycja uzupełnienia	<p>Brak przepisów przejściowych doprecyzowujących, iż nowelizacja dotyczyłaby podatkowych grup kapitałowych tworzonych po dacie wejścia w życie ustawy nowelizującej (w efekcie, np. funkcjonujące obecnie PGK, w skład których wchodzi spółki korzystające ze zwolnienia przewidzianego art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy zmienianej, z dniem 1 stycznia 2018 utraciłyby status PGK i byłyby zobowiązane do rozliczenia podatku na zasadach przewidzianych znowelizowanym art. 1a ust. 10 z mocą od dnia zarejestrowania PGK, czyli np. dwa lata wstecz).</p> <p>Wnioskuje się, aby wprowadzić przepis przejściowy (symetryczny do art. 11), że PGK utworzone przed 1 stycznia 2018 r. do końca ich okresu funkcjonowania stosują przepisy art. 1a ustawy zmienianej w brzmieniu dotychczasowym.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Rozwiązanie polegające na wstecznym rozliczeniu spółek tworzących PGK zostanie ograniczone do okresu od 1 stycznia 2018 r. Pozostałe zmiany, co do zasady, mogą być jednak wprowadzone dla już funkcjonujących PGK.</p>
345	PINK	Art. 5	<p>Art. 5 ustawy nowelizującej w obecnym brzmieniu nie rozstrzyga w sposób jasny kwestii sposobu rozliczania strat podatkowych poniesionych w latach poprzedzających wejście w życie ustawy. PINK proponuje zmianę art. 5 Projektu, w ten sposób, by nadać mu brzmienie:</p> <p><i>„Art. 5 Straty poniesione przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych za lata podatkowe poprzedzające rok podatkowy rozpoczęty po dniu 31 grudnia 2017 r. podlegają odliczeniu w zasadach i wysokości określonych w przepisach dotychczasowych od dochodu osiągniętego w roku podatkowym, bez względu na źródło dochodu, według kolejności oraz w proporcji ustalonej przez podatnika.”</i></p> <p><u>Należy więc zarówno w przepisach przejściowych, jak i uzasadnieniu zaznaczyć, że rozliczenie straty poniesionej za lata podatkowe poprzedzające rok podatkowy rozpoczęty po dniu 31 grudnia 2017 r. jest możliwe w ciągu 5 następujących po sobie lat podatkowych w wysokości nie większej niż 50% kwoty poniesionej straty na jeden rok podatkowy.</u></p> <p>Równocześnie po 31 grudnia 2017 r. odliczenie powinno być możliwe od sumy wszystkich dochodów, niezależnie od źródła ich uzyskania według kolejności oraz proporcji wybranej przez podatnika.</p> <p>Przeciwnie rozwiązanie powodowałoby działanie prawa wstecz i pozbawianie podatników praw słusznie nabytych, co w konsekwencji byłoby niezgodne z zasadą pewności prawa. W</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Celem przepisu art. 5 nie było naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz, lecz wyłącznie wskazanie sposobu w jaki prawo podatnika do rozliczenia strat sprzed wejścia w życie ustawy będzie stosowane po zmianie przepisów ustawy o CIT polegającej na wydzieleniu źródeł przychodów. jest to zgodne z intencją wskazaną w uwadze. Niemniej uzasadnienie projektu w tym zakresie zostało uzupełnione o dodatkowe wyjaśnienie mechanizmu rozliczania strat poniesionych za lata sprzed wejścia w życie ustawy.</p>

			latach podatkowych rozpoczętych przed 31 grudnia 2017 r. podatnicy, zgodnie z obowiązującymi przepisami uzyskali bowiem prawne zapewnienie, że będą mogli rozliczyć poniesione przez siebie straty do wysokości całości osiągniętego przez siebie dochodu.	
346	BCC, F-PIG	Art. 5	<p>W związku z wprowadzeniem - na mocy proponowanej nowelizacji - wydzielenia źródeł przychodów i wyłączeniem możliwości kumulatywnego rozliczania wyników podatkowych z poszczególnych źródeł, konieczne jest zagwarantowanie czytelnych regulacji przejściowych, w szczególności w zakresie sposobu rozliczania strat podatkowych poniesionych w latach poprzedzających wejście w życie ustawy. Art. 5 ustawy w obecnym brzmieniu nie rozstrzyga tej kwestii w sposób jasny.</p> <p>Przepis przejściowy w obecnym brzmieniu powoduje wątpliwości, w jaki sposób podatnik powinien rozliczyć poniesioną przed wejściem w życie ustawy stratę, to jest czy może odliczyć ją od dochodu z zysków kapitałowych, tylko od dochodu z działalności operacyjnej, czy z obu tych źródeł łącznie (proporcjonalnie), czy też wreszcie powinien stare straty przypisać do źródeł (w szczególności ostatni sposób budzi istotne wątpliwości z uwagi na zakaz działania prawa wstecz).</p> <p>Proponuje się zmianę art. 5 projektu, w ten sposób, by nadać mu brzmienie:</p> <p><i>„Art. 5 Straty poniesione przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych za lata podatkowe poprzedzające rok podatkowy rozpoczęty po dniu 31 grudnia 2017 r. podlegają odliczeniu w zasadach i wysokości określonych w przepisach dotychczasowych od dochodu osiągniętego w roku podatkowym, bez względu na źródło dochodu, według kolejności oraz w proporcji ustalonej przez podatnika.”</i></p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 345.
347	SIITKR P	Art. 5	<p>Doprecyzowanie przepisu, gdyż może budzić problemy interpretacyjne.</p> <p>W uzasadnieniu określono, że celem jest wskazanie sposobu rozliczania strat podatników podatku CIT poniesionych przed dniem wejścia w życie ustawy - po zmianach wynikających z wyodrębnienia źródła przychodu w postaci zysków kapitałowych. Niemniej sam przepis tego jednoznacznie nie wskazuje. Odniesienie dotyczy odliczenia od dochodu wykazanego w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 projektu, niemniej tam występują trzy pojęcia dochodu: dochód stanowiący sumę, dochód osiągnięty z zysków kapitałowych oraz dochód osiągnięty z innych źródeł przychodów. Wobec powyższego, w celu eliminacji rozbieżności interpretacyjnych należałoby ten przepis projektu doprecyzować. Ma to znaczenie w ustalaniu wyniku nowo wprowadzanych dwóch odrębnych źródeł przychodu.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 345.
348	PSIK	Art. 6	Regulacje przejściowe są bez uzasadnienia surowsze niż przewidziane w Dyrektywie	Uwaga nieuwzględniona.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			<p>ATAD.</p> <p>Zgodnie z art. 4 ust. 4 lit a) Dyrektywy ATAD państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania ograniczeń nadwyżkę kosztów finansowania zewnętrznego poniesionych na pożyczki, w przypadku gdy dotyczące ich umowy zostały zawarte przed dniem 17 czerwca 2016 r., jednak wyłączenie to nie obejmuje późniejszych zmian w umowach dotyczących takich pożyczek. Co najważniejsze, wyłączenie z zakresu stosowania ustawy nie jest ograniczone w czasie.</p> <p>Tymczasem, w przepisie art. 6 Projektu proponuje się, aby dotychczasowe zasady tzw. niedostatecznej kapitalizacji miały zastosowanie do pożyczek udzielonych i faktycznie wypłaconych przed dniem wejścia w życie nowelizacji (planowane na 1 stycznia 2018 r.), ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2018 r.</p> <p>Powyższe ograniczenie czasowe możliwości stosowania dotychczasowych zasad do pożyczek udzielonych przed wejściem w życie ustawy jest nieuzasadnionym zaostrzeniem regulacji, w szczególności biorąc pod uwagę, iż termin na implementację Dyrektywy ATAD upływa 31 grudnia 2018 r.</p> <p>Opisana sytuacja oznacza w praktyce, iż Polska stosuje nowe surowsze zasady o rok wcześniej niż jest do tego zobowiązana prawem wspólnotowym, a przepisów przejściowych właściwie nie stosuje (od 1 stycznia 2019 r. czyli od daty terminu implementacji Dyrektywy wszystkie pożyczki będą podlegać nowym zasadom tzw. niedostatecznej kapitalizacji). Sytuacja ta godzi w zasadę zaufania obywatela do państwa i stanowionego prawa. Jest również – po raz kolejny – sprzeczna z deklaracjami Ministra Rozwoju i Finansów poczynionymi w tzw. Konstytucji biznesu.</p> <p>Wnioskujemy, aby dotychczasowe zasady tzw. niedostatecznej kapitalizacji miały zastosowanie do pożyczek udzielonych i faktycznie wypłaconych przed dniem wejścia w życie nowelizacji, bez ograniczeń czasowych (zgodnie z Dyrektywą ATAD).</p>	<p>Z uwagi na odniesienie się do w obecnym i projektowanym art. 15c do odmiennych wskaźników przepisy te są in abstracto nieporównywalne. Nie można zatem jednoznacznie stwierdzić, iż nowa regulacja jest mniej korzystna dla podatników niż poprzednia. Ponadto rozwiązanie przewidziane w dyrektywie a dotyczące umów zawartych przed 17 czerwca 2016 r. dyskryminuje umowy zawarte pomiędzy 17 czerwca a dniem wejścia w życie ustawy. Mając to na uwadze i uznając, że standard z ATAD ma być standardem powszechnie obowiązującym, należycie chroniącym krajową bazę podatkową, zdecydowano się na ograniczenie okresu stosowania dotychczasowych zasad limitowania odsetek, w odniesieniu do umów zawartych przed wejściem w życie ustawy, do końca 2018 r. tj. do ostatniego dnia kiedy takie odrębności można na gruncie krajowym – zgodnie z ATAD - stosować (po upływie okresu implementacji ATAD byłoby to niedopuszczalne).</p>
349	PSIK, IGE	Art. 6	<p>Wątpliwości budzi fakt, że w odniesieniu do pożyczek udzielonych i wypłaconych przed 1 stycznia 2018 r. przepisy przejściowe zawarte w projekcie przewidują stosowanie zasad obowiązujących obecnie jedynie do końca 2018 r. (po tym terminie należy stosować nowe zasady) – należy uznać, że w omawianym zakresie prawa nabyte podatników nie będą należycie chronione. Wnioskujemy o zmianę przepisu przejściowego.</p>	<p>Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 348.</p>
350	PRCH	Art. 6	<p>Brak jednoznacznej regulacji dotyczącej zasad stosowanych do finansowania dłużnego zaciągniętego w przeszłości.</p> <p>Propozycja: utrzymanie zasady praw nabytych, tj. do takiego finansowania dłużnego</p>	<p>Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 348.</p>

			stosuje się zasady obowiązujące na moment jego zaciągnięcia.	
351	KPFwP	<i>Art. 6</i>	<p>Proponuje się przesunięcie terminu implementacji limitowania kosztów na dzień 1 stycznia 2019 roku, w odniesieniu do wszystkich kosztów finansowania dłużnego i tym samym wprowadzenie w przepisach przejściowych odwołania do definicji kosztów finansowania dłużnego (art. 15c ust. 5).</p> <p>Proponuje się uwzględnienie możliwości wyłączenia zastosowania limitowania kosztów przewidzianego w Dyrektywie ATAD (zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) Dyrektywy) w odniesieniu do kosztów pożyczek i kredytów pochodzących z umów zawartych przed 17.06.2016 r.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 348.
352	PIH	<i>Art. 6</i>	<p>Przepis zakłada, iż odsetki od pożyczek (kredytów), w przypadku których kwota udzielonej pożyczki (kredytu) została temu podatnikowi faktycznie przekazana przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej, rozliczane są według dotychczasowych zasad, jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2018 r. Tak ograniczony zakres przepisu przejściowego wzbudza wątpliwości, czy nie stanowi on naruszenia praw nabytych podatników.</p> <p>Wnioskuje się o zmianę przepisu przejściowego.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 348.
353	PINK, F-PIG	<i>Art. 6</i>	<p>Regulacje przejściowe są bez uzasadnienia surowsze niż przewidziane w Dyrektywie ATAD. Zgodnie z art. 4 ust. 4 lit a) Dyrektywy ATAD państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania ograniczeń nadwyżkę kosztów finansowania zewnętrznego poniesionych na pożyczki, w przypadku gdy dotyczące ich umowy zostały zawarte przed dniem 17 czerwca 2016 r., jednak wyłączenie to nie obejmuje późniejszych zmian w umowach dotyczących takich pożyczek. Co najważniejsze, wyłączenie z zakresu stosowania ustawy nie jest ograniczone w czasie. Tymczasem, w przepisie art. 6 Projektu proponuje się, aby dotychczasowe zasady tzw. niedostatecznej kapitalizacji miały zastosowanie do pożyczek udzielonych i faktycznie wypłaconych przed dniem wejścia w życie nowelizacji (planowane na 1 stycznia 2018 r.), ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2018 r.</p> <p>Polska stosuje nowe surowsze zasady o rok wcześniej niż jest do tego zobowiązana prawem wspólnotowym, a przepisów przejściowych właściwie nie stosuje (od 1 stycznia 2019 r. czyli od daty terminu implementacji Dyrektywy wszystkie pożyczki będą podlegać nowym zasadom tzw. niedostatecznej kapitalizacji). Sytuacja ta godzi w zasadę zaufania obywatela do państwa i stanowionego prawa. Jest również - po raz kolejny - sprzeczna z deklaracjami Ministra Rozwoju i Finansów poczynionymi w tzw. Konstytucji biznesu.</p> <p>Postuluje się, aby dotychczasowe zasady tzw. niedostatecznej kapitalizacji miały</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 348.

			zastosowanie do pożyczek udzielonych i faktycznie wypłaconych przed dniem wejścia w życie nowelizacji, bez ograniczeń czasowych (zgodnie z Dyrektywą ATAD). Należy zauważyć, że tego typu przepisy przejściowe były wprowadzane przy wcześniejszych zmianach, także tych dotyczących niedostatecznej kapitalizacji i praktykę taką należy ocenić pozytywnie.	
354	B-PIH, FRRF	Art. 6	Dodanie dodatkowego przepisu przejściowego po art. 6 w brzmieniu: <i>„Do wydatków poniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów oraz do pożyczek udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.”</i> Zaproponowane brzmienie przepisu przejściowego ma na celu realizację zasady pewności prawa, znajdującej swoje źródło w wartościach konstytucyjnych. Jest to szczególnie istotne z uwagi na fakt, że ocena zasadności podejmowanych przez podatników będących przedsiębiorcami działań, dokonywana jest w oparciu o ramy prawne obowiązujące na moment realizacji konkretnej czynności. Proponowany przepis daje gwarancję stabilności prawnego traktowania zdarzeń przeszłych w stosunku do wprowadzanych zmian.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 348.
355	KPFwP	Art. 8	Wątpliwość budzi definicja kosztów poniesionych – czy należy odnieść się do obecnego brzmienia ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych czy brzmienia zaproponowanego w Projekcie ustawy. Proponuje się nadanie następującego brzmienia: <i>„Art. 8. Przepisanie kosztów uzyskania przychodów do źródła przychodów, o których mowa w przepisach ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczy również kosztów poniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodu do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”</i>	Uwaga uwzględniona. Skoro obecna treść przepisu budzi wątpliwości, co do intencji zostanie on doprecyzowany poprzez wyraźne wskazanie, że chodzi o koszty nie zaliczonych do kosztów podatkowych przed datą wejścia w życie nowelizacji.
356	Energa S.A., TOE	Art. 8	Według naszej opinii przypisanie kup do źródła przychodów na nowych zasadach nie powinno przede wszystkim dotyczyć kosztów poniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Nadanie bowiem wspomnianym przepisom charakteru retrospektywnego powoduje naruszenie podstawowych zasad konstytucyjnych, takich jak zasady pewności prawa, zasady zaufania do państwa i prawa oraz ochrony praw nabytych. W doktrynie przyjmuje się, że uprawnione jest odstąpienie od zakazu nadawania normom mocy wstecznej ale tylko wtedy gdy ma to na celu poszczenie uprawnień lub ograniczenie obowiązków. W omawianej sytuacji mamy do czynienia z ograniczeniem prawa do	Uwaga niezasadna. Przepis w założeniu ma być korzystny dla podatników pozwalając im pomniejszyć przychody z danego źródła osiągnięte po 31 grudnia 2017 r. ze związanymi z tymi przychodami kosztami poniesionymi przed 1 stycznia 2018 r. Z uwagi na ten kierunek regulacji retrospektywność przepisu jest w

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			rozliczenia straty powstałej z jednego źródła w drugim źródle.	tym przypadku dopuszczalna. Jego brak mógłby wypaczyć stosowanie nowych regulacji. <u>Niemniej przepis zostanie doprecyzowany</u> poprzez wyraźne wskazanie, że chodzi o koszty nie zaliczonych do kosztów podatkowych przed datą wejścia w życie nowelizacji.
357	Lewiatan	Art. 8	<p>Art. 8 Projektu nakłada obowiązek przypisywania kosztów do źródeł przychodów również w zakresie kosztów poniesionych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. Proponowane brzmienie przepisu jest <u>bardzo ogólne i nieprecyzyjne</u>. W szczególności z obecnego brzmienia przepisu nie wynika:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) czy dotyczy on wyłącznie kosztów poniesionych, ale nie zaliczonych jeszcze do kosztów podatkowych, 2) czy dotyczy on wyłącznie podatników, których rok podatkowy rozpocznie się po dniu wejścia w życie nowelizacji, oraz 3) jak daleko podatnicy powinni się cofnąć w weryfikacji poniesionych kosztów? <p>Wnosimy o dalsze doprecyzowanie art. 8 Projektu, w szczególności przez wskazanie, że dotyczy on kosztów nie zaliczonych do kosztów podatkowych przed datą wejścia w życie nowelizacji.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 355.
358	SiTKR P	Art. 8	<p>Projekt przewiduje, że koszty nierozliczone podatkowo do dnia 1 stycznia 2018 r. będą mogły podlegać zaliczeniu do źródła zyski kapitałowe, o ile dotyczą kategorii tego przychodu.</p> <p>Należy jednak wziąć pod uwagę, że do tej pory rozróżnienia źródeł przychodów nie ma. Mogą się zatem zdarzyć sytuacje, gdzie ponoszone koszty będą dotyczyć zarówno jednego jak i drugiego planowanego do wprowadzenia źródła (np. koszty przygotowania transakcji zbycia nieruchomości wraz z prawami majątkowymi). Tym samym pozostanie do rozwiązania problem, jaki w tym wypadku należy stosować klucz podziału poniesionych kosztów wspólnych. Wskazane zatem byłoby doprecyzowanie przepisów w tym zakresie np. w postaci wskazania do stosowania proporcji przychodowej.</p>	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 355.
359	ZBP	Art. 9	<p>Należy zwrócić uwagę, że nowelizacja ma zastosowanie w tym zakresie z mocą wsteczną. Na podstawie art. 9 projektu przepisy będą stosowane z uwzględnieniem kwot zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów przed jej wejściem w życie (tzn. należałoby rozumieć,</p>	Uwaga nieuwzględniona. Z uwagi na charakter regulacji, o których mowa w tym przepisie (TAAR) nie jest

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

			że koszty poniesione przed 1 stycznia 2018 r. mogą spowodować przekroczenie określonego w nowelizacji [dodawany art. 15e] limitu wydatków).	zasadne utrzymywanie korzyści wynikających z tych schematów. Nadużycie prawa nie powinno korzystać z ochrony w ramach praw nabytych.
360	PIH	Art. 9	Jednocześnie proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego (art. 9) zgodnie, z którym koszty (amortyzacji / z tytułu opłat za korzystanie) zaliczone do kosztów uzyskania przychodów przed wejściem w życie Projektu powinny zostać uwzględnione dla celów kalkulacji limitu obowiązującego na podstawie przepisów Projektu; Może zatem zaistnieć sytuacja, w której podmiot trzeci nabędzie WNiP (drugie nabycie), który uprzednio był nabyty (pierwsze nabycie) przez podmiot zbywający. O ile podmiot zbywający dokonywał odpisów amortyzacyjnych, wówczas podmiot nabywający nie będzie miał możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych, gdyż jak wynika z art. 9, należy uwzględnić koszty z tytułu amortyzacji zaliczone do kosztów uzyskania przychodów przed wejściem w życie ustawy nowelizującej.	Uwaga niezasadna. Przepis nie ogranicza możliwości zaliczania do k.u.p. odpisów amortyzacyjnych przez wszystkie podmioty, które kiedykolwiek dany ŚT lub WNiP posiadały. Ograniczenie dotyczy tylko podatników, którzy ponownie weszli w posiadanie danego ŚT lub WNiP.
361	BCC F-PIG	Art. 12	Odroczenie wejścia w życie zmian dotyczących źródła przychodów zyski kapitałowe, wprowadzonych m.in. w art. 7, 7b ustawy o PDOP do 1 stycznia 2019 r. Odnosząc się do projektowanego wyodrębnienia źródła przychodów zyski kapitałowe, jest to zmiana rewolucyjna, wymagająca wieloaspektowego przygotowania przez podatników, w tym wdrożenia odpowiednich rozwiązań informatycznych pozwalających na prawidłowe przyporządkowywanie zdarzeń gospodarczych ujmowanych w księgach rachunkowych do odpowiedniej kategorii dla celów podatkowych. Z tego względu niezbędne jest zapewnienie podatnikom czasu na przygotowanie.	Uwaga nieuwzględniona. Zmiana ta, mimo swej istotności, nie powinna być niemożliwa do stosowania z początkiem 2018 r. Przedłużanie obecnego stanu, niezapewniającego należytej ochrony bazy podatkowej w podatku CIT, o kolejny rok zasługuje na aprobatę.
362	PINK, Lewiatan, PSIK	Art. 12	Wyodrębnienie źródła przychodów zyski kapitałowe, jest zmianą wymagającą wieloaspektowego przygotowania przez podatników, w tym wdrożenia odpowiednich rozwiązań informatycznych pozwalających na prawidłowe przyporządkowywanie zdarzeń gospodarczych ujmowanych w księgach rachunkowych do odpowiedniej kategorii dla celów podatkowych. Postuluje się odroczenie wejścia w życie zmian dotyczących źródła przychodów zyski kapitałowe, wprowadzonych w art. 7, 7b CIT do 1 stycznia 2019 r.	Stanowisko jak do uwagi nr 361.
363	PFPŻ- ZP	Art. 12	Wskazanie, że proponowana nowelizacja (w szczególności w zakresie przepisów dot. wyodrębnienia źródeł przychodów) wejdzie w życie dopiero z dniem 1 stycznia 2019 r. Należy podkreślić, że przedmiotowa, fundamentalna zmiana wiązać będzie się z koniecznością modyfikacji systemów informatycznych (finansowo-księgowych, ERP) podatników i przystosowania ich do nowych regulacji. Zwracamy uwagę, że w 2018 r.	Stanowisko jak do uwagi nr 361.

			skumuluje się wiele nowych obowiązków podatkowych (w tym w zakresie cen transferowych, jednolitego pliku kontrolnego i innych), które będą wymagały dużego zaangażowania służb finansowo-księgowych w przedsiębiorstwach.	
364	Lewiatan	<i>Art. 12</i>	Apelujemy o wydłużenie okresu vacatio legis rozwiązań zaproponowanych w Projekcie, tak aby nowelizacja weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.	Stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 361.
Uzasadnienie				
365	NSZZ Solidarność		Przepisy dotyczące rozciągnięcia ograniczenia w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych w podatku dochodowym od osób fizycznych na przypadki otrzymania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych tytułem darmym wymagają dodatkowych wyjaśnień ze strony Ministerstwa Finansów. W uzasadnieniu brakuje opisu skali zjawiska nadużywania tego przepisu do optymalizacji podatkowej. Nasze obawy związane są z utratą możliwości zaliczania amortyzacji do kosztów uzyskania przychodów przez uczciwych podatników mogących skorzystać ze zwolnienia podatkowego w zakresie spadków i darowizn. Dlatego też zwracamy się o uzupełnienie uzasadnienia w tym obszarze w celu rozwiania wszelkich wątpliwości co do zasadności tego przepisu.	Uwaga niezasadna. Uzasadnienie projektu w wystarczający sposób przedstawia ratio legis tej zmiany.
366	PSIK		Nieadekwatność uzasadnienia projektu. Proponowany przepis art. 15e ma bardzo szeroki zakres przedmiotowy obejmujący szereg usług o charakterze niematerialnym. W uzasadnieniu do Projektu wskazano, że proponowany przepis ma zapobiegać sytuacjom, w którym prawa i wartości o charakterze niematerialnym są przenoszone do odrębnych podmiotów, przez co wykorzystywane są jako narzędzie do tworzenia „tarczy podatkowej”. Należy jednak zaznaczyć, że uzasadnienie Projektu nie dotyczy usług niematerialnych, wymienionych w proponowanym art. 15e ust.1 pkt 1 PDOP i w odniesieniu do tych usług nie jest adekwatne. Wprowadzenie tego ograniczenia, proponowanego przez projektodawcę, w odniesieniu do usług wymienionych w art. 15e ust.1 pkt 1 PDOP nie zostało więc w żaden sposób uzasadnione przez projektodawcę.	Uwaga uwzględniona. Uzasadnienie projektu zostanie w tym zakresie uzupełnione.
OSR				

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

Wykaz używanych skrótów

1. AIH - Amerykańska Izba Handlowa w Polsce
2. BCC - Business Centre Club
3. B-PIH - Brytyjsko-Polsko Izba Handlowa i Firmy Zrzeszone
4. CECED - CECED Polska Związek Pracodawców AGD
5. FPP - Federacja Przedsiębiorców Polskich
6. F-PIG - Francusko-Polska Izba Gospodarcza – CCI France Pologne
7. FRRF - Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego
8. IAA – MSR - Międzynarodowe Stowarzyszenie Reklamy IAA Polska
9. IDM - Izba Domów Maklerskich
10. IGE - Izba Gospodarki Elektronicznej
11. IGMNiR - Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu
12. IGTE - Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych
13. IG – WP - Izba Gospodarcza Północnej Wielkopolski
14. ITP S.A. - Imperial Tabacco Polska SA
15. IWP - Izba Wydawców Prasy
16. IZFiA - Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami
17. KIG - Krajowa Izba Gospodarcza
18. KIRP - Krajowa Izba Radców Prawnych
19. KL - Konfederacja Lewiatan
20. KPF - Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce
21. KRN – Krajowa rada Notarialna
22. KSKOK - Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa
23. KZBS - Krajowy Związek Banków Spółdzielczych
24. KZRSS „Społem” - Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Spożywców „Społem”
25. Lewiatan - Konfederacja Lewiatan
26. NRA - Naczelna Rada Adwokacka
27. NRL - Naczelna Rada Lekarska
28. NSZZ Solidarność - Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność
29. OIGN - Ogólnopolska Izba Gospodarki Nieruchomościami
30. OPZZ - Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Wiesława Taranowska
31. PFPŻ – ZP - Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
32. PFHR - Polskie Forum HR
33. PGNiG S.A. - Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA
34. PIBR - Polska Izba Biegłych Rewidentów
35. PIH - Polska Izba Handlu
36. PIKE - Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
37. PINK - Polska Izba Nieruchomości Komercyjnych
38. PISiL - Polska Izba Spedycji i Logistyki
39. PIU - Polska Izba Ubezpieczeń
40. POHiD - Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
41. POPiHN - Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
42. PRB - Polska Rada Biznesu
43. PRCH - Polska Rada Centrów Handlowych
44. PRP - Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
45. PSIK - Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych
46. PTPiREE - Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – **konsultacje publiczne (12.07.2017 r.)**

47. PZPPF - Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego Producentów Leków PL	69. ZPPP – Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego
48. PZZW - Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami	70. ZRP - Związek Rzemiosła Polskiego
49. ROKITA - BOiB - ROKITA Biuro Obsługi Budownictwa	71. ZS-RR - Związek Stowarzyszeń - Rada Reklamy
50. RP Lewiatan – Rada Podatkowa Lewiatan	
51. SiTKRP - Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji RP	
52. SKM - SAR - Stowarzyszenie Komunikacji Marketingowej SAR	
53. SKwP - Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	
54. SOOiPwP - Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce	
55. SPG - Stowarzyszenie Polskie Gry	
56. SPP - Stowarzyszenie Papierników Polskich	
57. STOP - Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich	
58. SWNnW „Mieszkanicznik” - Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości na Wynajem „Mieszkanicznik”	
59. SzPNT - Technopark Pomierania Szczeciński Park Naukowo-Technologiczny	
60. TGPE - Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie	
61. TOE - Towarzystwo Obrotu Energią	
62. ZBP - Związek Banków Polskich	
63. ZFPR - Związek Firm Public Relations	
64. ZIPSE E-CP - Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT	
65. ZLSUB- ABSL - Związek Liderów Sektora Usług Biznesowych	
66. ZPBI IAB - Związek Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska	
67. ZPiP - Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	
68. ZPPOiPO EKO-PAK - Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach	